

சங்கீதம் 1

எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

சங்கீதம் 1-ன் முக்கியத்துவம்

சங்கீதம் 1 என்பது சங்கீதப் புத்தகத்தின் நுழைவாயில் போன்றது.

சங்கீதம் 1 மற்றும் 2 இணைந்து முழு சங்கீதப் புத்தகத்திற்கும் ஒரு முக்கியமான அறிமுகத்தை அளிக்கின்றன.

சங்கீதம் 1-ன் மையக் கேள்வி:

“தேவனைப் பின்பற்றுகிற மனிதனுடைய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும்?”

இதற்கு சங்கீதக்காரன் இரண்டு வாழ்க்கை வழிகளை முன்வைக்கிறார்:

நீதிமானின் வழி

vs.

துன்மார்க்கரின் வழி

முழு சங்கீதமும் இந்த இரண்டு வழிகளின் வேறுபாட்டைச் சுற்றியே அமைந்துள்ளது.

சங்கீதம் 1:1-ல் “பாக்கியவான் / ஆசீர்வாதிக்கப்பட்டவன்” என்று

மொழிபெயர்க்கப்படும் எபிரேய வார்த்தை:

אֲשֶׁר — אֲשֶׁר

தமிழ் உச்சரிப்பு: அஷ்ரே ஹா-ஈஷ்

Transliteration: 'Ashrê hā-'îsh

אֲשֶׁר — 'Ashrê

உச்சரிப்பு: அஷ்ரே

அடிப்படை அர்த்தம்:

- பாக்கியவான்
- பாக்கியமானவன்
- ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிலை உடையவன்
- தேவனுடைய வழியில் வாழ்வதால் நல்வாழ்வு பெற்றவன்

இது ஒரு வினைச்சொல் அல்ல; ஒரு மனிதன் தேவனுடைய வழியில்

நடப்பதால் பெற்றிருக்கும் பாக்கியமான நிலையைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் சார்ந்த வெளிப்பாடு.

சங்கீதம் 1:1-ல்

אֲשֶׁר — אֲשֶׁר

அஷ்ரே ஹா-ஈஷ்

- אֲשֶׁר — அஷ்ரே = பாக்கியவான்
- אֲשֶׁר — ஹா-ஈஷ் = அந்த மனிதன் / மனிதன்

அதாவது:

“பாக்கியவான் அந்த மனிதன்...”

என்று சங்கீதம் தொடங்குகிறது.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

முக்கியமான வேறுபாடு

ברוך — Barukh (பாருக்)

= ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் / ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட

אשר — 'Ashrê (அஷ்ரே)

= பாக்கியவான் / ஆசீர்வாதமான நிலையை உடையவன்

சங்கீதம் 1:1-ல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது אשר — அஷ்ரே, ברוך — பாருக் அல்ல.

இதனால் சங்கீதம் 1:1-ன் ஆழமான தொடக்கம்:

“தேவனுடைய வழியில் நடக்கிற மனிதனுடைய நிலை — அஷ்ரே;

பாக்கியமான நிலை!”

2. “ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன்” — אשר

சங்கீதம் 1:1:

“துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையின்படி நடவாமலும், பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும், பரியாசக்காரர் உட்காரும் இடத்தில் உட்காராமலும் இருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்.”

எபிரேயத்தில் முதல் சொல்:

אשר — 'Ashrê

அஷ்ரே / ஆஷ்ரே

பொதுவாக:

“பாக்கியவான் / ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் / பாக்கியநிலை உடையவன்”

என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது.

ஆனால் இது வெறும்:

“தேவன் உனக்கு பணம், செல்வம் கொடுப்பார்”

என்ற அர்த்தம் அல்ல.

இது:

“தேவனுடைய வழியில் நடப்பதால் கிடைக்கும் நல்வாழ்வு நிலை”

என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

கவனிக்க வேண்டியது:

சங்கீதம்:

“அவன் பாக்கியத்தைப் பெறுவான்”

என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

“அவன் பாக்கியவான்”

என்று அவனுடைய வாழ்க்கை நிலையை அறிவிக்கிறது.

3. “மனுஷன்” — יִשְׁ

எபிரேயத்தில்:

יִשְׁ — 'Ish

ஈஷ்

= மனிதன் / ஆண் / தனிநபர்.

இங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நபரை மட்டும் அல்லாமல், தேவனுக்கு முன்பாக சரியான வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் மனிதனை குறிக்கும் பொதுவான பயன்பாடு உள்ளது. அதாவது: “தேவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் எந்த மனிதனும் பாக்கியவான்.”

4. சங்கீதம் 1:1-ல் மூன்று முக்கியமான வினைச்சொற்கள்

இது மிகவும் அழகான எபிரேய அமைப்பு.

வசனம் 1:

① நடக்காதவன்

הָלַךְ — Hālak

ஹாலக்

= நட

② நிற்காதவன்

אָמַד — Āmad

ஆமத்

= நிற்க

③ உட்காராதவன்

יָשָׁב — Yāshav

யாஷவ்

= உட்கார / தங்க / குடியிரு

இதில் ஒரு முன்னேற்றமான வீழ்ச்சி இருக்கிறது:

நடத்தல் → நிற்பல் → உட்காருதல்

5. “நடக்காதே” — הָלַךְ

הָלַךְ — Hālak

எபிரேய சிந்தனையில் “நடத்தல்” என்பது வெறும் உடல் இயக்கம் அல்ல.

வாழ்க்கை முறை / நடத்தை / வாழ்க்கைப் பாதை

என்ற கருத்தையும் தருகிறது.

எனவே:

“துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையின்படி நடவாமலும்”

என்பது:

“துன்மார்க்கருடைய சிந்தனை முறையை வாழ்க்கை முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளாதே.”

6. “ஆலோசனை” — אָסָה

אָסָה — Āsāh

ஏட்சா

= ஆலோசனை / திட்டம் / அறிவுரை / சிந்தனை

சங்கீதம் 1:1-ன் முதல் ஆபத்து:

துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனை.

அதாவது வீழ்ச்சி முதலில் சிந்தனையில் தொடங்குகிறது.

ஒரு மனிதன் முதலில்:

தவறான ஆலோசனையை கேட்கிறான்.

பின்னர்:

அந்த வழியில் நடக்கிறான்.

7. “துன்மார்க்கர்” — מְשַׁכֵּל

רָשָׁה — Rāshā'

ராஷா

= துன்மார்க்கன் / குற்றவாளி / தேவனுடைய நீதிக்கு எதிரானவன்.

பன்மை:

רִשְׁיָה — Reshā'im

இங்கு முக்கியமானது:

துன்மார்க்கம் என்பது வெறும் “கெட்ட செயல்கள்” அல்ல.

வேதாகம எபிரேய கண்ணோட்டத்தில், தேவனுடைய நீதியான வழியிலிருந்து விலகிய வாழ்க்கை.

8. இரண்டாவது நிலை — “நிற்றல்”

“பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும்...”

இங்கே:

חָטָא — Hāṭā'

காதா

என்ற வேர் கருத்து வருகிறது.

அடிப்படை கருத்து:

இலக்கைத் தவறுதல் / தவறான பாதையில் செல்லுதல்.

பாவம் என்பது:

தேவன் நிர்ணயித்த வழியிலிருந்து விலகுதல்.

9. “வழி” — דֶּרֶךְ

இது சங்கீதம் 1-ன் மிக முக்கியமான சொற்களில் ஒன்று.

דֶּרֶךְ — Derek

டெரெக்

= வழி / பாதை / வாழ்க்கை முறை / வாழ்க்கைப் பயணம்.

சங்கீதம் 1-ல்:

இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

நீதிமானின் வழி

דֶּרֶךְ יְהוָה

துன்மார்க்கரின் வழி

דֶּרֶךְ רָשָׁה

இதுவே சங்கீதத்தின் அடிப்படை அமைப்பு.

10. மூன்றாவது நிலை — “உட்காருதல்”

“பரியாசக்காரர் உட்காரும் இடத்தில் உட்காராமலும்...”

יָשָׁב — Yāshav

யாஷவ்

= உட்காருதல் / தங்குதல் / குடியிருத்தல்.

இங்கே ஒருவர் இனி வெறுமனே அந்தச் சூழலைச் சந்திப்பதில்லை.

அதில் தங்கி விடுகிறார்.

அதனால்:

நடக்கிறான்

→ தொடர்பு

நிற்கிறான்

→ ஈடுபாடு

உட்காருகிறான்

→ குடியேற்றம்

என்று ஒரு ஆவிக்குரிய முன்னேற்றத்தைப் பார்க்கலாம்.

11. “பரியாசக்காரர்” — דֹּשֵׁן

דֹּשֵׁן — Lûts

இதன் கருத்து:

பரியாசம் செய்தல் / கேலி செய்தல் / அவமதித்தல்.

பன்மை:

דֹּשֵׁימ — Lëtsim

இவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை வெறுமனே மறுப்பவர்கள் மட்டுமல்ல.

தேவனுடைய வழியை கேலி செய்கிறவர்கள்.

12. சங்கீதம் 1:1-ன் ஆவிக்குரிய முன்னேற்றம்

இதைக் கவனமாகப் பாருங்கள்:

ஆலோசனை

↓

வழி

↓

இருக்கை

அதாவது:

சிந்தனை → நடத்தை → வாழ்க்கை நிலை

இது மிகவும் ஆழமான எபிரேய ஞான இலக்கியக் கண்ணோட்டம்.

முதலில் என்னை மாற்றுவது?

நான் கேட்பது.

அடுத்து?

நான் நடப்பது.

இறுதியில்?

நான் தங்குவது.

13. ஆனால் நீதிமானின் இரகசியம் — சங்கீதம் 1:2

“கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து, இரவும் பகலும் அதிலே தியானமாயிருக்கிறான்.”

இங்கே “வேதம்” என்பதற்கு எபிரேயத்தில்:

תּוֹרָה — Tôrâh

தோரா

பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பலர் “தோரா” என்றால்:

“சட்டம்”

என்று மட்டும் நினைக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதன் பரந்த கருத்து:

போதனை / அறிவுறுத்தல் / வழிகாட்டுதல் / தேவனுடைய கற்பித்தல்.

எனவே: “கர்த்தருடைய தோராவில் அவனுடைய பிரியம் இருக்கிறது.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

14. “பிரியமாயிருந்து” — יֶפֶת

יֶפֶת — Hēphets

கே.:பெட்ஸ்

= விருப்பம் / மகிழ்ச்சி / பிரியம் / delight.

இது மிகவும் முக்கியம்.

சங்கீதக்காரன்:

“அவன் வேதத்தை கட்டாயமாகப் படிக்கிறான்”

என்று சொல்லவில்லை.

“அவன் வேதத்தில் பிரியமாயிருக்கிறான்.”

அதாவது:

தேவனுடைய வார்த்தை அவனுடைய கடமை மட்டும் அல்ல; அவனுடைய மகிழ்ச்சி.

15. “இரவும் பகலும்” — יוֹמָם וּלְיָלָה

יוֹמָם — Yōmām

= பகல்

לְיָלָה — Laylāh

= இரவு

இதன் பொருள்:

24 மணி நேரமும் புத்தகத்தை கையில் வைத்திருப்பது என்று அவசியமில்லை.

மாறாக:

தேவனுடைய வார்த்தை அவனுடைய வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியான சிந்தனையாக இருக்கிறது.

16. “தியானம்” — הִגָּה

சங்கீதம் 1:2-ன் மிக முக்கியமான எபிரேயச் சொல்:

הִגָּה — Hāgāh

ஹாகா

இதன் அடிப்படை கருத்துகள்:

- மெதுவாக உச்சரித்தல்
- முணுமுணுத்தல்
- சிந்தித்தல்
- ஆழமாக தியானித்தல்

எபிரேய தியானம் என்பது:

வார்த்தையை வெறுமனே படித்துவிட்டு அடுத்ததுக்குச் செல்வது அல்ல.

வசனத்தை:

படித்தல் → சொல்லுதல் → சிந்தித்தல் → உள்ளத்தில் பதித்தல் → வாழ்க்கையில்

செயல்படுத்துதல்

என்பதாகும்.

17. வசனம் 3 — “நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நாட்டப்பட்ட மரம்”

“அவன் நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நாட்டப்பட்ட மரத்தைப்போலிருப்பான்...”

எபிரேயத்தில்:

פֶּלֶג — Peleg

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

பெலெக்

= நீர்ப்பிரிவு / நீரோடை / கால்வாய்.

יָצַח — 'Éts

ஏட்ஸ்

= மரம்.

שָׁתַח — Shāthal

ஷாதல்

= நாட்டுதல் / நடுதல்.

18. “காட்டில் வளர்ந்த மரம்” அல்ல!

இது மிகவும் அழகான படம்.

மரம்:

நீரைத் தேடி ஓடவில்லை.

அது:

நீரின் அருகில் நாட்டப்பட்டுள்ளது.

அதனால் அதன் வேர்:

தொடர்ச்சியான நீருற்றைப் பெறுகிறது.

இது தேவனுடைய வார்த்தையில் நிலைத்திருக்கும் மனிதனின் உருவகம்.

19. “தன் காலத்தில் கனிகொடுக்கும்”

יָפַח — Peri

பெரி

= கனி / பழம்.

தேவன் எதிர்பார்ப்பது:

இலை மட்டும் அல்ல.

கனி.

இது வாழ்க்கையின் விளைவைக் குறிக்கிறது.

இயேசு சொன்னார்:

“நல்ல மரம் கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கமாட்டாது.”— மத்தேயு 7:18

20. “தன் காலத்தில்”

இங்கே மிக முக்கியமான செய்தி:

“தன் காலத்தில் கனிகொடுக்கும்.”

எல்லா கனியும் ஒரே நாளில் வராது.

மரத்திற்கு:

வேர் → வளர்ச்சி → காலம் → கனி

என்ற செயல்முறை இருக்கிறது.

அதேபோல தேவனுடைய பிள்ளையின் வாழ்க்கையிலும்:

வார்த்தை → வேர் → நிலைத்திருத்தல் → வளர்ச்சி → கனி

என்ற செயல்முறை உள்ளது.

21. “இலை உதிராது”

“அவன் இலை உதிராதிருக்கும்...”

இது நிலைத்தன்மை.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

வறட்சி வந்தாலும்:

வேர் நீருடன் இணைந்திருக்கிறது.

தூழ்நிலை மாறினாலும்:

தேவனுடைய வார்த்தையுடன் இணைந்த வாழ்க்கை நிலைத்திருக்கும்.

22. “அவன் செய்வதெல்லாம் வாய்க்கும்”

எபிரேயத்தில்:

נָצַח — Tsalah

சாலக்

= முன்னேறுதல் / வெற்றியடையுதல் / செழித்தல்.

ஆனால் இதை:

“அவன் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் பணம் சம்பாதிப்பான்”

என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது.

சங்கீதம் 1-ன் தூழலில்:

தேவனுடைய வழியில் நடக்கும் வாழ்க்கை தேவனுடைய நோக்கத்தில் பயனுள்ளதும் வெற்றிகரமானதுமாக இருக்கும்.

23. வசனம் 4 — துன்மார்க்கர் எப்படி?

“துன்மார்க்கரோ அப்படியல்ல; அவர்கள் காற்றுப் பறக்கடிக்கும் பதரைப்போலிருக்கிறார்கள்.”

இங்கே ஒரு வலிமையான எதிர்மறை ஒப்பீடு:

நீதிமான்

மரம்

துன்மார்க்கன்

பதர்

24. “பதர்” — יָבֵשׁ

יָבֵשׁ — Mōts

மோட்ஸ்

= உமி / பதர் / காற்றில் பறக்கும் உலர்ந்த கழிவு.

மரத்திற்கு:

வேர் இருக்கிறது.

பதருக்கு:

வேர் இல்லை.

மரத்திற்கு:

நீர் இருக்கிறது.

பதர்:

காற்றால் பறக்கிறது.

இதுதான் சங்கீதம் 1-ன் மிக அழகான எதிர்மறை உருவகம்.

25. இரண்டு வாழ்க்கைகள்

நீதிமான்	துன்மார்க்கன்
----------	---------------

நீதிமான்	துன்மார்க்கன்
மரம்	பதர்
வேர்	வேர் இல்லை
நீர்	காற்று
நிலைத்தன்மை	நிலையற்ற தன்மை
கனி	கனி இல்லை
தேவனுடைய வார்த்தை	துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனை
தேவனால் அறியப்பட்ட வழி அழிவின் வழி	

26. வசனம் 5 — “நியாயத்தீர்ப்பில் நில்லமாட்டார்கள்”

“ஆகையால் நியாயத்தீர்ப்பில் துன்மார்க்கர் நில்லாமலும், நீதிமான்களின் சபையில் பாவிகள் நிற்காமலும் இருப்பார்கள்.”

இங்கு מִשְׁפָּט — Mishpāt

மிஷ்பாத்

= நியாயத்தீர்ப்பு / நீதி / நீதியான தீர்ப்பு.

சங்கீதம் 1 நமக்கு நினைவூட்டுவது:

இந்த வாழ்க்கை மட்டும் முழுக் கதை அல்ல.

ஒரு நாள்:

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு வரும்.

27. வசனம் 6 — சங்கீதத்தின் உச்சம்

“நீதிமான்களின் வழியை கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார்; துன்மார்க்கரின் வழியோ அழியும்.”

இங்கே “அறிந்திருக்கிறார்” என்பதற்கு:

יָדָא — Yāda'

யாதா

= அறிதல்.

ஆனால் எபிரேயத்தில் இது வெறும்:

“தகவல் தெரியும்”

என்பதல்ல.

பல இடங்களில்:

அறிதல் + உறவு + அங்கீகாரம் + கவனம்

என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

அதனால்:

“கர்த்தர் நீதிமான்களின் வழியை அறிந்திருக்கிறார்”

என்பது:

“கர்த்தர் அவர்களின் வாழ்க்கையை கவனித்து, அங்கீகரித்து, தம்முடைய உறவில் வைத்திருக்கிறார்.”

என்ற ஆழமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

28. “வழி” மீண்டும் வருகிறது

சங்கீதம் 1 தொடங்கிய இடத்திலேயே முடிகிறது:

வசனம் 1:

துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனை

வசனம் 6:

நீதிமான்களின் வழி

அதனால் முழு சங்கீதமும்:

“நீ எந்த வழியில் நடக்கிறாய்?”

என்ற கேள்வியை நம்மிடம் கேட்கிறது.

29. சங்கீதம் 1-ன் எபிரேய அமைப்பு

முழு சங்கீதத்தையும் இவ்வாறு நினைவில் வைத்துக்கொள்ளலாம்:

வசனம் 1

தவறானவற்றிலிருந்து பிரிவு

நடக்காதே

நிற்காதே

உட்காராதே

வசனம் 2

தேவனுடைய வார்த்தையுடன் இணைப்பு

தோராவில் பிரியம்

இரவும் பகலும் தியானம்

வசனம் 3

ஆவிக்குரிய விளைவு

மரம்

நீர்

வேர்

கனி

நிலைத்தன்மை

வசனம் 4-5

துன்மார்க்கரின் நிலை

பதர்

காற்று

நியாயத்தீர்ப்பு

வசனம் 6

இறுதி முடிவு

இரண்டு வழிகள்

இரண்டு முடிவுகள்

30. சங்கீதம் 1-ன் ஆழமான ஆவிக்குரிய செய்தி

சங்கீதம் 1 நமக்கு:

“தீமையை மட்டும் தவிர்த்து வாழுங்கள்”

என்று சொல்லவில்லை.

முதலில்:

தீமையிலிருந்து விலகுதல்.

அடுத்து:

தேவனுடைய வார்த்தையில் பிரியம்.

பின்னர்:

வார்த்தையைத் தியானித்தல்.

அதன் விளைவு:

ஆழமான வேர்.

அதன் விளைவு:

கனி.

அதன் விளைவு:

நிலைத்த வாழ்க்கை.

31. சங்கீதம் 1 மற்றும் இயேசுவின் போதனை

இயேசுவின் போதனைகளிலும் இந்த “இரண்டு வழிகள்” காணப்படுகின்றன.

மத்தேயு 7:13-14:

“இடுக்கமான வாசல்வழியாய் பிரவேசியுங்கள்... ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது...”

சங்கீதம் 1:

இரண்டு வழிகள்.

இயேசு:

இரண்டு வழிகள்.

வேதாகமத்தின் அடிப்படை அழைப்பு:

“தேவனுடைய வழியைத் தேர்ந்தெடு.”

32. சங்கீதம் 1-ன் மைய எபிரேய சொற்கள் — சுருக்கமாக

எபிரேயம்	உச்சரிப்பு	பொருள்
אַשְׁרֵי	Ashrei	பாக்கியவான்
הָלַךְ	Hālak	நட
עֵצָה	‘Etsah	ஆலோசனை
רָשָׁא	Rasha‘	துன்மார்க்கன்
אָמַד	‘Amad	நிற்க
הָטָא	Hata‘	பாவம்/தவறுதல்

எபிரேயம்	உச்சரிப்பு	பொருள்
דֶּרֶק	Derek	வழி
יָשָׁב	Yashav	உட்கார/தங்க
לֹא	Luts	பரியாசம் செய்
טוֹרָה	Torah	போதனை/வேதம்
חֶפְזִים	Hephets	பிரியம்
חָגָה	Hagah	தியானித்தல்
עֵת	Ets	மரம்
פֶּלֶג	Peleg	நீரோடை
פֶּרִי	Peri	கனி
מוֹט	Mots	பதர்
מִשְׁפָּט	Mishpat	நியாயத்தீர்ப்பு
יָדָה	Yada	அறிதல்
תְּשַׁלַּח	Tsalah	செழித்தல்/வாய்க்குதல்

33. ஒரு பிரசங்கமாக எடுத்துக்கொண்டால்

தலைப்பு: “இரண்டு வழிகள் — ஒரு தீர்மானம்”

சங்கீதம் 1:1-6

1. தவறான ஆலோசனையை நிராகரிக்க வேண்டும்

சங்கீதம் 1:1

“துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையின்படி நடவாமலும்...”

2. தேவனுடைய வார்த்தையில் பிரியம் கொள்ள வேண்டும்

சங்கீதம் 1:2

“கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து...”

3. வார்த்தையை உள்ளத்தில் வேர் ஊன்றச் செய்ய வேண்டும்

சங்கீதம் 1:2-3

“இரவும் பகலும் அதிலே தியானமாயிருக்கிறான்.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

4. வாழ்க்கையில் கனி வெளிப்பட வேண்டும்

சங்கீதம் 1:3

“தன் காலத்தில் கனிகொடுக்கும்...”

5. சூழ்நிலையால் அசையாமல் நிலைத்திருக்க வேண்டும்

சங்கீதம் 1:3

“அவன் இலை உதிராதிருக்கும்...”

6. இறுதியில் இரண்டு வழிகளுக்கு இரண்டு முடிவுகள்

சங்கீதம் 1:6

“நீதிமான்களின் வழியை கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார்; துன்மார்க்கரின் வழியோ அழியும்.”

□ சங்கீதம் 1-ன் ஒரு வரி ஆவிக்குரிய செய்தி

“துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையை கேட்டு வாழ்க்கையை அமைக்காதே; கர்த்தருடைய தோராவில் பிரியம் கொண்டு, அதை இரவும் பகலும் தியானித்து, நீர்க்கால்களின் ஓரத்தில் நாட்டப்பட்ட மரம்போல் வேர் ஊன்றி, தேவனுடைய காலத்தில் கனிகொடு.”

மிக முக்கியமான எபிரேய சிந்தனை:

ஆலோசனை → வழி → இருக்கை

יָדָע → הָלַךְ → נָשָׂא

தோரா → தியானம் → மரம்

அதாவது:

நீ எதைச் சிந்திக்கிறாயோ அது உன் வழியை உருவாக்கும்;

நீ எந்த வழியில் நடக்கிறாயோ அது உன் வாழ்க்கையை உருவாக்கும்;

உன் வாழ்க்கை எதில் வேர் ஊன்றியிருக்கிறதோ அதுவே உன் கனியை தீர்மானிக்கும்.

சங்கீதம் 1-ன் இருதயம்:

“கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிரு.”

1. பாக்கியமான மனிதனின் வாழ்க்கை

சங்கீதம் 1:1-2

“துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும், பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும், பரியாசக்காரர் உட்காரும் ஆசனத்தில் உட்காராமலும் இருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்.”

“பாக்கியவான்” என்றால் என்ன?

சங்கீதம் 1 தொடங்கும் முதல் வார்த்தையே “பாக்கியவான்”.

எபிரேயத்தில் இதற்கு אֲשֵׁר — ‘ashrê (அஷ்ரே) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இதன் கருத்து:

- பாக்கியமான நிலை
- தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்துக்குள் இருப்பது
- சரியான பாதையில் நடப்பதால் கிடைக்கும் நல்வாழ்வு
- தேவனோடு சரியான உறவில் இருப்பது

இது வெறுமனே பணம், சொத்து, பதவி கிடைப்பதைப் பற்றியது அல்ல.

தேவனுடைய வழியில் நடப்பவன் உண்மையான பாக்கியவான்.

சங்கீதக்காரன் “அவன் பணக்காரன்” என்று சொல்லவில்லை.

“அவன் புகழ்பெற்றவன்” என்றும் சொல்லவில்லை.

“அவன் பாக்கியவான்” என்று சொல்கிறான்.

1. “துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும்”

இங்கே முதல் ஆபத்து ஆலோசனை.

பாவம் முதலில் ஒரு செயலாக வருவதில்லை.

அது பல நேரங்களில் ஒரு சிந்தனையாகவும், ஆலோசனையாகவும் வருகிறது.

ஏவாளின் வாழ்க்கையைப் பாருங்கள்.

சர்ப்பம் முதலில் அவளிடம் பேசுகிறது.

ஆதியாகமம் 3:1

“தேவன் நிஜமாகவே... என்று சொன்னதுண்டோ?”

சந்தேகம் → உரையாடல் → ஆசை → செயல் → வீழ்ச்சி.

அதனால் நாம் யாருடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பது மிகவும் முக்கியம்.

நீதிமொழிகள் 13:20

“ஞானிகளோடே சஞ்சரிக்கிறவன் ஞானமடைவான்; மூடருக்கு தோழனோ நாசமடைவான்.”

உங்கள் நண்பர்கள் உங்கள் எதிர்காலத்தை பாதிக்கலாம்.

உங்கள் கேட்கும் வார்த்தைகள் உங்கள் சிந்தனையை மாற்றலாம்.

உங்கள் சிந்தனை உங்கள் தீர்மானத்தை மாற்றலாம்.

உங்கள் தீர்மானம் உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றலாம்.

2. “பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும்”

இது இன்னும் ஆழமான நிலை.

முதலில் நடத்தல்.

பிறகு நிறுத்தல்.

ஒரு மனிதன் முதலில் பாவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

பிறகு பாவத்தைப் பற்றி சிந்திக்கலாம்.

பின்னர் அதில் ஈடுபடலாம்.

கடைசியில் அதிலேயே நிலைத்துவிடலாம்.

அதனால் வேதாகமம்:

“பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாதே” என்று எச்சரிக்கிறது.

ரோமர் 6:12

“ஆகையால், நீங்கள் சரீரத்தின் இச்சைகளுக்குக் கீழ்ப்படத்தக்கதாக, சாவுக்கேதுவான உங்கள் சரீரத்தில் பாவம் ஆளாதிருப்பதாக.”

3. “பரியாசக்காரர் உட்காரும் ஆசனத்தில் உட்காராமலும்”

இது இன்னும் ஆழமான வீழ்ச்சி.

நடத்தல் → நிறுத்தல் → உட்காருதல்.

ஆரம்பத்தில் பாவம் நமக்கு அந்நியமாக இருக்கும்.

பின்னர் அது பழக்கமாகிறது.

கடைசியில் அது நம்முடைய வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகிவிடுகிறது.

“பரியாசக்காரன்” என்பது தேவனுடைய காரியங்களை அற்பமாக எண்ணுகிறவன்.

நீதிமொழிகள் 3:34

“அவர் பரியாசக்காரரைப் பரியாசம்பண்ணுகிறார்; தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.”

தேவனுடைய வார்த்தையை கேலி செய்யும் சூழலில் தொடர்ந்து உட்கார்ந்தால், நம்முடைய ஆவிக்குரிய உணர்வு மெல்ல மெல்ல குறைந்து விடும்.

4. எதிர்மறை மட்டும் அல்ல — நேர்மறையான வாழ்க்கையும் வேண்டும்

சங்கீதம் 1:2:

“கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து, இரவும் பகலும் அதிலே தியானமாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்.”

கவனியுங்கள்.

வசனம் 1:

எதைச் செய்யக்கூடாது?

வசனம் 2:

எதைச் செய்ய வேண்டும்?

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது பாவத்தை மட்டும் விட்டுவிடுவது அல்ல.

தேவனுடைய வார்த்தையை நேசிப்பதும் ஆகும்.

“வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து” என்பது வேதாகமத்தை ஒரு கடமையாக மட்டும் படிப்பது அல்ல.

தேவனுடைய வார்த்தையின் மீது இருதயத்தில் பசி இருப்பது.

யோபு 23:12

“அவர் வாயின் கட்டளையைவிட்டு நான் பின்வாங்கவில்லை; என் ஆகாரத்தைப்பார்க்கிலும் அவர் வாயின் வார்த்தைகளை என் உள்ளத்தில் பொக்கிஷமாக வைத்தேன்.”

5. “இரவும் பகலும் அதிலே தியானம்”

தியானம் என்பது வெறுமனே ஒரு வசனத்தை மனப்பாடம் செய்வது அல்ல.

வசனத்தை வாசித்து:

“இது எனக்கு என்ன சொல்கிறது?”

“தேவனைப் பற்றி இது என்ன கற்றுக்கொடுக்கிறது?”

“என் வாழ்க்கையில் இதை எப்படி செயல்படுத்த வேண்டும்?”

என்று சிந்திப்பது.

யோசுவா 1:8

“இந்த நியாயப்பிரமாணப் புத்தகம் உன் வாயைவிட்டு பிரியாதிருப்பதாக; இரவும் பகலும் அதைத் தியானித்துக்கொண்டிருப்பாயாக...”

ஆவிக்குரிய செய்தி

உலகத்தின் ஆலோசனை உங்கள் காதுகளை நிரப்புவதற்கு முன், தேவனுடைய வார்த்தை உங்கள் இருதயத்தை நிரப்பட்டும்.

2. நீர்க்கால்களின் ஓரத்தில் நாட்டப்பட்ட மரம்

சங்கீதம் 1:3

“அவன் நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்ட மரத்தைப்போலிருப்பான்; அது தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தந்து, அதன் இலை உதிராதிருக்கும்; அவன் செய்வதெல்லாம் வாய்க்கும்.”

இது ஒரு மனிதனுடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியை விளக்கும் மிக அழகான உருவகம்.

“நடப்பட்ட மரம்”

மரம் தானாக அங்கே வந்து நிற்கவில்லை.

யாரோ அதை நட்புருக்கிறார்கள்.

அதுபோல தேவனுடைய பிள்ளை தேவனுடைய திட்டத்தில் நடப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ வேண்டும்.

சங்கீதம் 92:13

“கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் நாட்டப்பட்டவர்கள் எங்கள் தேவனுடைய பிராகாரங்களில் செழித்தோங்குவார்கள்.”

தேவனுடைய சந்நிதியில் நாட்டப்பட்ட வாழ்க்கைதான் உண்மையில் வளரக்கூடிய வாழ்க்கை.

“நீர்க்கால்களின் ஓரம்”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

மரத்திற்கு தண்ணீர் கிடைப்பதால் அது வறட்சியைச் சமாளிக்கிறது.
அதுபோல தேவனுடைய வார்த்தையும், பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாடும் நம்முடைய
ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கு உயிருட்டுகின்றன.

யோவான் 7:38

“என்னில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவனுடைய உள்ளத்திலிருந்து
ஜீவத்தண்ணீருள்ள நதிகள் ஓடும்.”

வாழ்க்கையில் வறட்சி வரலாம்

விசுவாசியின் வாழ்க்கையில்:

- கண்ணீர் வரலாம்
- சோதனை வரலாம்
- எதிர்ப்பு வரலாம்
- பணக்கஷ்டம் வரலாம்
- மனிதர்களின் நிராகரிப்பு வரலாம்

ஆனால் வெளியில் வறட்சி இருந்தாலும் வேர் தண்ணீரை அடைந்திருந்தால் மரம் வாழும்.
இதுதான் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையின் ரகசியம்.

“தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தரும்”

தேவன் கனியை எதிர்பார்க்கிறார்.

கலாத்தியர் 5:22-23

“ஆவியின் கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு, நற்குணம்,
விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம்...”

தேவன் நம்மிடம்:

“எவ்வளவு பெரிய ஊழியம் செய்தாய்?”

என்பதை மட்டும் பார்க்கவில்லை.

நம்மில்:

“கிறிஸ்துவின் குணம் வளர்ந்திருக்கிறதா?”

என்பதையும் பார்க்கிறார்.

“அதன் இலை உதிராதிருக்கும்”

இதன் அர்த்தம் பிரச்சினை வராது என்பதல்ல.

பிரச்சினையிலும் தேவன் நம்மை காத்துக்கொள்வார் என்பதே ஆவிக்குரிய உண்மை.

எரேமியா 17:7-8 இதையே அழகாக விளக்குகிறது:

“கர்த்தரை நம்புகிற மனுஷனும், கர்த்தரைத் தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷனும்
பாக்கியவான். அவன் தண்ணீர்களண்டையில் நாட்டப்பட்ட மரத்தைப்போல...”

“அவன் செய்வதெல்லாம் வாய்க்கும்”

இது “நான் நினைப்பதெல்லாம் நடக்கும்” என்ற வாக்குத்தத்தம் அல்ல.

தேவனுடைய சித்தத்தில் நடக்கும் மனிதனுடைய உழைப்பை தேவன் வீணாக்கமாட்டார்.

1 கொரிந்தியர் 15:58

“கர்த்தருக்குள் நீங்கள் படுகிற பிரயாசம் விருதாவாயிராதென்று அறிந்து, உங்கள் பிரயாசம்
ஸ்திரமாயிருக்கக்கடவது.”

ஆவிக்குரிய செய்தி

வேர்கள் ஆழமாக இருந்தால், புயல்கள் வந்தாலும் மரம் விழாது.

3. காற்றில் பறக்கும் பதராக இருக்காதே

சங்கீதம் 1:4

“துன்மார்க்கரோ அப்படியல்ல; அவர்கள் காற்று அடித்துக்கொண்டுபோகிற பதரைப்போல் இருக்கிறார்கள்.”

மூன்றாவது பிரசங்கம் ஒரு எச்சரிக்கை.

வசனம் 3-ல்:

மரம்

வசனம் 4-ல்:

பதர்

இரண்டுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

மரத்திற்கு வேர் இருக்கிறது.

பதருக்கு வேர் இல்லை.

1. வேர் இல்லாத வாழ்க்கை நிலைக்காது

இயேசு இதை மத்தேயு 13-ல் விதைப்பவனுடைய உவமையில் விளக்குகிறார்.

மத்தேயு 13:20-21

“கல்லான இடங்களில் விதைக்கப்பட்டவன்... வசனத்தைக் கேட்டு, சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன்; ஆகிலும் அவனுக்குள்ளே வேர் இல்லாதபடியினால்...”

சிலர் வார்த்தையைக் கேட்கிறார்கள்.

சந்தோஷப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் வேர் வளரவில்லை.

சோதனை வந்ததும் விழுந்துவிடுகிறார்கள்.

2. காற்று என்பது மாறும் சூழ்நிலைகளை நினைவுபடுத்துகிறது

சில நேரங்களில்:

மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறது?

பணம் இருக்கிறதா?

பிரச்சினை தீர்ந்ததா?

என்று பார்த்து விசுவாசம் மாறுகிறது.

ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளை சூழ்நிலையைப் பார்த்து அல்ல,

வார்த்தையைப் பார்த்து நிற்க வேண்டும்.

2 கொரிந்தியர் 5:7

“நாம் காண்கிறதினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் நடக்கிறோம்.”

3. ஆவிக்குரிய குழந்தையாக இருக்காதே

எபேசியர் 4:14

“நாம் இனி பிள்ளைகளாயிராமல்... பலவித உபதேசமாகிய காற்றினால்

அலைக்கழிக்கப்படாதபடிக்கு...”

ஒவ்வொரு புதிய போதனையையும் கேட்டு உடனே நம்பக்கூடாது.

ஒவ்வொரு பிரபலமான பேச்சாளரையும் கேட்டு உடனே பின்பற்றக்கூடாது.

வசனம் என்ன சொல்கிறது?

என்பதே கேள்வியாக இருக்க வேண்டும்.

அப்போஸ்தலர் 17:11

பெரோயா மக்கள் பவுல் சொன்னவற்றையும் வேதவசனங்களுடன் ஆராய்ந்தார்கள்.

4. புயலுக்கு முன்பே வேரை வளர்க்க வேண்டும்

புயல் வந்தபின் மரத்தின் வேரை ஆழப்படுத்த முடியாது.

அதுபோல சோதனை வருவதற்கு முன்பே:

- ஜெபம்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

- வேத வாசிப்பு
- விசுவாசம்
- பரிசுத்த வாழ்க்கை
- தேவனோடு ஐக்கியம்

ஆகியவற்றில் வளர வேண்டும்.

ஆவிக்குரிய செய்தி

தூழ்நிலை மாறும்போது மாறுகிற விசுவாசம் வேண்டாம்; தூழ்நிலை மாறினாலும் தேவனைப் பற்றிக்கொள்ளும் விசுவாசம் வேண்டும்.

4. இரண்டு வழிகளின் முடிவு

சங்கீதம் 1:5-6

“ஆகையால் நியாயத்தீர்ப்பில் துன்மார்க்கர் நிலைநிற்கமாட்டார்கள்; பாவிகள் நீதிமான்களின் சபையில் நிற்கமாட்டார்கள்.”

“நீதிமான்களின் வழியை கர்த்தர் அறிவார்; துன்மார்க்கருடைய வழியோ அழியும்.”

இங்கே சங்கீதம் 1 ஒரு முக்கியமான உண்மையைச் சொல்கிறது:

வாழ்க்கைக்கு முடிவு உண்டு.

மனிதன் எப்படியும் வாழலாம் என்று நினைக்கலாம்.

ஆனால் ஒவ்வொரு வழிக்கும் ஒரு முடிவு இருக்கிறது.

1. “நியாயத்தீர்ப்பில்”

தேவன் அன்பானவர்.

ஆனால் அவர் நீதியுள்ள தேவனும் கூட.

எபிரெயர் 9:27

“மனுஷர் ஒரேதரம் மரிப்பதும், பின்பு நியாயத்தீர்ப்பு அடைவதும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

எனவே நம்முடைய வாழ்க்கை தேவனுக்கு முன்பாக கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வாழ்க்கை.

2. “நீதிமான்களின் வழியை கர்த்தர் அறிவார்”

இது மிகவும் ஆறுதலான வார்த்தை.

“கர்த்தர் அறிவார்.”

மக்கள் உங்களைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

உங்கள் ஊழியத்தை மதிக்காமல் இருக்கலாம்.

உங்கள் கண்ணீரை யாரும் பார்க்காமல் இருக்கலாம்.

ஆனால்:

கர்த்தர் அறிவார்.

சங்கீதம் 139:1-3

“கர்த்தாவே, நீர் என்னை ஆராய்ந்து அறிந்திருக்கிறீர்... என் வழிகளெல்லாம் அறிந்திருக்கிறீர்.”

3. “அறிவார்” என்பது பாதுகாப்பையும் குறிக்கிறது

தேவன் நம்மைப் பற்றி வெறும் தகவல் அறிந்தவர் அல்ல.

அவர் நம்மை நடத்துகிறார்.

யோவான் 10:27

“என் ஆடுகள் என் சத்தத்தைக் கேட்கிறது; நான் அவைகளை அறிந்திருக்கிறேன்; அவைகள் என்னைப் பின்பற்றுகிறது.”

அவர் அறிந்த வழியில் நாம் நடக்கும்போது, அவருடைய கரம் நம்மை நடத்தும்.

4. “துன்மார்க்கருடைய வழியோ அழியும்”

சங்கீதம் 1 இன் கடைசி வார்த்தை ஒரு எச்சரிக்கை.

மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இரண்டு வழிகள்:

நீதிமான்களின் வழி

துன்மார்க்கருடைய வழி

இரண்டு வழிகளுக்கும் இரண்டு முடிவுகள்.

நீதிமான்களின் வழி — தேவனுடைய பாதுகாப்பு.

துன்மார்க்கருடைய வழி — அழிவு.

நீதிமொழிகள் 14:12

“மனுஷனுக்குச் செம்மையாகத் தோன்றுகிற வழி உண்டு; அதின் முடிவோ மரண வழிகள்.”

இறுதி அழைப்பு

இன்று நாம் நம்மையே கேட்க வேண்டிய கேள்வி:

நான் எந்த வழியில் நடக்கிறேன்?

நான் யாருடைய ஆலோசனையை கேட்கிறேன்?

என் வேர் எங்கே இருக்கிறது?

நான் காற்றினால் அலைக்கழிக்கப்படுகிறேனா?

என் வாழ்க்கையில் ஆவிக்குரிய கனி இருக்கிறதா?

கர்த்தர் அறிந்த வழியில் நான் நடக்கிறேனா?

சங்கீதம் 1 — நான்கு பிரசங்கங்களின் ஆவிக்குரிய வரிசை

1. பாக்கியமான மனிதன்

சங்கீதம் 1:1-2

→ தவறான தொடர்பைத் தவிர்த்து, தேவனுடைய வார்த்தையில் பிரியப்படுதல்.

2. கனிகொடுக்கும் மரம்

சங்கீதம் 1:3

→ தேவனில் வேர் கொண்டு, சரியான காலத்தில் கனி கொடுத்தல்.

3. காற்றில் பறக்கும் பதர்

சங்கீதம் 1:4

→ வேர் இல்லாத வாழ்க்கை சோதனையில் நிலைக்காது.

4. கர்த்தர் அறிந்த வழி

சங்கீதம் 1:5-6

→ வாழ்க்கையின் இறுதி முடிவு நாம் தேர்ந்தெடுக்கும் வழியால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

சங்கீதம் 1-ன் மையச் செய்தி:

“தேவனுடைய வார்த்தையில் வேர் கொண்ட வாழ்க்கை மட்டுமே, உலகத்தின் காற்றிலும், வாழ்க்கையின் வறட்சியிலும், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலும் நிலைத்திருக்கும்.”

சங்கீதம் 2 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 2-ன் முக்கியத்துவம்

சங்கீதம் 1:

தனிப்பட்ட மனிதனின் இரண்டு வழிகள்

என்றால்,

சங்கீதம் 2:

உலக ராஜ்யங்களுக்கும் தேவனுடைய ராஜாவுக்கும் இடையிலான மோதல் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இந்த இரண்டு சங்கீதங்களும் சேர்ந்து சங்கீதப் புத்தகத்தின் ஆரம்பக் கதவாக இருக்கின்றன.

சங்கீதம் 1

“நீ எந்த வழியில் நடக்கிறாய்?”

சங்கீதம் 2

“நீ யாருடைய ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்கிறாய்?”

2. சங்கீதம் 2-ன் ஆசிரியர் மற்றும் பின்னணி

சங்கீதம் 2-ன் தலைப்பில் ஆசிரியரின் பெயர் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் புதிய ஏற்பாடு இதை தாவீதின் வாயால் சொல்லப்பட்டதாக எடுத்துக்கொள்கிறது.

அப்போஸ்தலர் 4:25-ல்:

“எங்கள் பிதாவாகிய தாவீது என்னும் உமது தாசனுடைய வாயினாலே...”

என்று சங்கீதம் 2-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது.

எனவே, வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் இதை தாவீதுடன் தொடர்புடைய சங்கீதமாக பார்க்கலாம்.

3. வரலாற்றுப் பின்னணி

பழைய ஏற்பாட்டின் அரசாட்சியில், ஒரு ராஜா அரியணையில் அமரும்போது சுற்றியுள்ள தேசங்கள் அவனுடைய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் கிளர்ச்சி செய்யும் சூழல் இருந்தது.

சங்கீதம் 2 அந்த அரசியல் பின்னணியைப் பயன்படுத்தி மிகப் பெரிய ஆவிக்குரிய உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது:

மனித ராஜ்யங்கள் தேவனுடைய ஆட்சிக்கு எதிராக எழுந்தாலும், தேவனுடைய திட்டத்தை முறியடிக்க முடியாது.

ஆனால் இந்த சங்கீதம் வெறும் தாவீதின் அரசாட்சியைப் பற்றிய பாடலாக மட்டும் முடிவதில்லை.

இதில் வரும்:

“என் குமாரன்”

“இன்று நான் உம்மை ஜெனிப்பித்தேன்”

“ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுப்பேன்”

என்ற வார்த்தைகள் புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவை நோக்கிய மேசியானிய அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

4. சங்கீதம் 2-ன் நான்கு காட்சிகள்

முழு சங்கீதத்தையும் நான்கு பகுதிகளாகப் பார்க்கலாம்:

1-3

தேசங்களின் கிளர்ச்சி

4-6

வானத்தில் தேவனுடைய பதில்

7-9

தேவனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ராஜாவின் அறிவிப்பு

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

10-12

ராஜாக்களுக்கு எச்சரிக்கையும் அழைப்பும்

அதனால் சங்கீதம் 2-ன் ஓட்டம்:

கிளர்ச்சி → தேவனுடைய சிரிப்பு → ராஜாவின் அறிவிப்பு → மனந்திரும்புதலுக்கான அழைப்பு

5. வசனம் 1 — “ஜாதிகள் ஏன் கொந்தளிக்கின்றன?”

எபிரேயத்தில்:

לָמָּא רָאִשׁוּ גּוֹיִם

Lāmāh rāgshū gōyim

லாமா ராக்ஷு கோயிம்

“ஜாதிகள் ஏன் கொந்தளிக்கின்றன?”

לָמָּא — Lāmāh

லாமா

= ஏன்?

இது ஒரு கேள்வி மட்டும் அல்ல.

இதில்:

“இது எவ்வளவு பயனற்ற முயற்சி!”

என்ற ஆச்சரியமும் இருக்கிறது.

6. “கொந்தளித்தல்” — רָאִשׁוּ

רָאִשׁוּ — Rāgash

ராகஷ்

= கொந்தளித்தல் / கலக்கம் / எழுச்சி / கிளர்ச்சி.

இது அமைதியான எதிர்ப்பு அல்ல.

கூட்டு கிளர்ச்சி.

பல தேசங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தேவனுடைய திட்டத்திற்கு எதிராக நிற்பதைப் படம் பிடிக்கிறது.

7. “ஜாதிகள்” — גּוֹיִם

גּוֹיִם — Gōyim

கோயிம்

= ஜாதிகள் / தேசங்கள்.

இஸ்ரவேல் அல்லாத தேசங்களைக் குறிக்கவும் இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சங்கீதம் 2-ல்:

உலகத்தின் அரசியல் அதிகாரங்கள்

என்ற பரந்த கருத்தையும் தருகிறது.

8. “ஜனங்கள் வீணானதைச் சிந்திப்பது ஏன்?”

வசனம் 1-ன் அடுத்த பகுதி:

“ஜனங்கள் வீணானதைச் சிந்திப்பது ஏன்?”

எபிரேயத்தில்:

רִיק — Rîq

ரீக்

= வெறுமை / பயனற்றது / வீண்.

இதில் ஒரு முக்கிய உண்மை உள்ளது:

தேவனுக்கு எதிராக மனிதன் செய்யும் திட்டம் இறுதியில் வீணாகிவிடும்.

9. வசனம் 2 — ராஜாக்களின் கூட்டணி

“பூமியின் ராஜாக்கள் எழும்பி, அதிகாரிகள் ஒன்றுகூடி, கர்த்தருக்கும் அவருடைய அபிஷேகம் பெற்றவருக்கும் விரோதமாக ஆலோசனைபண்ணுகிறார்கள்.”

இங்கு:

מֶלֶךְ — Melekh

மெலெக்

= ராஜா.

பன்மை:

מְלָכִים — Melākhīm

= ராஜாக்கள்.

அவர்கள் தேவனுடைய ராஜாவுக்கு எதிராக ஒன்றுபடுகிறார்கள்.

10. “அபிஷேகம் பெற்றவர்” — מָשִׁיחַ

இது சங்கீதம் 2-ன் மிக முக்கியமான எபிரேய சொற்களில் ஒன்று.

מָשִׁיחַ — Māshîah

மாஷியாக்

= அபிஷேகம் பெற்றவர்.

இதிலிருந்துதான்:

“Messiah”

என்ற சொல் வருகிறது.

தமிழில்:

மேசியா / அபிஷேகம் பெற்றவர்

என்று சொல்கிறோம்.

பழைய ஏற்பாட்டில் ராஜாக்கள் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஆனால் சங்கீதம் 2-ல் இந்த அபிஷேகம் பெற்ற ராஜா ஒரு பெரிய மேசியானிய எதிர்பார்ப்பை உருவாக்குகிறார்.

11. “கர்த்தருக்கும் அவருடைய அபிஷேகம் பெற்றவருக்கும்”

இங்கு இரண்டு முக்கியமான நபர்கள்:

יְהוָה — YHWH

மற்றும்

מָשִׁיחַ — Meshîhō

அதாவது:

“அவருடைய மேசியா.”

மனிதர்கள் எதிர்ப்பது:

கர்த்தருடைய ராஜாவை.

அதாவது உண்மையான போர்:

மனித ராஜ்யம் vs தேவ ராஜ்யம்.

12. வசனம் 3 — “அவர்களுடைய கட்டுகளை அறுப்போம்”

“அவர்களுடைய கட்டுகளை அறுத்துப்போட்டு, அவர்களுடைய கயிறுகளை நம்மைவிட்டு எறிந்துபோடுவோம்.”

மனிதர்களுடைய கிளர்ச்சியின் உள்ளார்ந்த எண்ணம்:

“தேவன் எங்களை ஆளக்கூடாது.”

இது ஆதியாகமம் 3-ல் காணப்படும் மனிதனுடைய அடிப்படை கிளர்ச்சியுடனும் ஒத்திருக்கிறது.

“தேவன் சொல்வது வேண்டாம்; நாங்களே தீர்மானிப்போம்.”

13. எபிரேயத்தில் “கட்டு”

מִסֶּרֶת — Mōsērôt

மோசேரோத்

= கட்டுகள் / பிணைப்புகள்.

אֲבֹתָא — ‘Abōth

= கயிறுகள் / பிணைப்புகள்.

அவர்கள் தேவனுடைய அதிகாரத்தை:

சுதந்திரத்திற்கு எதிரான கட்டுப்பாடு

என்று பார்க்கிறார்கள்.

ஆனால் வேதாகமத்தின் பார்வையில்:

தேவனுடைய ஆட்சி அடிமைத்தனம் அல்ல; அது உயிரின் வழி.

14. வசனம் 4 — தேவனுடைய பதில்

“வானங்களில் வாசமாயிருக்கிறவர் சிரிப்பார்; ஆண்டவர் அவர்களைப் பரியாசம்பண்ணுவார்.”

இது சங்கீதம் 123:1-ஐ நினைவுபடுத்துகிறது:

“வானங்களில் வாசமாயிருக்கிறவரே...”

அங்கே:

வானங்களில் வாசமாயிருக்கிற தேவனை நோக்குகிறோம்.

இங்கே:

வானங்களில் வாசமாயிருக்கிற தேவன் பூமியின் கிளர்ச்சியைப் பார்க்கிறார்.

15. “சிரிப்பார்” — סָהָא

סָהָא — Sāḥaq

சாகாக்

= சிரித்தல் / கேலி செய்தல்.

இது தேவன் மனிதர்களின் துன்பத்தைப் பார்த்து சிரிக்கிறார் என்று பொருள் அல்ல.

இங்கே கருத்து:

மனிதர்களுடைய தேவனுக்கு எதிரான திட்டம் எவ்வளவு பயனற்றது என்பதை தேவன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

அவர்கள்:

“தேவனுடைய திட்டத்தை முறியடிப்போம்”

என்று நினைக்கிறார்கள்.

தேவன்:

“அது முடியாது.”

என்று காட்டுகிறார்.

16. வசனம் 5 — தேவனுடைய கோபம்

“அப்பொழுது அவர் தமது கோபத்திலே அவர்களோடு பேசுவார்...”

אֵף — Aph

ஆஃப்

எபிரேயத்தில் “மூக்கு” என்றும் பொருள்.

ஆனால் வேதாகமத்தில்:

கோபம்

என்ற அர்த்தத்திலும் வருகிறது.

தேவனுடைய கோபம் என்பது கட்டுப்பாடற்ற மனித கோபம் அல்ல.

அது:

அநீதிக்கும் கிளர்ச்சிக்கும் எதிரான பரிசுத்தமான தேவனுடைய நீதியான பதில்.

17. வசனம் 6 — “என் பரிசுத்த மலையில் என் ராஜாவை அபிஷேகம் செய்தேன்”

“நான் என் ராஜாவை என் பரிசுத்த மலையாகிய சீயோனில் அமர்த்தினேன்.”

இங்கு:

מֶלֶךְ — Melekh

மெலெக்

= ராஜா.

צִיּוֹן — Tsiyyōn

சியோன்

= சீயோன்.

சீயோன் வெறும் புவியியல் இடம் அல்ல.

வேதாகமத்தில் அது:

தேவனுடைய ராஜ்ய ஆட்சி + தேவனுடைய சந்நிதி + உடன்படிக்கை மக்கள் என்ற கருத்துகளுடன் தொடர்புடையது.

18. வசனம் 7 — “நீர் என் குமாரன்”

இது சங்கீதம் 2-ன் மைய வசனங்களில் ஒன்று.

“நீர் என் குமாரன்; இன்று நான் உம்மை ஜெனிப்பித்தேன்.”

எபிரேயத்தில்:

בֶּנִי — Benî

பெனி

= என் குமாரன்.

בֶּן — Bēn

பென்

= குமாரன்.

இங்கே “குமாரன்” என்பது வெறும் உயிரியல் மகன் என்ற கருத்தைத் தாண்டி:

ராஜா + தேவனுடைய பிரதிநிதி + மேசியானிய ராஜா

என்ற அரசியல்-உடன்படிக்கைப் பின்னணியையும் கொண்டுள்ளது.

19. “இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்”

יָלַד — Yālad

யாலத்

= பெற்றெடுத்தல் / பிறப்பித்தல்.

இந்த வசனம் புதிய ஏற்பாட்டில் பல முக்கியமான இடங்களில் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

அப்போஸ்தலர் 13:33

எபிரெயர் 1:5

எபிரெயர் 5:5

எனவே சங்கீதம் 2-ன் இந்த வசனம் கிறிஸ்துவின் ராஜத்துவத்தையும் குமாரத்துவத்தையும் விளக்கும் முக்கியமான மேசியானிய வசனமாக மாறுகிறது.

20. வசனம் 8 — “ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுப்பேன்”

“என்னைக் கேள்; நான் ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகவும், பூமியின் கடைசி பரியந்தங்களை உமக்குச் சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்.”

இது மிகப்பெரிய ராஜ்ய வாக்குத்தத்தம்.

נָחַלָה — Nahālāh

நகலா

= சுதந்தரம் / inheritance / சொத்து.

אַפְסֵ-אַרֶּטֶס

Afsē-’Ārets

= பூமியின் எல்லைகள் / கடைசி பகுதிகள்.

இதன் மூலம் ராஜாவின் ஆட்சி:

இஸ்ரவேலின் எல்லைக்குள் மட்டும் அல்ல.

தேசங்களையும் உள்ளடக்கியது.

21. புதிய ஏற்பாட்டில் சங்கீதம் 2

சங்கீதம் 2 புதிய ஏற்பாட்டில் மிகவும் முக்கியமான சங்கீதங்களில் ஒன்று.

அப்போஸ்தலர் 4:25-27

சங்கீதம் 2:1-2 கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான மனிதர்களின் கிளர்ச்சியோடு

தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

எபிரெயர் 1:5

“நீர் என் குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்.”

எபிரெயர் 5:5

கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவத்தோடும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:26-27

சங்கீதம் 2:8-9-ன் ராஜ்ய அதிகார மொழியை கிறிஸ்துவின் வெற்றியோடு

இணைக்கிறது.

22. வசனம் 9 — “இரும்புக்கோலால் ஆளுவீர்”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“நீர் அவர்களை இரும்புக்கோலால் நொறுக்குவீர்...”

இது மேசியாவின் ராஜ அதிகாரத்தை காட்டுகிறது.

שֶׁבֶט — Shēvet

ஷேவேத்

= கோல் / ராஜதண்டம் / அதிகாரக் கோல்.

“கோல்” என்பது வெறும் தண்டனைக்கான ஆயுதம் அல்ல.

ராஜாவின்:

அதிகாரம் + ஆட்சி + நீதித்தீர்ப்பு

என்ற கருத்தையும் காட்டுகிறது.

23. வசனம் 10 — ராஜாக்களுக்கு எச்சரிக்கை

இப்போது தேவன் உலக ராஜாக்களை நோக்கிப் பேசுகிறார்:

“ஆகையால் ராஜாக்களே, புத்தியாய் இருங்கள்; பூமியின் நியாயாதிபதிகளே, எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.”

இது மிகவும் ஆச்சரியமான திருப்பம்.

முதலில்:

கிளர்ச்சி

பிறகு:

தேவனுடைய தீர்ப்பு

இப்போது:

தேவனுடைய அழைப்பு.

தேவன் வெறும்:

“நான் உங்களை அழித்துவிடுவேன்”

என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

அவர்:

“புத்தியாய் இருங்கள்.”

என்று அழைக்கிறார்.

24. “சேவை செய்யுங்கள்” — 727

வசனம் 11:

“பயத்தோடே கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்...”

எபிரேயத்தில்:

727 — ‘Āvad

ஆவத்

= வேலை செய்தல் / சேவை செய்தல் / ஊழியம் செய்தல்.

இதிலிருந்துதான்:

728 — ‘Eved

ஏவேத்

= வேலைக்காரன் / ஊழியக்காரன் / servant

என்ற சொல் வருகிறது.

அதனால் தேவனைச் சேவிப்பது:

அடிமைத்தனம் அல்ல.

அது:

உண்மையான ராஜாவுக்கு சரியான இடத்தில் நம்மை ஒப்படைத்தல்.

25. “பயத்தோடே” — יִרְאָה

יִרְאָה — Yir'ah

யிரஆ

= பயம் / பயபக்தி / reverence.

இது:

தேவனைப் பார்த்து நடுங்கும் பயம்

மட்டுமல்ல.

தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை உணர்ந்து அவரை மதிக்கும் பயபக்தி.

26. “முத்தமிடுங்கள்” — נָשָׂא

வசனம் 12:

“குமாரனை முத்தமிடுங்கள்...”

எபிரேயத்தில்:

נָשָׂא — Nashaq

நாஷக்

= முத்தமிடுதல்.

பண்டைய கிழக்கத்திய அரசியல் கலாச்சாரத்தில், ஒரு ராஜாவை அணுகி மரியாதை மற்றும் கீழ்ப்படிதலை வெளிப்படுத்தும் செயல் என்ற அர்த்தத்திலும் முத்தம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

எனவே:

“குமாரனை முத்தமிடுங்கள்”

என்பது:

மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் + அவருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள் + அவருடைய ராஜ அதிகாரத்தை அங்கீகரிப்பதுங்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

27. “அவர் கோபிப்பார்”

இங்கு மீண்டும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு எச்சரிக்கப்படுகிறது.

மனிதன் இரண்டு பதில்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்:

கிளர்ச்சி

அல்லது

கீழ்ப்படிதல்.

சங்கீதம் 2-ல் நடுநிலை நிலை இல்லை.

28. சங்கீதம் 2-ன் கடைசி சொல் — “பாக்கியவான்”

சங்கீதம் 1:

“பாக்கியவான்...”

என்று தொடங்குகிறது.

சங்கீதம் 2:

“அவரை நம்புகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.”

என்று முடிகிறது.

இது மிகவும் அழகான இலக்கிய இணைப்பு.

சங்கீதம் 1:

தேவனுடைய வார்த்தையில் பிரியம் கொண்டவன் பாக்கியவான்.

சங்கீதம் 2:

தேவனுடைய குமாரனை நம்புகிறவன் பாக்கியவான்.

அதாவது:

வார்த்தை + ராஜா

இவை இரண்டும் சங்கீதப் புத்தகத்தின் தொடக்கத்திலேயே இணைக்கப்படுகின்றன.

29. சங்கீதம் 1 + சங்கீதம் 2

இந்த இரண்டு சங்கீதங்களையும் சேர்த்து பார்க்கும்போது மிக ஆழமான செய்தி வருகிறது:

சங்கீதம் 1:

ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும்?

சங்கீதம் 2:

ஒரு மனிதன் யாரிடம் சரணுடைய வேண்டும்?

சங்கீதம் 1:

தோரா — தேவனுடைய வார்த்தை

சங்கீதம் 2:

மாஷியாக் — தேவனுடைய அபிஷேகம் பெற்ற ராஜா

சங்கீதம் 1:

இரண்டு வழிகள்

சங்கீதம் 2:

இரண்டு ராஜ்யங்கள்

30. சங்கீதம் 2-ன் எபிரேய முக்கிய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

לָמָּה	Lāmāh	ஏன்?
רָגַשׁ	Rāgash	கொந்தளித்தல்
גֹּיִם	Gōyim	ஜாதிகள்
רִי	Rîq	வீண்
מֶלֶךְ	Melekh	ராஜா
מָשִׁיחַ	Māshîah	அபிஷேகம் பெற்றவர்
מוֹסֵרוֹת	Môsērôt	கட்டுகள்
סָהָק	Sāhaq	சிரித்தல்
מָשָׁל	Māshal	ஆட்சி செய்தல்
בֶּן	Bēn	குமாரன்
יָלַד	Yālad	பிறப்பித்தல்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

נָהָלָה	Nahālāh	சுதந்தரம்
שֶׁבֶט	Shēvet	ராஜதண்டம்
אַוֶּד	‘Āvad	ஊழியம் செய்தல்
יִרְאָה	Yir’āh	பயபக்தி
נָשָׂא	Nāshaq	முத்தமிடுதல்
הָסֵא	Hāsāh	அடைக்கலம் புகுதல்

31. சங்கீதம் 2-ன் முக்கியமான ஆவிக்குரிய செய்தி

“தேவனுடைய ராஜாவுக்கு எதிராக நிற்காதே; அவருடைய ராஜ்யத்தில் அடைக்கலம் புகு.”

மனிதன்:

“என் வாழ்க்கையை நானே ஆளுவேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

தேவன்:

“நான் ராஜா.”

என்று அறிவிக்கிறார்.

மனிதன்:

“என் கட்டுகளை அறுத்துவிடுவேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

தேவன்:

“என் குமாரனை ஏற்றுக்கொள்.”

என்று அழைக்கிறார்.

முடிவில்:

“அவரை நம்புகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.” — சங்கீதம் 2:12

32. பிரசங்கத்திற்கான தலைப்பு

“யார் ராஜா?”

சங்கீதம் 2:1-12

1. உலகம் தேவனுக்கு எதிராக கிளர்கிறது

வசனம் 1-3

2. தேவனுடைய திட்டத்தை யாராலும் முறியடிக்க முடியாது

வசனம் 4-6

3. தேவனுடைய குமாரன் ராஜாவாக அறிவிக்கப்படுகிறார்

வசனம் 7-9

4. ராஜாக்களே, புத்தியாய் இருங்கள்

வசனம் 10-11

5. குமாரனை ஏற்றுக்கொண்டு அவரில் அடைக்கலம் புகுங்கள்

வசனம் 12

□ சங்கீதம் 2-ன் ஆழமான சுருக்கம்

வசனம் 1-3:

மனிதன் சொல்கிறான் — “நாங்கள் தேவனை வேண்டாம்.”

வசனம் 4-6:

தேவன் சொல்கிறார் — “நான் ராஜாவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறேன்.”

வசனம் 7-9:

குமாரன் சொல்கிறார் — “கர்த்தர் எனக்கு ராஜ்யத்தைத் தந்திருக்கிறார்.”

வசனம் 10-12:

தேவன் சொல்கிறார் — “கிளர்ச்சியை விட்டுவிட்டு குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.”

இறுதி வார்த்தை:

“அவரை நம்புகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.” — சங்கீதம் 2:12

அதனால் சங்கீதம் 1 நமக்கு “சரியான வழியில் நட” என்று கற்றுக்கொடுக்கிறது;

சங்கீதம் 2 “சரியான ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்” என்று கற்றுக்கொடுக்கிறது. □

சங்கீதம் 2 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

1. தேவனுக்கு விரோதமாக எழும் உலகம்

சங்கீதம் 2:1-3

“ஜாதிகள் கொந்தளித்து, ஜனங்கள் விருதா காரியங்களைச் சிந்திப்பானேன்?”

சங்கீதம் 1-ல் இரண்டு மனிதர்களையும் இரண்டு வழிகளையும் பார்த்தோம்.

சங்கீதம் 2-ல் அதே உண்மை தனிமனித வாழ்க்கையிலிருந்து உலகளாவிய நிலைக்கு விரிகிறது.

சங்கீதம் 1:

“மனுஷன் எந்த வழியில் நடக்கிறான்?”

சங்கீதம் 2:

“உலகம் யாருக்கு எதிராக நிற்கிறது?”

“ஜாதிகள் கொந்தளித்து”

எபிரெயத்தில்:

רָגַשׁ — rāgaś

உச்சரிப்பு: ராகாஷ்

அர்த்தம்: கொந்தளித்தல், கலகம் செய்தல், பரபரப்புடன் கூடுதல்.

இது அமைதியான கூட்டம் அல்ல.

தேவனுடைய அதிகாரத்திற்கு எதிராக மனிதர்கள் ஒன்று சேரும் படத்தை இது காட்டுகிறது.

மனித வரலாற்றில் தொடர்ந்து ஒரு உண்மை இருக்கிறது:

மனிதன் தேவனுடைய ஆட்சியை விரும்புவதில்லை.

ஆதியாகமம் 3-ல் மனிதன் தேவனுடைய கட்டளைக்கு எதிராகச் சென்றான்.

சங்கீதம் 2-ல் அதே கலக மனப்பான்மை உலகளாவிய அளவில் காட்டப்படுகிறது.

“ஐனங்கள் விருதா காரியங்களைச் சிந்திப்பானேன்?”

இங்கே ஒரு ஆழமான உண்மை இருக்கிறது.

மனிதர்கள் திட்டமிடுகிறார்கள்.

ஆலோசனை செய்கிறார்கள்.

கூட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள்.

அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆனால் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமான திட்டம் இறுதியில் “விருதா” ஆகிறது.

ஏசாயா 8:10

“ஆலோசனை பண்ணுங்கள், அது விருதாவிப்போகும்; வார்த்தையைச் சொல்லுங்கள், அது நிறைவேறாது.”

மனிதனுடைய திட்டம் பெரியதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் தேவனுடைய திட்டம் அதைவிட பெரியது.

“கர்த்தருக்கும் அவர் அபிஷேகம்பண்ணினவருக்கும் விரோதமாக”

சங்கீதம் 2:2

இங்கே “அபிஷேகம்பண்ணினவர்” என்பது மிக முக்கியமான மேசியானிய கருத்து.

எபிரெயத்தில்:

מָשִׁיחַ — Māšîaḥ

தமிழ் உச்சரிப்பு: மாஷியாக் / மெஷியாக்

அர்த்தம்: அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்.

இதிலிருந்துதான் Messiah — மேசியா என்ற சொல் வருகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் ராஜாக்கள், ஆசாரியர்கள் போன்றோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஆனால் சங்கீதம் 2-ல் இந்தக் கருத்து ஒரு விசேஷமான ராஜாவை நோக்கி செல்கிறது.

புதிய ஏற்பாடு இதை இயேசு கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கிறது.

அப்போஸ்தலர் 4:25–27 சங்கீதம் 2:1–2-ஐ மேற்கோள் காட்டி, இந்த எதிர்ப்பு

கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான மனிதர்களின் எதிர்ப்பில் நிறைவேறியதாக விளக்குகிறது.

“அவர்களுடைய கட்டுகளை அறுத்துப்போட்டு...”

மனிதன் சொல்கிறான்:

“தேவனுடைய ஆட்சி வேண்டாம்.”

இன்றும் உலகத்தின் அடிப்படை பிரச்சினை இதுதான்.

பாவம் என்பது தவறான செயல் மட்டும் அல்ல.

தேவனுடைய அதிகாரத்தை நிராகரிக்கும் இருதய நிலையும் பாவமே.

லூக்கா 19:14

“இவன் எங்கள்மேல் ராஜாவாயிருப்பதை நாங்கள் விரும்பவில்லை...”

இது சங்கீதம் 2-ன் மனநிலையோடு ஒத்திருக்கிறது.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

இன்றைக்கு இந்த வசனம் உலக அரசியலைப் பற்றியது மட்டுமல்ல.

நம் இருதயத்திலும் சில நேரங்களில்:

“தேவனே, இந்த விஷயத்தில் மட்டும் நான் என் விருப்பப்படி செய்கிறேன்”

என்று சொல்லும் நிலை இருக்கலாம்.

தேவனை ஆராதிப்பது மட்டும் போதாது.

அவரை ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மையச் செய்தி

மனிதன் தேவனுடைய ஆட்சியை எதிர்க்கலாம்; ஆனால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தோற்கடிக்க முடியாது.

2. பரலோகத்தில் சிங்காசனத்தில் இருப்பவர்

சங்கீதம் 2:4-6

“வானங்களில் வீற்றிருக்கிறவர் நகைப்பார்; ஆண்டவர் அவர்களைப் பரியாசம்பண்ணுவார்.”

முதல் பகுதியில் பூமியில் கலக்கம்.

இப்போது நாம் பரலோகத்தைப் பார்க்கிறோம்.

பூமியில்:

கொந்தளிப்பு.

பரலோகத்தில்:

தேவனுடைய சிங்காசனம்.

இதுதான் சங்கீதம் 2-ன் மிகப்பெரிய ஆறுதல்.

“வானங்களில் வீற்றிருக்கிறவர்”

தேவன் பதற்றத்தில் இல்லை.

மனிதர்களின் திட்டத்தைப் பார்த்து பயப்படவில்லை.

ராஜாக்கள் கூட்டம் கூடினாலும் தேவனுடைய சிங்காசனம் அசையவில்லை.

சங்கீதம் 115:3

“நம்முடைய தேவனோ வானங்களில் இருக்கிறார்; தமக்குச் சித்தமான யாவற்றையும் செய்கிறார்.”

மனித அதிகாரம் வரம்புடையது.

தேவனுடைய அதிகாரம் எல்லையற்றது.

“நகைப்பார்”

தேவன் நகைப்பது மனிதர்களை இழிவுபடுத்துவதற்காக அல்ல.

அவர்கள் தேவனுக்கு எதிராகச் செய்யும் முயற்சியின் முழுமையான பயனற்ற தன்மையை காட்டுகிறது.

மனிதன்:

“நான் தேவனுக்கு எதிராக வெற்றி பெறுவேன்”

என்று நினைக்கிறான்.

தேவன்:

“நீ என்ன செய்ய முடியும்?”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

என்பது போல பதிலளிக்கிறார்.

நீதிமொழிகள் 21:30

“கர்த்தருக்கு விரோதமாக ஞானமுமில்லை, விவேகமுமில்லை, ஆலோசனையுமில்லை.”

“என் பரிசுத்த பர்வதமான சீயோனில் என் ராஜாவை அபிஷேகித்தேன்”

சங்கீதம் 2:6

இங்கே தேவனுடைய பதில் வருகிறது:

உலகம்:

“அவருடைய கட்டுகளை அறுத்துப்போடுவோம்.”

தேவன்:

“நான் என் ராஜாவை வைத்திருக்கிறேன்.”

இது மிகப்பெரிய வேறுபாடு.

மனிதர்கள் தங்கள் ராஜாக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

ஆனால் தேவன் தமது ராஜாவை நியமிக்கிறார்.

சீயோன்

צִיּוֹן — Sīyyōn

உச்சரிப்பு: சீயோன் / சீயோன்

சீயோன் என்பது எருசலேமுடன் தொடர்புடைய தேவனுடைய பரிசுத்த மலை/நகரைக் குறிக்கும்.

ஆனால் சங்கீதம் 2-ல் இது தேவனுடைய ராஜ்ய ஆட்சியின் அடையாளமாகவும் வருகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் சீயோன் பற்றிய கருத்து இன்னும் உயர்ந்த ஆவிக்குரிய நிறைவைப் பெறுகிறது.

எபிரெயர் 12:22

“நீங்கள் சீயோன் மலையினிடத்திற்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரமாகிய பரம எருசலேமினிடத்திற்கும்... வந்திருக்கிறீர்கள்.”

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உங்கள் வாழ்க்கையில் இப்போது குழப்பம் இருக்கலாம்.

மனிதர்கள் உங்களுக்கு எதிராக இருக்கலாம்.

சூழ்நிலைகள் கட்டுப்பாட்டை இழந்தது போலத் தோன்றலாம்.

ஆனால் சங்கீதம் 2 கேட்கும் கேள்வி:

“நீ பூமியைப் பார்க்கிறாயா, அல்லது சிங்காசனத்தைப் பார்க்கிறாயா?”

பூமியை மட்டும் பார்த்தால் பயம்.

தேவனுடைய சிங்காசனத்தைப் பார்த்தால் விசுவாசம்.

மையச் செய்தி

பூமியில் எவ்வளவு கொந்தளிப்பு இருந்தாலும், பரலோகத்தில் தேவனுடைய சிங்காசனம் அசையாது.

3. “நீர் என் குமாரன்” — ராஜாவாகிய கிறிஸ்து

சங்கீதம் 2:7-9

“நான் தீர்மானத்தை அறிவிப்பேன்; கர்த்தர் என்னை நோக்கி: நீர் என் குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன் என்றார்.”

இது சங்கீதம் 2-ன் மிக முக்கியமான பகுதி.

இது மேசியாவைப் பற்றிய முக்கியமான பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசன உரை.

“என் குமாரன்”

எபிரெயத்தில்:

בֶּן — Bēn

உச்சரிப்பு: பேன்

அர்த்தம்: குமாரன் / மகன்.

ஆனால் இங்கே வெறும் உயிரியல் மகன் என்ற அர்த்தத்தில் அல்ல.

இது ராஜாவுக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலான விசேஷமான உறவையும் ராஜ அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

புதிய ஏற்பாடு இதை கிறிஸ்துவின் மேசியானிய அடையாளத்துடன் இணைக்கிறது.

அப்போஸ்தலர் 13:33 சங்கீதம் 2:7-ஐ கிறிஸ்துவோடு தொடர்புபடுத்துகிறது.

எபிரெயர் 1:5:

“நீர் என் குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்...”

“இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்”

இந்த வசனத்தை தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது.

இது கிறிஸ்து ஒரு காலத்தில் தேவனுடைய குமாரனாக இல்லாமல் பின்னர் குமாரனானார் என்று அர்த்தமல்ல.

புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவின் நித்திய குமாரத்துவம் தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது.

யோவான் 1:1

“ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது.”

சங்கீதம் 2:7-ன் முக்கிய கவனம் ராஜாவாகிய மேசியாவின் வெளிப்பாடு மற்றும் அவருடைய ராஜ அதிகாரத்தின் அறிவிப்பு என்பதில் இருக்கிறது.

“ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுப்பேன்”

சங்கீதம் 2:8

இது மிகவும் வலிமையான வசனம்.

தேவன் சொல்கிறார்:

“கேள்.”

எதை?

“ஜாதிகளை.”

இங்கே மேசியாவின் ஆட்சி இஸ்ரவேலுக்குள் மட்டும் அடங்கிவிடவில்லை.

ஜாதிகள் அனைத்தும் அவருடைய ஆட்சிக்குள் வருகின்றன.

இது புதிய ஏற்பாட்டில் நிறைவேறுவதைப் பாருங்கள்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

மத்தேயு 28:19

“ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி...”

“இரும்புக்கோலால் அவர்களை நொறுக்குவீர்”

இது ராஜ அதிகாரத்தின் வலிமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:15-ல் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய விளக்கத்திலும் இதே கருத்து வருகிறது:

“அவர் இரும்புக்கோலால் அவர்களை ஆளுவார்...”

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் மனித அரசுகளைப் போல பலவீனமானது அல்ல.

அவருடைய ஆட்சி இறுதியில் வெற்றி பெறும்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

இன்று உலகம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

சிலர் அவரை மறுக்கலாம்.

சிலர் அவருடைய வார்த்தையை எதிர்க்கலாம்.

ஆனால்:

கிறிஸ்து ராஜாவாக இருப்பதை உலகத்தின் மறுப்பு மாற்றாது.

நாம் அவரை ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்கிறோமா என்பதே கேள்வி.

மையச் செய்தி

இயேசு நம் இரட்சகர் மட்டுமல்ல; அவர் நம் ராஜாவும் ஆவார்.

4. “குமாரனை முத்தஞ்செய்யுங்கள்” — தீர்மானத்தின் அழைப்பு

சங்கீதம் 2:10-12

“ஆகையால், ராஜாக்களே, புத்தியாயிருங்கள்; பூமியின் நியாயாதிபதிகளே, எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.”

சங்கீதம் 2 இப்போது ஒரு அழைப்பாக மாறுகிறது.

முதல் பகுதியில்:

கலகம்.

இரண்டாவது பகுதியில்:

தேவனுடைய சிங்காசனம்.

மூன்றாவது பகுதியில்:

தேவனுடைய குமாரனாகிய ராஜா.

நான்காவது பகுதியில்:

மனிதனுக்கான தீர்மானம்.

“புத்தியாயிருங்கள்”

தேவன் ராஜாக்களிடம் முதலில் என்ன சொல்கிறார்?

“புத்தியாயிருங்கள்.”

அதாவது:

“உங்கள் நிலையை உணருங்கள்.”

“நீங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அதிகாரிகள் அல்ல.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“உங்களுக்கும் மேலாக ஒரு ராஜா இருக்கிறார்.”

இது ராஜாக்களுக்கு மட்டுமல்ல.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பொருந்தும்.

“பயத்தோடே கர்த்தரைச் சேவியுங்கள்”

சங்கீதம் 2:11

தேவபயம் என்பது தேவனிடமிருந்து ஓடி ஒளிவது அல்ல.

தேவனுடைய மகத்துவத்தை உணர்ந்து அவருக்கு கீழ்ப்படிவது.

நீதிமொழிகள் 1:7

“கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்.”

தேவபயம் இருக்கும் இடத்தில் கீழ்ப்படிதல் வரும்.

“நடுக்கத்தோடே களிகூருங்கள்”

இது மிகவும் அழகான முரண்பாடு:

பயம் + களிகூருதல்

ஏன்?

தேவனை நாம் பரிசுத்தமான பயத்துடன் அணுகுகிறோம்.

அதே நேரத்தில் அவருடைய இரக்கத்தினால் மகிழ்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில்:

தேவபயம் இருக்க வேண்டும்; ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளையாகிய மகிழ்ச்சியும் இருக்க வேண்டும்.

“குமாரனை முத்தஞ்செய்யுங்கள்”

ἡμεῖς / ἡμεῖς போன்ற எபிரெய வேர்ச்சொற்களின் பின்னணியில் “முத்தமிடுதல்” என்பது மரியாதை, கீழ்ப்படிதல், விசுவாச அங்கீகாரம் போன்ற ராஜ மரியாதைச் சூழலைக் கொண்டுள்ளது.

இங்கே பொருள்:

குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

அவருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள்.

அவருடைய ராஜ அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

இது வெறும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான செயல் அல்ல.

கிறிஸ்துவை ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அழைப்பு.

“அவர் கோபிக்காதபடிக்கு”

தேவன் அன்பானவர்.

ஆனால் அவர் பரிசுத்தமான நீதிபதியும் கூட.

கிறிஸ்துவை நிராகரிப்பது ஒரு சிறிய விஷயம் அல்ல.

யோவான் 3:36

“குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் நித்தியஜீவனை உடையவன்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை...”

சங்கீதம் 2-ன் மிக அழகான முடிவு

“அவரை நம்புகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.”

— சங்கீதம் 2:12

சங்கீதம் 1:

“பாக்கியவான்”

என்று தொடங்கியது.

சங்கீதம் 2:

“அவரை நம்புகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்”

என்று முடிகிறது.

இரண்டு சங்கீதங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைகின்றன.

சங்கீதம் 1:

தேவனுடைய வார்த்தையில் நடக்கும் மனிதன் பாக்கியவான்.

சங்கீதம் 2:

தேவனுடைய குமாரனில் நம்பிக்கை வைக்கும் மனிதன் பாக்கியவான்.

மையச் செய்தி

உலகம் கிறிஸ்துவை எதிர்த்தாலும், அவரை நம்புகிறவன் உண்மையான பாக்கியவான்.

சங்கீதம் 2 — நான்கு பிரசங்கங்களின் ஆவிக்குரிய வரிசை

பிரசங்கம்	வசனங்கள்	மையச் செய்தி
1. தேவனுக்கு விரோதமாக எழும் உலகம்	2:1-3	மனிதனுடைய கலகம் தேவனுடைய ஆட்சியை மாற்ற முடியாது
2. பரலோகத்தில் சிங்காசனத்தில் இருப்பவர்	2:4-6	பூமி கொந்தளித்தாலும் தேவனுடைய சிங்காசனம் அசையாது
3. “நீர் என் குமாரன்”	2:7-9	இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய மேசியானிய ராஜா
4. “குமாரனை முத்தஞ்செய்யுங்கள்”	2:10-12	கிறிஸ்துவை ராஜாவாக ஏற்றுக்கொண்டு அவரை நம்ப வேண்டும்

சங்கீதம் 1 + சங்கீதம் 2 இணைந்த மையச் செய்தி

சங்கீதம் 1:

“நீ எந்த வழியில் நடக்கிறாய்?”

சங்கீதம் 2:

“நீ யாருடைய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்கிறாய்?”

சங்கீதம் 1:

வார்த்தையில் வேர் கொண்ட மனிதன்.

சங்கீதம் 2:

குமாரனில் நம்பிக்கை கொண்ட மனிதன்.

இரண்டின் முடிவும்:

“அவரை நம்புகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.”

— சங்கீதம் 2:12

சங்கீதம் 3 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 3-ன் வரலாற்றுப் பின்னணி

சங்கீதம் 3-ன் தலைப்பில் ஒரு முக்கியமான வரலாற்றுக் குறிப்பு உள்ளது:

“தாவீது தன் குமாரனாகிய அப்சலோமுக்குத் தப்பி ஓடிப்போகையில் பாடின சங்கீதம்.”

எனவே சங்கீதம் 3-க்கு சங்கீதம் 1, 2-ஐவிட தெளிவான வரலாற்றுச் சூழல் இருக்கிறது.

இந்த சம்பவம் 2 சாமுவேல் 15–18 அதிகாரங்களின் பின்னணியில் உள்ளது.

நிகழ்ந்தது என்ன?

தாவீதின் சொந்த மகனான அப்சலோம், தாவீதுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தான்.

அவன்:

- மக்களின் இருதயங்களைத் தன்னிடம் திருப்பினான்
- தன்னை ராஜாவாக அறிவிக்க முயன்றான்
- எருசலேமை கைப்பற்றினான்
- தாவீது ராஜா நகரத்தை விட்டு ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது

2 சாமுவேல் 15:14-ல் தாவீது:

“நாம் எழுந்து ஓடிப்போவோம்...”

என்று சொல்கிறான்.

இது சாதாரண எதிரி தாக்குதல் அல்ல.

தந்தைக்கு எதிராக மகன்.

ராஜாவுக்கு எதிராக மகன்.

அரியணைக்கு எதிராக மகன்.

இந்த மிகுந்த வேதனையின் நடுவில் தாவீது பாடிய ஜெபம்தான் சங்கீதம் 3.

2. சங்கீதம் 3-ன் மையக் கருத்து

இந்த சங்கீதத்தின் முக்கியமான கருத்து:

“சுற்றிலும் எதிரிகள் பெருகினாலும், கர்த்தர் என் கேடகம்.”

தாவீதின் சூழ்நிலை:

எதிரிகள் பெருகுகிறார்கள்.

ஆனால் அவனுடைய விசுவாசம்:

தேவன் இருக்கிறார்.

அதனால் சங்கீதம் 3:

பயம் → ஜெபம் → தேவனுடைய பாதுகாப்பு → நம்பிக்கை → வெற்றி

என்ற பயணத்தை காட்டுகிறது.

3. சங்கீதம் 3-ன் எபிரேய அமைப்பு

இந்த சங்கீதத்தை நான்கு பகுதிகளாகப் பார்க்கலாம்:

வசனம் 1-2

எதிரிகள் பெருகுகிறார்கள்

வசனம் 3-4

தேவன் தாவீதின் கேடகமாகிறார்

வசனம் 5-6

தாவீது அமைதியாகத் தூங்குகிறான்

வசனம் 7-8

தேவனிடத்தில் இரட்சிப்பு

இது மிகவும் அழகான ஆவிக்குரிய முன்னேற்றம்:

எதிரிகள் → தேவன் → தூக்கம் → இரட்சிப்பு

4. வசனம் 1 — “என் விரோதிகள் எவ்வளவாய்

பெருகினார்கள்!”

எபிரேயத்தில்:

יְהוָה מַה־רַּבִּי טְסָרַי

YHWH, mäh-rabbû tsāray

அர்த்தம்:

“கர்த்தாவே, என் விரோதிகள் எவ்வளவு பெருகிவிட்டார்கள்!”

இங்கே:

רַב — Rav

ராவ்

= அதிகம் / பெரிது / பல.

טָסַר — Tsar

சார்

= எதிரி / பகைவன் / நெருக்குகிறவன்.

பன்மை:

טְסָרַי — Tsāray

என் விரோதிகள்

5. “எவ்வளவாய்” — מַה

מַה — Mäh

மா

= என்ன? எவ்வளவு?

தாவீது எண்ணிக்கையை மட்டும் சொல்லவில்லை.

அவன் தனது மனதில்:

“கர்த்தாவே, நிலைமை எவ்வளவு மோசமாகிவிட்டது பாருங்கள்!”

என்று தேவனிடம் திறந்த இருதயத்தோடு பேசுகிறான்.

இது ஒரு முக்கியமான ஜெபப் பாடம்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

தேவனிடம் நம் உண்மையான நிலையை மறைக்க வேண்டியதில்லை.

6. வசனம் 2 — “அவனுக்கு தேவனால் இரட்சிப்பு இல்லை”

“அவனுக்கு தேவனால் இரட்சிப்பு இல்லை என்று என் ஆத்துமாவைக் குறித்துச் சொல்லுகிறவர்கள் அநேகர்.”

இங்கே தாவீதின் மிகப் பெரிய காயம்:

எதிரிகள் அதிகம் என்பது மட்டும் அல்ல.

அவர்கள்:

“தேவன் அவனை காப்பாற்றமாட்டார்.”

என்று சொல்கிறார்கள்.

இது உடல் தாக்குதலைவிட ஆவிக்குரிய தாக்குதல்.

7. “இரட்சிப்பு” — יִשׁוּעַ

முக்கிய எபிரேய சொல்:

יִשׁוּעַ — Yeshu‘ah

யெஷூஆ

= இரட்சிப்பு / விடுதலை / வெற்றி / பாதுகாப்பு.

இந்தச் சொல் மிகவும் முக்கியமானது.

இதன் வேர்:

יָשָׁא — Yāsha‘

யாஷா

= இரட்சித்தல் / விடுவித்தல்.

இதனுடன் தொடர்புடைய பெயர்:

יֵשׁוּעָא — Yēshūa‘

யேஷூஆ

தமிழில்:

இயேசு.

எனவே சங்கீதம் 3-ல் வரும் யெஷூஆ — இரட்சிப்பு என்ற கருத்து, புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவின் இரட்சிப்பை நினைவூட்டுகிறது.

8. வசனம் 3 — “நீர் எனக்குக் கேடகம்”

இது சங்கீதம் 3-ன் மிகப் பிரபலமான வசனம்.

“ஆனாலும் கர்த்தாவே, நீர் எனக்குக் கேடகமும், என் மகிமையும், என் தலையை உயர்த்துகிறவருமாயிருக்கிறீர்.”

எபிரேயத்தில்:

מַגֵּן — Māgēn

மாகேன்

= கேடகம் / பாதுகாப்புக் கவசம்.

9. “நீர் எனக்குக் கேடகம்”

தாவீது:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“எனக்கு பெரிய படை இருக்கிறது”

என்று சொல்லவில்லை.

“என்னிடம் பல வீரர்கள் இருக்கிறார்கள்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“நீர் எனக்குக் கேடகம்.”

என்று சொல்கிறான்.

இதன் பொருள்:

என்னுடைய பாதுகாப்பின் இறுதி ஆதாரம் மனித வலிமை அல்ல; தேவன்.

சங்கீதம் 18:2:

“கர்த்தர் என் கன்மலையும், என் கோட்டையும், என்னை விடுவிக்கிறவரும், என் தேவனும், நான் நம்பியிருக்கிற என் வல்லவரும், என் கேடகமும்...”

10. “என் மகிமை” — קָבוֹד

קָבוֹד — Kāvod

காவோத்

= மகிமை / கனத்துவம் / மரியாதை / கௌரவம்.

அப்சலோம் தாவிதின்:

ராஜ மரியாதையை

பறிக்க முயற்சித்தான்.

ஆனால் தாவிது:

“என் மகிமை நீரே.”

என்று சொல்கிறான்.

அதாவது:

மனிதர்கள் என் பதவியை எடுத்துக்கொண்டாலும், என் உண்மையான மகிமையை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

11. “என் தலையை உயர்த்துகிறவர்”

எபிரேயத்தில்:

רָשָׁה — Rōsh

ரோஷ்

= தலை.

רִמָּה — Rûm

ரூம்

= உயர்த்துதல்.

தாவிதின் தலை கீழே குனிந்திருந்த சூழ்நிலை.

அவன்:

- ராஜ்யத்தை இழந்தான்
- நகரத்தை விட்டுப் போனான்
- மகனின் துரோகத்தை சந்தித்தான்

- மக்கள் அவனை விட்டு விலகினர்

ஆனால்:

“கர்த்தர் என் தலையை உயர்த்துகிறவர்.”

12. “தலையை உயர்த்துதல்” — ஆவிக்குரிய அர்த்தம்

இது வெறும் உடல் உயர்த்துதலல்ல.

மீண்டும் நம்பிக்கை பெறுதல்.

மீண்டும் கண்ணியத்தைப் பெறுதல்.

மீண்டும் தைரியமாக நிற்கச் செய்தல்.

என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

மனிதர்கள்:

“நீ முடிந்துவிட்டாய்.”

என்று சொன்னாலும்,

தேவன்:

“நான் உன் தலையை உயர்த்துவேன்.”

என்று சொல்கிறார்.

13. வசனம் 4 — “அவர் எனக்குப் பதில் கொடுத்தார்”

“நான் என் சத்தத்தால் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிடுவேன்; அவர் தமது பரிசுத்த பர்வதத்திலிருந்து எனக்குப் பதில் கொடுப்பார்.”

இங்கே ஒரு முக்கியமான எபிரேய சொல்:

קָרָא — Qārā'

காரா

= அழைத்தல் / கூப்பிடுதல்.

தாவீது:

எதிரிகளிடம் பேசவில்லை.

அவன்:

தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டான்.

14. “சீயோன்” பின்னணி

“பரிசுத்த பர்வதம்” என்பது சீயோன் தொடர்பான தேவனுடைய சந்நிதி மற்றும் ராஜ்யத்தை நினைவூட்டுகிறது.

அப்சலோம் எருசலேமைக் கைப்பற்றியிருந்தாலும்,

தேவனுடைய சிம்மாசனத்தை அவனால் கைப்பற்ற முடியாது.

இதுதான் தாவீதின் விசுவாசம்.

மனிதன்:

நகரத்தை கைப்பற்றலாம்.

ஆனால்:

தேவனுடைய ஆட்சியை கைப்பற்ற முடியாது.

15. வசனம் 5 — “நான் படுத்து உறங்கினேன்”

இது மிகவும் ஆழமான வசனம்.

“நான் படுத்து உறங்கினேன்; எழுந்திருந்தேன்; கர்த்தர் என்னைத் தாங்கினார்.”

சுற்றிலும்:

எதிரிகள்.

ஆனால் தாவீது:

உறங்குகிறான்.

எப்படி?

அவன்:

“கர்த்தர் என்னைத் தாங்குகிறார்.”

என்று நம்புகிறான்.

16. “தாங்கினார்” — שָׁמַק

שָׁמַק — Sāmak

சாமக்

= தாங்குதல் / ஆதரித்தல் / நிலைநிறுத்துதல்.

இதுதான் தாவீதின் இரகசியம்.

அவன் தன்னைத் தானே காப்பாற்றவில்லை.

தேவன் அவனைத் தாங்கினார்.

17. தூக்கம் — ஒரு ஆவிக்குரிய சாட்சி

சங்கீதம் 3 நமக்கு ஒரு பெரிய பாடத்தைத் தருகிறது:

தேவனை நம்புகிறவன் எல்லா பிரச்சினைகளும் தீர்ந்த பிறகுதான் அமைதியாக இருப்பதில்லை.

தேவன் இருக்கிறார் என்று அறிந்ததால் அமைதியாக இருக்கிறான்.

சங்கீதம் 4:8:

“நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வேன்; கர்த்தாவே, தேவரீர் ஒருவரே என்னைச் சுகமாய் வாசம்பண்ணப்பண்ணுகிறீர்.”

18. வசனம் 6 — “பத்தாயிரம் பேர் இருந்தாலும்”

“என்னைச் சுற்றிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடாரம்போட்டிருந்தாலும் நான் பயப்படேன்.”

இங்கே எண்ணிக்கை முக்கியம்.

எதிரிகள் அதிகம்.

ஆனால்:

தேவன் ஒருவரே போதும்.

தாவீது:

“எதிரிகள் இல்லை”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“எதிரிகள் இருந்தாலும் நான் பயப்படேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

இதுதான் விசுவாசம்.

19. வசனம் 7 — “எழுந்தருளும், கர்த்தாவே”

“எழுந்தருளும், கர்த்தாவே; என் தேவனே, என்னை இரட்சியும்...”

இது ஒரு போர்க்கால ஜெப மொழி.

עֲלֵךְ — Qûm

கூம்

= எழுதல் / எழுந்து நின்றல்.

தாவீது:

“கர்த்தாவே, செயல்படுங்கள்!”

என்று அழைக்கிறான்.

20. “என் சத்துருக்களின் தாடைகளை அடித்தீர்”

இது பண்டைய போர்க்கால உருவக மொழி.

அதன் கருத்து:

எதிரியின் அதிகாரத்தை முறியடித்தல்.

அவன் தன்னுடைய பழிவாங்குதலைச் செய்யவில்லை.

நியாயத்தீர்ப்பை தேவனிடம் ஒப்படைக்கிறான்.

இது முக்கியமான வேறுபாடு.

21. வசனம் 8 — சங்கீதத்தின் உச்சம்

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது; உமது ஆசீர்வாதம் உமது ஜனத்தின்மேல் இருப்பதாக.”

எபிரேயத்தில்:

לַאֲלֹהֵינוּ יְהוָה

La-YHWH hayeshu 'āh

அர்த்தம்:

“இரட்சிப்பு கர்த்தருக்கே உரியது.”

இதுதான் சங்கீதம் 3-ன் மைய அறிவிப்பு.

22. “இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது”

தாவீது:

“நான் என்னை இரட்சித்துக்கொண்டேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

“என் வீரர்கள் என்னை காப்பாற்றினார்கள்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது.”

என்று அறிவிக்கிறான்.

இது யோனா 2:9-ல்:

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது.”

என்று மீண்டும் வருகிறது.

23. சங்கீதம் 3-ன் எபிரேய முக்கிய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

רָב

Rav

அதிகம் / பல

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

רָצָה	Tsar	எதிரி
יָשָׁא	Yāsha'	இரட்சித்தல்
יֵשׁוּעַ	Yeshu'āh	இரட்சிப்பு
מָגֵן	Māgēn	கேடகம்
כָּבוֹד	Kāvod	மகிமை
רוֹשׁ	Rōsh	தலை
רִיחַ	Rûm	உயர்த்துதல்
קָרָא	Qārā'	கூப்பிடுதல்
קוֹל	Qôl	சத்தம்
סָמַק	Sāmak	தாங்குதல்
קוּמ	Qûm	எழுதல்
יָשָׁא	Yāsha'	விடுவித்தல்
בְּרָכָה	Berākhāh	ஆசீர்வாதம்

24. சங்கீதம் 3-ன் எபிரேய ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

முழு சங்கீதத்தையும் நான்கு சொற்களில் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளலாம்:

רָב — Rav

எதிரிகள் பெருகினர்

↓

מָגֵן — Māgēn

தேவன் கேடகம்

↓

סָמַק — Sāmak

தேவன் தாங்குகிறார்

↓

יֵשׁוּעַ — Yeshu'āh

இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது

25. சங்கீதம் 3-ன் மிகப் பெரிய ஆவிக்குரிய உண்மை

தாவீதின் சூழ்நிலை:

மகன் எதிரி.

மக்கள் எதிரி.

ராஜ்யம் கையில் இல்லை.

எருசலேம் கையில் இல்லை.

ஆனால்:

அவனுடைய தேவன் அவனிடம் இருக்கிறார்.

அதனால் அவன்:

“நீர் எனக்குக் கேடகம்.”

என்று சொல்கிறான்.

26. இன்று நமக்கு பயன்பாடு

① எதிரிகள் பெருகும்போது — தேவனைப் பாருங்கள்

சங்கீதம் 3:1

“என் விரோதிகள் எவ்வளவாய் பெருகினார்கள்!”

எண்ணிக்கையைப் பார்த்து பயப்படாதீர்கள்.

② மனிதர்கள் நம்பிக்கையை உடைக்கும்போது — தேவனுடைய வார்த்தையை நம்புங்கள்

சங்கீதம் 3:2

“அவனுக்கு தேவனால் இரட்சிப்பு இல்லை...”

மனிதர்களுடைய வார்த்தை இறுதி வார்த்தை அல்ல.

③ பாதுகாப்பு இல்லாதபோது — தேவன் கேடகம்

சங்கீதம் 3:3

“நீர் எனக்குக் கேடகம்.”

④ இரவில் பயம் வரும்போது — தேவன் தாங்குகிறார்

சங்கீதம் 3:5

“நான் படுத்து உறங்கினேன்...”

⑤ எதிரிகள் ஆயிரம் இருந்தாலும் — தேவன் போதும்

சங்கீதம் 3:6

“நான் பயப்படேன்.”

⑥ இறுதியில் — இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது

சங்கீதம் 3:8

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது.”

27. சங்கீதம் 3-ன் பிரசங்கத் தலைப்பு

“என்னைச் சுற்றிலும் ஆயிரம் பேர் இருந்தாலும் நான் பயப்படேன்”

சங்கீதம் 3:1-8

1. எதிரிகள் பெருகலாம் — 3:1

2. மனிதர்கள் நம்பிக்கையை உடைக்கலாம் — 3:2

3. கர்த்தர் என் கேடகம் — 3:3

4. கர்த்தர் என் தலையை உயர்த்துகிறார் — 3:3

5. கர்த்தர் என் ஜெபத்திற்குப் பதில் தருகிறார் — 3:4

6. கர்த்தர் என்னைத் தாங்குவதால் நான் உறங்குகிறேன் — 3:5

7. ஆயிரங்கள் இருந்தாலும் நான் பயப்படேன் — 3:6

8. இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது — 3:8

சங்கீதம் 3-ன் ஒரு வரி ஆவிக்குரிய செய்தி

“எதிரிகள் பெருகினாலும் என் தேவன் பெரிதானவர்; மனிதர்கள் என்னைத் தள்ளினாலும் என் தேவன் என்னைத் தாங்குகிறார்; இரவு பயமாக இருந்தாலும் நான் உறங்குவேன்; ஏனெனில் இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது.”

சங்கீதம் 1 → வழி

சங்கீதம் 2 → ராஜா

சங்கீதம் 3 → கேடகம்

இதனால் சங்கீதம் 1-3 ஒன்றாகப் பார்க்கும்போது ஒரு அழகான ஆவிக்குரிய வரிசை கிடைக்கிறது:

சரியான வழியில் நட → சரியான ராஜாவை ஏற்றுக்கொள் → எதிரிகளின் நடுவிலும் அவரை கேடகமாக நம்பு. □

சங்கீதம் 3 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

1. “என் சத்துருக்கள் எவ்வளவாய் பெருகியிருக்கிறார்கள்!”

சங்கீதம் 3:1-2

“கர்த்தாவே, என் சத்துருக்கள் எவ்வளவாய் பெருகியிருக்கிறார்கள்! எனக்கு விரோதமாய் எழும்புகிறவர்கள் அநேகர்.”

சங்கீதம் 3-ன் தலைப்பே இதன் பின்னணியை நமக்குக் கொடுக்கிறது:

“தாவீது தன் குமாரனாகிய அப்சலோமுக்கு முன்பாக ஓடிப்போகையில் பாடின சங்கீதம்.”

இது ஒரு சாதாரண சங்கீதம் அல்ல.

தாவீது ராஜாவாக இருக்கிறார்.

ஆனால் இப்போது அவர் தன் அரண்மனையை விட்டு ஓடுகிறார்.

அவருக்கு எதிராக வந்தவன் ஒரு அந்நியன் அல்ல.

அவருடைய சொந்த மகன் அப்சலோம்.

2 சாழுவேல் 15:13-14-ல் அப்சலோமின் கலகம் காரணமாக தாவீது

எருசலேமிலிருந்து வெளியேறுகிறார்.

“எவ்வளவாய் பெருகியிருக்கிறார்கள்!”

எபிரேயத்தில்:

יְהִי — rabbû

உச்சரிப்பு: ரப்பூ

அர்த்தம்: பெருகிவிட்டார்கள், அதிகமானார்கள், ஏராளமானார்கள்.

தாவீது தன்னுடைய பிரச்சினையை மறைக்கவில்லை.

அவர்:

“எனக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை”

என்று நடிக்கவில்லை.

அவர் நேர்மையாகச் சொல்கிறார்:

“என் சத்துருக்கள் பெருகிவிட்டார்கள்.”

இதிலிருந்து ஒரு முக்கியமான ஆவிக்குரிய உண்மையை
கற்றுக்கொள்கிறோம்:

தேவனிடம் உங்கள் உண்மையான நிலையைச் சொல்லலாம்

ஜெபம் என்பது அழகான வார்த்தைகளை மட்டும் பேசுவது அல்ல.

உங்கள் கண்ணீரையும் தேவனிடம் சொல்லலாம்.

உங்கள் பயத்தையும் சொல்லலாம்.

உங்கள் எதிரிகளையும் சொல்லலாம்.

உங்கள் குழப்பத்தையும் சொல்லலாம்.

சங்கீதம் 62:8

“ஜனங்களே, எக்காலத்திலும் அவரை நம்புங்கள்; உங்கள் இருதயத்தை அவர்
சந்நிதியில் ஊற்றிவிடுங்கள்.”

“எனக்கு விரோதமாய் எழும்புகிறவர்கள் அநேகர்”

பிரச்சினை ஒன்று அல்ல.

அநேகர்.

சில நேரங்களில் வாழ்க்கையில் ஒரு பிரச்சினை முடிவதற்குள் மற்றொரு

பிரச்சினை வருகிறது.

ஆனால் தாவீது பிரச்சினைகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தாலும் தேவனை
விட்டுவிடவில்லை.

வசனம் 2

“தேவனிடத்தில் அவனுக்கு இரட்சிப்பு இல்லை என்று என் ஆத்துமாவைக்
குறித்து அநேகர் சொல்லுகிறார்கள்.”

இது எதிரியின் இன்னொரு ஆயுதம்:

“தேவன் உன்னை காப்பாற்ற மாட்டார்.”

சத்துரு முதலில் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்துகிறான்.

பின்னர் உங்கள் இருதயத்தில் சந்தேகத்தை விதைக்கிறான்.

“தேவன் உண்மையில் உன்னோடு இருக்கிறாரா?”

“அவர் உன்னை விட்டுவிட்டாரோ?”

“இனி உனக்கு வழியே இல்லையே!”

என்று சொல்ல வைக்கிறான்.

ஆனால் தாவீதின் விசுவாசம் அங்கேயே முடிவடையவில்லை.

அடுத்த வசனத்தில் அவர்:

“ஆனாலும்”

என்று திரும்புகிறார்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உங்கள் வாழ்க்கையில் எத்தனை எதிரிகள் பெருகினாலும்,
தேவன் உங்களோடு இருக்கிறாரா என்பதே முக்கியம்.
எதிரிகளின் எண்ணிக்கை அல்ல.

தேவனுடைய பிரசன்னமே உங்கள் வெற்றியின் அடிப்படை.

ரோமர் 8:31

“தேவன் நம்முடைய பட்சத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார்?”

பிரசங்கத்தின் மையச் செய்தி

எதிரிகள் பெருகலாம்; ஆனால் தேவனை நம்புகிற இருதயம் சிதற வேண்டியதில்லை.

2. “தேவரீர் எனக்குச் சுற்றிலும் கேடகம்”

சங்கீதம் 3:3-4

“ஆனாலும் கர்த்தாவே, தேவரீர் எனக்குச் சுற்றிலும் கேடகமும், என் மகிமையும், என் தலையை உயர்த்துகிறவருமாயிருக்கிறீர்.”

இங்கே சங்கீதம் 3-ல் ஒரு மிகப்பெரிய திருப்பம் வருகிறது.

வசனம் 1:

“என் சத்துருக்கள் பெருகியிருக்கிறார்கள்.”

வசனம் 2:

“எனக்கு இரட்சிப்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.”

ஆனால் வசனம் 3:

“ஆனாலும் கர்த்தாவே...”

இந்த “ஆனாலும்” தான் விசுவாசத்தின் வார்த்தை.

“எனக்குச் சுற்றிலும் கேடகம்”

எபிரேயத்தில் “கேடகம்”:

מָגֵן — māgēn

உச்சரிப்பு: மா-கேன்

அர்த்தம்: கேடகம், பாதுகாப்பு, கவசம்.

தாவீது:

“கர்த்தர் எனக்கு முன்னால் மட்டும் கேடகம்”

என்று சொல்லவில்லை.

“எனக்குச் சுற்றிலும் கேடகம்” என்று சொல்கிறார்.

அதாவது:

முன்புறம் — தேவன்

பின்புறம் — தேவன்

வலப்பக்கம் — தேவன்

இடப்பக்கம் — தேவன்

எங்கு பார்த்தாலும் தேவனுடைய பாதுகாப்பு.

சங்கீதம் 125:2

“மலைகள் எருசலேமைச் சுற்றிலும் இருக்கிறதுபோல, கர்த்தர் இப்போதுமுதல் என்றென்றைக்கும் தமது ஜனத்தைச் சுற்றிலும் இருக்கிறார்.”

“என் மகிமையும்”

தாவீது ராஜ பதவியை இழக்கும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்.

மக்கள் அவரை விட்டு விலகுகிறார்கள்.

ஆனால் அவர்:

“கர்த்தரே, நீரே என் மகிமை”

என்று சொல்கிறார்.

உலகம் கொடுக்கும் மரியாதை நம்முடைய உண்மையான மகிமை அல்ல.

தேவனுடைய அங்கீகாரமே நம்முடைய உண்மையான மகிமை.

யோவான் 12:43

“அவர்கள் தேவனால் வரும் மகிமையைப்பார்க்கிலும் மனுஷரால் வரும் மகிமையை அதிகமாய் விரும்பினார்கள்.”

“என் தலையை உயர்த்துகிறவர்”

இது மிகவும் அழகான உருவகம்.

தாவீதின் தலை குனிந்திருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை.

அவர் தோல்வியடைந்தவர் போலத் தோன்றுகிறார்.

ஆனால்:

“என் தலையை உயர்த்துகிறவர் நீரே.”

தேவன் நம்மைத் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்து மீண்டும் எழுப்பக்கூடியவர்.

சங்கீதம் 40:2

“அவர் என்னை அழிவின் குழியிலிருந்தும், சேற்றுக் குழியிலிருந்தும் தூக்கி எடுத்து, என் கால்களை ஒரு கன்மலையின்மேல் நிறுத்தி, என் நடைகளை ஸ்திரப்படுத்தினார்.”

“நான் என் சத்தத்தால் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டேன்”

சங்கீதம் 3:4

தாவீது பிரச்சினையைப் பார்த்து உட்காரவில்லை.

கூப்பிட்டார்.

எபிரெயத்தில்:

קָרָא — qārā'

உச்சரிப்பு: காரா

அர்த்தம்: கூப்பிடுதல், அழைத்தல், உரத்த குரலில் அழைத்தல்.

அதாவது அவசரத்தில் தேவனை அழைப்பது.

எரேமியா 33:3

“என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு, அப்பொழுது நான் உனக்கு உத்தரவு கொடுத்து...”

“அவர் தமது பரிசுத்த பர்வதத்திலிருந்து எனக்கு செவிகொடுத்தார்”

தாவீது:

“நான் கூப்பிட்டேன்.”

தேவன்:

“செவிகொடுத்தார்.”

இது ஜெபத்தின் மகத்துவம்.

நாம் ஜெபிக்கும்போது வெறுமையான ஆகாயத்திடம் பேசவில்லை.

கேட்கிற தேவனிடம் பேசுகிறோம்.

பிரசங்கத்தின் மையச் செய்தி

உலகம் உங்களைச் சுற்றி மூடிக்கொண்டாலும், தேவன் உங்களைச் சுற்றிலும்

கேட்கமாக இருக்கிறார்.

3. “நான் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தேன்”

சங்கீதம் 3:5-6

“நான் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்து விழித்தேன்; கர்த்தர் என்னைத் தாங்குகிறார்.”

இது சங்கீதம் 3-ன் மிகவும் ஆழமான வசனங்களில் ஒன்று.

தாவீது எதிரிகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்.

அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து.

அவருடைய ராஜ்யம் ஆபத்தில் இருக்கிறது.

ஆனால் அவர்:

“நான் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தேன்.”

என்று சொல்கிறார்.

நித்திரை என்பது விசுவாசத்தின் அடையாளமாக மாறுகிறது

நாம் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம் என்று தெரிந்தால் தூங்குவது எளிது.

ஆனால் எதிரி கதவுக்கு வெளியே இருக்கும்போது தூங்குவது?

அது மனித தைரியம் அல்ல.

தேவனில் நம்பிக்கை.

தாவீது சொல்கிறார்:

“கர்த்தர் என்னைத் தாங்குகிறார்.”

எபிரேயத்தில்:

אָמַק — sāmāk

உச்சரிப்பு: சாமக்

அர்த்தம்: தாங்குதல், ஆதரித்தல், நிலைநிறுத்துதல்.

அதாவது:

“நான் என்னை நான் தாங்கிக்கொள்ளவில்லை; கர்த்தர் என்னைத் தாங்குகிறார்.”

நித்திரையின் போது நாம் என்ன செய்ய முடியும்?

நாம் தூங்கும்போது:

நம்மால் கதவைப் பாதுகாக்க முடியாது.

நம்மால் எதிரியை கண்காணிக்க முடியாது.

நம்மால் நாளைையை கட்டுப்படுத்த முடியாது.

ஆனால் தேவனால் முடியும்.

அதனால்:

சங்கீதம் 4:8

“சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வேன்; கர்த்தாவே, தேவரீர் ஒருவரே என்னைப் பாதுகாப்பாய் வாழப்பண்ணுகிறீர்.”

“நான் அஞ்சேன்”

சங்கீதம் 3:6

“எனக்கு விரோதமாகச் சுற்றிலும் பத்தாயிரம்பேர் பாளையமிறங்கினாலும் நான் அஞ்சேன்.”

கவனியுங்கள்:

தாவீது “பத்தாயிரம் பேர் இல்லை” என்று சொல்லவில்லை.

அவர்கள் உண்மையில் இருக்கலாம்.

ஆனால்:

“நான் அஞ்சேன்.”

இது பிரச்சினை இல்லை என்று மறுப்பதல்ல.

பிரச்சினையைவிட தேவன் பெரியவர் என்று நம்புவது.

சங்கீதம் 27:3

“எனக்கு விரோதமாக ஒரு சேனையே பாளையமிறங்கினாலும், என் இருதயம் பயப்படாது.”

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

இன்றிரவு நீங்கள் தூங்கும்போது:

உங்கள் பிரச்சினைகள் தூங்காமல் இருக்கலாம்.

ஆனால் தேவன் தூங்குவதில்லை.

சங்கீதம் 121:4

“இதோ, இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை,

தூங்குவதுமில்லை.”

உங்கள் குடும்பத்தை நீங்கள் முழுமையாகக் காக்க முடியாது.

உங்கள் எதிர்காலத்தை நீங்கள் முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

ஆனால் தேவனிடம் ஒப்படைக்கலாம்.

பிரசங்கத்தின் மையச் செய்தி

தேவன் என்னைத் தூங்குகிறார் என்ற நம்பிக்கை வந்தால், எதிரிகளின் நடுவிலும் அமைதியாக இருக்க முடியும்.

4. “இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது”

சங்கீதம் 3:7-8

“கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்; என் தேவனே, என்னை இரட்சியும்; என் சத்துருக்கள் எல்லாருடைய தாடைகளையும் அடித்து, துன்மார்க்கருடைய பற்களை உடைத்தருளும்.”

இங்கே தாவீது மீண்டும் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறார்.

“கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்”

தேவன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தாவீது சொல்லவில்லை.

இது:

“தேவனே, இப்போது உமது வல்லமையை வெளிப்படுத்தும்.”

என்ற ஜெபம்.

சில நேரங்களில் நம்முடைய வாழ்க்கையிலும்:

“கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்!”

என்று ஜெபிக்க வேண்டிய தருணங்கள் வரும்.

“என் தேவனே”

இங்கே ஒரு தனிப்பட்ட உறவு இருக்கிறது.

அவர்: “தேவன்” என்று மட்டும் சொல்லவில்லை “என் தேவனே” என்று சொல்கிறார். சோதனையின் நேரத்தில் நம்முடைய மிகப்பெரிய பலம்: தேவன் யார் என்பதை அறிவது.

அவர்: என் தேவன். என் அடைக்கலம். என் கேடகம். என் இரட்சிப்பு. என் துணை. “என்னை இரட்சியும்”

எபிரெயத்தில்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

yaša' — yāša'

உச்சரிப்பு: யாஷா

அர்த்தம்: இரட்சித்தல், விடுவித்தல், காப்பாற்றுதல்.

இதிலிருந்து:

yešū'āh — yēšū'āh

யெஷுஆ / யெஷுவா

= இரட்சிப்பு.

இந்த வார்த்தைத் தொகுப்பு வேதாகமத்தில் தேவன் தமது மக்களை ஆபத்திலிருந்து மீட்பதை குறிக்கிறது.

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது”

சங்கீதம் 3:8

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது; உமது ஆசீர்வாதம் உமது ஜனத்தின்மேல் இருப்பதாக.”

இது முழு சங்கீதத்தின் உச்சக்கட்டம்.

தாவீது சொல்லவில்லை:

“என் இராணுவம் என்னை இரட்சிக்கும்.”

“என் அறிவு என்னை இரட்சிக்கும்.”

“என் பதவி என்னை இரட்சிக்கும்.”

அவர் சொல்கிறார்:

“இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது.”

இதுதான் உண்மையான விசுவாசம்.

“உமது ஆசீர்வாதம் உமது ஜனத்தின்மேல் இருப்பதாக”

தாவீது தனக்காக மட்டும் ஜெபிக்கவில்லை.

தேவனுடைய ஜனத்திற்காகவும் ஜெபிக்கிறார்.

இது ஒரு ஆவிக்குரிய தலைவரின் இருதயம்.

தனக்கு பிரச்சினை இருந்தாலும்:

“கர்த்தாவே, உமது ஜனங்களை ஆசீர்வதியும்” என்று ஜெபிக்கிறார்.

ஆதியாகமம் 12:2

“நான் உன்னை ஆசீர்வதித்து... நீ ஆசீர்வாதமாயிரு.”

தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிப்பதன் நோக்கம்:

நாம் மட்டும் ஆசீர்வாதத்தை அனுபவிப்பது அல்ல; மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக இருப்பது.

சங்கீதம் 3 — நான்கு பிரசங்கங்களின் சுருக்கம்

பிரசங்கம்	வசனங்கள்	முக்கிய உண்மை
1. சத்துருக்கள் பெருகினாலும்	3:1-2	எதிரிகளின் எண்ணிக்கையைவிட தேவனுடைய வல்லமை பெரியது
2. கர்த்தர் எனக்குச் சுற்றிலும் கேடகம்	3:3-4	தேவன் நம்மைச் சுற்றிலும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்
3. நான் படுத்து நித்திரை செய்தேன்	3:5-6	தேவன் தாங்குகிறார் என்ற நம்பிக்கை பயத்தை அகற்றுகிறது
4. இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது	3:7-8	நம்முடைய உண்மையான இரட்சிப்பு தேவனிடமிருந்தே வருகிறது

சங்கீதம் 3-ன் ஆவிக்குரிய வரிசை

பிரச்சினை → ஜெபம் → பாதுகாப்பு → சமாதானம் → விசுவாசம் → இரட்சிப்பு
சங்கீதம் 3 நமக்கு சொல்லும் மிகப்பெரிய உண்மை:

“எதிரிகள் பெருகலாம்; பயம் சூழலாம்; ஆனால் கர்த்தர் நம்மைச் சுற்றிலும் கேடகமாக இருந்து, நம்மைத் தாங்கி, இறுதியில் இரட்சிப்பை அருளுகிறார்.”

மேலும் சங்கீதம் 1-3 இவற்றை ஒன்றாகப் பார்த்தால் ஒரு அழகான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி தெரிகிறது:

சங்கீதம் 1 — தேவனுடைய வார்த்தையில் நட.

சங்கீதம் 2 — கிறிஸ்துவை ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்.

சங்கீதம் 3 — சோதனையில் அந்த தேவனை நம்பி நிலைத்திரு.

சங்கீதம் 4 — எபிரேய பின்னணியுடன்

ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 4-ன் தலைப்பு மற்றும் பின்னணி

சங்கீதம் 4-ன் எபிரேய தலைப்பு:

לַמְנַטְעָה בִּנְעִינֹת מִזְמוֹר לְדָוִד

Lamnatsēah binēgînôt mizmor leDavid

தமிழில் கருத்து:

“வாத்தியங்களோடு பாடப்படும் பிரதான சங்கீதக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட தாவீதின் சங்கீதம்.”

இது தாவீதின் சங்கீதம் என்று தலைப்பில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சங்கீதம் 3-ல் நாம் பார்த்தது:

எதிரிகளின் நடுவில் தாவீதின் பாதுகாப்பு.

சங்கீதம் 4-ல்:

அதே நெருக்கடியின் நடுவில் தாவீதின் உள்ளார்ந்த சமாதானம்.

எனவே சங்கீதம் 3 மற்றும் 4 ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை.

2. சங்கீதம் 4-ன் மையச் செய்தி

“நெருக்கடியிலும் தேவன் தரும் சமாதானம்”

சங்கீதம் 4-ல் தாவீது மூன்று விஷயங்களை எதிர்கொள்கிறான்:

1. நெருக்கடி

2. மனிதர்களின் பொய் மற்றும் வீண் காரியங்கள்

3. இரவின் பயம்

ஆனால் முடிவில்:

“நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

3. சங்கீதம் 4-ன் இலக்கிய அமைப்பு

இதனை நான்கு பகுதிகளாகப் பார்க்கலாம்:

வசனம் 1

தேவனை நோக்கிய ஜெபம்

வசனம் 2-3

மனிதர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை

வசனம் 4-5

கோபத்திலும் பரிசுத்தமாக வாழும் அழைப்பு

வசனம் 6-8

உண்மையான மகிழ்ச்சியும் சமாதானமும்

அதாவது:

ஜெபம் → எச்சரிக்கை → சுயபரிசோதனை → நம்பிக்கை → சமாதானம்

4. வசனம் 1 — “என் நீதியின் தேவனே”

“என் நீதியின் தேவனே, நான் கூப்பிடும்போது எனக்குச் செவிகொடும்...”

எபிரேயத்தில்:

אֱלֹהֵי צִדְקִי

Elohei tsidqi

= “என் நீதியின் தேவனே.”

இது மிகவும் அழகான தனிப்பட்ட அழைப்பு.

தாவீது:

“நீதியின் தேவன்”

என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

“என் நீதியின் தேவன்.”

என்று சொல்கிறான்.

5. “நீதி” — ᲢᲣᲚ

ᲢᲣᲚ — Tsedek

செதேக்

= நீதி / நேர்மை / நீதியான நிலை.

இதிலிருந்து:

ᲢᲣᲚ — Tsaddiq

சத்தீக்

= நீதிமான்.

என்ற சொல் வருகிறது.

தாவீதின் நம்பிக்கை:

“என் நிலைமை குழப்பமாக இருந்தாலும், நீதியின் தேவன் என்னை அறிந்திருக்கிறார்.”

6. “நெருக்கத்தில் இடமளித்தீர்”

வசனம் 1-ன் முக்கியமான பகுதி:

“நெருக்கத்தில் எனக்கு இடமளித்தீர்.”

எபிரேயத்தில்:

ᲚᲗ ᲙᲗᲣᲚ ᲙᲣᲚ

Ba-tsar hirḥavta li

இதன் ஆழமான கருத்து:

“நெருக்கமான இடத்திலிருந்து விசாலமான இடத்திற்கு கொண்டு வந்தீர்.”

7. “நெருக்கம்” — ᲢᲣᲚ

ᲢᲣᲚ — Tsar

சார்

= நெருக்கமான இடம் / துன்பம் / நெருக்கடி / எதிரி.

இதே சொல் சங்கீதம் 3-ல்:

ᲢᲣᲚ — Tsāray

= என் விரோதிகள்

என்ற வடிவத்தில் வந்தது.

அதனால் சங்கீதம் 3 மற்றும் 4 இணைக்கப்படுகின்றன.

சங்கீதம் 3:

எதிரிகள் என்னைச் சுற்றுகிறார்கள்.

சங்கீதம் 4:

நெருக்கமான இடத்தில் தேவன் எனக்கு விசாலம் கொடுக்கிறார்.

8. “விசாலமான இடம்” — ᲙᲣᲚ

ᲙᲣᲚ — Rāḥav

ராகவ்

= அகலமாக்குதல் / விசாலமாக்குதல்.

இது ஒரு அழகான எபிரேய உருவகம்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

நெருக்கடி = குறுகிய இடம்

தேவனுடைய செயல் = விசாலமான இடம்

அதாவது:

“என் சூழ்நிலை என்னை அழுத்தினாலும், தேவன் என் உள்ளத்தை விரிவாக்குகிறார்.”

9. வசனம் 2 — “எவ்வளவு காலம்?”

“மனுபுத்திரே, எதுவரைக்கும் என் மகிமையை இலச்சையாக்குவீர்கள்?”

இங்கு தாவீது எதிரிகளை நேரடியாகக் கேட்கிறான்:

אד-מח

Ad-meh

= எவ்வளவு காலம்?

இது வேதாகம சங்கீதங்களில் காணப்படும் ஒரு முக்கியமான புலம்பல் மொழி.

தேவனுடைய மக்கள்:

“கர்த்தாவே, எவ்வளவு காலம்?”

என்று கேட்கலாம்.

இது விசுவாசமின்மை அல்ல.

தேவனிடம் நேர்மையாக இருதயத்தைத் திறப்பது.

10. “மகிமை” — כָּבוֹד

כָּבוֹד — Kāvōd

காவோத்

= மகிமை / கனம் / கௌரவம்.

சங்கீதம் 3:3-ல்:

“என் மகிமை”

என்று தாவீது தேவனைப் பற்றிச் சொன்னான்.

இங்கே:

“என் மகிமையை இலச்சையாக்குவீர்கள்?”

என்று சொல்கிறான்.

முக்கியமான ஆவிக்குரிய உண்மை:

மனிதர்கள் தாழ்த்த முயன்றாலும், தேவன் கொடுத்த கௌரவத்தை அவர்கள் நிரந்தரமாக அழிக்க முடியாது.

11. “வீண் காரியத்தை நேசித்தல்”

רִיק — Rîq

ரீக்

= வெறுமை / வீண் / பயனற்றது.

כָּזָב — Kāzāv

காசாவ்

= பொய் / ஏமாற்றம்.

மனிதர்கள்:

வீண் காரியங்களைத் தேடுகிறார்கள்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

பொய்யைத் தேடுகிறார்கள்.

ஆனால் தாவீது:

உண்மையான தேவனிடமே திரும்புகிறான்.

12. வசனம் 3 — மிக முக்கியமான வசனம்

“கர்த்தர் தமக்கென்று ஒரு பக்தனைத் தெரிந்துகொண்டார் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்; நான் அவரைக் கூப்பிடும்போது கர்த்தர் கேட்பார்.”

இங்கே முக்கியமான சொல்:

חֲסִיד — Hāsîd

காசித்

= பக்தியுள்ளவன் / தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவன் / உடன்படிக்கை விசுவாசம் கொண்டவன்.

இது:

חֶסֶד — Hēsed

கெசெத்

என்ற மிக முக்கியமான எபிரேய வேர் கருத்துடன் தொடர்புடையது.

Hēsed = உடன்படிக்கை அன்பு / நிலையான கிருபை / விசுவாசமான இரக்கம்.

13. “கர்த்தர் தமக்கென்று தெரிந்துகொண்டார்”

בָּדַל — Bādal

பாதல்

= பிரித்தெடுத்தல் / தனியே வைத்தல்.

கர்த்தர் தமக்கென ஒரு ஜனத்தை:

உலகத்தின் வழியிலிருந்து பிரித்து

தமக்கென வைத்திருக்கிறார்.

இதனால் தேவனுடைய பிள்ளைக்கு ஒரு அடையாளம் இருக்கிறது:

“நான் யாருடையவன்?”

நான் கர்த்தருடையவன்.

14. “நான் கூப்பிடும்போது கர்த்தர் கேட்பார்”

இது சங்கீதம் 3-ன்:

“நான் என் சத்தத்தால் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிடுவேன்.”

என்ற கருத்தைத் தொடர்கிறது.

קָרָא — Qārā'

காரா

= கூப்பிடுதல்.

இரண்டு சங்கீதங்களிலும்:

துன்பம் → கூப்பிடுதல் → தேவனுடைய பதில்

என்ற விசுவாச அமைப்பு உள்ளது.

15. வசனம் 4 — “கோபப்படுங்கள்; பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்”

“நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்...”

இது புதிய ஏற்பாட்டிலும் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

எபேசியர் 4:26

“நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்...”

எபிரேயத்தில்:

רָגַז — Rāgaz

ராகஸ்

= நடுங்குதல் / கலங்குதல் / கோபப்படுதல்.

இங்கே மனித உணர்ச்சியை மறுக்கவில்லை.

கோபம் இருக்கலாம்.

ஆனால்:

கோபம் பாவமாக மாறக்கூடாது.

16. “உங்கள் படுக்கையில் உங்கள் இருதயத்தில் பேசிக்கொள்ளுங்கள்”

வசனம் 4-ன் அடுத்த பகுதி மிகவும் அழகானது.

“படுக்கையிலே உங்கள் இருதயத்தில் பேசிக்கொண்டு, அமைதியாயிருங்கள்.”

இது இரவின் ஆழமான சுயபரிசோதனை.

வெளியில் சத்தம் குறைந்தபோது:

உள்ளத்தில் தேவனோடு பேசு.

பகலில்:

மனிதர்களின் குரல்கள்.

இரவில்:

தேவனுடைய குரலைக் கேட்கும் அமைதி.

17. “அமைதியாயிருங்கள்” — דָּמָם

דָּמָם — Dāmam

தாமம்

= அமைதியாக இருத்தல் / மௌனமாகுதல் / நிறுத்துதல்.

இதன் ஆவிக்குரிய பயன்பாடு:

“உன் உள்ளத்தின் கலக்கத்தை நிறுத்தி, தேவனுக்கு முன்பாக அமைதியாக இரு.”

சங்கீதம் 46:10:

“அமர்ந்திருந்து, நான் தேவனென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்.”

18. வசனம் 5 — “நீதியின் பலிகளைச் செலுத்துங்கள்”

“நீதியின் பலிகளைச் செலுத்தி, கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கையாயிருங்கள்.”

இங்கே:

זָבַח — Zevah

செவாக்

= பலி.

ஆனால் வெறும் வெளிப்புற பலி அல்ல.

நீதியான இருதயத்தோடு தேவனை அணுகுதல்.

அதனால் உடனே:

“கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கையாயிருங்கள்.”

என்று வருகிறது.

בָּטָח — Bāṭaḥ

பாதாக்

= நம்பிக்கை வைக்க / சார்ந்திருக்க / பாதுகாப்பாக ஒப்படைக்க.

19. வசனம் 6 — “நன்மையை எங்களுக்குக் காண்பிப்பவர் யார்?”

மக்களின் கேள்வி:

“நன்மையை எங்களுக்குக் காண்பிப்பவர் யார்?”

உலகத்தின் கேள்வி:

எது நன்மை?

பணம்?

பதவி?

புகழ்?

வெற்றி?

ஆனால் தாவீதின் பதில்:

“கர்த்தாவே, உமது முகத்தின் வெளிச்சத்தை எங்கள்மேல் உயர்த்தும்.”

20. “முகத்தின் வெளிச்சம்”

எபிரேயத்தில்:

אֹר — 'Or

ஓர்

= வெளிச்சம்.

פָּנִים — Pānim

பானீம்

= முகம் / presence.

அதனால்:

“உமது முகத்தின் வெளிச்சம்”

என்பது:

தேவனுடைய சந்நிதி + தேவனுடைய தயவு + தேவனுடைய அங்கீகாரம்

என்ற ஆழமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

இது ஆசாரிய ஆசீர்வாதத்தை நினைவுபடுத்துகிறது:

எண்ணாகமம் 6:24-26

“கர்த்தர் தமது முகத்தை உன்மேல் பிரகாசிக்கப்பண்ணி, உனக்கு சமாதானம் அருளுவாராக.”

21. வசனம் 7 — “நீங்கள் கொடுத்த காலத்தைவிட அதிக மகிழ்ச்சி”

“தானியம் திராட்சரசம் பெருகின காலத்து மகிழ்ச்சியைப்பார்க்கிலும் அதிக மகிழ்ச்சியை என் இருதயத்தில் உண்டாக்கினீர்.”

இங்கு தாவீது ஒப்பிடுவது:

பொருளாதார வளம்

vs.

தேவனால் கொடுக்கப்படும் உள்ளார்ந்த மகிழ்ச்சி.

அறுவடை காலத்தில்:

- தானியம்
- திராட்சரசம்
- வளம்

அதிகரித்தாலும்,

தாவீது சொல்கிறான்:

“தேவன் தரும் மகிழ்ச்சி அதைவிட அதிகம்.”

22. “மகிழ்ச்சி” — שִׂמְחָה

שִׂמְחָה — Simḥāh

சிம்கா

= மகிழ்ச்சி / ஆனந்தம்.

இது வெளிப்புற சூழ்நிலையால் மட்டும் உருவாகும் மகிழ்ச்சி அல்ல.

தேவனுடைய சந்நிதியிலிருந்து வரும் உள்ளார்ந்த மகிழ்ச்சி.

23. வசனம் 8 — சங்கீதத்தின் உச்சம்

“நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வேன்; கர்த்தாவே, தேவரீர் ஒருவரே என்னைச் சுகமாய் வாசம்பண்ணப்பண்ணுகிறீர்.”

இது சங்கீதம் 4-ன் மிக அழகான முடிவு.

எபிரேயத்தில்:

שָׁלוֹם — Shālôm

ஷாலோம்

= சமாதானம் / முழுமை / நலம் / பாதுகாப்பான நிலை.

இது வெறும்:

“பயம் இல்லை”

என்பது அல்ல.

ஷாலோம் என்பது:

முழுமை + நலம் + பாதுகாப்பு + தேவனோடு சரியான நிலை

என்ற பரந்த கருத்தைக் கொண்டது.

24. “ஒருவரே”

இங்கே மிகவும் அழகான கருத்து:

“தேவரீர் ஒருவரே என்னைச் சுகமாய் வாசம்பண்ணப்பண்ணுகிறீர்.”

அதாவது:

என்னைப் பாதுகாக்க பல மனிதர்கள் தேவைப்படவில்லை.

தேவன் ஒருவரே போதும்.

சங்கீதம் 3:

“நீர் எனக்குக் கேடகம்.”

சங்கீதம் 4:

“தேவரீர் ஒருவரே...”

இரண்டும் ஒரே விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

25. சங்கீதம் 4-ன் எபிரேய முக்கிய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

תְּסֵדֶק	Tsedek	நீதி
צָר	Tsar	நெருக்கடி
רָהַב	Rāhav	விசாலமாக்குதல்
כָּבוֹד	Kāvod	மகிமை
רִיף	Rîq	வீண்
כָּזָב	Kāzāv	பொய்
חָסִיד	Hāsîd	பக்தன்
חֶסֶד	Hesed	உடன்படிக்கை கிருபை
רָגַז	Rāgaz	கோபப்படுதல்
דָּמָם	Dāmam	அமைதியாக இருத்தல்
זֶבַח	Zevah	பலி
בָּטַח	Bāṭah	நம்புதல்
עֹר	’Ôr	வெளிச்சம்
פָּנִים	Pānîm	முகம் / சந்நிதி
שִׁמְחָה	Simhāh	மகிழ்ச்சி
שְׁלֹמֹם	Shālôm	சமாதானம்

26. சங்கீதம் 4-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

வசனம் 1

நெருக்கடி

↓

வசனம் 2

மனிதர்களின் வீண் முயற்சி

↓

வசனம் 3

கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிந்திருக்கிறார்

↓

வசனம் 4

உள்ளத்தை அமைதிப்படுத்து

↓

வசனம் 5

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

கர்த்தரை நம்பு

↓

வசனம் 6-7

தேவனுடைய முகத்தின் வெளிச்சமும் மகிழ்ச்சியும்

↓

வசனம் 8

ஷாலோம் — சமாதானமான நித்திரை

27. சங்கீதம் 3 + 4 — மிகவும் அழகான இணைப்பு

இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும்போது:

சங்கீதம் 3

காலை விசுவாசம்

“நான் படுத்து உறங்கினேன்; எழுந்திருந்தேன்.” — 3:5

சங்கீதம் 4

இரவு விசுவாசம்

“நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வேன்.” — 4:8

அதாவது:

காலையிலும் கர்த்தர் இருக்கிறார்.

இரவிலும் கர்த்தர் இருக்கிறார்.

எதிரிகள் நடுவிலும் கர்த்தர் இருக்கிறார்.

தனிமையிலும் கர்த்தர் இருக்கிறார்.

28. சங்கீதம் 4-ன் பிரசங்கத் தலைப்பு

“நெருக்கடியின் நடுவில் ஷாலோம்”

சங்கீதம் 4:1-8

1. நெருக்கடியில் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடு

வசனம் 1

2. மனிதர்களின் வீண் ஆலோசனையை விட்டுவிடு

வசனம் 2

3. நீ தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவன் என்பதை நினைவில் கொள்

வசனம் 3

4. கோபத்தில் பாவம் செய்யாதே

வசனம் 4

5. தேவனை நம்பு

வசனம் 5

6. தேவனுடைய முகத்தின் வெளிச்சத்தை நாடு

வசனம் 6

7. சூழ்நிலையைவிட அதிகமான மகிழ்ச்சியைப் பெறு

வசனம் 7

8. ஷாலோமில் உறங்கு

□ சங்கீதம் 4-ன் ஒரு வரி ஆவிக்குரிய செய்தி

“நெருக்கடி என்னைச் சுற்றியிருந்தாலும், கர்த்தருடைய முகத்தின் வெளிச்சம் என்னோடு இருந்தால் என் இருதயத்தில் சமாதானம் இருக்கும்; ஆகையால் நான் பயமின்றி படுத்து உறங்குவேன்.”

சங்கீதம் 1 → வழி

சங்கீதம் 2 → ராஜா

சங்கீதம் 3 → கேடகம்

சங்கீதம் 4 → ஷாலோம் — சமாதானம்

இதனால் முதல் நான்கு சங்கீதங்களும் ஒன்றாகச் சொல்லும் செய்தி:

தேவனுடைய வழியில் நட; அவருடைய ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்; அவரை உன் கேடகமாக நம்பு; பின்னர் சூழ்நிலையின் நடுவிலும் அவருடைய ஷாலோமை அனுபவி. .

சங்கீதம் 4 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 4-ன் மையச் செய்தி:

“நெருக்கத்தில் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறவன், உலகத்தின் பொய்யான நம்பிக்கைகளைவிட தேவனுடைய சமாதானத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து பயமின்றி படுத்துத் தூங்க முடியும்.”

1. பிரசங்கம்: “நெருக்கத்தில் என்னை விசாலமாக்கின தேவன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 4:1

“நான் கூப்பிடும்போது எனக்கு மறுஉத்தரவு அருளும்; என் நீதியின் தேவனே, நெருக்கத்தில் என்னை விசாலமாக்கினீர்; எனக்கு இரங்கும், என் ஜெபத்தைக் கேளும்.”

1. “நான் கூப்பிடும்போது”

தாவீது தன்னுடைய பிரச்சினையை முதலில் மனிதர்களிடம் எடுத்துச் செல்லவில்லை.

அவன் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டான்.

எபிரெயத்தில் “கூப்பிடுதல்” என்பதற்கு קָרָא – qārā’ (காரா) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இதன் பொருள்:

- கூப்பிடுதல்
- அழைத்தல்

- உதவிக்காக அழைத்தல்
- தேவனை நோக்கி அழைத்தல்
இது சாதாரணமான வார்த்தை அல்ல.
தாவீதின் நெருக்கடி → தேவனுடைய சந்நிதி.

2. “என் நீதியின் தேவனே”

தாவீது:

“என் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் தேவனே”

என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

“என் நீதியின் தேவனே” என்று சொல்கிறான்.

அவன் தன் நீதியை நம்பவில்லை.

தேவனுடைய நீதியை நம்பினான்.

சங்கீதம் 18:30:

“தேவனுடைய வழி குறைவற்றது...”

தேவன் நீதியுள்ளவர்.

மனிதர்கள் உன்னை தவறாகப் புரிந்துகொண்டாலும்,

தேவன் உன்னை சரியாக அறிவார்.

மனிதர்கள் உன்னை குற்றப்படுத்தினாலும்,

தேவன் உன் இருதயத்தை அறிவார்.

3. “நெருக்கத்தில் என்னை விசாலமாக்கினீர்”

இது இந்த வசனத்தின் மிக அழகான பகுதி.

எபிரெயத்தில் נֶחֱסַר – baṣṣār என்பது “நெருக்கம், இடுக்கண்” என்ற கருத்தைக் கொடுக்கிறது.

ஆனால் தாவீது சொல்கிறான்:

“நெருக்கத்தில் என்னை விசாலமாக்கினீர்.”

அதாவது,

நெருக்கம் என்னை அழிக்கவில்லை;

தேவன் அந்த நெருக்கத்தின் நடுவே என்னை விரிவாக்கினார்.

சில நேரங்களில் நாம்:

“கர்த்தாவே, இந்த நெருக்கத்தை அகற்றும்”

என்று ஜெபிக்கிறோம்.

ஆனால் தேவன்:

“இந்த நெருக்கத்தின் வழியாக உன்னை நான் வளர்ப்பேன்”

என்று செயல்படுகிறார்.

வேதாகம உதாரணம்

யோசேப்பு சிறையில் இருந்தான்.

ஆனால் சிறை அவனுடைய முடிவு அல்ல.

ஆதியாகமம் 50:20

“நீங்கள் எனக்கு விரோதமாகப் பொல்லாங்கை நினைத்தீர்கள்; தேவனோ...”
மனிதர்கள் சுருக்கிய இடத்தை,
தேவன் விசாலமான இடமாக மாற்றினார்.

ஆவிக்குரிய பாடம்

உன் வாழ்க்கையில்:

- பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கலாம்
- குடும்ப நெருக்கடி இருக்கலாம்
- ஊழிய நெருக்கடி இருக்கலாம்
- எதிர்ப்பு இருக்கலாம்
- கதவுகள் மூடப்பட்டிருக்கலாம்

ஆனால் நெருக்கம் = தேவன் உன்னை விட்டுவிட்டார் என்று அர்த்தமல்ல.

சில நேரங்களில்,

நெருக்கமே தேவன் உன்னை விசாலமான இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும்
பாதையாக இருக்கலாம்.

பிரசங்கத்தின் முக்கிய சத்தியம்

நெருக்கம் உன்னை சுருக்கலாம்;

ஆனால் தேவன் உன்னை விசாலமாக்க முடியும்.

2. பிரசங்கம்: “மனுஷருடைய மகிமையா? தேவனுடைய மகிமையா?”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 4:2

“மனுபுத்திரரே, எதுவரைக்கும் என் மகிமையை அவமதிப்பீர்கள்?

எதுவரைக்கும் வீணானதை நேசித்து, பொய்யானதைத் தேடுவீர்கள்?”

இந்த வசனத்தில் தாவிது மனிதர்களுடைய தவறான முன்னுரிமையை
வெளிப்படுத்துகிறான்.

1. “என் மகிமையை அவமதிப்பீர்கள்?”

எபிரெயத்தில் קָבוֹד – kāvôd (காவோத்) என்ற சொல் “மகிமை, கனத்துவம்,
கௌரவம்” என்று பொருள்.

இங்கே தாவீதின் மரியாதை மட்டும் அல்லாமல், தேவன் கொடுத்த நிலை,
கௌரவம் ஆகியவற்றையும் குறிக்கிறது.

மனிதர்கள் தேவன் கொடுத்ததை அவமதித்தார்கள்.

2. “வீணானதை நேசித்து”

எபிரெயத்தில் רִיק – rîq (ரீக்) என்பது:

- வெறுமை
- பயனற்றது

- வீண்

- உள்ளடக்கம் இல்லாதது

என்ற கருத்தைக் கொண்டது.

உலகம் பலவற்றை “முக்கியம்” என்று காட்டுகிறது.

ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் அவை வீண் ஆக இருக்கலாம்.

3. “பொய்யானதைத் தேடுவீர்கள்”

மனிதன் எதைத் தேடுகிறானோ, அதுவே அவனுடைய இருதயத்தின் திசையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்று மனிதன் தேடுவது:

- பணம்

- புகழ்

- பதவி

- மனித அங்கீகாரம்

- அதிகாரம்

- வசதி

ஆனால் இயேசு சொன்னார்:

மத்தேயு 6:33

“முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்...”

இரண்டு தேடல்கள்

உலகத்தின் தேடல்:

“எனக்கு என்ன கிடைக்கும்?”

தேவனுடைய தேடல்:

“தேவனுக்கு என்ன பிடிக்கும்?”

ஆவிக்குரிய கேள்வி

நாம் தேவனைப் பயன்படுத்தி உலகத்தைப் பெறுகிறோமா?

அல்லது,

தேவனைப் பெற்றதே நம்முடைய மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதமா?

4. தேவன் தமக்குரியவரை அறிந்திருக்கிறார்

சங்கீதம் 4:3:

“கர்த்தர் தமக்காகத் தெரிந்துகொண்டவனை... அறிவார்...”

இங்கே ஒரு மிகப்பெரிய ஆறுதல் இருக்கிறது.

உலகம் உன்னை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும்,

தேவன் உன்னை அறிவார்.

உலகம் உன் பெயரை மறந்தாலும்,

தேவன் உன்னை அறிந்திருக்கிறார்.

1 கொரிந்தியர் 8:3

“ஒருவன் தேவனிடத்தில் அன்பாயிருந்தால், அவன் அவரால் அறியப்பட்டிருக்கிறான்.”

பிரசங்கத்தின் முக்கிய சத்தியம்

மனிதர்களால் அறியப்படுவதைவிட, தேவனால் அறியப்படுவதே பெரிய ஆசீர்வாதம்.

3. பிரசங்கம்: “கோபத்தில் பாவம் செய்யாதீர்கள்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 4:4

“நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்; உங்கள் படுக்கையிலே உங்கள் இருதயத்தில் பேசிக்கொண்டு அமர்ந்திருங்கள்.” இந்த வசனம் மிகவும் ஆழமான ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைப் பாடத்தைத் தருகிறது.

1. கோபம் வருவது வேறு; கோபத்தினால் பாவம் செய்வது வேறு

கோபம் மனித உணர்ச்சிகளில் ஒன்று.

ஆனால் அந்தக் கோபம்:

- பழிவாங்குதலாக
- வெறுப்பாக
- கசப்பாக
- தீய வார்த்தையாக
- மன்னிக்காமையாக

மாறும்போது அது பாவமாகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் பவுல் இதே வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

எபேசியர் 4:26-27

“நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்; தூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னே உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவது. பிசாசுக்கு இடங்கொடாதிருங்கள்.”

2. “உங்கள் படுக்கையிலே”

கவனியுங்கள்.

தாவீது உடனே பதில் கொடுக்கவில்லை.

அவன் அமைதியாக தேவனுடைய முன்னிலையில் இருதயத்தை ஆராய்கிறான்.

இது ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியின் அடையாளம்.

உடனடி பதில் கொடுக்காதே.

முதலில் தேவனிடம் பேசு.

3. இருதயத்தில் பேசிக்கொள்

சங்கீதம் 4:4-ன் கருத்து:

“உன் இருதயத்தை ஆராய்ந்து பாரு.”

நாம் பிறருடைய தவறுகளைப் பற்றி நிறைய சிந்திக்கிறோம்.

ஆனால் தாவீது:

“என் இருதயத்தில் என்ன நடக்கிறது?”

என்று பார்க்கிறான்.

சங்கீதம் 139:23-24

“தேவனே, என்னை ஆராய்ந்து, என் இருதயத்தை அறிந்துகொள்ளும்...”

4. அமைதியாக இரு

கோபத்தின் நேரத்தில் நாம் பேசும் வார்த்தைகள் பல ஆண்டுகளாக காயப்படுத்தலாம்.

ஆகவே:

கோபத்தில் மௌனம் → ஜெபத்தில் உரையாடல் → தேவனுடைய ஞானத்தில் பதில்.

குடும்பத்தில் பயன்பாடு

கணவன்-மனைவி பிரச்சினை வந்தால்:

உடனே பதில் கொடுக்காதீர்கள்.

பிள்ளைகள் தவறு செய்தால்:

உடனே கோபத்தில் முடிவு எடுக்காதீர்கள்.

சபையில் யாராவது உங்களைப் புண்படுத்தினால்:

உடனே பதிலடி கொடுக்காதீர்கள்.

முதலில்:

“கர்த்தாவே, என் இருதயத்தை ஆராயும்.”

என்று ஜெபியுங்கள்.

பிரசங்கத்தின் முக்கிய சத்தியம்

கோபத்தை தேவனிடம் ஒப்படைத்தால் அது பாவமாக மாறாமல் தடுக்கப்படும்.

4. பிரசங்கம்: “நான் சமாதானமாகப் படுத்துத் தூங்குவேன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 4:8

“நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்வேன்; தேவரீர் ஒருவரே என்னைச் சுகமாய் வாசமாயிருக்கப்பண்ணுகிறீர்.”

இது சங்கீதம் 4-ன் உச்சக்கட்டம்.

தாவீது பிரச்சினையிலிருந்து இன்னும் முழுமையாக வெளியே வரவில்லை.
ஆனால் அவனுடைய இருதயத்தில் சமாதானம் வந்துவிட்டது.

1. சூழ்நிலை மாறுவதற்கு முன்பே சமாதானம் வந்தது

தாவீதின் எதிரிகள் இன்னும் இருக்கலாம்.

பிரச்சினைகள் இன்னும் இருக்கலாம்.

ஆனால் தாவீதின் இருதயம் மாறிவிட்டது.

இதுதான் விசுவாசம்.

விசுவாசம் என்பது பிரச்சினை இல்லாத வாழ்க்கை அல்ல.

பிரச்சினையின் நடுவிலும் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்த வாழ்க்கை.

2. "சமாதானத்தோடே"

எபிரெயத்தில் שלום – shālôm (ஷாலோம்).

இதன் பொருள்:

- சமாதானம்
- முழுமை
- நலன்
- பாதுகாப்பு
- நிறைவு
- அமைதி

தேவன் தரும் சமாதானம் என்பது வெறும் மன அமைதி அல்ல.

முழுமையான பாதுகாப்பின் உணர்வு.

ஏசாயா 26:3

"உம்மை உறுதியாக நம்புகிற மனதைப் பூரண சமாதானத்துடன்
காத்துக்கொள்வீர்..."

3. "நித்திரை செய்வேன்"

தாவீது:

"என்னால் தூங்க முடியுமா?"

என்று கேட்கவில்லை.

"நான் நித்திரை செய்வேன்" என்று விசுவாச அறிக்கை செய்கிறான்.

ஏன்?

ஏனென்றால் அவன் இரவில் காவல் காக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

தேவன் காவல் காக்கிறார்.

சங்கீதம் 127:2

"...அவர் தம்முடைய நேசமானவருக்கு நித்திரையை அளிக்கிறார்."

சங்கீதம் 121:4

“இதோ, இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை,
தூங்குவதுமில்லை.”

நீ தூங்கும்போது,

தேவன் தூங்குவதில்லை.

நீ ஓய்வெடுக்கும்போது,

தேவன் உன்னை காக்கிறார்.

4. “தேவரீர் ஒருவரே”

இதுதான் மிகப்பெரிய ரகசியம்.

தாவீது:

“என்னிடம் ஆயுதங்கள் இருப்பதால் நான் பாதுகாப்பாக இருக்கிறேன்”
என்று சொல்லவில்லை.

“என்னுடன் மனிதர்கள் இருப்பதால் பாதுகாப்பாக இருக்கிறேன்”
என்றும் சொல்லவில்லை.

அவன் சொல்கிறான்:

“தேவரீர் ஒருவரே...”

உன் வாழ்க்கையின் பாதுகாப்பு:

பணம் அல்ல.

மனிதர்கள் அல்ல.

பதவி அல்ல.

உன் திறமை அல்ல.

தேவன்.

சங்கீதம் 4-ன் 4 முக்கிய ஆவிக்குரிய செய்திகள்

1☐ நெருக்கத்தில் — தேவன் விசாலமாக்குகிறார்

சங்கீதம் 4:1

நெருக்கம் உன் முடிவு அல்ல.

2☐ மனித மகிமையைவிட — தேவனுடைய அங்கீகாரம்

சங்கீதம் 4:2-3

தேவனால் அறியப்படுவது மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதம்.

3☐ கோபத்தைவிட — இருதயப் பரிசுத்தம்

சங்கீதம் 4:4-5

கோபத்தில் முடிவு எடுக்காதே; தேவனிடம் இருதயத்தை ஆராய்ந்து கொள்.

4☐ பயத்தைவிட — தேவனுடைய சமாதானம்

சங்கீதம் 4:6-8

தூழ்நிலை மாறுவதற்கு முன்பே தேவன் இருதயத்திற்கு சமாதானம் தருகிறார்.

□ பிரசங்கத்தின் முடிவுச் செய்தி

சங்கீதம் 4 ஒரு நெருக்கடியிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது:

“நெருக்கத்தில்...” — வசனம் 1

ஆனால் அது ஒரு நம்பிக்கையான இடத்தில் முடிகிறது:

“நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்வேன்...” — வசனம் 8

இதுதான் தேவனோடு நடக்கும் வாழ்க்கை.

நெருக்கம் → ஜெபம் → விசுவாசம் → சமாதானம்.

இன்று உன் வாழ்க்கையில் நெருக்கம் இருந்தாலும்,

நீ பயப்பட வேண்டாம்.

தேவன் உன்னை விசாலமாக்க முடியும்.

மனிதர்கள் உன்னை நிராகரித்தாலும்,

தேவன் உன்னை அறிவார்.

கோபம் உன் இருதயத்தை நிரப்பினாலும்,

தேவன் உனக்கு பரிசுத்தமான இருதயத்தைத் தர முடியும்.

இரவு முழுவதும் கவலை இருந்தாலும்,

தேவன் உனக்கு ஷாலோம் — முழுமையான சமாதானத்தைத் தர முடியும்.

“தேவரீர் ஒருவரே என்னைச் சுகமாய் வாசமாயிருக்கப்பண்ணுகிறீர்.” —

சங்கீதம் 4:8

சங்கீதம் 5 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 5-ன் தலைப்பு

எபிரேய தலைப்பு:

למנוח מלך יהודה

Lamnatsēah el-hannehîlôt mizmor leDavid

தலைப்பில்:

“தாவீதின் சங்கீதம்; நெகிலோத் என்ற இசைக்கருவி/இசை முறைக்காக.”

என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இது தாவீதின் தனிப்பட்ட ஜெபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு காலை ஜெப சங்கீதம்.

2. சங்கீதம் 5-ன் மையக் கருத்து

“காலையில் தேவனை நோக்கி ஜெபித்து, அவருடைய வழியில் நட.”

சங்கீதம் 3-ல்:

இரட்சிப்பு

சங்கீதம் 4-ல்:

சமாதானம்

சங்கீதம் 5-ல்:

தேவனுடைய சந்நிதியில் காலை ஆராதனை + பரிசுத்த வாழ்க்கை + நீதியின் பாதை என்ற கருத்து முன்னேறுகிறது.

3. சங்கீதம் 5-ன் அமைப்பு

வசனம் 1-3

காலையில் தேவனை நோக்கி ஜெபம்

வசனம் 4-6

தேவன் தீமையை வெறுக்கிறார்

வசனம் 7-8

தேவனுடைய கிருபையால் அவருடைய ஆலயத்திற்குள் வருதல்

வசனம் 9-10

துன்மார்க்கரின் உள்ளமும் நாவுமும்

வசனம் 11-12

தேவனை நம்புகிறவர்களின் மகிழ்ச்சியும் பாதுகாப்பும்

இதன் ஓட்டம்:

ஜெபம் → பரிசுத்தம் → சந்நிதி → நீதியின் பாதை → பாதுகாப்பு → மகிழ்ச்சி

4. வசனம் 1 — “என் வார்த்தைகளைக் கேளும்”

“கர்த்தாவே, என் வார்த்தைகளைக் கேளும்; என் தியானத்தைச் சிந்தித்தருளும்.”

எபிரேயத்தில்:

אֲמָרִים — 'Amārīm

அமாரீம்

= வார்த்தைகள் / சொற்கள்.

הִגִּיד — Haggid

ஹகீக்

= தியானம் / உள்ளத்தின் முணுமுணுப்பு / ஆழ்ந்த சிந்தனை.

இது மிகவும் அழகானது.

தாவீது:

வாயால் சொல்வதையும்

தேவன் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்கிறான்.

அதே நேரத்தில்:

வாயால் சொல்ல முடியாத உள்ளத்தின் சத்தத்தையும்

தேவன் அறிய வேண்டும் என்று கேட்கிறான்.

5. “என் தியானத்தைக் கேளும்”

இது வெறும்:

“நான் பேசுகிறேன், கேளுங்கள்”

என்பதல்ல.

மனிதன் சொல்லாத வார்த்தைகளையும் தேவன் அறிகிறார்.

சங்கீதம் 139:4:

“என் நாவில் சொல் பிறவாத முன்னமே, இதோ, கர்த்தாவே, அதையெல்லாம் அறிந்திருக்கிறீர்.”

அதனால் ஜெபம் என்பது:

வார்த்தைகளை மட்டும் தேவனிடம் சொல்லுவது அல்ல.

இருதயத்தை தேவனுக்கு முன்பாகத் திறப்பது.

6. வசனம் 2 — “என் ராஜாவும் என் தேவனுமாயிருக்கிறீர்”

“என் ராஜாவும் என் தேவனுமாயிருக்கிறீர்; உம்மை நோக்கி

விண்ணப்பம்பண்ணுகிறேன்.”

இங்கே இரண்டு முக்கியமான அழைப்புகள்:

מֶלֶךְ — Melekh

மெலெக்

= ராஜா.

אֱלֹהִי — Elohî

எலோஹி

= என் தேவன்.

தாவீதுக்கு தேவன்:

தனிப்பட்ட தேவன்

மட்டுமல்ல.

ராஜாவும் கூட.

7. “என் ராஜா” — ஒரு முக்கியமான எபிரேய சிந்தனை

தாவீது தானே ராஜா.

ஆனால் அவன்:

“என் ராஜா”

என்று தேவனை அழைக்கிறான்.

இது மிகவும் ஆழமான தாழ்மை.

“நான் ராஜாவாக இருந்தாலும், எனக்கு மேலே ஒரு ராஜா இருக்கிறார்.”

இதுதான் தேவபக்தியான தலைமை.

8. வசனம் 3 — “காலையில்”

“கர்த்தாவே, காலையிலே என் சத்தத்தைக் கேட்பீர்; காலையிலே உம்மை நோக்கி

ஆயத்தமாகி, காத்திருப்பேன்.”

இது சங்கீதம் 5-ன் முக்கியமான வசனம்.

ᵑᵑ — Böqer

போகெர்

= காலை / விடியல்.

தாவீதின் நாள்:

தேவனோடு தொடங்குகிறது.

9. “ஆயத்தமாகி”

எபிரேயத்தில் முக்கியமான கருத்து:

ᵑᵑᵑ — Ārakh

ஆரக்

= ஒழுங்குபடுத்துதல் / ஆயத்தப்படுத்துதல் / வரிசைப்படுத்துதல்.

இது பலி அல்லது ஜெபத்தை தேவனுக்கு முன்பாக ஒழுங்குபடுத்தும் எண்ணத்தையும் கொண்டிருக்கலாம்.

அதாவது:

“காலை எழுந்தவுடன் என் இருதயத்தை தேவனுக்கு முன்பாக

ஒழுங்குபடுத்துகிறேன்.”

10. “காத்திருப்பேன்”

ᵑᵑᵑ — Tsāphāh

சாபா

= கவனமாகக் காத்திருத்தல் / எதிர்பார்த்திருத்தல் / விழித்திருத்தல்.

தாவீதின் ஜெபம்:

“நான் பேசிவிட்டு போய்விடுவேன்”

என்பது அல்ல.

அவன்:

“தேவன் என்ன பதில் தருகிறார் என்று காத்திருப்பேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

இது ஜெபத்தின் மிக முக்கியமான பகுதி.

ஜெபம் = கேட்பது மட்டும் அல்ல.

ஜெபம் = காத்திருப்பதும்.

11. வசனம் 4 — தேவனுடைய பரிசுத்தம்

“நீர் துன்மார்க்கத்தில் பிரியப்படுகிற தேவன் அல்ல; தீமை உம்மோடே வாசமாயிருக்காது.”

இங்கு தேவனுடைய பரிசுத்த இயல்பு வெளிப்படுகிறது.

ᵑᵑ — Ra

ரா

= தீமை.

தேவன்:

தீமையோடு சமரசம் செய்யமாட்டார்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

12. “தீமை உம்மோடே வாசமாயிருக்காது”

இது தேவனுடைய சந்நிதியின் பரிசுத்தத்தைப் பற்றிய முக்கியமான எபிரேய சிந்தனை.

தேவன்:

பாவத்தை அங்கீகரிக்கமாட்டார்.

ஆனால் இதை:

“பாவிகள் தேவனை அணுகவே முடியாது”

என்று மட்டும் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது.

சங்கீதம் 5:7 உடனே சொல்கிறது:

“உமது மிகுந்த கிருபையினால் உமது ஆலயத்துக்குள் பிரவேசிப்பேன்.”

அதாவது:

பரிசுத்த தேவனை அணுகுவதற்கான வழி மனிதனுடைய நற்கிரியைகள் அல்ல; தேவனுடைய கிருபை.

13. வசனம் 7 — சங்கீதத்தின் முக்கிய மையம்

“நானோ உமது மிகுந்த கிருபையினால் உமது ஆலயத்துக்குள் பிரவேசிப்பேன்; உமது பரிசுத்த ஆலயத்தை நோக்கி உமது பயத்தோடே தொழுதுகொள்வேன்.”

இங்கே:

תָּהֵדָה — Hēsed

கெசெத்

= உடன்படிக்கை அன்பு / நிலையான கிருபை / இரக்கம்.

“என் நீதியினால் நான் உள்ளே வருகிறேன்” என்று தாவீது சொல்லவில்லை.

அவன்:

“உமது மிகுந்த Hēsed-னால்...”

என்று சொல்கிறான்.

14. “ஆலயம்” — הֶכְחָל

הֶכְחָל — Hekhāl

ஹேகால்

= அரண்மனை / ஆலயம் / தேவனுடைய வாசஸ்தலம்.

தாவீதுக்கு தேவனுடைய ஆலயம்:

ஆராதனை + சந்நிதி + ராஜ்யம்

என்ற கருத்துகளுடன் தொடர்புடையது.

15. “தேவனுடைய பயம்”

יִרְאָה — Yir’āh

யிர்ஆ

= பயபக்தி / மரியாதை / தேவனைப் பற்றிய பரிசுத்த அச்சம்.

தேவனுடைய சந்நிதிக்குள் நுழையும்போது:

அலட்சியம் அல்ல.

பயபக்தி.

16. வசனம் 8 — “உமது நீதியில் என்னை நடத்தும்”

“கர்த்தாவே, என் சத்துருக்களின் நிமித்தம் உமது நீதியிலே என்னை நடத்தும்; உமது வழியை எனக்கு முன்பாகச் செவ்வைப்படுத்தும்.”

இங்கே இரண்டு முக்கிய கருத்துகள்:

תְּסֵדֶק — Tsedek

செதேக்

= நீதி.

דֶּרֶךְ — Derekh

தேறெக்

= வழி / பாதை.

தாவீது:

“என் விருப்பப்படி என்னை நடத்தும்”

என்று சொல்லவில்லை.

“உமது நீதியில் என்னை நடத்தும்.”

என்று சொல்கிறான்.

17. “வழி” — דֶּרֶךְ

דֶּרֶךְ — Derekh

தேறெக்

சங்கீதங்களில் மிகவும் முக்கியமான சொல்.

இது வெறும் சாலை அல்ல.

வாழ்க்கை முறை.

நடத்தை.

வாழ்க்கைப் பாதை.

எனவே:

“உமது வழியை எனக்கு முன்பாகச் செவ்வைப்படுத்தும்”

என்பது:

“என் வாழ்க்கையை உமது சித்தத்திற்கேற்ப நடத்தும்.”

18. வசனம் 9 — “அவர்களுடைய வாயில் உண்மை இல்லை”

“அவர்களுடைய வாயில் உண்மை இல்லை; அவர்கள் உள்ளம் அழிவுள்ளது...”

இங்கே வெளிப்புறமும் உள்ளார்ந்ததும் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

வாய் → பொய்

உள்ளம் → அழிவு

இது ஒரு முக்கிய வேதாகமக் கொள்கை:

வாயிலிருந்து வருவது இருதயத்தில் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

இயேசு மத்தேயு 12:34-ல்:

“இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

என்று கூறுகிறார்.

19. “தொண்டை திறந்த கல்லறை”

சங்கீதம் 5:9-ன் மிகவும் வலிமையான உருவகம்:

“அவர்களுடைய தொண்டை திறந்த கல்லறை.”

எபிரேயத்தில்:

קֶבֶר — Qeber

கெவேர்

= கல்லறை.

அதாவது:

அவர்களுடைய வார்த்தைகள் உயிரை உருவாக்குவதில்லை; அழிவை உண்டாக்குகின்றன.

பவுல் ரோமர் 3:13-ல் இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டி மனித பாவத்தின் ஆழத்தை விளக்குகிறார்.

20. வசனம் 10 — துன்மார்க்கத்தின் முடிவு

தாவீது தன்னுடைய பழிவாங்குதலைச் செய்யவில்லை.

அவன்:

தேவனுடைய நீதித்தீர்ப்பை நாடுகிறான்.

இது சங்கீதங்களின் முக்கியமான அம்சம்.

தனிப்பட்ட பழிவாங்குதல் அல்ல.

நீதியை தேவனிடம் ஒப்படைத்தல்.

21. வசனம் 11 — “உம்மை நம்புகிறவர்கள் மகிழ்ந்தும்”

இப்போது சங்கீதத்தின் காட்சி மாறுகிறது.

துன்மார்க்கரிடமிருந்து:

தேவனை நம்புகிறவர்களிடம்.

חֲסִיד — Ḥasāh

காசா

= அடைக்கலம் புகுதல் / நம்பிக்கையுடன் தஞ்சம் அடைதல்.

அவர்கள்:

“உம்மில் அடைக்கலம் புகுகிறார்கள்.”

22. “மகிழ்ச்சியோடு பாடுவார்கள்”

רָנַן — Rānan

ரானன்

= மகிழ்ச்சியுடன் ஆரவாரம் செய்தல் / சந்தோஷமாகப் பாடுதல்.

இதன் காரணம்:

சூழ்நிலை நல்லதால் அல்ல.

தேவனே அவர்களுடைய அடைக்கலம் என்பதால்.

23. வசனம் 12 — சங்கீதத்தின் இறுதி ஆசீர்வாதம்

“நீர் நீதிமாணை ஆசீர்வதிப்பீர்; கர்த்தாவே, கேடகத்தால் சூழ்வதுபோல தயையினால் அவனைச் சூழ்ந்துகொள்வீர்.”

இங்கே இரண்டு முக்கியமான சொற்கள்:

ברך — Bārakh

பாரக்

= ஆசீர்வதித்தல்.

רָאָה — Rātsōn

ராட்சோன்

= தயவு / பிரியம் / நன்மதிப்பு.

தேவனுடைய தயவு:

ஒரு சிறிய பாதுகாப்பு அல்ல.

“கேடகத்தால் சூழ்வதுபோல.”

என்று தாவீது சொல்கிறான்.

24. “சூழ்ந்துகொள்வீர்” — ஒரு அழகான படம்

ஒரு வீரன் தன்னைச் சுற்றி கேடகங்களை வைத்துக் கொண்டால்:

எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பு.

அதேபோல:

தேவனுடைய தயவு நம்மைச் சுற்றி பாதுகாப்புச் சுவராக இருக்கிறது.

சங்கீதம் 3:

“நீர் எனக்குக் கேடகம்.”

சங்கீதம் 5:

“உமது தயவு என்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.”

25. சங்கீதம் 5-ன் முக்கிய எபிரேய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

אלוהי	Elohî	என் தேவன்
מֶלֶךְ	Melekh	ராஜா
בֹּקֶר	Bōqer	காலை
אַרַךְ	‘Ārakh	ஆயத்தப்படுத்துதல்
צָפָה	Tsāphāh	காத்திருத்தல்
רָא	Ra‘	தீமை
חֶסֶד	Hesed	உடன்படிக்கை கிருபை
הֶכְחָל	Hēkhāl	ஆலயம்
יֵרֶא	Yir’āh	பயபக்தி
צֶדֶק	Tsedek	நீதி
דֶּרֶךְ	Derekh	வழி

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

קֶבֶר	Qeber	கல்லறை
חֶסֶד	Hāsāh	அடைக்கலம் புகுதல்
רָאֵן	Rānan	மகிழ்ச்சியுடன் பாடுதல்
בָּרַךְ	Bārakh	ஆசீர்வதித்தல்
רָצוֹן	Rātsōn	தயவு / பிரியம்

26. சங்கீதம் 5-ன் எபிரேய ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

קֶבֶר — Bōqer

காலை

↓

קָרָא — Qārā'

கூப்பிடுதல்

↓

צָפָה — Tsāphāh

காத்திருத்தல்

↓

חֶסֶד — Hēsed

கிருபையால் சந்நிதிக்குள் நுழைதல்

↓

דֶּרֶךְ — Derekh

தேவனுடைய வழியில் நடப்பது

↓

חֶסֶד — Hāsāh

தேவனில் அடைக்கலம்

↓

בָּרַךְ — Bārakh

ஆசீர்வாதம்

27. சங்கீதம் 3, 4, 5 — தொடர்ச்சியான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி

இது மிகவும் அழகான தொடர்ச்சி:

சங்கீதம் 3

கர்த்தர் என் கேடகம்.

சங்கீதம் 4

கர்த்தர் எனக்கு ஷாலோம் தருகிறார்.

சங்கீதம் 5

கர்த்தர் என்னைத் தமது வழியில் நடத்துகிறார்.

அதாவது:

பாதுகாப்பு → சமாதானம் → பரிசுத்தமான நடை

28. சங்கீதம் 5-ன் காலை ஜெபப் பாடம்

ஒவ்வொரு காலையிலும்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

1. கர்த்தாவே, என் வார்த்தைகளைக் கேளும்.

சங்கீதம் 5:1

2. நீர் என் ராஜா.

சங்கீதம் 5:2

3. என் நாளை உமக்கு முன்பாக ஆயத்தப்படுத்துகிறேன்.

சங்கீதம் 5:3

4. உமது கிருபையால் உமது சந்நிதிக்குள் வருகிறேன்.

சங்கீதம் 5:7

5. உமது வழியில் என்னை நடத்தும்.

சங்கீதம் 5:8

6. என்னை உமது தயவால் சூழ்ந்துகொள்ளும்.

சங்கீதம் 5:12

29. பிரசங்கத் தலைப்பு

“காலையில் உம்மை நோக்கி ஆயத்தமாகிறேன்”

சங்கீதம் 5:1-12

1. காலை ஜெபத்துடன் நாளை தொடங்கு — 5:1-3

2. பரிசுத்த தேவனை அலட்சியப்படுத்தாதே — 5:4-6

3. கிருபையால் தேவனுடைய சந்நிதிக்குள் வா — 5:7

4. எதிரிகளின் நடுவிலும் நீதியின் வழியில் நட — 5:8

5. பொய்யான நாவை விட்டு உண்மையில் நிலைத்திரு — 5:9-10

6. கர்த்தரில் அடைக்கலம் புகு — 5:11

7. தேவனுடைய தயவு உன்னைச் சூழட்டும் — 5:12

□ சங்கீதம் 5-ன் ஒரு வரி ஆவிக்குரிய செய்தி

“என் நாளை மனிதர்களின் குரலோடு அல்ல, தேவனுடைய சந்நிதியோடு தொடங்குவேன்; அவருடைய கிருபையால் அவரை அணுகி, அவருடைய நீதியின் வழியில் நடந்து, அவருடைய தயவால் சூழப்பட்டு வாழ்வேன்.”

சங்கீதம் 1 → வழி

சங்கீதம் 2 → ராஜா

சங்கீதம் 3 → கேடகம்

சங்கீதம் 4 → ஷாலோம்

சங்கீதம் 5 → காலை ஜெபமும் தேவனுடைய வழிநடத்துதலும்

சங்கீதம் 5 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 5-ன் மையச் செய்தி:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“காலையில் தேவனை நோக்கி ஜெபித்து, அவருடைய வழியில் நடந்து, அவருடைய நீதியில் அடைக்கலம் புகுந்தால், எதிரிகளின் நடுவிலும் தேவன் தமது ஜனங்களை நடத்தி பாதுகாப்பார்.”

பிரசங்கம்:1 “காலையிலே என் சத்தத்தை கேட்பீர்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 5:1-3

“கர்த்தாவே, என் வார்த்தைகளைக் கவனியும்; என் தியானத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளும். என் ராஜாவும் என் தேவனுமாகியவரே, என் கூப்பிடுதலின் சத்தத்தைக் கேளும்; உம்மை நோக்கி நான் ஜெபம்பண்ணுகிறேன். கர்த்தாவே, காலையிலே என் சத்தத்தைக் கேட்பீர்; காலையிலே உம்மை நோக்கி ஆயத்தம்பண்ணி, காத்திருப்பேன்.”

இது சங்கீதம் 5-ன் முதல் பெரிய ஆவிக்குரிய ரகசியம்:

“காலையை தேவனோடு தொடங்கு.”

1. தாவீது முதலில் பேசவில்லை — முதலில் தேவனைத் தேடினான்

சங்கீதம் 5:1:

“என் வார்த்தைகளைக் கவனியும்...”

தாவீதுக்கு ஒரு பிரச்சினை இருந்தது.

அவனைச் சுற்றிலும் எதிரிகள் இருந்தார்கள்.

ஆனால் அவன் முதலில் மனிதர்களிடம் ஓடவில்லை.

தேவனிடம் ஓடினான்.

நம்முடைய வாழ்க்கையிலும் இதுதான் ஆவிக்குரிய ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும்.

பிரச்சினை → பயம் → மனித ஆலோசனை அல்ல.

பிரச்சினை → ஜெபம் → தேவனுடைய வழிநடத்துதல்.

2. “என் தியானத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளும்”

எபிரெயத்தில் இங்கு வரும் கருத்து נֶאֱסָר – hāgīg என்பதோடு தொடர்புடையது.

அதாவது:

- உள்ளத்தின் சிந்தனை
- தியானம்
- மனதில் ஓடும் எண்ணங்கள்
- இருதயத்தின் உரையாடல்

தாவீது சொல்லுவது:

“கர்த்தாவே, நான் வாயால் சொல்வதை மட்டும் அல்ல; என் இருதயத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதையும் அறியும்.”

தேவனுக்கு நம்முடைய வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல, எண்ணங்களும் தெரியும்.
சங்கீதம் 139:2

“நான் உட்காருவதும் எழுந்திருப்பதும் உமக்குத் தெரியும் தூரத்திலிருந்தே என் நினைவை அறிகிறீர்.”

ஆகவே காலை ஜெபத்தில்:

“கர்த்தாவே, இன்று என் எண்ணங்களையும் காத்தருளும்”
என்று ஜெபிக்க வேண்டும்.

3. “காலையிலே”

சங்கீதம் 5:3-ல் “காலையிலே” என்ற வார்த்தை இரண்டு முறை வருகிறது.
இது முக்கியமானது.

தாவீதின் நாள்:

தேவனுடன் ஆரம்பிக்கிறது.

அவன் நாளின் முதல் நேரத்தை தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறான்.

மாற்கு 1:35

“அதிகாலையிலே, இருட்டோடிருக்கையில், அவர் எழுந்துபோய், புறப்பட்டு, வனாந்தரமான ஒரு இடத்தில் போய், அங்கே ஜெபம்பண்ணினார்.”

இயேசுவே அதிகாலையில் ஜெபித்தார்.

அப்படியானால் நம்முடைய காலை எப்படி இருக்க வேண்டும்?

□ வேதவாசிப்பு

□ ஜெபம்

♥ □ ஆராதனை

□ தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்பது

4. “காத்திருப்பேன்”

இது மிகவும் அழகான விசுவாசம்.

தாவீது:

“நான் ஜெபிப்பேன்; உடனே பதில் வரவில்லை என்றால் விட்டுவிடுவேன்”
என்று சொல்லவில்லை.

“காத்திருப்பேன்” என்று சொல்கிறான்.

ஏசாயா 40:31

“கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன் அடைந்து...”

ஜெபம் என்பது தேவனிடம் பேசுவது மட்டும் அல்ல.

ஜெபம் என்பது தேவனுடைய பதிலுக்காக காத்திருப்பதும் ஆகும்.

பிரசங்கம்: 2“தேவன் பொல்லாப்பை விரும்புகிற தேவன் அல்ல”— சங்கீதம் 5:4-6

“நீர் பொல்லாப்பை விரும்புகிற தேவன் அல்ல; பொல்லாதவன் உம்மிடத்தில் தங்கான். பெருமையுள்ளவர்கள் உமது கண்களுக்கு முன்பாக நிற்கமாட்டார்கள்...”

இங்கே தாவீது தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறான்.

1. தேவன் பரிசுத்தமானவர்

தேவன்:

அன்புள்ளவர்.

ஆனால் அவர் பரிசுத்தமானவரும் கூட.

அவர் நம்மை நேசிக்கிறார்.

ஆனால் பாவத்தை அங்கீகரிப்பதில்லை.

ஆபகூக் 1:13

“உமது கண்கள் தீமையைப் பார்க்கத்தக்கவைகள் அல்ல; அநியாயத்தை நோக்கக்கூடாதவர்...”

2. “பெருமையுள்ளவர்கள்”

சங்கீதம் 5:5-ல் தாவீது பெருமையைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறான்.

பெருமை என்பது:

“எனக்கு தேவன் தேவையில்லை”

என்று சொல்லும் இருதயம்.

ஆதியாகமம் 3-ல் மனிதன் விழுந்ததன் பின்னணியிலும் இதே சுயமையம் காணப்படுகிறது.

பெருமை மனிதனை:

தேவனுடைய ஆட்சியிலிருந்து → சுய ஆட்சிக்குக் கொண்டு செல்கிறது.

நீதிமொழிகள் 16:18

“அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை.”

3. தேவனுடைய வீட்டில் நுழைவதற்கான வழி

சங்கீதம் 5:7:

“நானோ உமது மிகுந்த கிருபையினால் உமது ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்து உமது பரிசுத்த ஆலயத்தை நோக்கி உமது பயத்தினாலே பணிந்துகொள்வேன்.”

கவனியுங்கள்:

தாவீது:

“என் நற்கிரியைகளினால்”

என்று சொல்லவில்லை.

“உமது மிகுந்த கிருபையினால்” என்று சொல்கிறான்.

இதுதான் சவிசேஷத்தின் மையம்.

நாம் தேவனுடைய சந்நிதிக்குள் வருவது:

நம்முடைய தகுதியினால் அல்ல;

அவருடைய கிருபையினால்.

எபிரெயர் 4:16

“ஆகையால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம்.”

பிரசங்கம்: 3 “உமது நீதியில் என்னை நடத்தும்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 5:8

“கர்த்தாவே, என் சத்துருக்களினிமித்தம் உமது நீதியிலே என்னை நடத்தி, எனக்கு முன்பாக உமது வழியைச் செவ்வைப்படுத்தும்.”

இது ஒரு பெரிய ஜெபம்:

“கர்த்தாவே, எனக்கு வழி மட்டும் காட்டாதீர்; அந்த வழியில் என்னை நடத்தும்.”

1. “என்னை நடத்தும்”

எபிரெயத்தில் נָחַם – nāḥâm என்ற வேர்ச்சொல் வழிநடத்துதல், நடத்துதல் என்ற கருத்தைத் தருகிறது.

தாவீது:

“என் வாழ்க்கையை நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

“தேவரீர் என்னை நடத்தும்” என்கிறான்.

2. எதிரிகள் இருப்பதால் வழியை விட்டுவிடாதே

கவனியுங்கள்:

“என் சத்துருக்களினிமித்தம்...”

எதிரிகள் இருந்தார்கள்.

ஆனால் தாவீதின் கவனம் எதிரிகள்மீது இல்லை.

தேவனுடைய வழியின்மீது இருந்தது.

இன்று சிலர்:

“என்னைப் பற்றி அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?”

என்று அதிகமாக சிந்திக்கிறார்கள்.

தாவீது:

“கர்த்தாவே, நான் எந்த வழியில் நடக்க வேண்டும்?”

என்று கேட்கிறான்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

சங்கீதம் 119:105

“உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்கு தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது.”

3. “உமது வழியைச் செவ்வைப்படுத்தும்”

இது மிகவும் ஆழமான ஜெபம்.

தாவீது:

“எனக்கு வசதியான வழியைத் தாரும்”

என்று கேட்கவில்லை.

“உமது வழியைச் செவ்வைப்படுத்தும்” என்கிறான்.

அதாவது:

“கர்த்தாவே, என் வாழ்க்கையில் இருக்கும் தடைகளை அகற்றி, உமது சித்தத்திற்குள் என்னை நடத்தும்.”

நீதிமொழிகள் 3:5-6

“உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, உன் சுயபுத்தியின்மேல் சாயாமல், உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்.”

பிரசங்கம்:4 “உம்மிடத்தில் அடைக்கலம் புகுகிறவர்கள்

சந்தோஷிப்பார்கள்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 5:11-12

“உம்மை நம்பியிருக்கிற யாவரும் சந்தோஷப்படுவார்கள்; அவர்கள் எப்பொழுதும் கெம்பீரிப்பார்கள்; நீர் அவர்களைப் பாதுகாப்பீர்; உமது நாமத்தை நேசிக்கிறவர்கள் உம்மில் களிகூருவார்கள்.”

இதுதான் சங்கீதம் 5-ன் மகிமையான முடிவு.

தாவீது எதிரிகளின் நடுவில் இருந்தான்.

ஆனால் அவனுடைய முடிவு:

பயம் அல்ல — சந்தோஷம்.

தோல்வி அல்ல — கெம்பீரம்.

தனிமை அல்ல — பாதுகாப்பு.

1. “உம்மை நம்பியிருக்கிறவர்கள்”

எபிரெயத்தில் நம்பிக்கை/அடைக்கலம் என்ற கருத்து חַסֵּד – ḥāsā (ஹாசா) என்ற சொல்லோடு தொடர்புடையது.

அதன் அடிப்படை கருத்து:

பாதுகாப்பிற்காக தேவனிடம் ஓடிச் சென்று அடைக்கலம் புகுதல்.

சங்கீதங்களில் இது மிக முக்கியமான கருத்து.

சங்கீதம் 46:1

“தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர்.”

2. தேவனை நம்புகிறவர்களுக்கு சந்தோஷம்

சங்கீதம் 5:11:

“உம்மை நம்பியிருக்கிற யாவரும் சந்தோஷப்படுவார்கள்.”

சூழ்நிலை சந்தோஷத்தைத் தரவில்லை.

தேவனே சந்தோஷத்தின் ஆதாரம்.

பவுலும் சீலாவும் சிறையில் இருந்தபோதும்:

அப்போஸ்தலர் 16:25

“நடுராத்திரியிலே பவுலும் சீலாவும் ஜெபம்பண்ணி, தேவனைத் துதித்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்...”

சிறை இருந்தது.

ஆனால் துதி இருந்தது.

சங்கிலி இருந்தது.

ஆனால் சந்தோஷம் இருந்தது.

3. “நீர் அவர்களைப் பாதுகாப்பீர்”

தேவனை நம்புகிறவன் தனியாக போராட வேண்டியதில்லை.

தேவன் அவனுடைய கேடயம்.

சங்கீதம் 5:12:

“கர்த்தாவே, நீதிமானை ஆசீர்வதிப்பீர்; கேடகத்தினால் காப்பதுபோல தயவினால் அவனைச் சூழ்ந்துகொள்வீர்.”

எவ்வளவு அழகான படம்!

ஒரு வீரனைச் சுற்றிலும் கேடயம் பாதுகாப்பது போல,

தேவனுடைய தயவு உன்னைச் சுற்றிலும் இருக்கிறது.

4. “தயவினால் அவனைச் சூழ்ந்துகொள்வீர்”

இங்கே “தயவு” என்பது தேவனுடைய அன்பான கிருபை, உடன்படிக்கை

உண்மை, இரக்கம் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் $\tau\epsilon\eta - \eta\epsilon\sigma\epsilon\delta$ (ஹெசெத்) என்ற

கருத்தோடு தொடர்புடையது.

அதாவது:

தேவனுடைய கிருபை உன் முன்பும், பின்னும், பக்கங்களிலும் இருக்கிறது.

நீ தேவனுடைய சித்தத்தில் நடக்கும்போது,

தேவனுடைய தயவு உன்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.

□ சங்கீதம் 5 — 4 பிரசங்கங்களின் சுருக்கம்

1□□ காலையிலே தேவனைத் தேடு

□ சங்கீதம் 5:1-3

காலை நேரத்தின் முதல் இடம் — தேவனுக்கு.

2□□ தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை மதித்து நட

□ சங்கீதம் 5:4-7

கிருபை நம்மை தேவனிடம் அழைக்கிறது; பரிசுத்தம் நம்மை தேவனோடு நடத்துகிறது.

3□□ உமது நீதியில் என்னை நடத்தும்

□ சங்கீதம் 5:8-10

எதிரிகளைப் பார்த்து பாதையை மாற்றாதே; தேவனைப் பார்த்து பாதையில் நட.

4□□ தேவனில் அடைக்கலம் புகு

□ சங்கீதம் 5:11-12

தேவனை நம்புகிறவனுக்கு சந்தோஷமும், பாதுகாப்பும், தேவனுடைய தயவும் உண்டு.

□ சங்கீதம் 5-ன்

“காலையில் தேவனைத் தேடு; பகலில் அவருடைய வழியில் நட; எதிரிகளின் நடுவிலும் அவரில் அடைக்கலம் புகு; அப்பொழுது அவருடைய தயவு உன்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.”

சங்கீதம் 5:12

“கர்த்தாவே, நீதிமானை ஆசீர்வதிப்பீர்; கேடகத்தினால் காப்பதுபோல தயவினால் அவனைச் சூழ்ந்துகொள்வீர்.”

சங்கீதம் 6 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 6-ன் அறிமுகம்

சங்கீதம் 6 தாவீதின் பெயருடன் வருகிறது.

எபிரேய தலைப்பு:

למנצח־הַשִּׁמְעִינִי לַדָּוִד

Lamnatsēah bingînōt 'al-hashsheminî mizmor leDavid

இதில் “ஷெமினித்” — הַשִּׁמְעִינִי (Hashsheminî) என்ற இசைச் சொல் வருகிறது.

இது ஒரு குறிப்பிட்ட இசை முறை அல்லது தாழ்ந்த சுரத்தில் வாசிக்கப்படும் இசை அமைப்பைக் குறித்திருக்கலாம். இதன் சரியான இசைத் தொழில்நுட்ப அர்த்தம் உறுதியாகத் தெரியவில்லை.

சங்கீதம் 6, பாரம்பரியமாக “மனந்திரும்புதல் சங்கீதங்கள்” என்று அழைக்கப்படும் ஏழு சங்கீதங்களில் முதலாவது:

6, 32, 38, 51, 102, 130, 143

என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஆனால் சங்கீதம் 6-ஐ வெறும் “பாவமன்னிப்பு சங்கீதம்” என்று மட்டும் பார்க்கக்கூடாது.

இதில்:

- உடல் வேதனை
- உள்ளத்தின் துயரம்
- தேவனுடைய கோபத்தைப் பற்றிய பயம்
- கண்ணீர்
- எதிரிகளின் அழுத்தம்
- தேவனுடைய இரக்கம்
- மீண்டும் நம்பிக்கை

எல்லாம் ஒன்றாக வருகின்றன.

3. சங்கீதம் 6-ன் மையச் செய்தி

“என் கண்ணீரின் நடுவிலும், கர்த்தாவே, என்னை இரக்கத்தோடு மீட்டருளும்.”

இந்த சங்கீதத்தின் ஆவிக்குரிய பயணம்:

வேதனை → கண்ணீர் → விண்ணப்பம் → தேவனுடைய இரக்கம் → நம்பிக்கை

4. சங்கீதம் 6-ன் அமைப்பு

வசனம் 1-3

தேவனுடைய கோபத்தின் நடுவில் இரக்கம் வேண்டுகல்

வசனம் 4-5

“என்னைத் திருப்பி இரட்சியும்” என்ற விண்ணப்பம்

வசனம் 6-7

கண்ணீரால் நிறைந்த இரவு

வசனம் 8-10

தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்டார் என்ற நம்பிக்கை

இது மிகவும் முக்கியமான மாற்றம்:

வசனம் 1-7 — அழுகை

வசனம் 8-10 — விகவாசம்

5. வசனம் 1 — “என்னை உமது கோபத்தில்

கடிந்துகொள்ளாதேயும்”

“கர்த்தாவே, உமது கோபத்தில் என்னைக் கடிந்துகொள்ளாதேயும்; உமது உக்கிரத்தில் என்னைத் தண்டியாதேயும்.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

இங்கே தாவீது தேவனுடைய நீதியை மறுக்கவில்லை.

அவன்:

“நான் தவறே செய்யவில்லை”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“உமது இரக்கத்தின்படி என்னை நடத்தும்.”

என்று விண்ணப்பிக்கிறான்.

6. “கோபம்” — אף

אף — 'Af

ஆஃப்

= மூக்கு; உருவகமாக கோபம்.

எபிரேய சிந்தனையில் கோபம்:

மனிதனுடைய கட்டுப்பாடற்ற உணர்ச்சி மட்டும் அல்ல.

தேவனுடைய கோபம்:

பாவத்திற்கும் அநீதிக்கும் எதிரான பரிசுத்தமான பதில்.

7. “தண்டித்தல்” — יָסַר

יָסַר — Yāsār

யாசார்

= திருத்துதல் / கண்டித்தல் / ஒழுக்கப்படுத்துதல்.

இங்கே தாவீது:

“தேவனே, என்னை அழித்துவிடாதீர்; என்னைத் திருத்தும் கிருபையோடு அணுகும்.”

என்ற மனநிலையைக் காட்டுகிறான்.

இது மிக முக்கியமான வித்தியாசம்:

தண்டனை மட்டும் அல்ல

திருத்தமும் உள்ளது.

8. வசனம் 2 — “நான் பெலவீனமாயிருக்கிறேன்”

“கர்த்தாவே, நான் பெலவீனமாயிருக்கிறேன்; என்னைக் குணமாக்கும்...”

எபிரேயத்தில்:

עֲלִיל — 'Umlal

உம்லால்

= வாடிய / பலவீனமான / சோர்ந்த.

தாவீது தன் நிலையை மறைக்கவில்லை.

அவன்:

“நான் பலவீனமாக இருக்கிறேன்.”

என்று ஒப்புக்கொள்கிறான்.

9. “என்னை குணமாக்கும்” — רָפָא

רָפָא — Rāpā'

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

ராபா

= குணப்படுத்துதல் / சுகப்படுத்துதல் / மீட்டமைத்தல்.

இது பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய சுகப்படுத்தும் செயலைக் குறிக்கும் முக்கியமான வேர்.

யாத்திராகமம் 15:26:

“நான் உன்னை குணமாக்குகிற கர்த்தர்.”

எபிரேயத்தில்:

רָפָא רָפָא

YHWH Rōpe'kha

“யெகோவா ரோஃபெகா”

= “கர்த்தர் உன்னை குணமாக்குகிறவர்.”

10. வசனம் 3 — “என் ஆத்துமா மிகவும் கலங்குகிறது”

“என் ஆத்துமாவும் மிகவும் கலங்குகிறது; நீரோ கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும்?”

இங்கு மிக முக்கியமான எபிரேய சொல்:

נֶפֶשׁ — Nephesh

நெஃபெஷ்

= ஆத்துமா / உயிர் / தனிப்பட்ட வாழ்க்கை / உள்ளார்ந்த மனிதன்.

எபிரேய சிந்தனையில் “ஆத்துமா” என்பது உடலிலிருந்து பிரிந்த ஒரு சிறிய பகுதி என்று மட்டும் அல்ல.

முழு மனிதனுடைய உயிர் மற்றும் தனிப்பட்ட இருப்பு என்ற கருத்தும் உண்டு.

11. “கலங்குகிறது” — בָּהַל

בָּהַל — Bāhal

பாஹல்

= பயப்படுதல் / கலங்குதல் / திகைத்தல்.

தாவீதின் நிலை:

உடல் சோர்வு

•

உள்ளத்தின் கலக்கம்

•

ஆவிக்குரிய பயம்

12. “எதுவரைக்கும்?”

אֲדָמָתַי — Ad-mātay

அத்-மாதாய்

= “எதுவரைக்கும்?”

இது சங்கீதங்களில் மீண்டும் மீண்டும் வரும் ஜெப மொழி.

சங்கீதம் 13-லும்:

“எதுவரைக்கும், கர்த்தாவே?”

என்று வருகிறது.

இந்தக் கேள்வி:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

விசுவாசமின்மையின் அடையாளம் அல்ல.

இது:

“தேவனே, நான் இன்னும் உம்மை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”
என்ற ஜெபமாக இருக்க முடியும்.

13. வசனம் 4 — “திரும்பி வாரும்”

“கர்த்தாவே, திரும்பி வாரும்; என் ஆத்துமாவை விடுவியும்; உமது கிருபையினிமித்தம்
என்னை இரட்சியும்.”

இங்கே:

שׁוּב — Shûv

ஷூவ்

= திரும்புதல் / மீண்டும் வருதல் / திருப்புதல்.

தாவீது:

“கர்த்தாவே, என்னை நோக்கித் திரும்பும்.”

என்று கேட்கிறான்.

14. “கிருபை” — חֶסֶד

இங்கே மீண்டும் மிக முக்கியமான:

חֶסֶד — Hēsed

கெசெத்

= உடன்படிக்கை அன்பு / நிலையான கிருபை / இரக்கம்.

தாவீது:

“என் தகுதியினிமித்தம் என்னை இரட்சியும்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“உமது Hēsed-இன் நிமித்தம்...”

என்று சொல்கிறான்.

இரட்சிப்பின் அடிப்படை:

மனிதனுடைய தகுதி அல்ல; தேவனுடைய கிருபை.

15. வசனம் 5 — “மரணத்தில் உம்மை நினைவுகூர முடியுமா?”

“மரணத்தில் உம்மை நினைவுகூருகிறவர் யார்? பாதாளத்தில் உம்மைத் துதிப்பவர்
யார்?”

இதை நவீன கிறிஸ்தவ உயிர்த்தெழுதல் நம்பிக்கைக்கு எதிரான வசனம் என்று
எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

இது பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தின் மரணம் மற்றும் ஷியோல் பற்றிய வெளிப்பாட்டு
நிலையை பிரதிபலிக்கிறது.

16. “பாதாளம்” — שְׁאוֹל

שְׁאוֹל — She'ol

ஷியோல்

= இறந்தவர்களின் உலகம் / கல்லறை சார்ந்த நிலை.

பழைய ஏற்பாட்டில் Sheol பற்றிய புரிதல் படிப்படியாக விரிவடைகிறது.

இங்கு தாவீதின் கவலை:

“நான் உயிரோடு இருக்கும்போது உம்மைத் துதிக்கவும் உம்முடைய கிருபையை அனுபவிக்கவும் என்னை மீட்டருளும்.”

என்பதாகும்.

17. வசனம் 6 — “என் பெருமூச்சினால் களைத்துப்போனேன்”

“என் பெருமூச்சினால் களைத்துப்போனேன்; இராமுழுவதும் என் படுக்கையை நீந்தப்பண்ணுகிறேன்...”

இது சங்கீதத்தில் வரும் மிக வலிமையான கண்ணீர் உருவகங்களில் ஒன்று.

אָנָה — 'Ānāh

ஆனாக்

= பெருமூச்சு விடுதல் / ஆழ்ந்த நெடுங்கசிவு.

தாவீதின் வேதனை:

வாயால் மட்டும் அல்ல.

முழு இரவும்.

18. “என் படுக்கையை நீந்தப்பண்ணுகிறேன்”

இது கவிதை மொழி.

தாவீது உண்மையில் படுக்கையை நீரில் நிரப்புகிறான் என்று பொருள் அல்ல.

அதன் பொருள்:

“என் கண்ணீர் அளவிட முடியாத அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது.”

எபிரேய கவிதை துக்கத்தை:

நீரின் பெருக்கு

என்று உருவகப்படுத்துகிறது.

19. “என் படுக்கையை கண்ணீரால் நனைக்கிறேன்”

דִּמְעָה — Dim‘āh

திம்ஆ

= கண்ணீர்.

சங்கீதம் 56:8:

“என் கண்ணீரை உமது துருத்தியில் வையும.”

என்று தாவீது சொல்கிறான்.

அதாவது:

தேவனுக்கு நம் கண்ணீர் தெரியாதது அல்ல.

20. வசனம் 7 — “என் கண்கள் துக்கத்தால் மங்கின”

“என் கண்கள் துக்கத்தினால் மங்கிப்போயின; என் சத்துருக்கள் எல்லாரினிமித்தமும் அது முதிர்ந்துபோயிற்று.”

இங்கு:

אֶשֶׁשׁ — ‘Āshēsh

= பலவீனமடைதல் / மங்குதல்.

துக்கம் மனிதனுடைய:

உடல் + கண்கள் + மனம்

எல்லாவற்றையும் பாதிக்கிறது என்பதை தாவீது வெளிப்படுத்துகிறான்.

21. வசனம் 8 — மிகப்பெரிய திருப்பம்!

“அக்கிரமக்காரரே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள்; கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்.”

இங்கே திடீரென்று சங்கீதத்தின் சூழல் மாறுகிறது.

முதல் 7 வசனங்களில்:

அழுகை.

இப்போது:

விசுவாசம்.

22. “அகன்றுபோங்கள்” — 110

110 — Sûr

சூர்

= விலகுதல் / அகன்றுபோதல் / நீக்குதல்.

தாவீதின் எதிரிகளிடம் இப்போது அவன்:

“விலகுங்கள்!”

என்று சொல்கிறான்.

ஏன்?

அவனுடைய சூழ்நிலை முழுவதும் மாறிவிட்டதா?

அல்ல.

அவனுடைய விசுவாசம் மாறிவிட்டது.

23. “கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்”

இது சங்கீதம் 6-ன் மைய அறிவிப்பு.

שָׁמָא — Shāma

ஷாமா

= கேட்பது / கவனமாகக் கேட்பது / செவிகொடுப்பது.

தாவீது:

“என் கண்ணீரை தேவன் கவனித்தார்.”

என்று நம்புகிறான்.

24. வசனம் 9 — “கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார்”

“கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார்; கர்த்தர் என் ஜெபத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்.”

இங்கே “கேட்டார்” மீண்டும் வருகிறது.

இது ஒரு உறுதியான நம்பிக்கை.

ஜெபித்தேன்.

தேவன் கேட்டார்.

தேவன் பதிலளிப்பார்.

25. வசனம் 10 — எதிரிகளின் நிலைமாற்றம்

“என் சத்துருக்கள் எல்லாரும் வெட்கப்பட்டு மிகவும் கலங்குவார்கள்; அவர்கள் பின்வாங்கி திடீரென்று வெட்கப்படுவார்கள்.”

முதல் பகுதியில்:

தாவீது கலங்கினான்.

கடைசியில்:

எதிரிகள் கலங்குகிறார்கள்.

இது சங்கீதத்தின் முக்கிய இலக்கிய மாற்றம்.

26. சங்கீதம் 6-ன் எபிரேய முக்கிய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

אָפּ	'Af	கோபம்
יָאָסַר	Yāsar	திருத்துதல்
אִמְלַל	'Umlal	பலவீனமான
רָפָּא	Rāpā'	குணமாக்குதல்
נֶפֶשׁ	Nephesh	ஆத்துமா / உயிர்
בָּהָל	Bāhal	கலங்குதல்
אֲדָמַתַּי	'Ad-mātay	எதுவரைக்கும்?
שׁוּב	Shûv	திரும்புதல்
הֶסֶד	Hesed	கிருபை / உடன்படிக்கை அன்பு
שֵׁוֹל	She'ol	வெய்யோல்
אָנַח	'Ānah	பெருமூச்சு
דִּמְאָה	Dim'āh	கண்ணீர்
שָׁמָא	Shāma'	கேட்பது
סוּר	Sûr	விலகுதல்

27. சங்கீதம் 6-ன் ஆழமான எபிரேய சிந்தனை

சங்கீதம் 6-ல் மூன்று மிக முக்கியமான சொற்களை ஒன்றாக நினைவில் வைத்துக்கொள்ளலாம்:

רָפָּא — Rāpā'

ராபா

→ குணமாக்கும் தேவன்

רָפָא — Hased

கெசெத்

→ கிருபையுள்ள தேவன்

שָׁמָא — Shāma

ஷாமா

→ ஜெபத்தைக் கேட்கும் தேவன்

அதனால்:

தேவன் குணமாக்குகிறார்.

தேவன் கிருபை செய்கிறார்.

தேவன் கண்ணீரைக் கேட்கிறார்.

28. சங்கீதம் 6-ன் ஆவிக்குரிய பயணம்

1. நான் பலவீனமாக இருக்கிறேன்

6:2

↓

2. என் ஆத்துமா கலங்குகிறது

6:3

↓

3. கர்த்தாவே, திரும்பி வாரும்

6:4

↓

4. நான் கண்ணீரோடு அழுகிறேன்

6:6

↓

5. கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்

6:8

↓

6. கர்த்தர் என் ஜெபத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்

6:9

↓

7. எதிரிகள் பின்வாங்குவார்கள் 6:10

29. சங்கீதம் 6-ல் கண்ணீரின் வேதாகமப் பார்வை

இந்த சங்கீதம் நமக்கு ஒரு முக்கியமான உண்மையைச் சொல்கிறது:

கண்ணீர் விசுவாசத்தின் எதிரி அல்ல.

தாவீது:

அழுகிறான்.

பெருமூச்சு விடுகிறான்.

கலங்குகிறான்.

ஆனால்:

தேவனை விட்டு ஓடவில்லை.

அவன்:

தேவனிடமே அழுகிறான்.

இதுதான் முக்கியம்.

உலகம்:

“அழாதே.”

வேதாகமம்:

“அழுகிறாய் என்றால் தேவனிடம் அழு.”

30. சங்கீதம் 6 மற்றும் இயேசு கிறிஸ்து

இந்த சங்கீதம் நேரடியாக ஒரு மேசியானிய தீர்க்கதரிசன சங்கீதம் என்று கூறப்படுவதில்லை.

ஆனால் அதன் துயரமும் ஜெபமும்:

கெத்செமனே அனுபவத்தை நினைவூட்டுகின்றன.

இயேசு:

“என் ஆத்துமா மிகவும் துக்கமாயிருக்கிறது.”

என்று கூறினார்.

மத்தேயு 26:38

அதனால் சங்கீதம் 6 நமக்கு:

துயரத்தில் தேவனை நோக்கி அழும் நீதிமானின் பாதையை காட்டுகிறது.

31. சங்கீதம் 6-ன் பிரசங்கத் தலைப்பு

“என் கண்ணீரின் சத்தத்தைக் கேட்ட கர்த்தர்”

சங்கீதம் 6:1-10

1. பலவீனத்தில் தேவனை நோக்கி அழை

வசனம் 1-2

2. கலங்கிய ஆத்துமாவை தேவனிடம் திற

வசனம் 3

3. கிருபையின் நிமித்தம் இரட்சிப்பை நாடு

வசனம் 4

4. கண்ணீரை மறைக்காதே

வசனம் 5-7

5. கர்த்தர் உன் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்கிறார்

வசனம் 8

6. ஜெபத்திற்குப் பிறகு விசுவாசத்தில் எழுந்து நில்

வசனம் 9-10

32. சங்கீதம் 1-6 — ஒரு பெரிய ஆவிக்குரிய தொடர்ச்சி

இப்போது முதல் ஆறு சங்கீதங்களையும் இணைத்துப் பார்க்கும்போது மிகவும் அழகான வரிசை தெரிகிறது:

சங்கீதம் மையச் செய்தி

- 1 தேவனுடைய வழியில் நட
- 2 தேவனுடைய ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்
- 3 தேவனை கேட்கமாக நம்பு
- 4 தேவனுடைய ஷாலோமை அனுபவி
- 5 காலையில் தேவனைத் தேடி அவர் வழியில் நட
- 6 கண்ணீரிலும் தேவனுடைய இரக்கத்தைப் பற்றிக்கொள்

இதை ஒரு வரியில்:

வழி → ராஜா → கேட்கம் → சமாதானம் → வழிநடத்துதல் → இரக்கம்

□ சங்கீதம் 6-ன் மைய வசனம்

“கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்.” — சங்கீதம் 6:8

இது ஒரு மிகப் பெரிய ஆறுதல்:

உங்கள் வார்த்தைகளை மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

உங்கள் கண்ணீரை மற்றவர்கள் காணாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால் கர்த்தர் உங்கள் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்கிறார்.

“கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார்; கர்த்தர் என் ஜெபத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்.”

— சங்கீதம் 6:9

சங்கீதம் 6 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 6-ன் மையச் செய்தி

சங்கீதம் 6 என்பது வேதனையிலிருந்து ஜெபத்திற்கும், ஜெபத்திலிருந்து கண்ணீருக்கும், கண்ணீரிலிருந்து விசுவாசத்திற்கும், விசுவாசத்திலிருந்து விடுதலைக்கும் செல்லும் ஒரு சங்கீதம்.

தாவீது தன் துயரத்தை மறைக்கவில்லை.

அவன் தேவனுக்கு முன்பாக தன் இருதயத்தை முழுவதுமாகத் திறக்கிறான்.

பிரசங்கம்:1 “கர்த்தாவே, உமது கோபத்தினால் என்னைக் கடிந்துகொள்ளாதேயும்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 6:1-3

“கர்த்தாவே, உமது கோபத்தினால் என்னைக் கடிந்துகொள்ளாதேயும்; உமது

உக்கிரத்தினால் என்னைத் தண்டியாதேயும். கர்த்தாவே, நான்

பெலவீனமாயிருக்கிறேன், எனக்கு இரங்கும்; கர்த்தாவே, என் எலும்புகள்

நடுங்குகின்றன. என் ஆத்துமாவும் மிகவும் நடுங்குகிறது; கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும்?”

இந்த சங்கீதத்தின் ஆரம்பமே ஒரு வேதனையான ஜெபம்.

தாவீது தனது வலியை மறைக்கவில்லை.

1. தேவனிடம் உண்மையாகப் பேசுங்கள்

தாவீது:

“எனக்கு ஒன்றும் இல்லை”

என்று நடிக்கவில்லை.

அவன்:

“நான் பெலவீனமாயிருக்கிறேன்”

என்று சொல்கிறான்.

இது மிகவும் முக்கியமான ஆவிக்குரிய பாடம்.

தேவனுக்கு முன்பாக நாம் பலமானவர்களாக நடிக்க வேண்டியதில்லை.

நம்முடைய:

- கண்ணீர்
- பயம்
- பலவீனம்
- குழப்பம்
- வேதனை

எல்லாவற்றையும் அவரிடம் சொல்லலாம்.

எபிரெயர் 4:15-16

நம்முடைய பலவீனங்களில் மனதுருகக்கூடிய பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கிறார். ஆகவே தைரியமாக கிருபாசனத்தண்டைக்கு வரலாம்.

2. “நான் பெலவீனமாயிருக்கிறேன்”

எபிரெயத்தில் “பெலவீனம்” என்ற கருத்து אָמַל – ‘amal என்ற வேர்ச்சொல்லோடு தொடர்புடையது.

இதில்:

- சோர்வு
- வாடுதல்
- பலவீனமடைதல்

என்ற கருத்துகள் உள்ளன.

தாவீது தன் உடலின் வேதனையையும், உள்ளத்தின் வேதனையையும் ஒன்றாகச் சொல்கிறான்.

“என் எலும்புகள் நடுங்குகின்றன.”

அதாவது துன்பம் அவனுடைய முழு மனிதனையும் பாதித்திருந்தது.

3. “எதுவரைக்கும்?”

இந்த இரண்டு வார்த்தைகள் மிகவும் ஆழமானவை.

“கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும்?”

சில நேரங்களில் நம்முடைய ஜெபத்திலும் இதே கேள்வி வருகிறது:

- இன்னும் எவ்வளவு காலம்?
- இந்த பிரச்சினை எப்போது முடியும்?

- என் குடும்பத்தில் மாற்றம் எப்போது?
- என் ஜெபத்திற்கு பதில் எப்போது?
- என் கண்ணீர் எப்போது நிற்கும்?

தேவன் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. சங்கீதங்கள் நமக்கு கற்றுக்கொடுப்பது: கண்ணீரோடும் தேவனை நோக்கி ஜெபிக்கலாம்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

நீ இன்று:

“கர்த்தாவே, நான் பெலவீனமாக இருக்கிறேன்”

என்று சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருந்தால்,

அது விசுவாசமற்ற ஜெபம் அல்ல.

அது தேவனைச் சார்ந்திருக்கும் இருதயத்தின் ஜெபமாக இருக்கலாம்.

முக்கிய சத்தியம்

“நான் பலவீனமாக இருக்கிறேன் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் இடத்தில்தான், தேவனுடைய பெலனைத் தேட ஆரம்பிக்கிறேன்.”

பிரசங்கம்:2 “என் கண்ணீரை எண்ணுகிற தேவன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 6:6-7

“என் பெருமூச்சினால் இளைத்துப்போனேன்; இராமுமுதும் என் படுக்கையை மிதக்கப்பண்ணுகிறேன்; என் கண்ணீரினால் என் கட்டிலை நனைக்கிறேன். என் கண் துக்கத்தினால் பூத்துப்போயிற்று; என் சத்துருக்கள் எல்லாரினிமித்தமும் அது பழையமாயிற்று.”

இது வேதாகமத்தில் காணப்படும் மிகவும் உணர்ச்சிபூர்வமான காட்சிகளில் ஒன்று. தாவீது கண்ணீரை மறைக்கவில்லை.

1. கண்ணீருக்கும் தேவனுடைய சந்நிதி உண்டு

சிலர்:

“விசுவாசமுள்ளவர்கள் அழக்கூடாது”

என்று நினைக்கிறார்கள்.

ஆனால் வேதாகமம் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

இயேசுவே அழுதார்.

யோவான் 11:35

“இயேசு கண்ணீர் விட்டார்.”

கண்ணீர் என்பது எப்போதும் அவிசுவாசத்தின் அடையாளம் அல்ல.

சில நேரங்களில்:

கண்ணீர் = இருதயத்தின் மொழி.

2. “என் கண்ணீரினால் என் கட்டிலை நனைக்கிறேன்”

தாவீதின் துயரம் பகல் நேரத்தில் மட்டும் இல்லை.

இரவும் அவனைத் துரத்தியது.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

மற்றவர்கள் தூங்கும்போது அவன் கண்ணீர் விட்டான்.
இன்று பலர் வெளியில் சிரிக்கிறார்கள்.
ஆனால் இரவில் தனியாக இருக்கும்போது கண்ணீர் விடுகிறார்கள்.
மனிதர்களிடம் சொல்ல முடியாததை,
தேவனிடம் சொல்லலாம்.

3. தேவன் கண்ணீரை மறப்பதில்லை

சங்கீதம் 56:8

“என் அலைச்சலை நீர் எண்ணியிருக்கிறீர்; என் கண்ணீரை உம்முடைய துருத்தியில் வையும்...”

எவ்வளவு அழகான சத்தியம்!

மனிதர்கள்:

“அது பழைய விஷயம்”

என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் தேவன்:

“உன் கண்ணீரை நான் அறிவேன்”

என்று சொல்கிறார்.

4. கண்ணீருக்குப் பிறகு அறுவடை வருகிறது

சங்கீதம் 126:5

“கண்ணீரோடே விதைக்கிறவர்கள் கெம்பீரத்தோடே அறுப்பார்கள்.”

நீ இன்று கண்ணீரோடு ஜெபிக்கிறாய் என்றால்,

தேவன் அந்தக் கண்ணீரை வீணாக்கமாட்டார்.

உன் கண்ணீர்:

- ஜெபமாக மாறலாம்
- ஜெபம் விசுவாசமாக மாறலாம்
- விசுவாசம் சாட்சியாக மாறலாம்

முக்கிய சத்தியம்

“மனிதர்களிடத்தில் மறைக்கப்பட்ட கண்ணீர், தேவனுடைய கண்களில் மறைந்ததல்ல.”

பிரசங்கம்:3 “கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 6:8-9

“அக்கிரமக்காரரே, எல்லாரும் என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள்; கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார். கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளினார்; கர்த்தர் என் ஜெபத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்.”

இங்கே சங்கீதத்தின் சூழ்நிலை திடீரென்று மாறுகிறது.

முதல் பகுதியில்:

“கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும்?”

என்று அழுத தாவீது,

இப்போது:

“கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்”
என்று விசுவாசத்துடன் பேசுகிறான்.

1. ஜெபம் பதிலைப் பார்க்கும் முன்பே விசுவாசத்தைப் பெறுகிறது

கவனியுங்கள்:

தாவீது இன்னும் எல்லா பிரச்சினைகளும் முடிந்துவிட்டன என்று சொல்லவில்லை.

ஆனால் அவன் உறுதியாகச் சொல்கிறான்:

“கர்த்தர் கேட்டார்.”

இதுதான் விசுவாசம்.

1 யோவான் 5:14

“அவருடைய சித்தத்தின்படி நாம் எதையாகிலும் கேட்கிறதுண்டானால், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்பதே அவரைப்பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தைரியம்.”

2. “கேட்டார்” — தேவன் செவிடல்ல

எபிரெயத்தில் “கேட்பது” என்பதற்கு שָׁמַע – shāma (ஷாமா) என்ற சொல்.

இதன் பொருள்:

- கேட்பது
- கவனிப்பது
- செவிகொடுப்பது
- கேட்டு அதற்கேற்ப செயல்படுவது

ஆகும்.

அதாவது தேவன் வெறுமனே சத்தத்தைக் கேட்பவர் அல்ல.

தேவன் கேட்டு கவனிப்பவர்.

3. மூன்று முறை “கர்த்தர்”

வசனம் 8-9-ல்:

“கர்த்தர்...”

என்ற பெயர் மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது.

தாவீதின் கவனம்:

பிரச்சினையிலிருந்து → தேவனிடம்

மாறிவிட்டது.

நம்முடைய வாழ்க்கையிலும் இதுதான் தேவை.

பிரச்சினையைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தால்:

பயம் பெரிதாகும்.

தேவனைப் பார்த்தால்:

விசுவாசம் பெரிதாகும்.

4. அழுகை முடிவில் சாட்சியாக மாறுகிறது

இன்று:

“கர்த்தாவே, என்னைக் கேளும்”

என்று அழுகிறாய்.

ஒருநாள்:

“கர்த்தர் என் அழுகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்”

என்று சாட்சி சொல்லப்போகிறாய்.

முக்கிய சத்தியம்

“கண்ணீரோடு ஆரம்பித்த ஜெபம், சாட்சியோடு முடியும்.”

பிரசங்கம்: 4 “என் சத்துருக்கள் வெட்கப்பட்டுத் திரும்புவார்கள்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 6:10

“என் சத்துருக்கள் எல்லாரும் வெட்கப்பட்டு, மிகவும் கலங்கி, திடீரென்று வெட்கப்பட்டுத் திரும்பிப்போவார்கள்.”

இது சங்கீதம் 6-ன் இறுதி விசுவாச அறிக்கை.

தாவீது ஆரம்பத்தில்:

“நான் பெலவீனமாயிருக்கிறேன்”

என்றான்.

இப்போது:

“என் சத்துருக்கள்...”

என்று பேசுகிறான்.

அவன் இனி தன் பலவீனத்தைப் பார்க்கவில்லை.

தேவனுடைய வல்லமையைப் பார்க்கிறான்.

1. தேவன் உன் போராட்டத்தை அறிவார்

தாவீதுக்கு எதிரிகள் இருந்தார்கள்.

ஆனால் அவன் தானே பழிவாங்கவில்லை.

அவன் தன் வழக்கை தேவனிடம் ஒப்படைத்தான்.

ரோமர் 12:19

“பிரியமானவர்களே, நீங்களே பழிவாங்காமல், கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள்...”

சில போர்களை:

நாம் போராட வேண்டியதில்லை.

அவற்றை தேவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

2. “திடீரென்று”

தாவீது சொல்கிறான்:

“திடீரென்று வெட்கப்பட்டுத் திரும்பிப்போவார்கள்.”

தேவன் நீண்ட காலமாகத் தாமதித்தது போலத் தோன்றலாம்.

ஆனால் தேவன் செயல்படும்போது,

ஒரே நேரத்தில் சூழ்நிலையை மாற்ற முடியும்.

யோசுவா 6

எரிகோவின் மதில் மனித சக்தியால் உடைக்கப்படவில்லை.

தேவன் சொன்ன நேரத்தில்:

மதில் விழுந்தது.

3. எதிரியின் முடிவு தேவனுடைய கையில்

நாம் செய்ய வேண்டியது:

விசுவாசமாக நிற்பது.

தேவன் செய்ய வேண்டியது:

நீதியை நிலைநிறுத்துவது.

யாத்திராகமம் 14:14

“கர்த்தர் உங்களுக்காக யுத்தம்பண்ணுவார்; நீங்கள் சும்மாயிருப்பீர்கள்.”

சில நேரங்களில் தேவன் சொல்லும்:

“நீ அமைதியாக இரு; நான் செய்கிறேன்.”

சங்கீதம் 7 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 7-ன் தலைப்பு

எபிரேய தலைப்பு:

שִׁגְגַּיֹּן לְדָוִד, אֲשֶׁר-שָׂא לַיהוָה יְעִמִּינִי

Shiggāyōn leDavid, asher-shār laYHWH ‘al-divrê-Kūsh ben-Yemīnī

கருத்து:

“தாவீதின் ஷிக்காயோன்; பென்யமீனியனாகிய கூஷின் வார்த்தைகளைக் குறித்து கர்த்தருக்குப் பாடியது.”

இங்கே “ஷிக்காயோன் — שִׁגְגַּיֹּן (Shiggāyōn)” என்பது மிகவும் சுவாரஸ்யமான இசைச் சொல்.

இதன் சரியான தொழில்நுட்ப அர்த்தம் உறுதியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இது உணர்ச்சி மிகுந்த, தீவிரமான புலம்பல்/பாடல் வகையைக் குறித்திருக்கலாம்.

2. “கூஷ் பென்யமீனியன்” யார்?

இவர் யார் என்பது வேதாகமத்தில் தெளிவாக அடையாளம் காணப்படவில்லை.

ஆனால்:

“பென்யமீனியன்”

என்ற தகவல் முக்கியமானது.

சவுல் பென்யமீன் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன்.

தாவீதை எதிர்த்த சவுலின் ஆதரவாளர்களில் பென்யமீனியர்கள் இருந்தனர்.

எனவே சங்கீதம் 7:

தாவீதுக்கு எதிராக பொய்யான குற்றச்சாட்டு அல்லது விரோதம் எழுந்த ஒரு சூழலை

பிரதிபலிக்கக்கூடும்.

ஆனால் கூஷ் = குறிப்பிட்ட ஒருவர்தான் என்று உறுதியாகச் சொல்ல வேதாகமத்தில் போதுமான தகவல் இல்லை.

3. சங்கீதம் 7-ன் மையக் கருத்து

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

**“நீதியுள்ள நியாயாதிபதியிடம் என் வழக்கை
ஒப்படைக்கிறேன்.”**

இந்த சங்கீதத்தின் முக்கியமான கருத்து:

மனிதர்கள் தவறாகத் தீர்ப்பளித்தாலும், தேவன் சரியாகத் தீர்ப்பளிக்கிறார்.

சங்கீதம் 6-ல்:

“கர்த்தர் என் அழகையைக் கேட்டார்.”

சங்கீதம் 7-ல்:

“கர்த்தர் நீதியான நியாயாதிபதி.”

4. சங்கீதம் 7-ன் அமைப்பு

வசனம் 1–2

தேவனில் அடைக்கலம்

வசனம் 3–5

தாவீதின் சுயபரிசோதனை

வசனம் 6–7

தேவன் எழுந்து நியாயந்தீர்க்க வேண்டுதல்

வசனம் 8–9

தேவனுடைய நீதியான தீர்ப்பு

வசனம் 10–13

தேவன் கேட்கமும் நியாயாதிபதியும்

வசனம் 14–16

தீமை தன்னையே அழித்துக்கொள்ளும்

வசனம் 17

தேவனைத் துதித்தல்

5. வசனம் 1 — “என் தேவனே, உம்மிடத்தில் நான் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன்”

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, உம்மிடத்தில் நான் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன்.”

எபிரேயத்தில் முக்கியமான சொல்:

אֱסָא — Ḥāsāh

காசா

= தஞ்சம் புகுதல் / அடைக்கலம் அடைதல்.

இது சங்கீதம் 5:11-லும் வந்தது.

தாவீது:

“எதிரிகளிடமிருந்து நான் என்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்கிறேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“தேவனிடத்தில் நான் அடைக்கலம் புகுகிறேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

6. “அடைக்கலம்” — ஒரு எபிரேய உருவகம்

பண்டைய இஸ்ரவேலில்:

கோட்டை

என்பது பாதுகாப்பைக் குறித்தது.

அதேபோல்:

தேவன் = பாதுகாப்பான அடைக்கலம்.

எனவே Hāsāh என்பது:

ஆபத்து வரும்போது தேவனை நோக்கி ஓடி, அவருக்குள் பாதுகாப்பைப் பெறுதல்.

7. வசனம் 2 — “சிங்கத்தைப்போல”

தாவீது தன்னை எதிர்ப்பவர்களை:

“சிங்கத்தைப்போல என் ஆத்துமாவைப் பீறிப்போடாதபடிக்கு...”

என்று உருவகப்படுத்துகிறான்.

பண்டைய உலகில் சிங்கம்:

வலிமை + பயம் + அழிவு

என்ற அடையாளமாக இருந்தது.

தாவீதின் எதிரிகள் அவனை:

உடலால் மட்டுமல்ல, பெயராலும் அழிக்க முயல்கிறார்கள்.

8. வசனம் 3–5 — தாவீதின் சுயபரிசோதனை

இது சங்கீதம் 7-ன் மிகவும் முக்கியமான பகுதி.

தாவீது தன்னைத் தானே பரிசோதிக்கிறான்:

“கர்த்தாவே, நான் இதைச் செய்திருந்தால்...”

என்று கூறுகிறான்.

அவன்:

“என்னைப் பற்றி பொய்யாகச் சொல்கிறார்கள்”

என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

முதலில்:

“என் இருதயத்தை நீர் சோதித்துப் பாரும்.”

என்ற நிலைக்கு வருகிறான்.

9. “இருதயம்” — לֵב

לֵב — Lēv

லேவ்

= இருதயம் / உள்ளம் / சிந்தனை / விருப்பத்தின் மையம்.

எபிரேய சிந்தனையில்:

இருதயம் = உணர்ச்சிகள் மட்டும் அல்ல.

அது:

- சிந்தனை
- நோக்கம்
- விருப்பம்
- தீர்மானம்
- குணநிலை

ஆகியவற்றின் மையம்.

10. உண்மையான நீதிமான் முதலில் தன்னைச் சோதிக்கிறான்

இது ஒரு மிகப் பெரிய ஆவிக்குரிய பாடம்:

மற்றவர்களை குற்றம் சொல்வதற்கு முன், தேவனுக்கு முன்பாக உன்னைச்
சோதித்துக்கொள்.

தாவீது:

“தேவனே, நான் குற்றமற்றவன் என்று நான் நினைக்கிறேன்; ஆனால் நீர் என்னை
ஆராயும்.”

என்று நிற்கிறான்.

இது உண்மையான ஆவிக்குரிய தாழ்மை.

11. வசனம் 6 — “எழுந்தருளும்”

“கர்த்தாவே, உமது கோபத்திலே எழுந்தருளும்...”

இங்கு தாவீது:

தேவன் தூங்குகிறார்

என்று கூறவில்லை.

இது எபிரேய கவிதையின் மொழி:

“தேவனே, இப்போது நீதியுடன் செயல்படும்.”

என்பது.

12. “எழுந்தருளும்” — עָמַד

עָמַד — Qûm

கூம்

= எழுதல் / நிலைநிற்பது / செயல்படுத்துதல்.

இது வேதாகமத்தில் தேவன்:

தமது நீதியை வெளிப்படுத்தத் தொடங்குகிறார்

என்ற உருவகமாக வருகிறது.

13. வசனம் 7 — தேவனுடைய சபை

“ஜனங்களின் கூட்டம் உம்மைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்; அவர்களுக்காக உயர்ந்த
ஸ்தானத்திற்குத் திரும்பும்.”

இங்கே:

தேவன் நீதிபதியாக அமர்ந்திருக்கும் காட்சி வருகிறது.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

எபிரேய அரச நீதிமன்றப் பின்னணியில்:

ராஜா + நீதிமன்றம் + தீர்ப்பு

என்ற சிந்தனை உள்ளது.

தேவன்:

உயர்ந்த நியாயாதிபதி.

14. வசனம் 8 — “கர்த்தர் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்”

“கர்த்தர் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்.”

שָׁפַט — Shāphat

ஷாபாத்

= நியாயந்தீர்த்தல் / தீர்ப்பளித்தல் / நீதியை நிலைநாட்டுதல்.

இதிலிருந்து:

מִשְׁפָּט — Mishpāt

மிஷ்பாத்

= நீதி / நியாயத்தீர்ப்பு / நீதியான ஒழுங்கு.

என்ற சொல் வருகிறது.

15. “என் நீதிக்குத்தக்கதாக”

இது:

“நான் பாவமே செய்யவில்லை.”

என்ற பொதுவான பெருமை அல்ல.

சூழலில்:

கூஷ் கூறிய குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டில் நான் குற்றவாளி அல்ல.

என்று தாவீது தன் வழக்கை தேவனிடம் ஒப்படைக்கிறான்.

16. வசனம் 9 — “இருதயங்களையும் சிறுநீரகங்களையும் சோதிக்கிறவர்”

“நீதிமானைச் சோதிக்கிற தேவனே, இருதயங்களையும் உள்ளிந்திரியங்களையும் சோதித்தறிகிறீர்.”

இங்கே எபிரேய உருவகம் மிகவும் முக்கியமானது.

כִּלְיָהוּ — Kilyāh

கில்யாஹ்

= சிறுநீரகம் / உள்ளிந்திரியம்.

பண்டைய எபிரேய சிந்தனையில்:

சிறுநீரகம் = மனிதனுடைய ஆழமான உள்ளார்ந்த உணர்வுகள் மற்றும்

நோக்கங்களின் மையம் என்ற உருவகப் பயன்பாடு உண்டு.

அதனால்:

“தேவன் வெளிப்புறத்தை மட்டும் பார்க்கவில்லை; மனிதனுடைய ஆழமான உள்ளத்தையும் பார்க்கிறார்.”

17. வசனம் 10 — “என் கேடகம் தேவனிடத்தில்”

“என் கேடகம் தேவனிடத்தில் இருக்கிறது; அவர் இருதயத்தில் செம்மையானவர்களை இரட்சிக்கிறார்.”

מָגֵן — Māgēn

மாகேன்

= கேடகம்.

சங்கீதம் 3:3:

“நீர் எனக்குக் கேடகம்.”

சங்கீதம் 7:

“என் கேடகம் தேவனிடத்தில்.”

அதே விசுவாசம் தொடர்கிறது.

18. “செம்மையான இருதயம்”

יָשָׁר — Yāshār

யாஷார்

= நேரான / செம்மையான / நேர்மையான.

தேவன் பார்க்கிறது:

வெளிப்புற வெற்றி அல்ல.

இருதயத்தின் நேர்மை.

19. வசனம் 11 — “தேவன் நீதியான நியாயாதிபதி”

“தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி; அவர் அன்றாடம் கோபங்கொள்ளுகிற தேவன்.”

இது சங்கீதம் 7-ன் மைய இறையியல் கருத்துகளில் ஒன்று:

God is the righteous Judge.

தேவன்:

- பாவத்தைப் பார்க்கிறார்.
- அநீதியைப் பார்க்கிறார்.
- இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்.
- இறுதியில் தீர்ப்பளிக்கிறார்.

20. வசனம் 12-13 — மனந்திரும்புதலுக்கான வாய்ப்பு

துன்மார்க்கன்:

“திரும்பாவிட்டால்...”

என்று வருகிறது.

இங்கே:

שׁוּב — Shûv

ஷூவ்

= திரும்புதல் / மனந்திரும்புதல்.

அதாவது தேவனுடைய நீதித்தீர்ப்புக்கு முன்பாக:

மனந்திரும்புவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது.

தேவனுடைய நீதியும்:
தேவனுடைய இரக்கமும்
ஒன்றோடொன்று இணைந்திருக்கின்றன.

21. வசனம் 14 — பாவத்தின் உருவாக்கம்

“இதோ, அவன் அக்கிரமத்தைப் பெற்றெடுக்கிறான்...”

இது ஒரு அழகான உருவகம்.

பாவம்:

கருத்து → ஆசை → செயல் → விளைவு

என்று வளர்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் யாக்கோபு 1:14-15 இதே கருத்தை விரிவுபடுத்துகிறது:

ஆசை கருவுற்று பாவத்தைப் பிறப்பிக்கிறது.

22. வசனம் 15 — “குழியை வெட்டி”

“அவன் ஒரு குழியை வெட்டி, அதை ஆழமாக்கி, தான் வெட்டின குழியில் தானே விழுகிறான்.”

இது சங்கீதம் 7-ன் மிக வலிமையான கொள்கை.

தீமை இறுதியில் தன்னையே அழித்துக்கொள்ளும்.

எபிரேய நீதிச் சிந்தனையில் இது:

மனிதன் விதைப்பதை அவனே அறுப்பான்

என்ற கொள்கையோடு தொடர்புடையது.

23. வசனம் 16 — “அவன் செய்த தீமை அவன் தலையின்மேல் திரும்பும்”

“அவன் செய்த அக்கிரமம் அவன் தலையின்மேல் திரும்பும்.”

இது:

Divine Justice

தேவனுடைய நீதித்தீர்ப்பு

என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

தாவீது:

“நான் பழிவாங்குவேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“தேவனுடைய நீதி செயல்படும்.”

என்று நம்புகிறான்.

24. வசனம் 17 — துதியில் முடிவு

“கர்த்தருடைய நீதிக்குத்தக்கதாக அவரைத் துதிப்பேன்; உன்னதமான கர்த்தருடைய நாமத்தைப் பாடுவேன்.”

இது மிகவும் அழகான முடிவு.

சங்கீதம் தொடங்கியது:

ஆபத்து

ஆனால் முடிவது:

துதி.

தொடக்கத்தில்:

எதிரிகள்.

முடிவில்:

கர்த்தருடைய நாமம்.

25. “உன்னதமானவர்” — יֵלְיֹן

יֵלְיֹן — ‘Elyōn

எல்லோன்

= உன்னதமானவர் / எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர்.

தாவீது சொல்லுவது:

என் எதிரிகள் பெரியவர்கள் அல்ல.

என் தேவன் உன்னதமானவர்.

26. சங்கீதம் 7-ன் முக்கிய எபிரேய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

יֵלְיֹן	Shiggāyōn	தீவிரமான புலம்பல்/இசை வடிவம்
הָסֵאֵה	Hāsāh	அடைக்கலம் புகுதல்
לֵב	Lēv	இருதயம்
קוּם	Qūm	எழுதல்
שָׁפֹאֵת	Shāphaṭ	நியாயந்தீர்த்தல்
מִשְׁפָּאֵת	Mishpāṭ	நீதி / நியாயத்தீர்ப்பு
כִּלְיָאֵה	Kilyāh	உள்ளிந்திரியம்
מָגֵן	Māgēn	கேடகம்
יָאֵשָׁר	Yāshār	செம்மையான / நேர்மையான
שׁוּב	Shūv	திரும்புதல்
יֵלְיֹן	‘Elyōn	உன்னதமானவர்

27. சங்கீதம் 7-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

הָסֵאֵה — Hāsāh

தேவனில் அடைக்கலம்

↓

לֵב — Lēv

இருதயத்தை சோதித்தல்

↓

שָׁפֹאֵת — Shāphaṭ

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு

↓

מָגֵן — Māgēn

தேவன் கேடகம்

↓

שׁוּב — Shûv

மனந்திரும்புதல்

↓

עֵלְיוֹן — 'Elyôn

உன்னதமான தேவனைத் துதித்தல்

28. சங்கீதம் 7 தரும் 7 ஆவிக்குரிய பாடங்கள்

1. குற்றச்சாட்டு வந்தால் — தேவனிடம் ஓடு

வசனம் 1

2. முதலில் உன் இருதயத்தைச் சோதித்துக்கொள்

வசனம் 3-5

3. பழிவாங்காமல் தேவனுடைய நீதியை நம்பு

வசனம் 6-8

4. தேவன் வெளிப்புறத்தை மட்டும் பார்க்கவில்லை

வசனம் 9

5. தேவன் உன் கேடகம்

வசனம் 10

6. மனந்திரும்புதலுக்கு இன்னும் வாய்ப்பு உண்டு

வசனம் 12

7. தேவனுடைய நீதியை நினைத்து அவரைத் துதி

வசனம் 17

29. சங்கீதம் 1-7 — தொடர்ச்சியான ஆவிக்குரிய வெளிப்பாடு

சங்கீதம் மைய உண்மை

1 இரண்டு வழிகள்

2 இரண்டு ராஜ்யங்கள்

3 தேவன் என் கேடகம்

4 தேவன் என் ஷாலோம்

5 தேவன் என் வழிநடத்துபவர்

6 தேவன் என் கண்ணீரைக் கேட்கிறவர்

7 தேவன் என் நீதியான நியாயாதிபதி

இதன் மூலம் ஒரு அழகான சிந்தனை உருவாகிறது:

சங்கீதம் 1-ல் மனிதன் எந்த வழியில் நடக்கிறான் என்பது கேள்வி.

சங்கீதம் 7-ல் மனிதன் மீது குற்றச்சாட்டு வந்தாலும், அவன் வழக்கை யாரிடம்

ஒப்படைக்கிறான் என்பதே கேள்வி.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

□ சங்கீதம் 7-ன் மையச் செய்தி

“மனிதர்கள் என்னைப் பற்றி தவறாகப் பேசலாம்; ஆனால் என் இருதயத்தை ஆராய்கிற தேவன் உண்மையை அறிந்திருக்கிறார். ஆகையால் பழிவாங்காமல், தேவனில் அடைக்கலம் புகுந்து, அவருடைய நீதியான தீர்ப்பை நம்பி, உன்னதமான கர்த்தரைத் துதிப்பேன்.”

ஒரு வரியில்:

“குற்றச்சாட்டின் நடுவிலும் — தேவனே என் கேடகம்;
தேவனே என் நியாயாதிபதி.” □

சங்கீதம் 7 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 7-ன் மையச் செய்தி

“அநியாயமான குற்றச்சாட்டுகளும் எதிரிகளும் எழும்பும்போது, மனிதர்களிடம் பழிவாங்காமல் நீதியுள்ள தேவனிடம் அடைக்கலம் புகு; அவர் இருதயங்களையும் உள்ளங்களையும் ஆராய்ந்து, நீதியின்படி நியாயந்தீர்ப்பார்.”

சங்கீதம் 7 என்பது தாவீதின் நீதிக்கான முறையீடு. தொடக்கத்தில் பயமும் ஆபத்தும் இருக்கிறது; நடுவில் தேவனுடைய நீதியில் நம்பிக்கை வருகிறது; முடிவில் தேவனுடைய நீதியைத் துதிப்பதாக முடிகிறது.

பிரசங்கம்:1 “தேவனே, உம்மிடத்தில் நான் அடைக்கலம் புகுகிறேன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 7:1-2

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, உம்மிடத்தில் நான் அடைக்கலம் புகுந்திருக்கிறேன்; என்னைத் துன்பப்படுத்துகிற எல்லாருக்கும் என்னை இரட்சியும், என்னை விடுவியும். இல்லாவிட்டால், சிங்கத்தைப்போல் என் ஆத்துமாவைப் பிடித்துக்கொண்டு போவான்; விடுவிப்பவன் இல்லாதபடிக்கு என்னைத் துண்டித்துப்போடுவான்.”

இங்கே தாவீதின் முதல் செயல் மிகவும் முக்கியமானது:

அவன் எதிரிகளை நோக்கி ஓடவில்லை; தேவனை நோக்கி ஓடினான்.

1. “அடைக்கலம்”

எபிரெயத்தில் *ḥāsâ* – ḥāsâ (ஹாசா) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இதன் கருத்து:

- அடைக்கலம் புகுதல்
- பாதுகாப்பிற்காக ஓடுதல்
- தேவனை நம்பி ஒளிந்துகொள்ளுதல்
- ஆபத்திலிருந்து பாதுகாப்பைப் பெறுதல்

தாவீது சொல்லவில்லை:

“நான் என்னை நானே காப்பாற்றிக் கொள்கிறேன்.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

அவன் சொல்கிறான்:

“உம்மிடத்தில் நான் அடைக்கலம் புகுந்திருக்கிறேன்.”

சங்கீதம் 46:1

“தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர்.”

2. சிங்கத்தைப்போல

தாவீது எதிரியின் ஆபத்தை சிறியதாகக் காட்டவில்லை.

“சிங்கத்தைப்போல் என் ஆத்துமாவைப் பிடித்துக்கொண்டு போவான்.”

சிங்கம்:

- பலத்தைக் குறிக்கிறது
- கொடூரமான ஆபத்தைக் குறிக்கிறது
- தப்பிக்க முடியாத சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது

ஆனால் தாவீதின் நம்பிக்கை:

சிங்கத்தைவிட பெரிய தேவன்.

உன் பிரச்சினை எவ்வளவு பெரியது என்பது மட்டும் முக்கியமல்ல.

உன் அடைக்கலம் எவ்வளவு பெரியவர் என்பதே முக்கியம்.

3. தேவனிடம் ஓடுவது தோல்வி அல்ல

சிலர்:

“எனக்கு பிரச்சினை வந்தால் நான் பலமாக இருக்க வேண்டும்”

என்று நினைக்கிறார்கள்.

ஆனால் வேதாகம விசுவாசம்:

“நான் தனியாக சமாளிக்க முடியாது; எனக்கு தேவன் தேவை.”

என்று ஒப்புக்கொள்வது.

நீதிமொழிகள் 18:10

“கர்த்தருடைய நாமம் பலத்த துருக்கம்; நீதிமான் அதற்குள் ஓடிச் சுகமாயிருப்பான்.”

□ ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உன்னைச் சுற்றி:

- குற்றச்சாட்டு
- அவதூறு
- எதிர்ப்பு
- குடும்பப் பிரச்சினை
- ஊழிய எதிர்ப்பு
- அநியாயம்

எழும்பும்போது,

முதலில் தேவனிடம் ஓடு.

முக்கிய சத்தியம்

“உன் எதிரியின் வலிமையைப் பார்த்து பயப்படாதே; உன் அடைக்கலத்தின் வலிமையைப் பார்.”

பிரசங்கம்:2 “என் இருதயத்தையும் உள்ளங்களையும் ஆராய்கிற தேவன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 7:8-9

“கர்த்தர் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்; கர்த்தாவே, என் நீதிக்கும் என் உண்மைக்கும் தக்கதாக என்னை நியாயந்தீரும். பொல்லாதவர்களின் பொல்லாப்பு முடிவுபெறட்டும்; நீதிமானை ஸ்திரிப்படுத்தும்; நீதியுள்ள தேவன் இருதயங்களையும் உள்ளங்களையும் ஆராய்கிறவர்.”

இது சங்கீதம் 7-ன் மிக ஆழமான பகுதி.

மனிதர்கள் வெளிப்புறத்தைப் பார்க்கிறார்கள்.

தேவன் இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்.

1. “இருதயங்களையும் உள்ளங்களையும்”

எபிரெயத்தில்:

לֵב – lēv (லேவ்)

= இருதயம், உள்ளம், சிந்தனை

כֶּלֶאֱיֹת – kelāyôt (கெலாயோத்)

= சிறுநீரகங்கள்; வேதாகமப் பயன்பாட்டில் உள்ளத்தின் ஆழமான உணர்வுகள், மறைந்த எண்ணங்கள்.

அதாவது:

தேவன் மனிதனின் வெளிப்புறத்தை மட்டும் அல்ல; அவனுடைய ஆழமான உள்ளத்தையும் அறிவார்.

2. மனிதர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்

ஒருவர் உன்னைப் பற்றி தவறாகச் சொல்லலாம்.

மற்றொருவர் உன் நோக்கத்தை தவறாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

மூன்றாவது ஒருவர் உன்னை குற்றவாளியாக நினைக்கலாம்.

ஆனால்:

தேவன் உண்மையை அறிவார்.

1 சாமுவேல் 16:7

“மனுஷன் முகத்தைப் பார்க்கிறான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்.”

3. நம்முடைய இருதயத்தையும் பரிசோதிக்க வேண்டும்

இந்த வசனம் மற்றவர்களை நியாயந்தீர்ப்பதற்காக மட்டும் அல்ல.

நாமும் நம்மையே கேட்க வேண்டும்:

- என் நோக்கம் சரியா?
- நான் உண்மையாக தேவனைச் சேவிக்கிறேனா?

- எனக்குள் பொறாமை இருக்கிறதா?
- பழிவாங்கும் எண்ணம் இருக்கிறதா?
- மனித அங்கீகாரம் வேண்டுமா?
- என் ஊழியத்தில் தேவனுடைய மகிமையா, என் மகிமையா?

சங்கீதம் 139:23-24

“தேவனே, என்னை ஆராய்ந்து, என் இருதயத்தை அறிந்துகொள்ளும்; என்னைச் சோதித்து, என் நினைவுகளை அறிந்துகொள்ளும்.”

4. தேவன் “ஸ்திரப்படுத்துகிறார்”

சங்கீதம் 7:9:

“நீதிமானை ஸ்திரப்படுத்தும்.”

எபிரெயத்தில் “ஸ்திரப்படுத்துதல்” என்ற கருத்து קון – kûn (கூன்) என்ற வேர்ச்சொல்லுடன் தொடர்புடையது.

அதாவது:

- நிலைநிறுத்துதல்
- உறுதிப்படுத்துதல்
- சரியான நிலையில் வைப்பது

மனிதர்கள் உன்னை அசைக்க முயற்சி செய்யலாம்.

தேவன் உன்னை ஸ்திரப்படுத்த முடியும்.

முக்கிய சத்தியம்

“மனிதர்களின் கருத்து மாறலாம்; ஆனால் உன்னை ஆராய்கிற தேவனுடைய உண்மை மாறாது.”

பிரசங்கம்:3 “தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 7:10-13

“தேவனே என் கேடகம்; அவர் இருதயத்தில் செம்மையானவர்களை இரட்சிக்கிறார். தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி; அவர் அன்றாடம் கோபிக்கிற தேவன். ஒருவன் மனந்திரும்பாமற்போனால், அவர் தமது பட்டயத்தைக் கூராக்கி, தமது வில்லை நானேற்றி, ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார்.”

இங்கே தேவன் ஒரு:

கேடகம்

மட்டுமல்ல,

நியாயாதிபதியும் ஆவார்.

1. “தேவனே என் கேடகம்”

எபிரெயத்தில் מגן – māgēn (மாகேன்).

அதன் பொருள்:

கேடகம் / பாதுகாப்பு.

போரில் வீரனின் கேடகம் எதிரியின் ஆயுதத்தைத் தடுக்கிறது.

அதுபோல:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

தேவன் உன் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்.

சங்கீதம் 18:30

“அவர் வழி குறைவற்றது; கர்த்தருடைய வசனம் புடமிடப்பட்டது; அவரை நம்புகிற யாவருக்கும் அவர் கேடகமானவர்.”

2. தேவன் அநியாயத்தைப் புறக்கணிக்கமாட்டார்

சில நேரங்களில் நாம் கேட்கிறோம்:

“ஏன் தேவன் இதை அனுமதிக்கிறார்?”

வேதாகமம் சொல்லும் பதில்:

தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி.

அவருடைய நேரம் நம்முடைய நேரம் போல இருக்காது.

ஆனால் அவருடைய நீதி ஒருபோதும் தோல்வியடையாது.

ரோமர் 12:19

“பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதில் செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

ஆகவே:

பழிவாங்குவதை தேவனிடம் ஒப்படை.

3. “மனந்திரும்பாமற்போனால்”

இங்கே ஒரு முக்கியமான எச்சரிக்கை உள்ளது.

தேவன் நீதியுள்ளவர்.

ஆனால் அவர் உடனே தண்டிப்பவர் மட்டும் அல்ல.

மனந்திரும்புவதற்கான வாய்ப்பையும் தருகிறார்.

2 பேதுரு 3:9

“...ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று விரும்பி, நம்மேல் நீடிய பொறுமையுள்ளவராயிருக்கிறார்.”

அதனால் தேவனுடைய பொறுமையை:

“தேவன் என் பாவத்தைப் பார்க்கவில்லை”

என்று தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது.

4. நம்முடைய ஆயுதம் — விசுவாசம்

அநியாயத்திற்கு பதிலாக அநியாயம் செய்ய வேண்டாம்.

பொய்க்கு பதிலாக பொய் சொல்ல வேண்டாம்.

அவதூறுக்கு பதிலாக அவதூறு செய்ய வேண்டாம்.

உன் வழக்கை தேவனிடம் ஒப்படை.

1 பேதுரு 2:23

கிறிஸ்து அவமதிக்கப்பட்டபோதும், அவமதிப்பைத் திரும்பச் செய்யாமல், நீதியுள்ள நியாயாதிபதியிடம் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

முக்கிய சத்தியம்

“நீதியை நிலைநிறுத்துவது தேவனுடைய பணி; நீதியில் நிலைத்திருப்பது நம்முடைய பணி.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

பிரசங்கம்:4 “நான் கர்த்தருடைய நீதியின்படி அவரைத் துதிப்பேன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 7:17

“நான் கர்த்தருடைய நீதியின்படி அவரைத் துதித்து, உன்னதமான கர்த்தருடைய நாமத்தைப் பாடுவேன்.”

சங்கீதம் 7 தொடங்கியது:

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, உம்மிடத்தில் நான் அடைக்கலம் புகுந்திருக்கிறேன்.”

ஆனால் முடிவில்:

“உன்னதமான கர்த்தருடைய நாமத்தைப் பாடுவேன்.”

என்று வருகிறது.

இதுதான் விசுவாசத்தின் பயணம்.

பயம் → அடைக்கலம் → ஜெபம் → தேவனுடைய நீதி → துதி.

1. துதி சூழ்நிலைக்காக அல்ல

தாவீது:

“எல்லா பிரச்சினைகளும் முடிந்துவிட்டதால் துதிப்பேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“கர்த்தருடைய நீதியின்படி அவரைத் துதிப்பேன்”

என்று சொல்கிறான்.

அதாவது:

தேவன் நல்லவர் என்பதற்காக துதி.

2. “உன்னதமான கர்த்தர்”

எபிரெயத்தில் עֶלְיוֹן – ‘elyôn (எல்யோன்).

இதன் பொருள்:

- உன்னதமானவர்
- எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர்
- மிக உயர்ந்தவர்

உன் பிரச்சினை உயரமாக இருக்கலாம்.

உன் எதிரி பலமாக இருக்கலாம்.

ஆனால்:

உன் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர்.

சங்கீதம் 97:9

“கர்த்தாவே, நீர் பூமியனைத்திற்கும் மேலாக உன்னதமானவர்...”

3. துதி எதிரியின் குரலை அமைதியாக்கும்

எதிரிகள் சொல்வதை மட்டும் கேட்கும்போது:

பயம் வரும்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

தேவனைப் பற்றி பேசும்போது:

விசுவாசம் வரும்.

தேவனைத் துதிக்கும்போது:

உள்ளம் பலப்படும்.

அப்போஸ்தலர் 16:25-26

பவுலும் சீலாவும் சிறையில் துதித்தபோது, தேவன் அற்புதமாகச் செயல்பட்டார்.

4. உன் கதையின் முடிவு துதியாய் இருக்கட்டும்

சங்கீதம் 7-ன் தொடக்கம்:

“என்னை இரட்சியும்; என்னை விடுவியும்.”

முடிவு:

“அவரைத் துதித்து... பாடுவேன்.”

இதுதான் தேவனுடைய கிருபை.

கண்ணீரை → துதியாக

பயத்தை → விசுவாசமாக

போராட்டத்தை → சாட்சியாக

அநியாயத்தை → தேவனுடைய நீதியின் வெளிப்பாடாக

மாற்ற முடியும்.

சங்கீதம் 8 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 8-ன் தலைப்பு

எபிரேயத்தில்:

למנצח על המצודות רמז

Lamnatsēah 'al-haggittit mizmor leDavid

கருத்து:

“கித்தீத் என்னும் இசைமுறையில் பிரதான சங்கீதக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட தாவீதின் சங்கீதம்.”

இங்குள்ள:

הגגית — Haggittit

ஹகித்தீத்

என்பது ஒரு இசைமுறை அல்லது இசைக்கருவி தொடர்பான சொல்லாக இருக்கலாம். இதன் துல்லியமான பொருள் உறுதியாகத் தெரியவில்லை.

2. சங்கீதம் 8-ன் தனிச்சிறப்பு

சங்கீதம் 7-ல்:

தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி.

சங்கீதம் 8-ல்:

அதே தேவன் படைப்பின் மகிமையுள்ள ஆண்டவர்.

இது ஒரு படைப்பியல் (Creation Theology) சங்கீதம்.

மையத்தில் மனிதன் இருப்பது போலத் தோன்றினாலும், உண்மையில் இந்த சங்கீதத்தின் மையம்:

தேவனுடைய மகிமை.

சங்கீதம் தொடங்குவதும்:

“கர்த்தாவே, எங்கள் ஆண்டவரே, உமது நாமம் பூமியெங்கும் எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளது!”

என்று.

முடிவதும் அதே வார்த்தையோடு.

அதனால்:

ஆரம்பம் → தேவனுடைய மகிமை

முடிவு → தேவனுடைய மகிமை

மனிதன் நடுவில் வருகிறான்.

3. சங்கீதம் 8-ன் அமைப்பு

வசனம் 1

தேவனுடைய மகிமை

வசனம் 2

குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து வரும் துதி

வசனம் 3-4

வானமும் நட்சத்திரங்களும் மனிதனும்

வசனம் 5

மனிதனுடைய கனம்

வசனம் 6-8

மனிதனுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட ஆட்சி

வசனம் 9

மீண்டும் தேவனுடைய மகிமை

4. வசனம் 1 — “கர்த்தாவே, எங்கள் ஆண்டவரே”

“கர்த்தாவே, எங்கள் ஆண்டவரே, உமது நாமம் பூமியெங்கும் எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளது!”

எபிரேயத்தில்:

יהוה אדוני

YHWH 'Adōnêû

இரண்டு முக்கிய தேவப்பெயர்கள்:

יהוה — YHWH

யெகோவா / கர்த்தர்

יהוה אדוני — 'Adōnêû

அதோனேனு

= எங்கள் ஆண்டவர் / எங்கள் ஆண்டவனே

5. “எங்கள் ஆண்டவர்”

இது தனிப்பட்ட விசுவாசத்தைத் தாண்டி:

“எங்கள்”

என்று சொல்கிறது.

அதாவது:

தேவன் தனிப்பட்டவரின் தேவன் மட்டுமல்ல.

அவர்:

தமது மக்களின் ஆண்டவர்.

6. “மகத்துவம்” — אֲדִיר

אֲדִיר — ‘Addîr

அத்தீர்

= மகத்துவமுள்ள / வல்லமையுள்ள / மேன்மையான.

தேவனுடைய மகத்துவம்:

பரலோகத்தில் மட்டும் அல்ல.

சங்கீதக்காரன் சொல்கிறான்:

“பூமியெங்கும்.”

7. வசனம் 2 — “குழந்தைகள் மற்றும் பாலகரின் வாயிலிருந்து”

“பாலகரின் வாயினாலும் குழந்தைகளின் வாயினாலும் உமது வல்லமையை ஏற்படுத்தினீர்...”

இது மிகவும் ஆழமான வசனம்.

எபிரேயத்தில்:

אֵלֵּיִם — ‘Olelîm

ஒலெலீம்

= சிறு குழந்தைகள்.

אֲנָשִׁים — Yônqîm

யோன்கீம்

= பாலகர்கள்.

தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்த:

பெரிய அரசர்களே தேவையில்லை.

சிறிய குழந்தைகளின் வாயும் போதும்.

8. “வல்லமை” — אֶזְ

אֶזְ — ‘Oz

ஒஸ்

= வல்லமை / பலம் / வலிமை.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால்:

பலவீனமான குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து தேவன் வல்லமையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இதன் ஆவிக்குரிய கொள்கை:

தேவன் பலவீனமாகத் தோன்றுகிற கருவிகளின் மூலமாகத் தமது வல்லமையை வெளிப்படுத்த முடியும்.

9. இயேசு இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்தினார்

மத்தேயு 21:16-ல் குழந்தைகள் இயேசுவைத் துதித்தபோது, இயேசு சங்கீதம் 8:2-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

அதனால் புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்தில்:

சங்கீதம் 8-ன் தேவனுடைய மகிமை கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுகிறது.

குழந்தைகளின் துதி:

“தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா!”

என்று இயேசுவை நோக்கி எழுகிறது.

10. வசனம் 3 — “உமது விரல்களின் கிரியை”

“உமது விரல்களின் கிரியையாகிய உமது வானங்களையும், நீர் ஏற்படுத்தின சந்திரனையும் நட்சத்திரங்களையும் நான் பார்க்கும்போது...”

இது எபிரேய கவிதையின் அழகான உருவகம்.

עֲצָבָא — ‘Etsba’

எத்ஸ்பா

= விரல்.

“தேவன் வானத்தை உருவாக்க தன் முழு வல்லமையையும் பயன்படுத்தினார்” என்று சொல்லாமல்:

“உமது விரல்களின் கிரியை.”

என்று சொல்கிறார்.

இதன் கருத்து:

மனிதனுக்கு மிகப் பெரியதாகத் தோன்றும் பிரபஞ்சம், தேவனுடைய மகத்துவத்திற்கு முன்பாக மிகவும் சிறியது.

11. “வானங்கள்” — שָׁמַיִם

שָׁמַיִם — Shāmayim

ஷாமாயிம்

= வானங்கள் / பரலோகப் பரப்பு.

பண்டைய இஸ்ரவேலரின் பார்வையில்:

வானம் → தேவனுடைய மகிமையை அறிவிக்கும் படைப்பு.

சங்கீதம் 19:1:

“வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது.”

12. சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும்

எபிரேயத்தில்:

יָרֵאֵחַ — Yārēah

யாரேஆக்

= சந்திரன்.

כֹּכְבֵּי — Kōkhāv

கோகாவ்

= நட்சத்திரம்.

தாவீது இரவு வானத்தைப் பார்த்தபோது:

தன் சிறுமையை உணர்கிறான்.

அதிலிருந்து அடுத்த கேள்வி வருகிறது:

“மனிதன் எம்மாத்திரம்?”

13. வசனம் 4 — “மனிதன் எம்மாத்திரம்?”

“மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுபுத்திரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம்?”

இங்கே இரண்டு முக்கிய எபிரேயச் சொற்கள் உள்ளன.

אֲנוֹשׁ — 'Enōsh

எனோஷ்

= மனிதன் / பலவீனமான மனிதன் / மரணத்திற்குட்பட்டவன்.

இது மனிதனுடைய:

பலவீனம் + நிலையின்மை

என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

14. “மனுபுத்திரன்” — בֶּן־אָדָם

בֶּן־אָדָם

Ben-Adam

= ஆதாமின் குமாரன் / மனிதகுமாரன் / மனிதன்.

இங்கே:

אָדָם — Adam

என்பது:

மனிதன் / மனிதகுலம்

என்ற கருத்தையும் தருகிறது.

15. மிக ஆழமான கேள்வி

தாவீது கேட்கிறான்:

“மனிதன் எம்மாத்திரம்?”

வானத்தைப் பார்த்தால்:

மனிதன் சிறியவன்.

ஆனால் தேவன் அவனை:

நினைக்கிறார்.

இதுதான் ஆச்சரியம்.
மனிதன் சிறியவன்.
ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் மதிப்புமிக்கவன்.

16. “நினைக்கிறதற்கும்” — זָכַר

זָכַר — Zākar

சாகார்

= நினைத்தல் / நினைவுகூருதல் / கவனித்தல்.

இது:

“தேவனுக்கு மறந்துபோகவில்லை.”

என்ற கருத்தைத் தாண்டி:

அன்போடு கவனிப்பது

என்ற கருத்தையும் தருகிறது.

17. “விசாரிக்கிறதற்கும்” — פָּקַד

פָּקַד — Pāqad

பாகத்

= கவனித்தல் / பார்வையிடுதல் / பொறுப்புடன் அணுகுதல் / பராமரித்தல்.

அதாவது:

தேவன் மனிதனைப் படைத்துவிட்டு விட்டுவிடவில்லை.

அவர்:

கவனிக்கிறார்.

பராமரிக்கிறார்.

18. வசனம் 5 — “தேவதூதர்களிலும் சிறிது குறைவாக்கினீர்”

“அவனை தேவதூதர்களிலும் சற்றுச் சிறிது குறைவாக்கி, மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர்.”

இது சங்கீதம் 8-ன் மிகவும் முக்கியமான வசனங்களில் ஒன்று.

எபிரேயத்தில்:

אֱלֹהִים — Elohim

இங்கே மொழிபெயர்ப்பு விவாதம் உள்ளது.

சூழலின்படி சில மொழிபெயர்ப்புகள்:

“தேவனைக் காட்டிலும் சற்றுச் சிறிது குறைவாக்கினீர்”

என்றும்,

“தேவதூதர்களிலும் சற்றுச் சிறிது குறைவாக்கினீர்”

என்றும் மொழிபெயர்க்கின்றன.

எபிரேய Elohim என்ற சொல்லுக்கு சூழலின்படி பல பயன்பாடுகள் இருக்கலாம்.

19. புதிய ஏற்பாடு இந்த வசனத்தை எவ்வாறு விளக்குகிறது?

எபிரேயர் 2:6-9 சங்கீதம் 8-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது.

அங்கு இந்த வசனம்:

இயேசு கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரத்தின் வெளிச்சத்தில்
விளக்கப்படுகிறது.

இயேசு:

மனிதராக வந்து

மனிதனுக்காக:

- தாழ்த்தப்பட்டார்
- மரணத்தை அனுபவித்தார்
- மகிமையிலும் கனத்திலும் முடிசூட்டப்பட்டார்.

எனவே சங்கீதம் 8:

மனிதனுடைய படைப்புப் பெருமை

மட்டுமல்ல;

கிறிஸ்துவில் மனிதகுலத்தின் மீட்பு

என்ற புதிய ஏற்பாட்டு பார்வையையும் பெற்றுக்கொள்கிறது.

20. “மகிமை” — קָבוֹד

קָבוֹד — Kāvōd

காவோத்

= மகிமை / கனம் / கௌரவம்.

தேவன் மனிதனை:

“மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டினார்.”

மனிதனுடைய உண்மையான மதிப்பு:

சொத்து அல்ல.

பதவி அல்ல.

சமூக அங்கீகாரம் அல்ல.

தேவனுடைய படைப்பில் கொடுக்கப்பட்ட கனம்.

21. “முடிசூட்டினார்”

אַתָּר — Āṭar

ஆதார்

= முடிசூட்டுதல் / கிரீடம் சூட்டுதல்.

இது அரசாட்சியின் உருவகம்.

மனிதனுக்கு தேவன்:

படைப்பின் மீது பொறுப்பான அதிகாரத்தை

கொடுத்தார்.

22. வசனம் 6 — “உமது கரங்களின் கிரியைகளின்மேல் அவனை ஆள வைத்தீர்”

“உமது கரங்களின் கிரியைகளின்மேல் அவனை ஆள வைத்தீர்; சகலத்தையும் அவன்
பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

இது ஆதியாகமம் 1:26-28-ஐ நேரடியாக நினைவுபடுத்துகிறது.
தேவன் மனிதனை:
“பூமியை ஆண்டுகொள்ளுங்கள்.”
என்று அழைத்தார்.

23. “ஆட்சி” — מַשָּׁל

מַשָּׁל — Māshal

மாஷல்

= ஆட்சி செய்தல் / அதிகாரம் செலுத்துதல்.

ஆனால் இது:

அழித்தல்

என்று பொருளல்ல.

வேதாகம படைப்பியல் பார்வையில் மனிதனுடைய ஆட்சி:

தேவனுடைய பிரதிநிதியாக படைப்பை பராமரிக்கும் பொறுப்பு.

24. மனிதன் — படைப்பின் அரச பிரதிநிதி

ஆதியாகமம் 1:

தேவனுடைய சாயல் — כְּצֶלְמֵ אֱלֹהִים

மனிதனுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

சங்கீதம் 8:

மகிமை + கனம் + ஆட்சி

வழங்கப்படுவதைச் சொல்கிறது.

இதனால்:

மனிதன் தேவன் அல்ல.

ஆனால்:

தேவனுடைய பிரதிநிதியாக படைப்பைப் பராமரிக்க அழைக்கப்பட்டவன்.

25. வசனம் 7-8 — படைப்பின் பட்டியல்

தாவீது குறிப்பிடுகிறான்:

- ஆடுகள்
- மாடுகள்
- காட்டு மிருகங்கள்
- ஆகாயத்துப் பறவைகள்
- கடல் மீன்கள்
- கடல் வழிகளில் செல்லுகிறவை

இதன் மூலம்:

நிலம் + ஆகாயம் + கடல்

என்ற முழு படைப்புலகையும் குறிப்பிடுகிறான்.

26. மனிதனுடைய அதிகாரத்தின் நோக்கம்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

இது மிகவும் முக்கியமானது:

தேவன் மனிதனுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தது படைப்பை சுரண்டுவதற்காக அல்ல; பராமரிப்பதற்காக.

ஆதியாகமம் 2:15:

“அதைப் பண்படுத்தவும் காக்கவும்”

என்ற பொறுப்பு மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

எனவே:

ஆட்சி + பொறுப்பு

இரண்டும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

27. வசனம் 9 — மீண்டும் தேவனுடைய மகிமை

“கர்த்தாவே, எங்கள் ஆண்டவரே, பூமியெங்கும் உமது நாமம் எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளது!”

சங்கீதத்தின் ஆரம்பம்:

தேவனுடைய மகிமை.

மனிதனைப் பற்றி:

மனிதனுடைய கனம்.

முடிவில் மீண்டும்:

தேவனுடைய மகிமை.

இதுதான் சங்கீதம் 8-ன் மிக முக்கியமான அமைப்பு.

28. சங்கீதம் 8-ன் எபிரேய முக்கிய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

יהוה	YHWH	கர்த்தர்
אֲדֹנָיִם	'Adōnênû	எங்கள் ஆண்டவர்
אֲדִיר	'Addîr	மகத்துவமுள்ளவர்
אֵז	'Oz	வல்லமை
שָׁמַיִם	Shāmayim	வானங்கள்
יָרֵא	Yārēaḥ	சந்திரன்
קֹכָבִים	Kōkhāv	நட்சத்திரம்
עֲנוֹשׁ	'Enôsh	பலவீனமான மனிதன்
בֶּן-אָדָם	Ben-Adam	மனுபுத்திரன்
זָכָר	Zākar	நினைத்தல்
פָּאָד	Pāqad	கவனித்தல்
כָּבוֹד	Kāvod	மகிமை / கனம்
אֶתֶר	'Āṭar	முடிசூட்டுதல்
מַשָּׁל	Māshal	ஆட்சி செய்தல்

29. சங்கீதம் 8-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

வானத்தைப் பார்

↓

தேவனுடைய மகிமையைப் பார்

↓

உன் சிறுமையை உணர்

↓

தேவன் உன்னை நினைக்கிறார் என்பதை உணர்

↓

உன் தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட கனத்தை அறி

↓

உன் பொறுப்பை உணர்

↓

மீண்டும் தேவனைத் துதி செய்

30. சங்கீதம் 8 நமக்கு சொல்லும் 7 உண்மைகள்

1. தேவனுடைய நாமம் மகத்துவமானது

வசனம் 1

2. தேவன் சிறியவர்களையும் பயன்படுத்துகிறார்

வசனம் 2

3. படைப்பு தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது

வசனம் 3

4. மனிதன் சிறியவனாக இருந்தாலும் தேவனால் நினைக்கப்படுகிறான்

வசனம் 4

5. மனிதனுக்கு தேவன் கனம் கொடுத்திருக்கிறார்

வசனம் 5

6. மனிதனுக்கு பொறுப்பான ஆட்சி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது

வசனம் 6-8

7. எல்லாவற்றிற்கும் இறுதியில் மகிமை தேவனுக்கே

வசனம் 9

31. சங்கீதம் 8 — கிறிஸ்துவின் வெளிச்சத்தில்

சங்கீதம் 8-ஐ எபிரெயர் 2-ன் வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது ஒரு அற்புதமான

உண்மை தெரிகிறது:

ஆதாமில் மனிதனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அழைப்பு

→

பாவத்தால் குலைந்தது

→

கிறிஸ்துவில் நிறைவேறுகிறது.

எபிரெயர் 2:9-ன் கருத்துப்படி:

இயேசு மரணத்தை அனுபவிப்பதற்காக தாழ்த்தப்பட்டார்; பின்னர் மகிமையிலும் கனத்திலும் முடிதூட்டப்பட்டார்.

அதனால்:

சங்கீதம் 8 → ஆதாம் → மனிதகுலம் → கிறிஸ்து → மீட்கப்பட்ட மனிதனின் அழைப்பு

என்ற பெரிய வேதாகமத் தொடர்பைப் பார்க்க முடியும்.

32. சங்கீதம் 1-8 — ஒரு அற்புதமான தொடர்ச்சி

சங்கீதம் மைய உண்மை

- 1 சரியான வழியைத் தேர்ந்தெடு
- 2 தேவனுடைய ராஜாவை ஏற்றுக்கொள்
- 3 தேவனை கேட்கமாக நம்பு
- 4 தேவனுடைய ஷாலோமை அனுபவி
- 5 காலையில் தேவனைத் தேடு
- 6 கண்ணீரில் தேவனுடைய இரக்கத்தைப் பற்றிக்கொள்
- 7 நீதியான நியாயாதிபதியை நம்பு
- 8 படைப்பின் நடுவில் தேவனுடைய மகிமையையும் மனிதனுடைய அழைப்பையும் அறி

□ சங்கீதம் 8-ன் மையச் செய்தி

“வானங்களைப் பார்த்து மனிதன் சிறியவன் என்று எண்ணாதே; வானங்களைப் படைத்த தேவன் உன்னை நினைக்கிறார் என்பதை நினைத்துப் பார்.”

மனிதன்:

சிறியவன் — ஆனால் மறக்கப்பட்டவன் அல்ல.

பலவீனமானவன் — ஆனால் தேவனால் மதிக்கப்பட்டவன்.

படைப்பின் ஒரு பகுதி — ஆனால் பொறுப்புடன் ஆட்சி செய்ய அழைக்கப்பட்டவன்.

மகிமை பெற்றவன் — ஆனால் அந்த மகிமையின் மூலமான தேவனைத் துதிக்க வேண்டியவன்.

□ ஒரு வரியில்:

“மனிதன் சிறியவன்; ஆனால் அவனை நினைக்கும் தேவன் மகத்துவமுள்ளவர்.”

சங்கீதம் 8 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

பிரசங்கம்:1 “கர்த்தாவே, உமது நாமம் பூமியெங்கும் எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளது!”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 8:1

“எங்கள் ஆண்டவராகிய கர்த்தாவே, உமது நாமம் பூமியெங்கும் எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளது! உமது மகிமையை வானங்களுக்கு மேலாக வைத்திருக்கிறீர்.”

சங்கீதம் 8-ன் முதல் வார்த்தையும் துதியே.

கடைசி வசனமும் துதியே.

சங்கீதம் 8:9

“எங்கள் ஆண்டவராகிய கர்த்தாவே, உமது நாமம் பூமியெங்கும் எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளது!”

அதாவது:

சங்கீதம் 8-ன் தொடக்கம் → தேவனுடைய மகிமை.

சங்கீதம் 8-ன் முடிவு → தேவனுடைய மகிமை.

1. “உமது நாமம்”

வேதாகமத்தில் நாமம் என்பது வெறும் பெயரை மட்டும் குறிக்காது. எபிரெயத்தில் נֶשֶׁם – shem (ஷேம்).

இதில்:

- பெயர்
- குணம்
- புகழ்
- அதிகாரம்
- தன்மை
- வெளிப்படுத்தப்பட்ட அடையாளம்

என்ற கருத்துகள் உள்ளன.

ஆகவே:

“உமது நாமம் மகத்துவமுள்ளது”

என்பது,

“தேவரீர் யார் என்பதும், தேவரீருடைய குணமும், வல்லமையும், மகிமையும் பூமியெங்கும் வெளிப்படுகின்றன” என்பதாகும்.

2. வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை அறிவிக்கின்றன சங்கீதம் 19:1

“வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது; ஆகாயவிரிவு அவருடைய கரத்தின் கிரியையை அறிவிக்கிறது.”

நாம் இரவில் வானத்தைப் பார்க்கும்போது:

- நட்சத்திரங்கள்
- சந்திரன்
- சூரியன்
- ஆகாயம்

இவற்றைப் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் விசுவாசியின் பார்வை:

“எவ்வளவு அழகான பிரபஞ்சம்!” என்று மட்டும் நிற்கக்கூடாது.

அது:

“இவற்றை படைத்த தேவன் எவ்வளவு மகத்துவமானவர்!”

என்று செல்ல வேண்டும்.

3. தேவனுடைய மகிமையைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய அகந்தை உடைகிறது

யோபு 38-ல் தேவன் யோபுவிடம் படைப்பைப் பற்றி கேட்கிறார்.

அதன் முடிவில் யோபு:

யோபு 42:5

“என் காது கேள்வியினால் உம்மைக் கேட்டது; இப்பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது.”

தேவனை உண்மையாக அறிந்தபோது,

மனித அகந்தை குறைகிறது.

தேவ பயம் அதிகரிக்கிறது.

ஆராதனை அதிகரிக்கிறது.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உன் வாழ்க்கையின் மையத்தில்:

“நான்” இருக்கக்கூடாது.

“கர்த்தர்” இருக்க வேண்டும்.

முக்கிய சத்தியம்

“தேவனுடைய மகத்துவத்தை உணர்ந்த இருதயம், தன்னை உயர்த்தாமல் தேவனை உயர்த்தும்.”

பிரசங்கம்:2 “குழந்தைகளின் வாயினால் பெலனை ஏற்படுத்தினீர்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 8:2

“பகைஞனையும் பழிவாங்கியையும் அடக்கும்படி, குழந்தைகளின் வாயினாலும் பாலகருடைய வாயினாலும் பெலனை ஏற்படுத்தினீர்.”
இந்த வசனம் புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவோடு நேரடியாக இணைக்கப்படுகிறது.

1. தேவன் சிறியவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்

தேவன்:

பெரியவர்கள் மூலமாக மட்டும் செயல்படுவதில்லை.

அவர்:

- குழந்தைகள்
- எளியவர்கள்
- பலவீனர்கள்
- சாதாரண மனிதர்கள்

மூலமாகவும் தமது மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

1 கொரிந்தியர் 1:27

“உலகத்தில் பலவீனமானவைகளை தேவன் தெரிந்துகொண்டார்; பலமுள்ளவைகளை வெட்கப்படுத்தும்படிக்கு...”

2. இயேசு இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டினார்

மத்தேயு 21:15-16

இயேசு எருசலேமில் இருந்தபோது பிள்ளைகள்:

“தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா”

என்று ஆலயத்தில் கூப்பிட்டார்கள்.

அதனால் பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபாரகர்களும் கோபப்பட்டார்கள்.

அப்போது இயேசு சங்கீதம் 8:2-ஐ மேற்கோள் காட்டினார்.

இதன் மூலம்:

சங்கீதம் 8-ன் இந்த வார்த்தைகள் மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவில் முக்கியமான நிறைவேற்றத்தைப் பெறுகின்றன.

3. குழந்தையின் எளிய விசுவாசம்

குழந்தை:

“நான் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்ட பிறகுதான் இயேசுவைத் துதிப்பேன்”

என்று சொல்லாது.

அவன் கேட்டதை நம்பி துதிக்கிறான்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

மத்தேயு 18:3

“நீங்கள் மனந்திரும்பிப் பிள்ளைகளைப்போல ஆகாவிட்டால், பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள்...”

இது குழந்தைத்தனமாக இருப்பது அல்ல.

குழந்தையைப் போல தேவனை நம்பும் இருதயம்.

4. நம்முடைய வாயை தேவனுடைய மகிமைக்காக பயன்படுத்த வேண்டும்

உன் வாயில்:

- குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதா?
- கோபம் இருக்கிறதா?
- அவதூறு இருக்கிறதா?
- அல்லது துதி இருக்கிறதா?

எபிரெயர் 13:15

“ஆகையால், அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கிற உதடுகளின் கனியாகிய ஸ்தோத்திரபலியை எப்போதும் தேவனுக்குச் செலுத்தக்கடவோம்.”

முக்கிய சத்தியம்

“தேவன் உன் வாயை குற்றம் சாட்டுவதற்காக அல்ல; அவருடைய மகிமையை அறிவிப்பதற்காக கொடுத்திருக்கிறார்.”

பிரசங்கம்:3 “மனுஷனை நினைக்கிறதற்கு அவன் எம்மாத்திரம்?”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 8:3-4

“உமது விரல்களின் கிரியையாகிய உமது வானங்களையும், நீர் உண்டாக்கின சந்திரனையும் நட்சத்திரங்களையும் நான் பார்க்கும்போது மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம்?”

இது சங்கீதம் 8-ன் மிக ஆழமான கேள்வி.

1. பிரபஞ்சத்தைப் பார்த்த தாவீதின் கேள்வி

தாவீது இரவில் வானத்தைப் பார்த்திருக்கலாம்.

அவன் பார்த்தது:

சந்திரன்.

நட்சத்திரங்கள்.

வானங்கள்.

அப்போது அவனுடைய மனதில் ஒரு கேள்வி:

“இவ்வளவு மகத்தான தேவன் என்னைப் போன்ற மனிதனை ஏன் நினைக்கிறார்?”

இதுதான் உண்மையான தாழ்மை.

2. “மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கு”

எபிரெயத்தில் “நினைத்தல் / கவனித்தல்” என்ற கருத்து זָכַר – zākar (சாகர்) என்ற வேர்ச்சொல்லோடு தொடர்புடையது.

அதாவது:

- நினைத்தல்
- கவனித்தல்
- நினைவில் வைத்திருத்தல்
- அக்கறை காட்டுதல்

தேவன் மனிதனை மறந்துவிடவில்லை.

ஏசாயா 49:15-16

“ஸ்திரீயானவள் தான் பெற்ற பிள்ளைக்கு இரங்காமல், தன் கர்ப்பத்தின் மகனை மறப்பாளோ? ... இதோ, என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன்...”

தேவனுடைய அக்கறை எவ்வளவு ஆழமானது!

3. மனிதன் சிறியவன்; ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் மதிப்புள்ளவன்

இங்கே ஒரு சமநிலை இருக்கிறது.

நாம் தேவனல்ல.

ஆனால்:

நாம் தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்கள்.

ஆதியாகமம் 1:27

“தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார்...”

இதனால் மனிதனுடைய மதிப்பு:

பணம் அல்ல.

பதவி அல்ல.

கல்வி அல்ல.

அழகு அல்ல.

தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டிருப்பதே மனிதனுடைய அடிப்படை மதிப்பு.

4. தேவன் மனிதனை “விசாரிக்கிறார்”

சங்கீதம் 8:4-ல்:

“மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும்...”

என்பது வருகிறது.

தேவன் மனிதனை உருவாக்கிவிட்டு விட்டுவிடவில்லை.

அவர்:

விசாரிக்கிறார்.

கவனிக்கிறார்.

வழிநடத்துகிறார்.

பாதுகாக்கிறார்.

1 பேதுரு 5:7

“அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால், உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள்.”

முக்கிய சத்தியம்

“நீ பிரபஞ்சத்தில் ஒரு சிறிய மனிதனாக இருக்கலாம்; ஆனால் உன்னை நினைக்கும் மகத்தான தேவனுடைய பார்வையில் நீ மதிப்புள்ளவன்.”

4. பிரசங்கம்: “அவனை மகிமையினாலும் கனத்தினாலும்

முடிசூட்டினீர்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 8:5-9

“அவனைத் தேவதூதரிலும் சற்றுச் சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனுக்கு முடிசூட்டினீர். உமது கரத்தின் கிரியைகளின்மேல் அவனை அதிகாரியாக்கினீர்; எல்லாவற்றையும் அவன் பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.”

இது மனிதனுடைய மதிப்பு மட்டுமல்ல — பொறுப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

1. “மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டினீர்”

எபிரெயத்தில்:

כָּבוֹד – kāvôd (காவோத்)

= மகிமை, கனம், கௌரவம்

הָדָר – hādār (ஹாதார்)

= மகிமை, அலங்காரம், மேன்மை

தேவன் மனிதனை வெறும் உயிரினமாக உருவாக்கவில்லை.

அவருக்கு:

மதிப்பும் → பொறுப்பும் கொடுத்தார்.

2. மனிதனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது

ஆதியாகமம் 1:28:

“பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவஜந்துக்களையும் ஆளக்கடவீர்கள்...”

இங்கே “ஆட்சி” என்பது:

அழிப்பது அல்ல.

பொறுப்புடன் பராமரிப்பது.

தேவன் படைத்ததை மனிதன் சுயநலத்திற்காக அழிக்க அல்ல;

தேவனுடைய பிரதிநிதியாக பராமரிக்க அழைக்கப்பட்டான்.

3. சங்கீதம் 8 கிறிஸ்துவில் நிறைவேறுகிறது

சங்கீதம் 8:5-6-ஐ புதிய ஏற்பாடு மிக முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்கிறது.

எபிரெயர் 2:6-9

அங்கே சங்கீதம் 8 மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது:

“மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும்...”

ஆனால் எபிரெயர் 2 ஒரு முக்கியமான உண்மையைச் சொல்கிறது:

இயேசு கிறிஸ்துவில் இந்த வசனம் ஆழமான நிறைவேற்றத்தைப் பெறுகிறது.

எபிரெயர் 2:9

“தேவதூதரிலும் சற்றுச் சிறியவராக்கப்பட்ட இயேசுவானவர்...”

இயேசு மனிதனாக வந்தார்.

அவர் துன்பத்தை அனுபவித்தார்.

மரணத்தைச் சந்தித்தார்.

ஆனால்:

மகிமையிலும் கனத்திலும் முடிசூட்டப்பட்டார்.

4. கிறிஸ்துவில் மனிதனுடைய நோக்கம் மீண்டும் வெளிப்படுகிறது

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையால் மனிதன் தேவன் கொடுத்த அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தினான்.

ஆனால் கிறிஸ்து:

முழுமையான கீழ்ப்படிதலின் மனிதனாக வந்தார்.

அவர்:

- பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்தார்
- தம்மைத் தாழ்த்தினார்
- சிலுவையைச் சகித்தார்
- மரணத்தை வென்றார்
- மகிமைப்படுத்தப்பட்டார்

பிலிப்பியர் 2:8-11

கிறிஸ்து தம்மைத் தாழ்த்தி, மரணம் வரை கீழ்ப்படிந்தார்; அதனால் தேவன் அவரை மிகவும் உயர்த்தினார்.

5. உன் வாழ்க்கைக்கு தேவன் ஒரு நோக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்

நீ இந்த உலகில்:

சும்மா வாழ்வதற்காக பிறக்கவில்லை.

தேவன் உனக்கு:

- ஒரு அழைப்பு
- ஒரு பொறுப்பு
- ஒரு ஊழியம்
- ஒரு சாட்சி
- ஒரு தாக்கம்

கொடுத்திருக்கிறார்.

எபேசியர் 2:10

“நற்கிரியைகளைச் செய்வதற்காக கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம்; அவைகளில் நாம் நடக்கும்படி தேவன் முன்னதாக அவைகளை ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார்.”

சங்கீதம் 9 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 9-ன் அறிமுகம்

எபிரேய தலைப்பு:

למנוח דוד המלך המזמור

Lamnatsēah 'al-mūt labbēn mizmor leDavid

சுருக்கமாக:

“தாவீதின் சங்கீதம்; பிரதான சங்கீதக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது.”

இங்கே “ṁṁṁ — Mūt-labbēn” என்ற இசைத் தலைப்பின் சரியான பொருள் உறுதியாகத் தெரியவில்லை. இது ஒரு குறிப்பிட்ட இசைமுறை அல்லது பாடும் முறையைக் குறித்திருக்கலாம்.

2. சங்கீதம் 9-ன் மிக முக்கிய தன்மை

சங்கீதம் 9 மற்றும் 10 ஆகியவை எபிரேய பாரம்பரியத்தில் ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாகத் தொடர்புடையவை.

சங்கீதம் 9:

தேவனைத் துதித்தல் + தேவனுடைய நீதித்தீர்ப்பு
என்ற நிலையில் தொடங்குகிறது.

சங்கீதம் 10:

“கர்த்தாவே, நீர் ஏன் தூரத்தில் நிற்கிறீர்?”

என்ற புலம்பலுக்குச் செல்கிறது.

அதாவது:

9 — தேவன் நீதியுள்ளவர்.

10 — அநீதியின் நடுவிலும் அந்த தேவனைத் தேடுகிறேன்.

3. சங்கீதம் 9-ன் இலக்கியச் சிறப்பு

சங்கீதம் 9 ஒரு அக்ரோஸ்டிக் (Acrostic) அமைப்பின் ஆரம்பத்தை உடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

அதாவது எபிரேய எழுத்துக்களின் வரிசையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிதை அமைக்கப்படுகிறது.

சங்கீதம் 9-10 சேர்ந்து இந்த அமைப்பை மேலும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இதனால் தாவீதின் துதி வெறும் உணர்ச்சிப் பாடல் அல்ல;

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கவிதைத் துதி.

4. சங்கீதம் 9-ன் மையச் செய்தி

“கர்த்தர் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி; ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அடைக்கலம்.”

இந்த சங்கீதத்தில் இரண்டு முக்கிய குழுக்கள்:

தேவனை நம்புகிறவர்கள்

→ அடைக்கலம் பெறுகிறார்கள்.

தேவனை மறுக்கும் துன்மார்க்கர்

→ நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறார்கள்.

5. வசனம் 1 — “முழு இருதயத்தோடும் துதிப்பேன்”

“என் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரைத் துதிப்பேன்; உமது அதிசயங்களையெல்லாம் விவரிப்பேன்.”

எபிரேயத்தில்:

לֵוִי — Lēv

லேவ்

= இருதயம் / உள்ளம் / சிந்தனை / விருப்பம்.

தாவீது:

“பாதி இருதயத்தால் அல்ல.”

என்று கூறுகிறான்.

“முழு இருதயத்தோடு”

என்பது:

பிரிக்கப்படாத அர்ப்பணிப்பு.

6. “அதிசயங்கள்” — נִפְלְאוֹת

נִפְלְאוֹת — Niflā'ot

நிஃபலாஓத்

= அதிசயமான செயல்கள் / மனிதனால் செய்ய முடியாத வல்லமையான செயல்கள்.

தாவீது தேவனைத் துதிப்பதற்கான காரணம்:

தேவன் என்ன செய்தார்?

என்பதை நினைவுகூர்வது.

7. வசனம் 2 — “உம்மில் மகிழ்ந்து களிகூருவேன்”

“உம்மில் மகிழ்ந்து களிகூருவேன்; உன்னதமானவரே, உமது நாமத்தைப் பாடுவேன்.”

இங்கே:

עֵלְיוֹן — 'Elyōn

எல்யோன்

= உன்னதமானவர்.

சங்கீதம் 8-ல் பார்த்த அதே பெயர்.

தாவீதின் மகிழ்ச்சி:

சூழ்நிலையில் அல்ல.

தேவனில்.

8. “மகிழ்தல்” — סָמַח

סָמַח — Sāmāḥ

சாமாக்

= மகிழ்தல் / சந்தோஷப்படுதல்.

ஆவிக்குரிய பாடம்:

சூழ்நிலை மாறும்போது மட்டுமே மகிழும் விசுவாசம் பலவீனமானது.

தேவனையே மகிழ்ச்சியின் காரணமாகக் கொண்ட விசுவாசம் நிலையானது.

9. வசனம் 3-4 — தேவன் என் நீதியை நிலைநாட்டுகிறார்

“என் சத்துருக்கள் பின்னிட்டுத் திரும்பும்போது, அவர்கள் உமது சந்நிதியில் இடறி அழிவார்கள்.”

தாவீது:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“நான் என் எதிரிகளை வென்றேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“உமது சந்நிதியில்...”

என்று கூறுகிறான்.

அதாவது:

வெற்றி மனித வலிமையால் அல்ல.

தேவனுடைய சந்நிதியால்.

10. “சந்நிதி” — פָּנִים

פָּנִים — Pānīm

பானீம்

= முகம் / சந்நிதி / முன்னிலை.

எபிரேயத்தில்:

“தேவனுடைய முகம்”

என்பது:

தேவனுடைய சந்நிதி

என்ற கருத்தைத் தருகிறது.

11. வசனம் 4 — “என் நியாயத்தை விசாரித்தீர்”

“நீர் என் நியாயத்தையும் என் வழக்கையும் விசாரித்து...”

இங்கே தேவன்:

நீதிபதி

வழக்கறிஞர் அல்ல.

தாவீது தனது வழக்கை தேவனிடம் ஒப்படைக்கிறான்.

இது சங்கீதம் 7-ன் தொடர்ச்சி.

12. வசனம் 5 — துன்மார்க்கரின் பெயர் அழிக்கப்படும்

“நீர் ஜாதிகளைத் தண்டித்து, துன்மார்க்கரை அழித்தீர்; அவர்கள் பெயரை என்றென்றைக்கும் அழித்துப்போட்டீர்.”

பண்டைய உலகில்:

பெயர் = நினைவு + மரபு + எதிர்காலம்.

ஒருவருடைய பெயர் அழிக்கப்படுதல்:

அவனுடைய நினைவும் தாக்கமும் முடிவடைவது.

என்ற கருத்தைத் தருகிறது.

13. வசனம் 6 — நகரங்களின் அழிவு

“சத்துருவின் அழிவுகள் என்றென்றும் முடிந்துபோயின...”

பண்டைய இஸ்ரவேலின் வரலாற்றுப் பின்னணியில்:

நகரம் = அதிகாரம் + பொருளாதாரம் + பாதுகாப்பு + ஆட்சி.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

ஒரு நகரம் அழிந்தால்:

அதிகார அமைப்பு முழுவதும் சரியும்.

ஆனால் மனித அரசுகளுக்கு எதிராக:

தேவனுடைய ராஜ்யம் நிலைத்திருக்கும்.

14. வசனம் 7 — “கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் இருப்பார்”

“கர்த்தரோ என்றென்றைக்கும் உட்கார்ந்திருக்கிறார்; தமது சிங்காசனத்தை நியாயத்திற்காக ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார்.”

இது சங்கீதம் 9-ன் மிக முக்கியமான இறையியல் வசனம்.

קִּסֶּה — Kisse

கிஸ்ஸே

= சிங்காசனம்.

தேவனுடைய சிங்காசனம்:

அதிகாரத்தின் சின்னம்.

ஆனால் அவர் சிங்காசனத்தில்:

நியாயத்திற்காக அமர்கிறார்.

15. “நியாயம்” — מִשְׁפָּט

מִשְׁפָּט — Mishpāt

மிஷ்பாத்

= நீதி / நியாயம் / நீதியான தீர்ப்பு.

சங்கீதம் 7-ல் பார்த்த சொல்.

இப்போது மீண்டும் வருகிறது.

தேவனுடைய சிங்காசனம்

•
தேவனுடைய நீதி

இவை பிரிக்க முடியாதவை.

16. வசனம் 8 — “நீதியினால் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்”

“அவர் உலகத்தை நீதியினால் நியாயந்தீர்ப்பார்; ஜனங்களை நேர்மையினால் நியாயந்தீர்ப்பார்.”

இங்கே:

טֵוֵּל — Tēvāl

தேவேல்

= உலகம் / வாழக்கூடிய உலகம்.

தேவனுடைய நீதித்தீர்ப்பு:

ஒரு தேசத்திற்கு மட்டும் அல்ல.

முழு உலகத்திற்கும்.

17. வசனம் 9 — சங்கீதத்தின் பொக்கிஷமான வசனம்

“ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு கர்த்தர் அடைக்கலமானவர்; ஆபத்துக்காலங்களில் அரணானவர்.”

இது மிகவும் ஆழமான வசனம்.

מִסְגָּו — Misgāv

மிஸ்காவ்

= உயரமான பாதுகாப்பு இடம் / கோட்டை / அரண்.

அதாவது:

எதிரி எட்ட முடியாத உயர்ந்த பாதுகாப்பிடம்.

18. “ஒடுக்கப்பட்டவர்” — דַּחַךְ

דַּחַךְ — Dakh

தாக்

= நசுக்கப்பட்ட / ஒடுக்கப்பட்ட / தாழ்த்தப்பட்ட.

தேவன்:

பலவானுக்கு மட்டும் தேவன் அல்ல.

நசுக்கப்பட்டவர்களின்:

அரண்.

19. வசனம் 10 — “உம்முடைய நாமத்தை அறிந்தவர்கள்”

“உமது நாமத்தை அறிந்தவர்கள் உம்மை நம்பியிருப்பார்கள்.”

இங்கே:

יָדָעַ — Yādāʿ

யாதா

= அறிதல்.

எபிரேயத்தில் “அறிதல்” என்பது:

தகவலை அறிதல் மட்டும் அல்ல.

அது:

உறவு + அனுபவம் + நெருக்கமான அறிவு.

20. “நம்பிக்கை” — נֶאֱמָר

נֶאֱמָר — Bāʾal

பாதாக்

= நம்பிக்கை வைப்பது / பாதுகாப்பாக நம்புவது.

அதனால்:

தேவனை அறிதல்

→

தேவனை நம்புதல்.

இவை இரண்டும் தொடர்புடையவை.

21. வசனம் 11 — “சீயோனில் வாசமாயிருக்கிற கர்த்தரைப் பாடுங்கள்”

“சீயோனில் வாசமாயிருக்கிற கர்த்தரைப் பாடுங்கள்; ஜனங்களுக்குள்ளே அவர் செய்த செயல்களை அறிவியுங்கள்.”

இங்கே:

𐤊𐤍𐤁 — Tsiyyōn

சீயோன்

இஸ்ரவேலின்:

ஆராதனை + தேவனுடைய சந்நிதி + ராஜ்யம்

ஆகியவற்றின் முக்கிய அடையாளமாகிறது.

22. “அவர் செய்த செயல்களை அறிவியுங்கள்”

இது முக்கியமான மிஷனரி கொள்கை.

தேவன் செய்ததை:

நினைவில் வைத்திருப்பது மட்டும் போதாது.

அதை:

மற்றவர்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும்.

சங்கீதம் 9:

துதி → சாட்சி

என்று செல்கிறது.

23. வசனம் 12 — “இரத்தத்தை விசாரிக்கிறவர்”

“இரத்தத்திற்குப் பழிவாங்குகிறவர் அவர்களை நினைவுகூருகிறார்...”

இங்கே:

தேவன் கொல்லப்பட்டவர்களையும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களையும் மறப்பதில்லை.

எபிரேய வேதாகமத்தில்:

דָּם — Dām

தாம்

= இரத்தம்.

“இரத்தம் கூப்பிடுகிறது” என்ற கருத்து ஆதியாகமம் 4:10-லும் வருகிறது.

ஆபேலின் இரத்தம்:

தேவனிடம் கூப்பிட்டது.

அதேபோல:

அநீதியால் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தை தேவன் புறக்கணிப்பதில்லை.

24. வசனம் 13-14 — “மரண வாசல்களிலிருந்து என்னை எழுப்பும்”

“மரணத்தின் வாசல்களிலிருந்து என்னை உயர்த்துகிறவரே...”

இது ஒரு வலிமையான உருவகம்.

𐤎𐤁𐤊𐤍𐤁

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

Daltê-Māvet

= மரணத்தின் வாசல்கள்.

மரணம்:

ஒரு கோட்டை / நகரம்

போல உருவகப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆனால் தேவன்:

அதன் வாசலிலிருந்தும் மீட்க முடியும்.

25. வசனம் 14 — “சீயோனின் குமாரத்தியின் வாசல்களில்”

தாவீது மீட்கப்பட்ட பிறகு:

தனிப்பட்ட வெற்றியை மட்டும் கொண்டாடவில்லை.

அவன்:

“சீயோனின் குமாரத்தியின் வாசல்களில் உம்முடைய புகழை அறிவிப்பேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

அதாவது:

தேவன் செய்த இரட்சிப்பு

→

பொதுவான சாட்சி

→

பொதுவான துதி.

26. வசனம் 15 — “அவர்கள் வெட்டிய குழியில் தாங்களே விழுந்தார்கள்”

இது சங்கீதம் 7-ல் பார்த்த அதே நீதிக் கொள்கையைத் தொடர்கிறது.

தீமை தன்னையே சிக்கவைக்கும்.

சங்கீதம் 7:

“அவன் வெட்டிய குழியில் அவனே விழுவான்.”

சங்கீதம் 9:

“ஜாதிகள் தாங்கள் உண்டாக்கிய குழியிலே விழுந்தார்கள்.”

இது வேதாகமத்தில்:

விதைத்ததை அறுப்பது

என்ற நீதிக் கொள்கையை வெளிப்படுத்துகிறது.

27. வசனம் 16 — “கர்த்தர் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்”

“கர்த்தர் தம்மை வெளிப்படுத்தி நியாயத்தீர்ப்பைச் செய்தார்.”

எபிரேயத்தில்:

נֹדָה — Nōda

நோதா

= அறியப்படுதல் / தன்னை வெளிப்படுத்துதல்.

தேவனுடைய நீதித்தீர்ப்பு:

தேவன் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

அவர்:

நீதியுள்ளவர்.

28. வசனம் 17 — “துன்மார்க்கர் ஷியோலுக்குத் திரும்புவார்கள்”

“துன்மார்க்கர் பாதாளத்துக்குத் திரும்புவார்கள்...”

שִׁי'וֹל — She'ol

ஷியோல்

= இறந்தவர்களின் உலகம் / கல்லறை சார்ந்த நிலை.

இங்கே துன்மார்க்கத்தின் முடிவை நினைவூட்டுகிறார்:

தேவனை மறந்து வாழும் வாழ்க்கைக்கு நித்திய மதிப்பு இல்லை.

29. வசனம் 18 — ஏழை மறக்கப்படமாட்டான்

“ஏழை என்றென்றைக்கும் மறக்கப்படுவதில்லை; சிறுமைப்பட்டவர்களின் நம்பிக்கை என்றென்றைக்கும் கெட்டுப்போவதில்லை.”

இது சங்கீதம் 9-ன் இருதயம்.

עֵבְיוֹן — 'Evyôn

எப்யோன்

= ஏழை / தேவையுள்ளவன் / உதவி தேவைப்படுகிறவன்.

தேவன்:

அவர்களை மறப்பதில்லை.

30. “நம்பிக்கை” — תִּקְוָה

תִּקְוָה — Tiqvāh

திக்வா

= நம்பிக்கை / எதிர்பார்ப்பு.

இது வெறும்:

“ஒருவேளை நல்லது நடக்கலாம்.”

என்ற நம்பிக்கை அல்ல.

தேவனை நோக்கி:

“அவர் செயல்படுவார்”

என்று எதிர்பார்த்திருப்பது.

31. வசனம் 19 — “எழுந்தருளும், கர்த்தாவே”

“கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்; மனுஷன் பெலங்கொள்ளாதபடி...”

மீண்டும்:

קוּם — Qûm

கூம்

= எழுதல் / செயல்படுத்தல்.

தாவீது தேவனை:
“நீதியுடன் செயல்படும்.”
என்று வேண்டுகிறான்.

32. வசனம் 20 — “அவர்கள் மனுஷர் என்று அறியட்டும்”

“கர்த்தாவே, அவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கும்; ஜாதிகள் தாங்கள் மனுஷர் என்று அறியட்டும்.”

இது சங்கீதம் 9-ன் இறுதி செய்தி.

மனிதன்:

வரையறுக்கப்பட்டவன்.

தேவன்:

எல்லையற்றவர்.

மனிதன்:

தன்னை ராஜாவாக நினைக்கலாம்.

தேவன்:

உண்மையான ராஜா.

33. சங்கீதம் 9-ன் முக்கிய எபிரேய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

לֵו	Lēv	இருதயம்
נִפְלְאוֹת	Niflā'ot	அதிசய செயல்கள்
עֲלִיּוֹן	'Elyōn	உன்னதமானவர்
סָמַח	Sāmāḥ	மகிழ்தல்
פָּנִים	Pānīm	சந்நிதி
כִּסֵּה	Kisse'	சிங்காசனம்
מִשְׁפָּאֵךְ	Mishpāṭ	நீதி / தீர்ப்பு
מִסְגָּב	Misgāv	அரண் / உயர்ந்த கோட்டை
יָדָא	Yāda'	அறிதல்
בָּאֵחַ	Bāṭaḥ	நம்புதல்
צִיּוֹן	Tsiyyōn	சீயோன்
דָּם	Dām	இரத்தம்
שֶׁ'וֹל	She'ol	வியோல்
תִּקְוָה	Tiqvāh	நம்பிக்கை

34. சங்கீதம் 9-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

முழு இருதயத்துடன் துதி

↓

தேவனுடைய அதிசயங்களை நினை

↓

தேவனுடைய நீதியை நம்பு

↓

ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர் அரண்

↓

தேவனை அறிந்தவர்கள் அவரை நம்புவார்கள்

↓

தேவன் செய்ததை அறிவி

↓

மரணத்தின் வாசலிலிருந்தும் மீட்பு

↓

ஏழைகளின் நம்பிக்கை

↓

தேவன் எழுந்து நியாயந்தீர்ப்பார்

35. சங்கீதம் 9-ன் 7 ஆவிக்குரிய பாடங்கள்

1. முழு இருதயத்துடன் தேவனைத் துதி செய்

வசனம் 1

2. தேவனுடைய கடந்தகால செயல்களை நினைவில் கொள்

வசனம் 1-2

3. தேவனுடைய சிங்காசனம் நீதியின் சிங்காசனம்

வசனம் 7

4. ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் அரண்

வசனம் 9

5. தேவனை உண்மையாக அறிந்தவர்கள் அவரை நம்புவார்கள்

வசனம் 10

6. தேவன் ஏழைகளையும் மறக்கமாட்டார்

வசனம் 18

7. மனிதன் வரையறுக்கப்பட்டவன்; தேவன் உன்னதமானவர்

வசனம் 19-20

36. சங்கீதம் 7 → சங்கீதம் 9

இந்த இரண்டு சங்கீதங்களையும் இணைத்துப் பாருங்கள்:

சங்கீதம் 7

“தேவனே, என் வழக்கை விசாரியும்.”

சங்கீதம் 9

“தேவனே, உலகத்தை நீதியால் நியாயந்தீர்ப்பீர்.”

அதாவது:

தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் நீதியிலிருந்து உலகளாவிய தேவனுடைய நீதிக்குச் சங்கீதம் விரிவடைகிறது.

37. சங்கீதம் 1-9 — இதுவரை வந்த ஆவிக்குரிய பயணம்

சங்கீதம் 1

→ இரண்டு வழிகள்

சங்கீதம் 2

→ தேவனுடைய ராஜா

சங்கீதம் 3

→ தேவன் என் கேடகம்

சங்கீதம் 4

→ தேவன் என் சமாதானம்

சங்கீதம் 5

→ தேவன் என் வழிநடத்துபவர்

சங்கீதம் 6

→ தேவன் என் கண்ணீரைக் கேட்கிறவர்

சங்கீதம் 7

→ தேவன் என் நீதியான நியாயாதிபதி

சங்கீதம் 8

→ தேவன் படைப்பின் ஆண்டவர்; மனிதனுக்கு கனம் கொடுத்தவர்

சங்கீதம் 9

→ தேவன் உலகத்தின் நீதியான ராஜா; ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரண்

□ சங்கீதம் 9-ன் மையச் செய்தி

“ஒடுக்கப்பட்டவன் தனியாக இல்லை; நீதியான தேவன் அவனுடைய அரண்.”

மனிதர்கள் மறந்தாலும்:

தேவன் மறப்பதில்லை.

உலகம் அநீதியாக இருந்தாலும்:

தேவனுடைய சிங்காசனம் நீதியின்மேல் நிற்கிறது.

நீ பலவீனமாக இருந்தாலும்:

கர்த்தர் உனக்கு மிஸ்காவ் — உயர்ந்த அரண்.

நம்பிக்கை தாமதமாகத் தோன்றினாலும்:

திக்வா — நம்பிக்கை அழிந்துபோவதில்லை.

□ நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வசனம்:

“ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு கர்த்தர் அடைக்கலமானவர்; ஆபத்துக்காலங்களில் அரணானவர்.” — சங்கீதம் 9:9

சங்கீதம் 9 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 9-ன் மையச் செய்தி

“தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி; ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அடைக்கலம்; தம்மைத் தேடுகிறவர்களை அவர் கைவிடுவதில்லை. ஆகவே கடந்த காலத்தில் செய்த கிரியைகளை நினைத்து அவரைத் துதித்து, எதிர்காலத்தையும் அவருடைய கைகளில் ஒப்படைக்கலாம்.”

சங்கீதம் 9-ல் ஒரு அழகான மாற்றம் இருக்கிறது:

துதி → நினைவு → ஜெபம் → நம்பிக்கை.

பிரசங்கம்: 1 “என் முழு இருதயத்தோடும் உம்மைத் துதிப்பேன்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 9:1-2

“என் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரைத் துதிப்பேன்; உம்முடைய அதிசயங்களையெல்லாம் விவரிப்பேன். உம்மில் மகிழ்ந்து களிகூருவேன்; உன்னதமானவரே, உமது நாமத்தைப் பாடுவேன்.”
தாவீது முதலில் தன்னுடைய பிரச்சினைகளைப் பேசவில்லை. முதலில் தேவனைத் துதிக்கிறான்.

1. “என் முழு இருதயத்தோடும்”

தாவீது:

“கொஞ்சம் துதிப்பேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

“என் முழு இருதயத்தோடும்” என்று சொல்கிறான்.

எபிரெயத்தில் נִפְלֹאֶת – nifla'ot (நிப்லாஓத்) என்பது இருதயம்.

வேதாகமத்தில் இருதயம் என்பது உணர்ச்சிகளை மட்டும் அல்ல:

- சிந்தனை
- விருப்பம்
- தீர்மானம்
- உணர்ச்சி
- உள்ளார்ந்த மனிதன்

எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது.

அதாவது:

தேவனை வாயால் மட்டும் அல்ல; முழு உள்ளத்தோடும் துதி செய்.

2. “உம்முடைய அதிசயங்களையெல்லாம்”

எபிரெயத்தில் נִסְיָנוֹת – nifla'ot (நிப்லாஓத்).

இதன் பொருள்:

- அதிசயமான செயல்கள்
- ஆச்சரியமான கிரியைகள்
- மனிதனால் செய்ய முடியாத தேவனுடைய செயல்கள்

தாவீது தேவனுடைய கடந்தகால கிரியைகளை நினைக்கிறான்.

நாமும் சில நேரங்களில்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“தேவன் என்ன செய்தார்?”

என்பதை மறந்துவிடுகிறோம்.

ஆனால் துதி செய்ய வேண்டிய ஒரு முக்கிய காரணம்:

தேவன் கடந்த காலத்தில் செய்ததை நினைவுகூர்வது.

சங்கீதம் 103:2

“என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதே.”

3. துதி சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு முன்பே இருதயத்தை மாற்றுகிறது

பவுலும் சீலாவும் சிறையில் இருந்தபோது:

அப்போஸ்தலர் 16:25

“நடுராத்திரியிலே பவுலும் சீலாவும் ஜெபம்பண்ணி, தேவனைத் துதித்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்...”

சிறை இருந்தது.

ஆனால் துதி இருந்தது.

சங்கிலி இருந்தது.

ஆனால் ஆராதனை இருந்தது.

துதி என்பது சூழ்நிலை நன்றாக இருப்பதற்காக மட்டும் அல்ல.

தேவன் நல்லவர் என்பதற்காக.

□ ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உன் வாழ்க்கையில் எல்லாம் சரியாக இல்லாவிட்டாலும்:

“கர்த்தாவே, நீர் நல்லவர்”

என்று சொல்ல முடியும்.

முக்கிய சத்தியம்

“சூழ்நிலை மாறுவதற்கு முன்பே துதி செய்யும் இருதயத்தை தேவன் உருவாக்குகிறார்.”

பிரசங்கம்:2 “ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு கர்த்தர் அடைக்கலம்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 9:9-10

“ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கர்த்தர் அடைக்கலமானவர்; ஆபத்துக்காலங்களில்

அடைக்கலமானவர். உமது நாமத்தை அறிந்தவர்கள் உம்மை நம்புவார்கள்;

கர்த்தாவே, உம்மைத் தேடுகிறவர்களை நீர் கைவிடுவதில்லை.”

இது சங்கீதம் 9-ன் மிகப் பெரிய ஆறுதல் செய்திகளில் ஒன்று.

1. “ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்”

எபிரெயத்தில் דַּק – dak அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய சொற்கள் தாழ்த்தப்பட்ட,

நசுக்கப்பட்ட, துன்புறுத்தப்பட்ட மனிதனை குறிக்கும்.

இவர்கள்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

- அநியாயமாக நடத்தப்பட்டவர்கள்
- பலவீனமானவர்கள்
- உதவியற்றவர்கள்
- மனித ஆதரவில்லாதவர்கள்

ஆக இருக்கலாம்.

அவர்களுக்கு தேவன்:

“அடைக்கலம்.”

2. “ஆபத்துக்காலங்களில் அடைக்கலம்”

கவனியுங்கள்:

தேவன்:

“ஆபத்து வராது”

என்று சொல்லவில்லை.

ஆனால்:

“ஆபத்துக்காலங்களில் அடைக்கலம்”

என்று சொல்லப்படுகிறது.

அதாவது:

ஆபத்து இருக்கலாம்; ஆனால் நீ தனியாக இல்லை.

சங்கீதம் 46:1

“தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர்.”

3. “உமது நாமத்தை அறிந்தவர்கள்”

இங்கே “அறிதல்” என்பது வெறும் தகவலை அறிதல் அல்ல.

எபிரெயத்தில் יָדָע – yāda’ (யாதா).

இதன் கருத்து:

- அறிதல்
- அனுபவித்தல்
- உறவு வைத்திருத்தல்
- நெருக்கமாக அறிதல்

அதாவது:

தேவன் இருக்கிறார் என்று தெரிந்திருப்பது மட்டும் போதாது; தேவனை அறிந்து அவரை நம்ப வேண்டும்.

4. “நீர் கைவிடுவதில்லை”

இது மிகவும் ஆறுதலான வார்த்தை.

“கர்த்தாவே, உம்மைத் தேடுகிறவர்களை நீர் கைவிடுவதில்லை.”

மனிதர்கள் கைவிடலாம்.

நண்பர்கள் விலகலாம்.

உறவுகள் மாறலாம்.

ஆனால்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

தேவன் கைவிடமாட்டார்.

உபாகமம் 31:8

“அவர் உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை; பயப்படாதே, கலங்காதே.”

முக்கிய சத்தியம்

“உன்னை எல்லோரும் விட்டாலும், உன்னைத் தேடுகிற தேவன் உன்னை ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார்.”

பிரசங்கம்:3 “கர்த்தர் நியாயந்தீர்ப்பார்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 9:7-8

“கர்த்தரோ என்றென்றைக்கும் வீற்றிருக்கிறார்; நியாயந்தீர்ப்புக்காகத் தமது சிங்காசனத்தை ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் உலகத்தை நீதியோடே நியாயந்தீர்ப்பார்; ஜனங்களைச் செம்மையோடே விசாரிப்பார்.”
இந்த வசனங்கள் தேவனுடைய நீதியை வெளிப்படுத்துகின்றன.

1. தேவனுடைய சிங்காசனம் நிலையானது

மனிதர்களுடைய அதிகாரம் மாறுகிறது.

ஆட்சிகள் மாறுகின்றன.

பதவிகள் மாறுகின்றன.

ஆனால்:

“கர்த்தரோ என்றென்றைக்கும் வீற்றிருக்கிறார்.”

தானியேல் 7:9

தானியேல் தரிசனத்தில் தேவனுடைய சிங்காசனம் காணப்படுகிறது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:2

“இதோ, பரலோகத்தில் ஒரு சிங்காசனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது...”

உலகத்தில் பல சிங்காசனங்கள் இருக்கலாம்.

ஆனால்:

இறுதி அதிகாரம் தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கே.

2. “உலகத்தை நீதியோடே நியாயந்தீர்ப்பார்”

தேவன் நியாயந்தீர்க்கும்போது:

பணம் பார்த்து அல்ல.

பதவி பார்த்து அல்ல.

மனித அங்கீகாரம் பார்த்து அல்ல.

நீதியின்படி.

ஆதியாகமம் 18:25

“சர்வலோக நியாயாதிபதி நீதிசெய்யாதிருப்பாரோ?”

ஆபிரகாம் தேவனுடைய நீதியை நம்பினான்.

3. அநியாயம் நிரந்தரமானது அல்ல

சில நேரங்களில்:

“அநியாயம் வெற்றி பெறுகிறதே!”

என்று தோன்றலாம்.

ஆனால் சங்கீதம் 9 சொல்கிறது:

தேவன் சிங்காசனத்தில் இருக்கிறார்.

அதனால்:

அநியாயத்தின் வெற்றி தற்காலிகமானது; தேவனுடைய நீதி நித்தியமானது.

ரோமர் 12:19

“பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதில் செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

4. நீ உன் வழக்கை தேவனிடம் ஒப்படைக்கலாம்

உனக்கு எதிராக பொய் பேசப்பட்டிருக்கலாம்.

உன்னை தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கலாம்.

நீ செய்திராத காரியத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

அப்போது:

உண்மையில் நிலைத்திரு.

தேவனிடம் ஒப்படை.

பழிவாங்காதே.

1 பேதுரு 2:23

கிறிஸ்து தம்மை நீதியுள்ள நியாயாதிபதியிடம் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

முக்கிய சத்தியம்

“உன்னைப் பற்றிய எல்லா தீர்ப்புகளும் மனிதர்களுடைய கைகளில் இல்லை; இறுதி நியாயாதிபதி தேவனே.”

பிரசங்கம்:4 “கர்த்தாவே, என்னை இரங்கும்; மரணத்தின் வாசல்களிலிருந்து என்னை உயர்த்தும்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 9:13-14

“கர்த்தாவே, என்னை இரங்கும்; மரணத்தின் வாசல்களிலிருந்து என்னை

உயர்த்துகிறவரே, என்னை வெறுக்கிறவர்களால் எனக்கு உண்டாகும்

உபத்திரவத்தைப் பாரும. சீயோன் குமாரத்தியின் வாசல்களில் உமது

புகழ்ச்சிகளையெல்லாம் சொல்லும்படிக்கு, நான் உமது இரட்சிப்பில் களிகூருவேன்.”

இங்கே தாவீது:

“மரணத்தின் வாசல்களிலிருந்து”

என்று சொல்கிறான்.

அதாவது அவன் மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் இருந்தான்.

ஆனால் அவன் எதிர்பார்ப்பை இழக்கவில்லை.

1. “என்னை இரங்கும்”

எபிரெயத்தில் இரக்கம் என்ற கருத்து יָנַן – ḥānan (ஹானன்) என்ற வேர்ச்சொல்லோடு தொடர்புடையது.

இதன் பொருள்:

- இரக்கம் காட்டுதல்
- கிருபை செய்தல்
- தகுதியில்லாதவருக்கு தயவு செய்தல்

தாவீது:

“நான் தகுதியானவன் என்பதால் காப்பாற்றும்”

என்று கேட்கவில்லை.

“என்னை இரங்கும்” என்று கேட்கிறான்.

2. “மரணத்தின் வாசல்கள்”

மரணம் என்பது மனிதனுடைய கடைசி எல்லை போலத் தோன்றலாம்.

ஆனால் தாவீதுக்கு:

தேவன் அந்த வாசல்களையும் கடந்து காப்பாற்ற வல்லவர்.

சங்கீதம் 23:4

“நான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கிலே நடந்தாலும் பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன்;

தேவரீர் என்னோடேகூட இருக்கிறீர்...”

தேவன் பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறார்.

அவர் வாசலிலும் இருக்கிறார்.

அவர் மரணத்தைக் காட்டிலும் பெரியவர்.

3. “உமது இரட்சிப்பில் களிகூருவேன்”

தாவீதின் நோக்கம்:

காப்பாற்றப்பட்ட பிறகு சும்மா இருப்பது அல்ல.

“உமது புகழ்ச்சிகளையெல்லாம் சொல்லும்படிக்கு...”

அவன் இரட்சிப்பை:

சாட்சியாக மாற்ற விரும்புகிறான்.

தேவன் உன்னை ஒரு பள்ளத்திலிருந்து எடுத்தால்,

அந்த சாட்சியை மறைத்து வைக்காதே.

சங்கீதம் 66:16

“தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களே, வாருங்கள், கேளுங்கள்; அவர் என்

ஆத்துமாவுக்குச் செய்ததை அறிவிப்பேன்

4. “மரணத்தின் வாசல்களிலிருந்து” — கிறிஸ்துவில்

முழுமையான நம்பிக்கை

புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த நம்பிக்கை இன்னும் உயர்ந்த நிலையை அடைகிறது.

யோவான் 11:25

இயேசு சொன்னார்:

“நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்.”

கிறிஸ்துவில்:

மரணம் முடிவு அல்ல.

1 கொரிந்தியர் 15:54-55

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலால் மரணத்தின் மேல் வெற்றி அறிவிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே சங்கீதம் 9-ன் நம்பிக்கை:

“தேவன் மரணத்தின் வாசலிலிருந்தும் என்னை உயர்த்துவார்”

என்ற நம்பிக்கையாக இருக்கிறது.

சங்கீதம் 10 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 10-ன் முக்கிய தன்மை

சங்கீதம் 9 மற்றும் 10 ஆகியவை ஒன்றோடொன்று மிகவும் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளன.

சங்கீதம் 9-ல்:

தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி.

சங்கீதம் 10-ல்:

“அப்படியானால், கர்த்தாவே, நீர் ஏன் மறைந்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது?”

என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இது விசுவாசத்திற்கு எதிரான கேள்வி அல்ல.

மாறாக:

அநீதியின் நடுவிலும் தேவனைத் தேடும் விசுவாசியின் அழகை.

2. சங்கீதம் 10-ன் தொடக்கம்

“கர்த்தாவே, நீர் ஏன் தூரத்தில் நிற்கிறீர்? ஆபத்துக்காலங்களில் ஏன் மறைந்துகொள்கிறீர்?”

— சங்கீதம் 10:1

எபிரேயத்தில்:

לָמָּה? — Lāmāh

லாமா

= ஏன்?

இதே கேள்வி சங்கீதங்களில் பல இடங்களில் வருகிறது.

இது:

“தேவன் இல்லை”

என்ற நம்பிக்கையின்மை அல்ல.

மாறாக:

“தேவன் இருக்கிறார் என்று நான் அறிகிறேன்; ஆனால் இப்போது அவர் ஏன் அமைதியாக இருக்கிறார்?”

என்ற வேதனையான விசுவாசக் கேள்வி.

3. “தூரத்தில்” — רָחֹק

רָחֹק — Rāhōq

ராஹோக்

= தூரம் / தொலைவு.

தாவீதுக்கு தேவன் உண்மையில் தூரமாகிவிடவில்லை.

ஆனால்:

அவருடைய செயல்பாடு கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை.

இதுதான் சங்கீதம் 10-ன் முதல் ஆவிக்குரிய உண்மை:

தேவன் அமைதியாக இருப்பது = தேவன் இல்லாதிருப்பது அல்ல.

4. “மறைந்துகொள்கிறீர்”

סָתַר — Sātar

சாதார்

= மறைத்தல் / மறைந்து கொள்தல்.

சங்கீதக்காரனுடைய அனுபவம்:

“தேவனே, நான் உம்மைத் தேடுகிறேன்; ஆனால் உமது செயல் எனக்குத் தெரியவில்லை.”

இது விசுவாச வாழ்க்கையில் வரும் ஒரு உண்மையான அனுபவம்.

5. வசனம் 2 — துன்மார்க்கனின் பெருமை

“துன்மார்க்கன் தன் பெருமையில் ஏழையை மிகவும் துன்பப்படுத்துகிறான்...”

இங்கே முக்கியமான எபிரேய சொல்:

רָשָׁה — Rāshā

ராஷா

= துன்மார்க்கன் / குற்றவாளி / நீதியற்றவன்.

இதற்கு எதிர்ச்சொல்:

צַדִּיק — Tsaddiq

சத்தீக்

= நீதிமான்.

சங்கீதம் 1 முதல் இந்த இரண்டு வாழ்க்கை முறைகளின் வேறுபாடு தொடர்ந்து வருகிறது.

6. “பெருமை” — גָּאָוָה

גָּאָוָה — Ga'āwāh

கஅவாஹ்

= பெருமை / அகந்தை / உயர்வுணர்வு.

இங்கே பிரச்சினை வெறும்:

அவன் பெருமையாக இருக்கிறான்

என்பது அல்ல.

அவனுடைய பெருமை:

மற்றவர்களை ஒடுக்குகிறது.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

அதனால் வேதாகமத்தில் பெருமை ஒரு உள்ளார்ந்த பாவம் மட்டுமல்ல;
சமூக அநீதிக்கும் காரணமாகிறது.

7. வசனம் 3 — துன்மார்க்கன் எதைப் புகழ்கிறான்?

“துன்மார்க்கன் தன் இருதயத்தின் ஆசையைப் புகழுகிறான்...”

அவன்:

தேவனைப் புகழ்வில்லை.

அவன்:

தன் ஆசையைப் புகழ்கிறான்.

இது மிகவும் முக்கியமான ஆவிக்குரிய எச்சரிக்கை.

தேவன் மைய வாழ்க்கை

vs.

ஆசை மைய வாழ்க்கை

8. “ஆசை” — תַּאֲוָה

תַּאֲוָה — Ta'āwāh

தஅவாஹ்

= ஆசை / விருப்பம் / பேராசை.

ஆசை தானாகவே எப்போதும் பாவம் அல்ல.

ஆனால்:

தேவனைவிட ஆசை மேலான இடத்தைப் பெறும்போது அது விக்கிரகமாகிறது.

9. வசனம் 4 — “தேவன் இல்லை”

“துன்மார்க்கன் தன் அகந்தையினால் தேவனைத் தேடான்; அவனுடைய
எண்ணங்களிலெல்லாம் தேவன் இல்லை.”

இங்கே மிக முக்கியமானது:

அவன் வெளிப்படையாக:

“தேவன் இல்லை.”

என்று சொல்லாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால் அவனுடைய வாழ்க்கை:

“தேவன் இல்லை போல”

நடக்கிறது.

இதுதான் நடைமுறை நாத்திகம்.

10. “தேவன் இல்லை” — אֱלֹהִים

אֱלֹהִים — 'Ēl

ஏன்

= இல்லை.

אֱלֹהִים — 'Elohîm

எலோஹீம்

= தேவன்.

கருத்து:

“என் வாழ்க்கையின் கணக்கில் தேவன் தேவையில்லை.”
இதுவே துன்மார்க்கத்தின் ஆழமான பிரச்சினை.

11. வசனம் 5 — “அவனுடைய வழிகள் எப்போதும் நிலைத்திருக்கின்றன”

துன்மார்க்கனுக்கு:

“நான் செய்வது எதுவும் தவறாகாது”

என்ற மனநிலை வருகிறது.

அவன்:

தன் வெற்றியை தேவனுடைய மௌனம் என்று தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறான்.

தேவன் உடனடியாகத் தீர்ப்பளிக்காததால்:

“எனக்கு ஒன்றும் ஆகாது.”

என்று நினைக்கிறான்.

12. வசனம் 6 — “நான் அசைக்கப்படுவதில்லை”

“நான் ஒருபோதும் அசைக்கப்படுவதில்லை; தலைமுறை தலைமுறையாகத் தீமை என்னை அடையாது என்று அவன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறான்.”

இது:

False Security

பொய்யான பாதுகாப்பு.

துன்மார்க்கனுடைய பாதுகாப்பு:

தேவனில் இல்லை.

அவன்:

தன்னுடைய சக்தி, செல்வம், அதிகாரம், திட்டம்

ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை வைக்கிறான்.

13. வசனம் 7 — நாக்கின் பாவம்

“அவன் வாய் சாபத்தினாலும், வஞ்சகத்தினாலும், கொடுமையினாலும் நிறைந்திருக்கிறது...”

இங்கே சங்கீதக்காரன் ஒரு முக்கியமான உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறார்:

இருதயத்தில் இருப்பது வாயில் வெளிப்படும்.

இயேசுவும் இதையே மத்தேயு 12:34-ல் கற்பிக்கிறார்:

“இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்.”

14. வசனம் 8-10 — மறைவான இடத்தில் வேட்டையாடுபவன்

துன்மார்க்கன்:

- கிராமங்களில் மறைகிறான்
- ஒளிந்திருந்து பார்க்கிறான்
- பலவீனரைப் பிடிக்கிறான்

- ஏழைகளை வலையில் சிக்கவைக்கிறான்

இது ஒரு:

வேட்டைக்காரன்

என்ற உருவகத்தை உருவாக்குகிறது.

15. “ஏழை” — אֲנִי

אֲנִי — ‘Ānî

ஆனி

= ஏழை / தாழ்த்தப்பட்டவர் / ஒடுக்கப்பட்டவர் / துன்பப்படுபவர்.

இது சங்கீதம் 9-ன்:

ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு கர்த்தர் அரண்

என்ற கருத்துடன் இணைகிறது.

16. வசனம் 11 — “தேவன் மறந்துவிட்டார்”

“தேவன் மறந்துவிட்டார்; அவர் தமது முகத்தை மறைத்துக்கொண்டார்; அவர் ஒருபோதும் பார்க்கமாட்டார் என்று அவன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறான்.”

இதுதான் துன்மார்க்கனுடைய மிகப்பெரிய தவறு.

அவன்:

தேவனுடைய பொறுமையை

தேவனுடைய பலவீனம்

என்று நினைக்கிறான்.

17. ஆனால் சங்கீதக்காரன் உடனே ஜெபிக்கிறான்

வசனம் 12:

“கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்; தேவனே, உமது கையை உயர்த்தும்; தாழ்த்தப்பட்டவர்களை மறவாதேயும்.”

மீண்டும்:

קִּיּוּם — Qîm

கூம்

= எழுதல் / செயல்படுத்தல்.

சங்கீதம் 7, 9, 10 ஆகியவற்றிலும் இந்த அழைப்பு தொடர்கிறது.

18. “உமது கையை உயர்த்தும்”

வேதாகமத்தில்:

கை = அதிகாரம் + செயல்பாடு + வல்லமை

தேவனுடைய “கை” என்றால்:

தேவன் தலையிடும் வல்லமை.

தாவீது:

“கர்த்தாவே, தலையிடும்.”

என்று வேண்டுகிறான்.

19. வசனம் 14 — “நீர் பார்த்திருக்கிறீர்”

“நீர் பார்த்திருக்கிறீர்; துன்பத்தையும் மனவேதனையையும் கவனித்திருக்கிறீர்...”

இது சங்கீதம் 10-ன் திருப்புமுனை.

வசனம் 11:

“தேவன் பார்க்கமாட்டார்.”

வசனம் 14:

“நீர் பார்த்திருக்கிறீர்.”

என்று தாவீது அறிவிக்கிறான்.

அதாவது:

துன்மார்க்கனுடைய பொய் → தேவனுடைய உண்மை

20. “நீர் பார்த்திருக்கிறீர்” — רָאָה

רָאָה — Rā'ah

ராஆ

= பார்க்குதல் / கவனித்தல் / உணர்தல்.

தேவன்:

அநீதியைப் பார்க்கிறார்.

கண்ணீரைப் பார்க்கிறார்.

மனவேதனையைப் பார்க்கிறார்.

21. “அனாதைக்கு உதவியாளர்”

“அனாதை உம்மைச் சார்ந்திருக்கிறான்; நீரே அவனுக்கு உதவியாளர்.”

יָאֵתֵם — Yātôm

யாதோம்

= அனாதை.

பழைய ஏற்பாட்டில்:

அனாதை + விதவை + அந்நியன் + ஏழை

என்பவர்கள் சமூக ரீதியாக மிகவும் பாதுகாப்பற்றவர்கள்.

தேவன் அவர்களுடைய:

பாதுகாவலர்.

22. வசனம் 15 — துன்மார்க்கனின் கையை முறித்தல்

“துன்மார்க்கனுடைய புயத்தை முறித்துப்போடும்...”

இது உடல் வன்முறைக்கான மனித அழைப்பு அல்ல.

இது:

அநியாயத்தைச் செய்யும் அதிகாரத்தை தேவன் உடைத்தல்

என்ற கவிதை உருவகம்.

זָרַח — Zārâ

செரோஆ

= கை / புயம் / வலிமை.

“புயத்தை முறித்தல்”:

அவனுடைய அதிகாரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல்.

23. வசனம் 16 — “கர்த்தர் ராஜா”

“கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ராஜா; ஜாதிகள் அவருடைய தேசத்திலிருந்து அழிந்துபோகும்.”

இது சங்கீதம் 10-ன் உச்சக்கட்ட அறிவிப்பு.

துன்மார்க்கன் நினைக்கிறான்:

“நான் ராஜா.”

ஆனால் தாவிது அறிவிக்கிறான்:

“கர்த்தரே ராஜா.”

24. “ராஜா” — מֶלֶךְ

מֶלֶךְ — Melekh

மெலெக்

= ராஜா.

வேதாகமத்தின் மைய அறிவிப்பு:

மனித அரசர்கள் வருகிறார்கள்; போகிறார்கள்.

கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ராஜா.

25. வசனம் 17 — ஏழைகளின் ஆசையை கேட்கிறார்

“கர்த்தாவே, தாழ்மையானவர்களின் ஆசையை கேட்டருளினீர்; அவர்களுடைய இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்தி, உமது செவியைச் சாய்த்தருளவீர்.”

இங்கே:

אָוָה — Ta'āwāh

முன்பு துன்மார்க்கனுடைய ஆசை.

இங்கே:

தாழ்மையானவர்களின் பரிசுத்தமான விருப்பம்.

ஒரே சொல் வெவ்வேறு சூழலில்:

பாவ ஆசை

vs.

தேவனை நோக்கிய பரிசுத்த வாஞ்சை

என்ற வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறது.

26. “செவியைச் சாய்த்தல்”

இது தேவன்:

ஜெபத்தை உண்மையாகக் கேட்கிறார்

என்ற மனித மொழியில் கூறப்படும் அழகான உருவகம்.

சங்கீதம் 10 நமக்கு:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

தேவன் மௌனமாகத் தோன்றினாலும், அவர் செவிடல்ல.

என்று கற்றுக்கொடுக்கிறது.

27. வசனம் 18 — இறுதி நோக்கம்

“பூமியிலுள்ள மனிதன் இனி பயமுறுத்தாதபடிக்கு, தந்தையற்றவனுக்கும் ஒடுக்கப்பட்டவனுக்கும் நியாயம் செய்ய...”

சங்கீதம் 10-ன் முடிவு:

தேவனுடைய நீதி.

தேவன்:

- அனாதையைப் பாதுகாக்கிறார்.
- ஒடுக்கப்பட்டவரை உயர்த்துகிறார்.
- துன்மார்க்கனுடைய அதிகாரத்தை முறிக்கிறார்.
- மனித அநீதிக்கு எல்லை வைக்கிறார்.

28. சங்கீதம் 10-ன் முக்கிய எபிரேய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

לָמָח	Lāmāh	ஏன்
רָהוֹק	Rāhōq	தூரம்
סָתַר	Sātar	மறைத்தல்
רָשָׁא	Rāshā‘	துன்மார்க்கன்
גַּא’אָוָה	Ga’āwāh	பெருமை
תַּא’אָוָה	Ta’āwāh	ஆசை
אֵן	‘Ēn	இல்லை
אָנִי	‘Ānī	ஏழை / ஒடுக்கப்பட்டவர்
קִוִּם	Qûm	எழுதல்
רָאָה	Rā’āh	பார்த்தல்
יָאָתוֹם	Yātôm	அனாதை
זֶרְוָא	Zərōa‘	புயம் / வலிமை
מֶלֶךְ	Melekh	ராஜா

29. சங்கீதம் 10-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

1. “ஏன்?” என்று கேட்கிறான்

வசனம் 1

↓

2. அநீதியைப் பார்க்கிறான்

வசனம் 2–11

↓

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

3. தேவனை நோக்கி கூப்பிடுகிறான்

வசனம் 12

↓

4. தேவன் பார்த்திருக்கிறார் என்று உணர்கிறான்

வசனம் 14

↓

5. தேவன் ராஜா என்று அறிவிக்கிறான்

வசனம் 16

↓

6. தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்கிறார்

வசனம் 17

↓

7. தேவன் நீதியை நிலைநாட்டுவார்

வசனம் 18

30. சங்கீதம் 9 + 10 — மிக அழகான இணைப்பு

சங்கீதம் 9:9

“கர்த்தர் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரண்.”

சங்கீதம் 10:14

“நீர் பார்த்திருக்கிறீர்.”

சங்கீதம் 10:16

“கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ராஜா.”

சங்கீதம் 10:17

“தாழ்மையானவர்களின் ஆசையை கேட்டருளினீர்.”

இதன் மையச் செய்தி:

“தேவன் தூரமாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் அவர் மறந்துவிடவில்லை.”

31. சங்கீதம் 10-ல் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் 7 உண்மைகள்

1. “ஏன்?” என்று தேவனிடம் கேட்கலாம்

தேவனிடம் உண்மையான வேதனையை மறைக்க வேண்டியதில்லை.

2. அநீதியை தேவன் புறக்கணிப்பதில்லை

அவர் பார்க்கிறார்.

3. பெருமை மனிதனை தேவனிடமிருந்து பிரிக்கிறது

வசனம் 4

4. பலவீனர்களின் அழுகையை தேவன் கேட்கிறார்

வசனம் 17

5. தேவன் அனாதையின் பாதுகாவலர்

வசனம் 18

6. மனிதன் அல்ல, கர்த்தரே உண்மையான ராஜா

வசனம் 16

7. தேவனுடைய மௌனம் அவருடைய இல்லாமை அல்ல

வசனம் 1, 14

□ சங்கீதம் 10-ன் மையச் செய்தி

“தேவன் தூரமாகத் தோன்றும் நேரத்திலும், அவர் தமது பிள்ளைகளின் கண்ணீரைப் பார்க்கிறார்; துன்பமார்க்கனின் பெருமையை முறித்து, ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயம் செய்கிறார்.”

நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வசனம்:

“நீர் பார்த்திருக்கிறீர்; துன்பத்தையும் மனவேதனையையும் கவனித்திருக்கிறீர்; உம்முடைய கையிலே அதை வைத்திருக்கிறீர்.”

— சங்கீதம் 10:14

சங்கீதம் 10 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 10-ன் மையச் செய்தி

சங்கீதம் 10 என்பது அநியாயம், ஒடுக்குதல், பெருமை, தேவன் எங்கே என்ற கேள்வி ஆகியவற்றின் நடுவில் எழும் ஜெபம்.

ஆனால் சங்கீதத்தின் முடிவில் தாவீதின் நம்பிக்கை தெளிவாகிறது:

“கர்த்தர் ராஜாவாக இருக்கிறார்; ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் விண்ணப்பத்தைக் கேட்கிறார்; தமது ஜனங்களுக்கு நியாயம் செய்கிறார்.”

இந்த சங்கீதத்தில் நாம் 4 பெரிய ஆவிக்குரிய உண்மைகளைப் பார்க்கலாம்.

பிரசங்கம்: 1 “கர்த்தாவே, நீர் ஏன் தூரத்தில் நிற்கிறீர்?”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 10:1

“கர்த்தாவே, நீர் ஏன் தூரத்தில் நிற்கிறீர்? ஆபத்துக்காலங்களில் மறைந்துகொள்கிறீர்?”

இது மிகவும் உண்மையான ஒரு ஜெபம்.

தாவீது தேவனிடம்:

“நீர் எங்கே இருக்கிறீர்?”

என்று கேட்கிறான்.

1. விசுவாசிகளுக்கும் “ஏன்?” என்ற கேள்வி வரும்

சில நேரங்களில் நாமும் கேட்கிறோம்:

- கர்த்தாவே, ஏன் இந்த பிரச்சினை?
- ஏன் இந்த அநியாயம்?
- ஏன் என் ஜெபத்திற்கு இன்னும் பதில் இல்லை?
- ஏன் பொல்லாதவர்கள் முன்னேறுகிறார்கள்?
- ஏன் நல்லவர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள்?

வேதாகமம் இந்தக் கேள்விகளை மறைக்கவில்லை.

சங்கீதங்களில் பல இடங்களில்:

“எதுவரைக்கும்?”

என்ற கேள்வி வருகிறது.

சங்கீதம் 13:1

“கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும் என்னை முற்றிலும் மறந்தருளுவீர்? எதுவரைக்கும் உமது முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர்?”

அதனால்:

“தேவனே, நீர் எங்கே?” என்று கேட்பது மட்டும் அவிசுவாசம் அல்ல.

அந்தக் கேள்வியோடு தேவனிடம் தொடர்ந்து இருப்பதே விசுவாசம்.

2. “தூரத்தில்” என்று தோன்றுவது தேவன் உண்மையில் தூரத்தில் இருக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல

நம்முடைய உணர்வு:

“தேவன் என்னை விட்டு விலகிவிட்டார்.”

ஆனால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம்:

எபிரெயர் 13:5

“நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை.”

உணர்வு மாறலாம்.

சூழ்நிலை மாறலாம்.

ஆனால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் மாறாது.

3. “ஆபத்துக்காலங்களில்”

தாவீது ஆபத்தை மறைக்கவில்லை.

ஆனால் அவன்:

ஆபத்தில் தேவனைத் தேடுகிறான்.

இதுதான் முக்கியம்.

சங்கீதம் 46:1

“தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர்.”

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

நீ தேவன் தூரத்தில் இருப்பது போல உணர்ந்தாலும்:

ஜெபத்தை நிறுத்தாதே.

அவருடைய முகத்தைத் தேடுவதை நிறுத்தாதே.

வேதத்தைப் படிப்பதை நிறுத்தாதே.

ஆராதனையை நிறுத்தாதே.

முக்கிய சத்தியம்

“தேவன் தூரத்தில் இருப்பதாக உணரப்படும் காலத்திலும், அவருடைய சந்நிதியைத் தேடுவதை நிறுத்தாதே.”

பிரசங்கம்:2 “பொல்லாதவனுடைய பெருமை”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 10:2-4

“பொல்லாதவன் தன் பெருமையினால் ஏழையைத் துன்பப்படுத்துகிறான்; அவன் தன் நினைத்திருக்கிற சூழ்ச்சிகளில் அகப்படுவானாக. பொல்லாதவன் தன் மனவிருப்பத்தைப் பற்றி மேன்மைபாராட்டுகிறான்; பேராசைக்காரனை வாழ்த்துகிறான்; கர்த்தரை அவமதிக்கிறான். பொல்லாதவன் தன் முகத்தின் அகந்தையினால் தேவனைத் தேடான்; அவனுடைய நினைவுகளெல்லாம் தேவன் இல்லை என்பதே.”

இங்கே தாவீது பொல்லாத மனிதனுடைய உள்ளார்ந்த நிலையை வெளிப்படுத்துகிறான்.

1. “பெருமை”

பெருமை என்பது வெறும்:

“நான் பெரியவன்”

என்று சொல்வது மட்டுமல்ல.

ஆவிக்குரிய பெருமையின் ஆழமான வடிவம்:

“எனக்கு தேவன் தேவையில்லை.”

வசனம் 4:

“தேவனைத் தேடான்.”

இது பெருமையின் மிகப்பெரிய அடையாளம்.

நீதிமொழிகள் 16:18

“அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை.”

2. பெருமை மனிதனை தேவனிடமிருந்து விலக்குகிறது

மனிதன்:

“எனக்கு எல்லாம் தெரியும்.”

“எனக்கு யாரும் தேவையில்லை.”

“என் வாழ்க்கையை நானே நடத்துவேன்.”

என்று நினைக்கும்போது,

அவன் தேவனுடைய ஆட்சியை மறுக்கிறான்.

இதுதான் ஆதியாகமம் 3-ன் பின்னணியிலும் காணப்படுகிறது.

தேவன் சொன்னதைவிட:

“நான் தீர்மானிப்பேன்”

என்ற மனநிலை மேலோங்கியது.

3. ஏழையை ஒடுக்குதல் — தேவனுக்கு எதிரான செயல்

வசனம் 2:

“ஏழையைத் துன்பப்படுத்துகிறான்.”

தேவன் பலவீனமானவர்களைப் பற்றி மிகவும் அக்கறை கொண்டவர்.

நீதிமொழிகள் 14:31

“ஏழையை ஒடுக்குகிறவன் தன் உண்டாக்கினவரை நிந்திக்கிறான்; ஏழைக்கு இரங்குகிறவனோ அவரைக் கனப்படுத்துகிறான்.”

இதிலிருந்து ஒரு முக்கிய உண்மை:

மனிதனை எப்படி நடத்துகிறோம் என்பது தேவனை எப்படி மதிக்கிறோம் என்பதோடு தொடர்புடையது.

4. பெருமைக்கு எதிரான மருந்து — தாழ்மை

யாக்கோபு 4:6

“தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார்; தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.”

ஆகவே:

பெருமை → தேவனுடைய எதிர்ப்பு

தாழ்மை → தேவனுடைய கிருபை

முக்கிய சத்தியம்

“தேவனை மறந்து தன்னை உயர்த்துகிறவன் வீழ்ச்சிக்குச் செல்கிறான்; தேவனை உயர்த்துகிறவன் கிருபையைப் பெறுகிறான்.”

பிரசங்கம்:3 “கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்; உமது கையை மறவாதேயும்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 10:12-14

“கர்த்தாவே, எழுந்தருளும்; தேவனே, உமது கையை உயர்த்தும்;

தாழ்மையானவர்களை மறவாதேயும். பொல்லாதவன் தேவனை அவமதிக்கிறான்...

தேவரீர் அதைப் பார்த்திருக்கிறீர்; உமது கையினால் பலனை வாங்கும்படி உமது

கரத்தில் ஒப்புவித்திருக்கிறீர்; திக்கற்றவனுக்குத் துணையானவர் நீரே.”

இங்கே தாவீது மீண்டும் ஜெபத்திற்குள் செல்கிறான்.

1. “எழுந்தருளும்”

இது தேவன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல.

இது:

“கர்த்தாவே, இப்போது செயல்படும்!”

என்ற விண்ணப்பம்.

தாவீது தேவனுடைய நீதியான தலையீட்டை எதிர்பார்க்கிறான்.

சங்கீதம் 35:1

“கர்த்தாவே, என்னோடே வழக்காடுகிறவர்களோடே வழக்காடும்...”

2. “உமது கையை மறவாதேயும்”

வேதாகமத்தில் தேவனுடைய கை என்பது:

- வல்லமை
- அதிகாரம்

- செயல்
- பாதுகாப்பு
- நியாயத்தீர்ப்பு

என்பவற்றைக் குறிக்கிறது.

யாத்திராகமம் 15:6

“கர்த்தாவே, உமது வலதுகரம் மகிமையில் வல்லமையாயிருக்கிறது...”

தாவீது:

“தேவனே, உமது வல்லமையால் செயல்படும்”

என்று கேட்கிறான்.

3. “திக்கற்றவனுக்குத் துணையானவர் நீரே”

இது மிகவும் அழகான வார்த்தை.

மனித ஆதரவு இல்லாதவர்களுக்கும்:

தேவன் துணை.

சங்கீதம் 68:5

“பிதாவில்லாதவர்களுக்குப் பிதாவும், விதவைகளுக்கு

நியாயாதிபதியுமாயிருக்கிறார்...”

சங்கீதம் 146:9

“கர்த்தர் அந்நியர்களைக் காப்பாற்றுகிறார்; திக்கற்றவனையும் விதவையையும் ஆதரிக்கிறார்...”

4. தேவன் பார்த்திருக்கிறார்

வசனம் 14:

“தேவரீர் அதைப் பார்த்திருக்கிறீர்.”

இது ஒரு பெரிய ஆறுதல்.

நீ பார்த்த அநியாயத்தை:

தேவனும் பார்த்திருக்கிறார்.

நீ கேட்ட வார்த்தைகளை:

தேவனும் கேட்டிருக்கிறார்.

நீ சிந்திய கண்ணீரை:

தேவனும் அறிந்திருக்கிறார்.

எபிரெயர் 6:10

“நீங்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ததினாலும்... தேவன்

அநீதியுள்ளவரல்லவே.”

முக்கிய சத்தியம்

“நீ பார்த்திருக்கிறாய்; தேவனும் பார்த்திருக்கிறார். உன் கையில் இல்லாததை, அவருடைய கையில் ஒப்படை.”

பிரசங்கம்:4 “கர்த்தர் ராஜாவாக இருக்கிறார்”

பிரதான வசனம் — சங்கீதம் 10:16–18

“கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ராஜா; ஜாதிகள் அவருடைய தேசத்திலிருந்து அழிந்துபோயின. கர்த்தாவே, தாழ்மையானவர்களின் வாஞ்சையைக் கேட்டருளினீர்; அவர்களுடைய இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்தி, உமது செவியைச் சாய்த்தருளினீர். திக்கற்றவனையும் ஒடுக்கப்பட்டவனையும் நியாயந்தீர்க்கும்படி, பூமியின் மனுஷன் இனி பயமுறுத்தாதபடிக்கு, நீர் திக்கற்றவனுக்கும் ஒடுக்கப்பட்டவனுக்கும் நியாயம் செய்வீர்.”

இது சங்கீதம் 10-ன் மிகப்பெரிய திருப்பம்.

ஆரம்பத்தில்:

“கர்த்தாவே, நீர் ஏன் தூரத்தில் நிற்கிறீர்?”

முடிவில்:

“கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ராஜா.”

1. தேவன் இன்னும் சிங்காசனத்தில் இருக்கிறார்

உலகத்தில்:

- அநியாயம் இருக்கலாம்
- அரசியல் மாற்றங்கள் இருக்கலாம்
- பொல்லாதவர்கள் எழலாம்
- பலவீனர்கள் ஒடுக்கப்படலாம்

ஆனால்:

“கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ராஜா.”

சங்கீதம் 47:7

“தேவன் பூமியனைத்திற்கும் ராஜா...”

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:6

“அல்லேலூயா! சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிறார்.”

2. தாழ்மையானவர்களின் வாஞ்சையை தேவன் கேட்கிறார்

வசனம் 17:

“தாழ்மையானவர்களின் வாஞ்சையைக் கேட்டருளினீர்.”

தேவன் வெறும் வார்த்தைகளை மட்டும் கேட்பதில்லை.

இருதயத்தின் வாஞ்சையையும் கேட்கிறார்.

1 சாமுவேல் 1:15

அன்னாள் தன் இருதய வேதனையை தேவனிடம் ஊற்றினாள்.

தேவன் அவளுடைய ஜெபத்தை நினைவுகூர்ந்தார்.

3. “அவர்களுடைய இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்தி”

இது மிக ஆழமான வசனம்.

சில நேரங்களில் நாம்:

“தேவனே, என் சூழ்நிலையை மட்டும் மாற்றும்”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

என்று ஜெபிக்கிறோம்.

ஆனால் தேவன்:

“முதலில் உன் இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்துவேன்”

என்று செயல்படுகிறார்.

தேவன்:

தூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு முன்பே இருதயத்தைத் தயாரிக்கிறார்.

4. “பூமியின் மனுஷன் இனி பயமுறுத்தாதபடிக்கு”

இது இறுதி நம்பிக்கை.

மனிதன்:

பயமுறுத்தலாம்.

ஆனால் மனிதன்:

இறுதி அதிகாரம் கொண்டவன் அல்ல.

கர்த்தரே ராஜா.

சங்கீதம் 56:11

“தேவனை நம்பியிருக்கிறேன்; நான் பயப்படேன்; மனுஷன் எனக்கு என்ன செய்வான்?”

இதுதான் சங்கீதம் 10-ன் விசுவாசம்.

சங்கீதம் 11 — எபிரேய பின்னணியுடன் ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 11-ன் தலைப்பு

எபிரேயத்தில்:

לַמְנַטְעֵה לְדָוִד

Lamnatsēah leDavid

தமிழ்:

“தாவீதின் சங்கீதம்; பிரதான சங்கீதக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது.”

இந்த சங்கீதம் சிறியது—மொத்தம் 7 வசனங்கள். ஆனால் மிக ஆழமான இறையியல் செய்தியைக் கொண்டது.

இதன் மையக் கேள்வி:

“எல்லாமே குலைந்துபோகும்போது, நீதிமான் எங்கே நம்பிக்கை வைப்பான்?”

பதில்:

“கர்த்தரையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.” — வசனம் 1

2. சங்கீதம் 11-ன் வரலாற்றுப் பின்னணி

இந்த சங்கீதம் தாவீதுடையது என்று தலைப்பு கூறுகிறது. ஆனால் எந்த குறிப்பிட்ட சம்பவத்தில் இது எழுதப்பட்டது என்பதை வேதாகமம் தெளிவாகக் கூறவில்லை.

ஆனால் சங்கீதத்தின் உள்ளடக்கம் ஒரு நெருக்கடியான அரசியல்/சமூக சூழலைக் காட்டுகிறது.

தாவீதுக்கு கூறப்படுவது:

“பறவையைப்போல் உங்கள் மலையின்மேல் ஓடிப்போங்கள்.”

அதாவது:

ஆபத்து வந்துவிட்டது → தப்பி ஓடு → பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செல்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

ஆனால் தாவீதின் பதில்:
“நான் கர்த்தரை நம்பியிருக்கிறேன்.”

3. சங்கீதம் 11-ன் அமைப்பு

வசனம் 1
தேவனில் நம்பிக்கை
வசனம் 2-3
தீயவர்களின் அச்சுறுத்தல்
வசனம் 4
தேவனுடைய பரிசுத்த சிங்காசனம்
வசனம் 5-6
தேவனுடைய சோதனையும் நியாயத்தீர்ப்பும்
வசனம் 7
நீதிமானுடைய இறுதி நம்பிக்கை

4. வசனம் 1 — “கர்த்தரை நான் நம்பியிருக்கிறேன்”

“கர்த்தரை நான் நம்பியிருக்கையில், என் ஆத்துமாவை நோக்கி: பறவையைப்போல் உங்கள் மலையின்மேல் ஓடிப்போங்கள் என்று எப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்?”

எபிரேயத்தில்:

הָסֵא — Hāsāh

காசா

= அடைக்கலம் புகுதல் / பாதுகாப்பைத் தேடுதல் / நம்பிக்கை வைப்பது.

இதையே சங்கீதம் 7-லும் பார்த்தோம்.

தாவீது:

“என் பாதுகாப்பு மனிதர்களிடம் இல்லை; கர்த்தரிடமே.”

என்று சொல்கிறான்.

5. “என் ஆத்துமா” — נֶפֶשׁ

נֶפֶשׁ — Nephesh

நெஃபெஷ்

= ஆத்துமா / உயிர் / தனிப்பட்ட வாழ்க்கை / உயிருள்ள நபர்.

இங்கே:

“என் ஆத்துமாவை...”

என்பது:

“என் முழு வாழ்க்கையையும்.”

என்ற கருத்தையும் தருகிறது.

6. “பறவையைப்போல் ஓடிப்போ”

தாவீதுக்கு அறிவுரை:

“உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்; ஓடிப்போ.”

இது மனித பார்வையில் நடைமுறை அறிவுரை.

ஆனால் தாவீதின் விசுவாசம் கேட்கிறது:

“என் பாதுகாப்பு உண்மையில் எங்கே?”

7. வசனம் 2 — துன்மார்க்கரின் வில்

“இதோ, துன்மார்க்கர் வில்லை வளைத்து அம்பை நாணில் பூட்டி, இருதயத்தில் செம்மையானவர்களை அந்தகாரத்தில் எய்யும்படி ஆயத்தப்படுத்துகிறார்கள்.”

இங்கே அழகான உருவகம்:

வில்

அம்பு

இருள்

மறைமுக தாக்குதல்

தீமை எப்போதும் வெளிப்படையாக வராது.

சில நேரங்களில்:

மறைவாகத் தாக்குகிறது.

8. “துன்மார்க்கர்” — רָשָׁא

רָשָׁא — Rāshā'

ராஷா

= துன்மார்க்கன் / நீதியற்றவன்.

இதற்கு எதிர்ச்சொல்:

צַדִּיק — Tsaddiq

சத்தீக்

= நீதிமான்.

சங்கீதம் 1 முதல் இந்த இரண்டு வாழ்க்கை முறைகளும் தொடர்ந்து எதிரெதிராக நிற்கின்றன.

9. “இருதயத்தில் செம்மையானவர்கள்”

יָשָׁר — Yāshar

யாஷார்

= நேரான / செம்மையான / நேர்மையான.

இங்கே நீதிமான்:

பாவமற்றவன்

என்று மட்டும் சொல்லப்படவில்லை.

அவன்:

இருதயத்தில் நேர்மையானவன்.

அதாவது:

வெளிப்புற வாழ்க்கை + உள்ளார்ந்த நோக்கம்

இரண்டும் தேவனுக்கு முன்பாக நேராக இருக்க வேண்டும்.

10. வசனம் 3 — “அஸ்திபாரங்கள் அழிக்கப்பட்டால்?”

“அஸ்திபாரங்கள் அழிந்துபோனால், நீதிமான் என்ன செய்வான்?”

இது சங்கீதம் 11-ன் மிகப் பெரிய கேள்வி.

מֹת — Mōt

என்ற மரணம் சார்ந்த சொற்களைப் போல அல்லாமல், இங்கே முக்கியமானது:

שָׁחַ — Shāh

ஷாத்

= அடித்தளம் / அஸ்திபாரம்.

கருத்து:

சமூகத்தின் அடிப்படை ஒழுங்கே சிதைந்துவிட்டால் நீதிமான் என்ன செய்வான்?

11. “அஸ்திபாரம்” என்பது என்ன?

இங்கே கட்டிடத்தின் அடித்தளம் மட்டுமல்ல.

அது:

- நீதி
- உண்மை
- ஒழுக்கம்
- சட்டம்

- நம்பிக்கை
- சமூக ஒழுங்கு

போன்ற அடிப்படை மதிப்புகளைக் குறிக்கலாம்.

அவை சிதைந்துவிட்டால்:

“இப்போது நான் என்ன செய்வேன்?”

என்ற கேள்வி எழுகிறது.

12. தாவீதின் பதில் என்?

அவன்:

“எல்லாம் அழிந்துவிட்டது; தேவனும் என்னைக் கைவிட்டார்.”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன் அடுத்த வசனத்தில் தேவனை நோக்குகிறான்:

“கர்த்தர் தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்.”

13. வசனம் 4 — “கர்த்தர் தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில்”

“கர்த்தர் தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்; கர்த்தருடைய சிங்காசனம் வானங்களில் இருக்கிறது...”

இது சங்கீதம் 11-ன் மைய வசனம்.

மனித உலகில்:

அஸ்திபாரங்கள் குலைகின்றன.

ஆனால் பரலோகத்தில்:

தேவனுடைய சிங்காசனம் அசையவில்லை.

14. “பரிசுத்த ஆலயம்” — הֵיכָל

הֵיכָל — Hēkhāl

ஹேகால்

= அரண்மனை / ஆலயம் / அரச மண்டபம்.

இது முக்கியமான சொல்.

தேவன்:

ஆலயத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர்

என்றும்,

ராஜ அரண்மனையில் ஆள்கிற ராஜா

என்றும் ஒரே நேரத்தில் காட்டப்படுகிறார்.

15. “சிங்காசனம்” — כִּסֵּא

כִּסֵּא — Kisse

கிஸ்ஸே

= சிங்காசனம்.

சங்கீதம் 9-லும் இதைப் பார்த்தோம்.

அங்கு:

“அவர் தமது சிங்காசனத்தை நியாயத்திற்காக ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார்.”

சங்கீதம் 11-ல்:

“அவருடைய சிங்காசனம் வானங்களில் இருக்கிறது.”

அதாவது:

பூமியில் குழப்பம் இருந்தாலும், பரலோக சிங்காசனத்தில் குழப்பம் இல்லை.

16. “அவருடைய கண்கள் பார்க்கின்றன”

“அவருடைய கண்கள் பார்க்கின்றன; அவருடைய இமைகள் மனுபுத்திரரைச் சோதிக்கின்றன.”
இங்கே மனித உருவக மொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தேவனுடைய:

கண்கள் → அறிவு

இமைகள் → கவனமான ஆய்வு

என்ற கருத்தைத் தருகின்றன.

தேவன்:

எதையும் தவறவிடுவதில்லை.

17. “சோதிக்கிறார்” — בָּחַן

בָּחַן — Bāḥan

பாகான்

= சோதித்தல் / பரிசோதித்தல் / தூய்மையை ஆராய்தல்.

இது வெறும்:

“தேவன் பார்க்கிறார்”

என்பதைவிட ஆழமானது.

அவர்:

மனிதனுடைய உண்மையான தன்மையை ஆராய்கிறார்.

18. வசனம் 5 — “கர்த்தர் நீதிமானைச் சோதிக்கிறார்”

“கர்த்தர் நீதிமானைச் சோதிக்கிறார்; துன்மார்க்கனையும் கொடுமையை விரும்புகிறவனையும் அவருடைய ஆத்துமா வெறுக்கிறது.”

இங்கே ஒரு ஆழமான உண்மை:

நீதிமான் சோதிக்கப்படுகிறான்.

சோதனை வந்ததால்:

“நான் தேவனால் கைவிடப்பட்டேன்.”

என்று அர்த்தமல்ல.

தேவன்:

நம்முடைய விசுவாசத்தைச் சோதித்து பரிசுத்தப்படுத்துகிறார்.

19. “சோதனை” மற்றும் “தண்டனை” வேறுபாடு

இதை கவனிக்க வேண்டும்:

சோதனை

→ மனிதனுடைய உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

நியாயத்தீர்ப்பு

→ தீமையைத் தீர்க்கிறது.

சங்கீதம் 11-ல் இரண்டும் உள்ளன.

20. “கொடுமையை விரும்புகிறவன்”

חָמָאס — Hāmās

ஹாமாஸ்

= வன்முறை / கொடுமை / அநியாயமான வன்முறை.

ஆதியாகமம் 6:11-லும்:

“பூமி கொடுமையினால் நிறைந்திருந்தது”

என்று வருகிறது.

அதனால் சங்கீதம் 11:

அநீதியான வன்முறையை தேவன் வெறுக்கிறார்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

என்று தெளிவாகச் சொல்கிறது.

21. வசனம் 6 — துன்மார்க்கனுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு

“அவர் துன்மார்க்கர்மேல் கண்ணிகளைப் பொழிவார்; அக்கினியும் கந்தகமும் அவர்களுடைய பாத்திரத்தின் பங்காகும்...”

இது கடுமையான நீதித்தீர்ப்பின் உருவகம்.

עֵשׂ — 'Esh

ஏஷ்

= அக்கினி.

גַּפְרִית — Gāphrīt

காப்ரித்

= கந்தகம்.

ஆதியாகமம் 19-ல் சோதோம், கொமோராவின் நியாயத்தீர்ப்பை நினைவுபடுத்துகிறது.

22. வசனம் 7 — சங்கீதத்தின் உச்சம்

“கரத்தர் நீதியுள்ளவர்; நீதியை நேசிக்கிறார்; செம்மையானவர்கள் அவருடைய முகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்.”

இது சங்கீதம் 11-ன் மிக அழகான முடிவு.

23. “நீதியுள்ளவர்” — צַדִּיק

צַדִּיק — Tsaddiq

சத்தீக்

= நீதியுள்ளவர்.

தேவன் நீதியை:

செய்வது மட்டுமல்ல.

அவர்:

நீதியானவரே.

24. “நீதியை நேசிக்கிறார்”

தேவனுடைய நீதியைப் பற்றி சங்கீதம் 11 கூறுவது:

அவர் நீதியை விரும்புகிறார்.

அதாவது:

நீதி என்பது தேவனுடைய:

செயல் மட்டும் அல்ல;

அவருடைய:

குணநிலை

25. “முகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்”

இது சங்கீதம் 11-ன் மிகப் பெரிய ஆசீர்வாதம்.

எபிரேயத்தில்:

פָּנִים — Pānīm

பானீம்

= முகம் / சந்நிதி.

הָזָה — Hāzāh

காசா

= காணுதல் / தரிசித்தல்.

அதாவது:

“நீதிமான்கள் தேவனுடைய சந்நிதியை அனுபவிப்பார்கள்.”

26. “தேவனுடைய முகம்” — எபிரேய பின்னணி

எபிரேய சிந்தனையில்:

தேவனுடைய முகம்

என்பது:

தேவனுடைய சந்நிதி, அங்கீகாரம், உறவு.

எண்ணாகமம் 6:24-26:

“கர்த்தர் தமது முகத்தை உன்மேல் பிரகாசிக்கப்பண்ணி...”

என்று ஆசீர்வதிக்கிறார்.

அதே “முகம்” என்ற கருத்து இங்கும் வருகிறது.

27. சங்கீதம் 11-ன் மிகப் பெரிய ஆவிக்குரிய உண்மை

பூமியின் அஸ்திபாரங்கள் குலைந்தாலும்:

தேவனுடைய சிங்காசனம் குலையாது.

மனிதர்கள் அநியாயம் செய்தாலும்:

தேவன் நீதியை நேசிக்கிறார்.

மனிதர்கள் நம்மை மறைத்தாலும்:

தேவனுடைய கண்கள் பார்க்கின்றன.

நம்மை உலகம் நிராகரித்தாலும்:

நீதிமான்கள் தேவனுடைய முகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்.

28. சங்கீதம் 11-ன் முக்கிய எபிரேய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

הָסָה	Hāsāh	அடைக்கலம் / நம்பிக்கை
נֶפֶשׁ	Nephesh	ஆத்துமா / உயிர்
רָשָׁה	Rāshā‘	துன்மார்க்கன்
יָשָׁר	Yāshar	செம்மையான / நேரான
שָׂט	Shāt	அஸ்திபாரம்
הֶכְהָל	Hêkhāl	ஆலயம் / அரண்மனை
כִּסֵּה	Kisse‘	சிங்காசனம்
בָּהָן	Bāhan	சோதித்தல்
חָמָס	Hāmās	கொடுமை / வன்முறை
עֵשׂ	‘Ēsh	அக்கினி
גִּפְרִית	Gāphrīt	கந்தகம்
צַדִּיק	Tsaddîq	நீதிமான்
פָּנִים	Pānîm	முகம் / சந்நிதி
חַזָּה	Hāzāh	தரிசித்தல்

29. சங்கீதம் 11-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

ஆபத்து வருகிறது

↓

“ஓடிப்போ” என்று உலகம் சொல்கிறது

↓

“நான் கர்த்தரை நம்பியிருக்கிறேன்” என்று விசுவாசம் சொல்கிறது

↓

அஸ்திபாரங்கள் குலைகின்றன

↓

கர்த்தருடைய சிங்காசனம் நிலைத்திருக்கிறது

↓

தேவன் பார்க்கிறார்

↓

தேவன் சோதிக்கிறார்

↓

தேவன் நியாயந்தீர்க்கிறார்

↓

நீதிமான் தேவனுடைய முகத்தைத் தரிசிக்கிறான்

30. சங்கீதம் 10 → 11

இரண்டையும் இணைத்துப் பாருங்கள்:

சங்கீதம் 10:1

“கர்த்தாவே, நீர் ஏன் தூரத்தில் நிற்கிறீர்?”

சங்கீதம் 11:1

“கர்த்தரை நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

அதாவது:

10 — கேள்வி

11 — விசுவாசத்தின் பதில்.

31. சங்கீதம் 11-ன் 7 ஆவிக்குரிய பாடங்கள்

1. ஆபத்தில் முதலில் தேவனை நோக்கு

வசனம் 1

2. பயத்தின் ஆலோசனையைவிட விசுவாசத்தின் குரலைக் கேள்

வசனம் 1

3. அஸ்திபாரங்கள் குலைந்தாலும் தேவனுடைய சிங்காசனம் அசையாது

வசனம் 3-4

4. தேவன் உன்னைப் பார்க்கிறார்

வசனம் 4

5. சோதனை வந்தால் தேவன் உன்னை கைவிட்டார் என்று நினைக்காதே

வசனம் 5

6. வன்முறையையும் அநீதியையும் தேவன் வெறுக்கிறார்

வசனம் 5-6

7. இறுதி ஆசீர்வாதம் — தேவனுடைய முகத்தைத் தரிசித்தல்

வசனம் 7

□ சங்கீதம் 11-ன் மையச் செய்தி

“அஸ்திபாரங்கள் குலைந்தாலும், தேவனுடைய சிங்காசனம் குலையாது.”

உலகம்:

“ஓடிப்போ!”

என்று சொல்லலாம்.

தூழ்நிலை:

“எல்லாம் முடிந்துவிட்டது!”

என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் விசுவாசம்:

“கர்த்தரே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

என்று சொல்லும். □

நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வசனம்:

“கர்த்தர் தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்; கர்த்தருடைய சிங்காசனம் வானங்களில் இருக்கிறது.”

— சங்கீதம் 11:4

அதன் இறுதி நம்பிக்கை:

“செம்மையானவர்கள் அவருடைய முகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்.”

— சங்கீதம் 11:7

சங்கீதம் 11 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 11-ன் மையச் செய்தி

சங்கீதம் 11 ஒரு நெருக்கடியான தூழ்நிலையில் தாவீது எப்படி மனிதர்களுடைய ஆலோசனையை விட தேவனை நம்புகிறான் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

அவனிடம் சொல்லப்பட்டது:

“பறவையைப்போல் உன் மலையை நோக்கிப் பறந்துபோ.”

ஆனால் தாவீதின் பதில்:

“கர்த்தரே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

இதுதான் இந்த சங்கீதத்தின் மையம்.

தூழ்நிலை அசைந்தாலும் — விசுவாசம் அசையக்கூடாது.

1. “கர்த்தரே நான் நம்பியிருக்கிறேன்”

□ சங்கீதம் 11:1

“கர்த்தரே நான் நம்பியிருக்கிறேன்; நீங்கள் என் ஆத்துமாவை நோக்கி: பறவையைப்போல் உங்கள் மலையின்மேல் பறந்துபோங்கள் என்று எப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்?”

தாவீதின் முதல் வார்த்தையே:

“கர்த்தரே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

அவன்:

“என் படையை நம்புகிறேன்”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

என்று சொல்லவில்லை.

“என் நண்பர்களை நம்புகிறேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

“என் அனுபவத்தை நம்புகிறேன்”

என்றும் சொல்லவில்லை.

“கர்த்தரையே” என்று சொல்கிறான்.

“நம்பியிருக்கிறேன்” — எபிரெய பின்னணி

இங்கு நம்பிக்கை என்ற கருத்துக்கு $\text{אָסֶה} - \text{hāsā}$ (ஹாசா) என்ற எபிரெய வேர்ச்சொல் தொடர்புடையது.

இதன் கருத்து:

- அடைக்கலம் புகுதல்
- பாதுகாப்பிற்காக ஓடுதல்
- தேவனைச் சார்ந்திருத்தல்
- முழுமையாக நம்புதல்

அதாவது தாவிது சொல்லுவது:

“எனக்கு ஆபத்து வந்தாலும், நான் ஓடிச் செல்லும் இடம் கர்த்தரே.”

சூழ்நிலை உன்னை பயமுறுத்தலாம்

வசனம் 2:

“இதோ, துஷ்டர்கள் வில்லை நானேற்றி, அம்பை நாணில் பூட்டி, இருட்டிலே இருதயத்தில் செம்மையானவர்களை எய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள்.”

தாவீதின் எதிரிகள் உண்மையானவர்கள்.

அவர்களுடைய ஆயுதங்களும் உண்மையானவை.

ஆபத்தும் உண்மையானது.

ஆனால் தாவீதின் நம்பிக்கையும் உண்மையானது.

ஆபத்து உண்மையாக இருப்பதால் தேவன் பொய்யாகிவிடமாட்டார்.

வேத ஆதாரம்

□ சங்கீதம் 56:3

“நான் பயப்படுகிற நாளில் உம்மை நம்புவேன்.”

கவனியுங்கள்:

“பயம் வராது” என்று சொல்லவில்லை.

“பயப்படுகிற நாளில் உம்மை நம்புவேன்.”

இதுதான் விசுவாசம்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உன் வாழ்க்கையில்:

- எதிர்ப்பு வந்தாலும்
- ஊழியத்தில் பிரச்சினை வந்தாலும்
- குடும்பத்தில் நெருக்கடி வந்தாலும்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

• மனிதர்கள் உன்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டாலும்
முதலில் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லு:
“கர்த்தரையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”
சூழ்நிலையைப் பார்த்து முடிவு எடுக்காதே; தேவனைப் பார்த்து முடிவு எடு.

2. “அஸ்திபாரங்கள் அழிந்தால் நீதிமான் என்ன செய்வான்?”

□ சங்கீதம் 11:3

“அஸ்திபாரங்கள் அழிக்கப்பட்டால், நீதிமான் என்ன செய்வான்?”

இது மிகவும் ஆழமான கேள்வி.

சமுதாயத்தின் அடிப்படைகள் அழிக்கப்படும்போது என்ன செய்வது?

- உண்மை மதிக்கப்படாதபோது?
- நீதி புறக்கணிக்கப்படும்போது?
- பொய் உயர்த்தப்படும்போது?
- அநியாயம் பெருகும்போது?
- தேவபயம் குறையும்போது?

“அஸ்திபாரங்கள்”

எபிரெயத்தில் מִסָּד – mōsād (மோசாத்) என்பது அடித்தளம், அஸ்திவாரம் என்ற கருத்தைக் கொடுக்கிறது.

ஒரு கட்டிடத்தின் அழகு முக்கியமல்ல.

அதன் அடித்தளம் முக்கியம்.

அதேபோல் மனித வாழ்க்கையிலும்:

பணம் அஸ்திவாரம் அல்ல.

பதவி அஸ்திவாரம் அல்ல.

மனிதர்கள் அஸ்திவாரம் அல்ல.

தேவனுடைய வார்த்தையே அஸ்திவாரம்.

இயேசுவின் போதனை

□ மத்தேயு 7:24-25

கன்மலையின் மேல் வீட்டைக் கட்டின மனிதனை இயேசு பேசுகிறார்.

மழை பெய்தது.

வெள்ளம் வந்தது.

காற்று அடித்தது.

ஆனால் அந்த வீடு விழவில்லை.

ஏன்?

அதன் அஸ்திவாரம் கன்மலையில் இருந்தது.

கன்மலை யார்?

□ 1 கொரிந்தியர் 10:4

“அந்தக் கன்மலை கிறிஸ்துவே.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

ஆகவே உலகத்தின் அஸ்திவாரங்கள் அசைந்தாலும்:
கிறிஸ்து அசையமாட்டார்.

சங்கீதம் 11-ன் பதில்

வசனம் 4:

“கர்த்தர் தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்; கர்த்தருடைய சிங்காசனம்
வானத்தில் இருக்கிறது...”

அதுதான் பதில்!

வசனம் 3:

“அஸ்திபாரங்கள் அழிந்தால் என்ன செய்வது?”

வசனம் 4:

“கர்த்தர் சிங்காசனத்தில் இருக்கிறார்.”

இதுதான் விசுவாசத்தின் பதில்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உலகம் மாறட்டும்.

மனிதர்கள் மாறட்டும்.

சூழ்நிலை மாறட்டும்.

ஆனால்:

“கர்த்தருடைய சிங்காசனம் வானத்தில் இருக்கிறது.”

எனவே பயப்படாதே.

அஸ்திவாரங்கள் அசைந்தாலும், உன் விசுவாசத்தின் அஸ்திவாரம் கிறிஸ்துவாக
இருக்கட்டும்.

3. “கர்த்தர் பரிசுத்தர்; அவர் நீதியை விரும்புகிறார்”

□ சங்கீதம் 11:4-7

“கர்த்தர் தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்; கர்த்தருடைய சிங்காசனம்
வானத்தில் இருக்கிறது; அவருடைய கண்கள் பார்க்கின்றன; அவருடைய கண்
இமைகள் மனுபுத்திரரைச் சோதிக்கின்றன. கர்த்தர் நீதிமானைச் சோதிக்கிறார்;
துன்மார்க்கனையும் கொடுமையை விரும்புகிறவனையும் அவருடைய ஆத்துமை
வெறுக்கிறது. துன்மார்க்கர்மேல் கண்ணிகளையும் அக்கினியையும் கந்தகத்தையும்,
கொளுத்தும் காற்றையும் மழையாக வருஷிப்பார். கர்த்தர் நீதியுள்ளவர்; அவர்
நீதியை விரும்புகிறார்; அவருடைய முகம் செம்மையானவர்களை நோக்குகிறது.”

இங்கே தேவனுடைய மூன்று பண்புகளைப் பார்க்கிறோம்:

அவர் பார்க்கிறார்.

அவர் சோதிக்கிறார்.

அவர் நியாயந்தீர்க்கிறார்.

1. “அவருடைய கண்கள் பார்க்கின்றன”

மனிதர்களிடமிருந்து சில விஷயங்களை மறைக்கலாம்.
ஆனால் தேவனிடமிருந்து ஒன்றையும் மறைக்க முடியாது.

□ எபிரெயர் 4:13

“அவருடைய பார்வைக்கு மறைவான சிருஷ்டி ஒன்றுமில்லை.”

இதனால் நமக்கு இரண்டு உண்மைகள் கிடைக்கின்றன:

பாவம் செய்கிறவன் எச்சரிக்கப்பட வேண்டும்.

அநியாயம் அனுபவிக்கிறவன் ஆறுதல் பெற வேண்டும்.

ஏனெனில்:

தேவன் பார்க்கிறார்.

2. “கர்த்தர் நீதிமானைச் சோதிக்கிறார்”

தேவன் நம்முடைய இருதயத்தைச் சோதிக்கிறார்.

சோதனை என்றால் தேவன் நம்மை அழிக்க விரும்புகிறார் என்று அர்த்தமல்ல.

பல நேரங்களில் சோதனை:

- விசுவாசத்தை வளர்க்கிறது
- இருதயத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறது
- நம்முடைய உண்மையான நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது
- தேவனைச் சார்ந்திருக்கச் செய்கிறது

□ சங்கீதம் 139:23

“தேவனே, என்னை ஆராய்ந்து, என் இருதயத்தை அறிந்துகொள்ளும்...”

3. “கர்த்தர் நீதியுள்ளவர்”

இது நம்முடைய நம்பிக்கையின் அடிப்படை.

மனித நீதிமன்றம் தவறு செய்யலாம்.

மனிதர்கள் உன்னை தவறாக மதிப்பிடலாம்.

ஆனால்:

“கர்த்தர் நீதியுள்ளவர்.”

□ உபாகமம் 32:4

“அவர் கன்மலை; அவர் கிரியை உத்தமமானது; அவருடைய வழிகளெல்லாம் நியாயம்...”

4. “அவருடைய முகம் செம்மையானவர்களை நோக்குகிறது”

இது மிகவும் அழகான முடிவு.

தேவன் நீதிமான்களை மட்டும் பார்க்கவில்லை.

அவருடைய முகம் அவர்களை நோக்குகிறது.

அதாவது:

- அவருடைய கவனம்
- அவருடைய அக்கறை
- அவருடைய சந்நிதி

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

• அவருடைய தயவு
அவர்களோடு இருக்கிறது.

□ எண்ணாகமம் 6:24-26

“கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன்னைக் காக்கக்கடவர்; கர்த்தர் தமது முகத்தை உன்மேல் பிரகாசிக்கப்பண்ணி, உனக்கு இரங்கக்கடவர்...”

4. “அவருடைய முகம் செம்மையானவர்களை நோக்குகிறது”

□ சங்கீதம் 11:7

“கர்த்தர் நீதியுள்ளவர்; அவர் நீதியை விரும்புகிறார்; அவருடைய முகம் செம்மையானவர்களை நோக்குகிறது.”

சங்கீதம் 11-ன் கடைசி வசனம் முழு சங்கீதத்திற்கும் பதில்.

தொடக்கம்:

“கர்த்தரையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

நடுவில்:

“அஸ்திபாரங்கள் அழிந்தால்...”

முடிவில்:

“கர்த்தர் நீதியுள்ளவர்.”

இதுதான் விசுவாசத்தின் வளர்ச்சி.

“நீதியை விரும்புகிறார்”

தேவன் நீதியை வெறுமனே அனுமதிப்பவர் அல்ல.

அவர் நீதியை விரும்புகிறார்.

□ மீகா 6:8

“நியாயஞ்செய்து, இரக்கத்தைச் சிநேகித்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதே அல்லாமல், வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்?”

எனவே தேவனை நேசிக்கிறவன்:

நீதியை நேசிக்க வேண்டும்.

உண்மையை நேசிக்க வேண்டும்.

இரக்கத்தை நேசிக்க வேண்டும்.

தாழ்மையாக நடக்க வேண்டும்.

சங்கீதம் 11 — 4 பிரசங்கங்களின் சுருக்கம்

1. கர்த்தரையே நம்பு

□ சங்கீதம் 11:1

“கர்த்தரையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

சூழ்நிலை பயமுறுத்தினாலும் தேவனை விட்டுவிடாதே.

2. உன் அஸ்திவாரம் கிறிஸ்துவாக இருக்கட்டும்

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

□ சங்கீதம் 11:3-4

“கர்த்தருடைய சிங்காசனம் வானத்தில் இருக்கிறது.”

உலகத்தின் அஸ்திவாரங்கள் அசைந்தாலும் தேவனுடைய சிங்காசனம் அசையாது.

3. தேவன் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறார்

□ சங்கீதம் 11:4-5

“அவருடைய கண்கள் பார்க்கின்றன.”

உன் கண்ணீரையும், உனக்கு நேர்ந்த அநியாயத்தையும் தேவன் பார்க்கிறார்.

4. நீதியுள்ளவரின் முடிவு — தேவனுடைய முகம்

□ சங்கீதம் 11:7

“அவருடைய முகம் செம்மையானவர்களை நோக்குகிறது.”

தேவனுடைய பார்வை உன்மேல் இருக்கிறது.

□ சங்கீதம் 11-ன் ஆவிக்குரிய பயணம்

ஆபத்து

↓

“கர்த்தரையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்”

↓

அஸ்திவாரம் அசைகிறது

↓

கர்த்தர் சிங்காசனத்தில் இருக்கிறார்

↓

தேவன் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறார்

↓

தேவன் நீதியை விரும்புகிறார்

↓

அவருடைய முகம் நீதிமான்களை நோக்குகிறது

♥ □ நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வசனம்

“கர்த்தர் நீதியுள்ளவர்; அவர் நீதியை விரும்புகிறார்; அவருடைய முகம் செம்மையானவர்களை நோக்குகிறது.”

— சங்கீதம் 11:7

இன்றைய உலகம் அசைந்தாலும், உன் அஸ்திவாரம் அசையாதபடி கிறிஸ்துவில்

நிலைத்திரு. மனிதர்கள் உன்னைப் பார்க்காமல் போகலாம்; ஆனால் தேவனுடைய

கண்கள் உன்னைப் பார்க்கின்றன. மனிதர்கள் உன்னைப் புரிந்துகொள்ளாமல்

போகலாம்; ஆனால் தேவன் உன் இருதயத்தை அறிவார். ஆகவே தாவிதோடு சேர்ந்து

நாமும் சொல்லலாம்:

“கர்த்தரையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

சங்கீதம் 12 — எபிரேய பின்னணியுடன்

ஆழமான விளக்கம்

1. சங்கீதம் 12-ன் தலைப்பு

எபிரேயத்தில்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

பொருள்:

“தாவீதின் சங்கீதம்; பிரதான சங்கீதக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது; எட்டாவது ஸ்வரத்தின்படி.”

இங்கே:

הַשְׁמִינִי — Hashēminî

ஹஷெமீனீத்

என்பது “எட்டாவது” என்று பொருள்.

இது ஒரு குறிப்பிட்ட இசைமுறை, சுரம் அல்லது இசைக்கருவி சார்ந்த பாடல் முறையாக இருந்திருக்கலாம். இதன் துல்லியமான இசை அர்த்தம் இன்று உறுதியாகத் தெரியவில்லை.

2. சங்கீதம் 12-ன் மையக் கருத்து

சங்கீதம் 11:

“அஸ்திபாரங்கள் அழிந்தால் நீதிமான் என்ன செய்வான்?”

சங்கீதம் 12:

“உண்மையுள்ளவன் இல்லாமல் போனால் என்ன செய்வது?”

என்கிற நிலைக்கு செல்கிறது.

மனிதர்களுடைய வார்த்தைகள்

→ பொய்

மனிதர்களுடைய இருதயம்

→ இருமனம்

மனிதர்களுடைய நாக்கு

→ வஞ்சகம்

ஆனால்:

தேவனுடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்.

3. வசனம் 1 — “உதவி செய்யும்”

“கர்த்தாவே, இரட்சியும்; பக்தியுள்ளவன் இல்லாமல் போகிறான்; மனுபுத்திரருக்குள் உண்மையுள்ளவர்கள் குறைந்துபோகிறார்கள்.”

இங்கே முதல் வார்த்தை:

הוֹשִׁיָּה — Hōshî‘āh

ஹோஷீஆ

= இரட்சியும்! / காப்பாற்றும்!

இது ஒரு அவசரமான ஜெபம்.

தாவீது:

“கர்த்தாவே, எனக்கு உதவி தேவை.”

என்று கூப்பிடுகிறான்.

4. “இரட்சியும்” — יָשָׁא

இதன் அடிப்படை வேர்:

יָשָׁא — Yāsha‘

யாஷா

= காப்பாற்றுதல் / விடுவித்தல் / இரட்சித்தல்.

இதிலிருந்து:

יֵשׁוּׁעַ — Yēshū‘āh

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

யெஷூஆ

= இரட்சிப்பு.

என்ற சொல் வருகிறது.

இதுவே பின்னர் யேசுவின் பெயருடன் தொடர்புடைய எபிரேய வேர்.

5. “பக்தியுள்ளவன்” — חָסִיד

חָסִיד — Ḥasid

காசீத்

= பக்தியுள்ளவன் / கர்த்தருடைய உடன்படிக்கை அன்பில் வாழ்பவன் / விசுவாசமுள்ளவன்.

இது வெறும்:

“நல்ல மனிதன்”

என்ற பொருளல்ல.

חֶסֶד — Ḥesed

என்ற மிக முக்கியமான எபிரேய கருத்துடன் தொடர்புடையது.

חֶסֶד — Ḥesed

கெசெத்

= உடன்படிக்கை அன்பு / நிலையான கிருபை / விசுவாசமான அன்பு.

6. “உண்மையுள்ளவர்கள் குறைந்துபோகிறார்கள்”

עֲמוּנִים — 'Emūnīm

எமூனீம்

= உண்மையுள்ளவர்கள் / நம்பிக்கைக்குரியவர்கள்.

இதன் வேர்:

אָמַן — 'Āman

ஆமென்

= உறுதியானது / நம்பத்தக்கது / நிலையானது.

இதிலிருந்து:

ஆமென்

என்ற வார்த்தையும் வருகிறது.

அதனால்:

உண்மை என்பது வெறும் வாய்ச் சொல் அல்ல; நம்பிக்கைக்குரிய நிலைத்தன்மை.

7. வசனம் 2 — “ஒவ்வொருவரும் பொய் பேசுகிறார்கள்”

“ஒவ்வொருவனும் தன் அயலானோடே பொய் பேசுகிறான்; அவர்கள் உதடுகள் முகஸ்துதியும், இருதயம் இருமனமுமாயிருக்கிறது.”

இங்கே மூன்று விஷயங்கள் ஒன்றாக வருகின்றன:

உதடுகள்

→ பொய்

வார்த்தைகள்

→ முகஸ்துதி

இருதயம்

→ இருமனம்

வெளியே ஒன்று.

உள்ளே வேறு ஒன்று.

8. “இருமனம்” — לֵוִי לֵוִי

எபிரேயத்தில்:

לֵוִי לֵוִי

Lēv vā-lēv

அர்த்தம்:

“ஒரு இருதயம் அல்ல; இருதயமும் இருதயமும்.”

அதாவது:

இரட்டை இருதயம்.

இது:

வெளியில் ஒரு நோக்கம்

உள்ளே வேறு நோக்கம்

என்ற நிலை.

9. இது சங்கீதம் 1-ன் எதிர்மறை

சங்கீதம் 1:

“கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருக்கிறவன்.”

சங்கீதம் 12:

“மனிதன் தன் வார்த்தையில் வஞ்சகமாயிருக்கிறான்.”

ஒருவன்:

தேவனுடைய வார்த்தையில் நிலைக்கவில்லை என்றால்,

அவனுடைய:

சொந்த வார்த்தையும் நம்பத்தகாததாக மாறலாம்.

10. வசனம் 3 — தேவன் பொய்நாவை வெட்டுவார்

“முகஸ்துதி பேசுகிற எல்லா உதடுகளையும், பெருமையான காரியங்களைப் பேசுகிற நாவையும் கர்த்தர் அறுத்துப்போடுவார்.”

இங்கே:

סָפָה — Sāphāh

சாஃபா

= உதடு.

לָשׁוֹן — Lāshôn

லாஷோன்

= நாக்கு / மொழி.

வேதாகமத்தில் நாக்கு:

வாழ்க்கையை உருவாக்கவும் அழிக்கவும் கூடிய சக்திகொண்டதாகக் காட்டப்படுகிறது.

11. “முகஸ்துதி” — הָלָאָהֶת

הָלָאָהֶת — Hālāhēt

கலாகோத்

= வழுவழுப்பான வார்த்தைகள் / இனிமையாகத் தோன்றும் வஞ்சகப் பேச்சு.

அதாவது:

வார்த்தை இனிமையாக இருக்கலாம்; ஆனால் நோக்கம் தீயதாக இருக்கலாம்.

இதுதான் முகஸ்துதி.

12. வசனம் 4 — “எங்கள் நாவினால் வெல்வோம்”

“எங்கள் நாவினால் வெல்வோம்; எங்கள் உதடுகள் எங்களுடையவைகள்; எங்களுக்கு ஆண்டவன் யார்?”

இது மிகவும் ஆபத்தான மனநிலை.

“என் நாக்கு”

“என் உதடு”

“என் வார்த்தை”

என்று சொல்கிறான்.

இறுதியில்:

“எங்களுக்கு ஆண்டவன் யார்?”

என்று தேவனுடைய அதிகாரத்தையே நிராகரிக்கிறான்.

13. நாக்கு ஒரு சிறிய விஷயம் அல்ல

யாக்கோபு 3-ல்:

நாக்கு சிறிய அவயவம்; ஆனால் பெரிய காரியங்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறது.

என்று சொல்லப்படுகிறது.

சங்கீதம் 12-ன் செய்தி:

உன் நாக்கை யார் ஆள்கிறார்கள்?

என்பதாகும்.

14. வசனம் 5 — தேவன் எழுந்தருளுகிறார்

“ஏழைகள் கொள்ளையிடப்படுகிறதினிமித்தமும், எளியவர்கள்

பெருமூச்சுவிடுகிறதினிமித்தமும், இப்பொழுது எழுந்தருளுவேன் என்று கர்த்தர்

சொல்லுகிறார்...”

இங்கே மீண்டும்:

אֲנִי — ‘Ānî

ஆனி

= ஏழை / ஒடுக்கப்பட்டவர்.

עֲבֹדָה — ‘Evyôn

எப்யோன்

= தேவையுள்ளவர் / உதவி தேவைப்படுகிறவர்.

சங்கீதம் 9-10-ல் பார்த்த அதே கருப்பொருள் இங்கும் தொடர்கிறது.

15. “இப்போது எழுந்தருளுவேன்”

אֲתָּה — ‘Attāh

அத்தாஹ்

= இப்போது.

இது மிக அழகான நம்பிக்கை:

தேவன் தாமதிப்பது போலத் தோன்றலாம்; ஆனால் தேவன் செயல்படும் “இப்போது” உண்டு.

16. “அவனை பாதுகாப்பாக வைப்பேன்”

தேவன் கூறுகிறார்:

“அவன் ஏங்குகிறவனுக்கு நான் பாதுகாப்பை அளிப்பேன்.”

இது:

தேவனுடைய இரட்சிப்பு

என்ற கருத்தை மீண்டும் காட்டுகிறது.

மனிதனுடைய:

பொய் வார்த்தை

எதிராக:

தேவனுடைய:

உறுதியான வார்த்தை.

17. வசனம் 6 — சங்கீதம் 12-ன் இருதயம்

“கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்; மண்ணில் ஏழு தரம் உருக்கப்பட்ட வெள்ளியைப்போல சுத்தமான வெள்ளி.”

இது மிகவும் புகழ்பெற்ற வசனம்.

18. “கர்த்தருடைய வார்த்தைகள்”

எபிரேயத்தில்:

אִמְרוֹת — 'Imrôt

இம்ரோத்

= வார்த்தைகள் / சொல்லப்பட்ட வாக்குகள்.

இது தேவன்:

பேசும் வார்த்தைகளை

குறிக்கிறது.

19. “சுத்தமான” — תָּהוֹרִי

תָּהוֹרִי — Tāhōr

தாஹோர்

= சுத்தமான / தூய்மையான / கலப்படமற்ற.

இது பழைய ஏற்பாட்டில்:

- சுத்தம்
- பரிசுத்தம்
- கலப்படமின்மை

என்ற கருத்துகளுடன் தொடர்புடையது.

20. “ஏழு தரம் உருக்கப்பட்ட வெள்ளி”

כֶּסֶף — Kesef

கெசெஃப்

= வெள்ளி.

שָׁוָא — Shāva'

ஷாவா

= ஏழு.

ஏழு என்பது எபிரேய வேதாகமத்தில் பெரும்பாலும்:

முழுமை / நிறைவு

என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

அதனால்:

தேவனுடைய வார்த்தையில் எந்தக் கலப்படமும் இல்லை.

21. மனித வார்த்தை vs தேவ வார்த்தை

சங்கீதம் 12-ன் மிக அழகான எதிர்மறை அமைப்பு:

மனிதன் தேவன்

பொய் பேசுகிறான் உண்மை பேசுகிறார்

இருமனம் தூய்மை

முகஸ்துதி சத்தியம்

வஞ்சகம் நம்பத்தகுந்த வார்த்தை

மாறுகிறான் மாறாதவர்

நாக்கு தவறுகிறது தேவ வார்த்தை நிலைக்கிறது

இதுவே சங்கீதத்தின் மையம்.

22. வசனம் 7 — “நீர் அவர்களை காப்பீர்”

“கர்த்தாவே, நீர் அவர்களைக் காத்துக்கொள்வீர்; இந்தத் தலைமுறையினின்று என்னைக்கும் அவர்களைக் காப்பீர்.”

இங்கே:

שָׁמַר — Shāmar

ஷாமார்

= காத்தல் / பாதுகாத்தல் / கவனித்தல்.

இது மிகவும் முக்கியமான எபிரேய வேர்.

சங்கீதம் 121-ல்:

“இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை.”

என்ற அதே பாதுகாப்பு சிந்தனை வருகிறது.

23. தேவனுடைய வார்த்தை + தேவனுடைய பாதுகாப்பு

சங்கீதம் 12-ல் இரண்டு விஷயங்கள் ஒன்றாக வருகின்றன:

தேவன் பேசுகிறார்

→ வசனம் 6

தேவன் காக்கிறார்

→ வசனம் 7

அதாவது:

தேவனுடைய வார்த்தை நமக்கு வழிகாட்டுகிறது;

தேவனுடைய கரம் நம்மைக் காக்கிறது.

24. வசனம் 8 — “துன்மார்க்கர் சுற்றித் திரிகிறார்கள்”

“மனுபுத்திரருக்குள் இழிவானவர்கள் உயர்த்தப்படும்போது, துன்மார்க்கர் எல்லாத் திசையிலும் சுற்றித்திரிகிறார்கள்.”

இது சமூகத்தின் ஒரு ஆபத்தான நிலையைச் சொல்கிறது.

தீமை

→ சாதாரணமாகிறது.

பொய்

→ ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

உண்மை

→ குறைகிறது.

துன்மார்க்கம்

→ உயர்த்தப்படுகிறது.

இதுவே சங்கீதம் 12-ன் பின்னணி.

25. சங்கீதம் 12-ன் எபிரேய முக்கிய சொற்கள்

எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

הוֹשִׁיעַ	Hôshî'āh	இரட்சியும்
יָאֵשָׁא	Yāsha'	காப்பாற்றுதல்
חָסִיד	Hāsîd	பக்தியுள்ளவர்
חֶסֶד	Hesed	உடன்படிக்கை அன்பு
עֲמוּנִים	'Emûnîm	உண்மையுள்ளவர்கள்
אֱמֵן	'Āmēn	உறுதி / நிச்சயம்
לֵב	Lēv	இருதயம்
סָפְהָה	Sāphāh	உதடு
לָשׁוֹן	Lāshôn	நாக்கு
חֲלָאֻת	Hālāqût	முகஸ்துதி / வழுவழுப்பான பேச்சு
אֵן	'Ānî	ஏழை / ஒடுக்கப்பட்டவர்
תָּהוֹר	Tāhôr	சுத்தமான
כֶּסֶף	Kesef	வெள்ளி
שָׁמַר	Shāmar	காத்தல்

26. சங்கீதம் 12-ன் ஆவிக்குரிய ஓட்டம்

உண்மையுள்ளவர்கள் குறைகிறார்கள்

↓

பொய் பெருகுகிறது

↓

மனிதனுடைய நாக்கு பெருமை பேசுகிறது

↓

ஏழைகள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள்

↓

கர்த்தர் எழுந்தருளுகிறார்

↓

தேவன் பேசுகிறார்

↓

அவருடைய வார்த்தை சுத்தமானது

↓

தேவன் தமது மக்களை காக்கிறார்

27. சங்கீதம் 11 → 12

இரண்டையும் இணைத்துப் பாருங்கள்:

சங்கீதம் 11:3

“அஸ்திபாரங்கள் அழிந்துபோனால்...”

சங்கீதம் 12:1

“உண்மையுள்ளவன் இல்லாமல் போகிறான்...”

அதாவது:

சமூக அஸ்திபாரம் குலைகிறது.

அதன் அறிகுறி:

உண்மை குறைகிறது.

ஆனால் தேவன்:

“நான் எழுந்தருளுவேன்.”

என்று சொல்கிறார்.

28. சங்கீதம் 12 நமக்கு சொல்லும் 7 ஆவிக்குரிய பாடங்கள்

1. உண்மை குறையும் காலத்திலும் தேவனை அழைக்க வேண்டும்

வசனம் 1

2. இரட்டை இருதயத்திலிருந்து விலக வேண்டும்

வசனம் 2

3. நாக்கை பரிசுத்தமாகக் காக்க வேண்டும்

வசனம் 3-4

4. ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் பெருமூச்சை தேவன் கேட்கிறார்

வசனம் 5

5. தேவனுடைய வார்த்தை கலப்படமற்றது

வசனம் 6

6. தேவன் தமது மக்களை காக்கிறார்

வசனம் 7

7. உலகம் மாறினாலும் தேவனுடைய வார்த்தை மாறாது

வசனம் 6-7

□ சங்கீதம் 12-ன் மையச் செய்தி

“மனிதனுடைய வார்த்தைகள் மாறக்கூடும்; தேவனுடைய வார்த்தை ஒருபோதும் கலப்படமடையாது.”

மனிதன்:

பொய் பேசலாம்.

மனிதன்:

முகஸ்துதி செய்யலாம்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

மனிதன்:
வஞ்சிக்கலாம்.
ஆனால்:

“கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்; மண்ணில் ஏழு தரம் உருக்கப்பட்ட வெள்ளியைப்போல சுத்தமான வெள்ளி.”

— சங்கீதம் 12:6

□ இது நம்முடைய காலத்திற்கும் மிகவும் பொருத்தமான செய்தி:

உலகத்தின் வார்த்தைகளை விட → தேவனுடைய வார்த்தையை நம்பு.

மனிதர்களின் வாக்குறுதிகளை விட → தேவனுடைய வாக்குறுதியைப் பற்றிக்கொள்.

மனிதனுடைய நாக்கு மாறினாலும் → தேவனுடைய வார்த்தை மாறாது.

சங்கீதம் 13-ல் இதற்குப் பிறகு தாவீதின் உள்ளத்தில் இன்னும் ஆழமான “எத்தனை காலம்?” (עַד-מָה — ‘Ad-’ānāh) என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆனால் அந்த புலம்பல் எப்படி “உமது கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்” என்ற விசுவாசமாக மாறுகிறது என்பதைப் பார்ப்பது மிகவும் அருமையாக இருக்கும்.

சங்கீதம் 12 — 4 ஆவிக்குரிய பிரசங்கங்கள்

சங்கீதம் 12-ன் மையச் செய்தி

சங்கீதம் 12 என்பது பொய்யான உதடுகளும் வஞ்சகமான வார்த்தைகளும் நிறைந்த காலத்தில், மாறாத தேவனுடைய வார்த்தையைப் பற்றிக்கொள்வது பற்றிய சங்கீதம். மனிதர்களுடைய வார்த்தைகள் மாறலாம்.

வாக்குறுதிகள் உடைக்கப்படலாம்.

பொய் பேசப்படலாம்.

ஆனால்:

“கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்.”

இந்த சங்கீதத்தில் ஒரு அழகான எதிர்மறை-நேர்மறை ஒப்பீடு உள்ளது:

மனிதனுடைய பொய் வார்த்தைகள் ↔ தேவனுடைய சுத்தமான வார்த்தைகள்

1. “கர்த்தாவே, இரட்சியும்”

□ சங்கீதம் 12:1

“கர்த்தாவே, இரட்சியும்; பக்தியுள்ளவன் இல்லாமற்போனான்; மனுபுத்திரரில் உண்மையுள்ளவர்கள் குறைந்துபோனார்கள்.”

சங்கீதம் 12 தொடங்குவது ஒரு மிகச் சிறிய ஜெபத்தோடு:

“கர்த்தாவே, இரட்சியும்.”

எபிரெயத்தில் הוֹשִׁיעַ – hōshî‘ā (ஹோஷியா) என்பது “இரட்சியும் / காப்பாற்றும்” என்ற அவசரமான விண்ணப்பம்.

தாவீது தன் காலத்தின் ஆவிக்குரிய நிலையைப் பார்த்தான்.

பக்தியுள்ளவர்கள் குறைந்தார்கள்.

உண்மையுள்ளவர்கள் குறைந்தார்கள்.

அதனால் அவன்:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“மனிதர்களை நம்பி நான் எப்படியாவது சமாளித்துக்கொள்கிறேன்”
என்று சொல்லவில்லை.
“கர்த்தாவே, இரட்சியும்” என்று தேவனிடம் திரும்புகிறான்.

நம்முடைய காலத்திலும் இதே தேவையா?

இன்று:

- உண்மை பேசுவது குறையலாம்
- வாக்குத்தத்தங்கள் எளிதில் உடைக்கப்படலாம்
- வெளியில் ஒன்று, உள்ளே ஒன்று இருக்கலாம்
- ஆன்மீக தோற்றம் இருந்தும் இருதயம் வேறாக இருக்கலாம்

ஆனால் சபையின் பதில்:

மனிதர்களை மட்டும் குறை கூறுவது அல்ல.

தேவனிடம் இரட்சிப்பைக் கேட்பது.

எலியா தனியாக இருப்பதாக நினைத்தபோது

□ 1 இராஜாக்கள் 19:10

எலியா:

“இஸ்ரவேல் புத்திரர் உமது உடன்படிக்கையை விட்டுவிட்டார்கள்...”

என்று முறையிட்டான்.

ஆனால் தேவன்:

□ 1 இராஜாக்கள் 19:18

“இஸ்ரவேலில் முழங்கால் முடங்காத ஏழாயிரம் பேரை மீதியாக வைத்திருக்கிறேன்.”

என்று சொன்னார்.

நாம் பார்க்கிறதைவிட தேவன் செய்கிற காரியம் பெரியது.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

உன்னைச் சுற்றி உண்மை குறைந்ததாகத் தோன்றினாலும்:

உன் விசுவாசத்தை இழக்காதே.

பக்தி குறைந்ததாகத் தோன்றினாலும்:

நீ பக்தியுள்ளவனாக இரு.

உண்மை பேசுபவர்கள் குறைந்தாலும்:

நீ உண்மையைப் பேசு.

□ மத்தேயு 5:14

“நீங்கள் உலகத்திற்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்.”

முக்கிய சத்தியம்

“சுற்றியுள்ள உலகம் மாறினாலும், தேவனுடைய மக்கள் தங்கள் உண்மையிலிருந்து விலகக்கூடாது.”

2. “இருதயத்தில் ஒன்று; உதடுகளில் ஒன்று”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

□ சங்கீதம் 12:2

“அவனவன் தன் அயலானோடே வீணானதைப் பேசுகிறான்; அவர்கள் உதடுகள் முகஸ்துதியும் இருதயம் இருதயமுமாகப் பேசுகிறார்கள்.”

இங்கு தாவீது வஞ்சகமான பேச்சை சுட்டிக்காட்டுகிறான்.

வாயில் ஒரு வார்த்தை.

இருதயத்தில் வேறு எண்ணம்.

இதுதான்:

இரட்டை இருதயம்.

“முகஸ்துதி”

எபிரெயத்தில் הָלַל – ḥālaq (ஹாலக்) என்ற வேர்ச்சொல் பிரித்தல், வழுவழுப்பான அல்லது இனிமையான வார்த்தை என்ற கருத்துகளோடு தொடர்புடையது.

அதாவது:

வார்த்தைகள் இனிமையாக இருக்கலாம்.

ஆனால் நோக்கம் நேர்மையாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

இனிமையான வார்த்தை = எப்போதும் உண்மையான வார்த்தை அல்ல

தேவன் விரும்புவது என்ன?

□ சங்கீதம் 15:2

“உத்தமமாய் நடந்து, நீதியை நடப்பித்து, மனதாரச் சத்தியத்தைப் பேசுகிறவன்.”

தேவன் விரும்புவது:

வாய் + இருதயம் = ஒன்று.

இயேசுவின் போதனை

□ மத்தேயு 12:34

“இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்.”

வாயில் இருந்து வெளிவருவது நம்முடைய இருதயத்தின் நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

அதனால் நம்முடைய பேச்சை மட்டும் திருத்துவது போதாது.

இருதயம் மாற வேண்டும்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

நாம் நம்மையே கேட்க வேண்டும்:

- நான் சொல்வதும் நினைப்பதும் ஒன்றா?
- தேவனுக்கு முன்பாக நான் உண்மையுள்ளவனா?
- மனிதர்களுக்கு முன் வேறு முகமும், தனிமையில் வேறு வாழ்க்கையும் இருக்கிறதா?
- என் ஜெபமும் வாழ்க்கையும் ஒன்றாக இருக்கிறதா?

□ சங்கீதம் 51:6

“இதோ, உள்ளத்தில் உண்மையை விரும்புகிறீர்...”

முக்கிய சத்தியம்

“தேவன் அழகான வார்த்தைகளைவிட, உண்மையான இருதயத்தை விரும்புகிறார்.”

3. “கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்”

□ சங்கீதம் 12:6

“கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்; அவைகள் மண்ணிலே ஏழுமுறை உருக்கி, புடமிடப்பட்ட வெள்ளிக்கொப்பானவை.”

இதுதான் சங்கீதம் 12-ன் மைய வசனம்.

மனிதர்களுடைய வார்த்தைகள்:

பொய்.

வஞ்சகம்.

முகஸ்துதி.

ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தைகள்:

சுத்தம்.

நம்பகமானவை.

பரிசுத்தமானவை.

“சுத்தமான”

எபிரெயத்தில் טָהוֹר – ṭāhōr (தாஹோர்).

இதன் பொருள்:

- சுத்தமான
- கலப்படமற்ற
- தூய்மையான
- அசுத்தம் இல்லாத

தேவனுடைய வார்த்தையில்:

கலப்படம் இல்லை.

பொய் இல்லை.

ஏமாற்றம் இல்லை.

“ஏழுமுறை உருக்கி”

இது ஒரு அழகான உவமை.

வெள்ளி நெருப்பில் உருக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்படுகிறது.

அதில் இருக்கும் அசுத்தங்கள் நீக்கப்படுகின்றன.

அதுபோல:

தேவனுடைய வார்த்தை முற்றிலும் நம்பத்தகுந்தது.

□ நீதிமொழிகள் 30:5

“தேவனுடைய வார்த்தைகள் யாவும் புடமிடப்பட்டவைகள்; அவர் தம்மை நம்புகிறவர்களுக்கு கேடகமாயிருக்கிறார்.”

மனித வார்த்தை மாறலாம்; தேவனுடைய வார்த்தை மாறாது

□ ஏசாயா 40:8

“புல் உலருகிறது, பூ பூக்கிறது; நமது தேவனுடைய வசனமோ என்றென்றைக்கும் நிற்கும்.”

□ மத்தேயு 24:35

“வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம்; என் வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை.” இதுதான் நம்முடைய நம்பிக்கையின் அஸ்திவாரம்.

ஆவிக்குரிய பயன்பாடு

மனிதர்கள்:

“நீ முடியாது”

என்று சொல்லலாம்.

தேவனுடைய வார்த்தை:

“என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு பெலனுண்டு.”

— பிலிப்பியர் 4:13

மனிதர்கள்:

“உனக்கு எதிர்காலம் இல்லை”

என்று சொல்லலாம்.

தேவன்:

“நான் உங்களைக் குறித்துச் சிந்தித்திருக்கிற சிந்தனைகளை அறிவேன்...”

— எரேமியா 29:11

ஆகவே:

மனிதர்களுடைய வார்த்தையைவிட தேவனுடைய வார்த்தைக்கு அதிக மதிப்பு கொடு.

முக்கிய சத்தியம்

“மனிதனுடைய வார்த்தை உன்னை அசைக்கலாம்; தேவனுடைய வார்த்தை உன்னை நிலைநிறுத்தும்.”

4. “நீர் அவர்களைக் காப்பாற்றுவீர்”

□ சங்கீதம் 12:7

“கர்த்தாவே, நீர் அவர்களைக் காப்பாற்றுவீர்; இந்தத் தலைமுறையிலிருந்து என்றென்றைக்கும் அவர்களைக் காப்பாற்றுவீர்.”

இங்கே தாவீது தேவனுடைய பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை வைக்கிறான்.

சுற்றிலும் பொய் இருக்கலாம்.

அநியாயம் இருக்கலாம்.

பொல்லாதவர்கள் உயரலாம்.

ஆனால்:

தேவன் தம்முடையவர்களை காப்பாற்ற வல்லவர்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

தேவன் யாரைக் காப்பாற்றுகிறார்?

சங்கீதம் 12:5-ல்:

“ஏழைகள் கொள்ளையிடப்படுகிறதினிமித்தமும், எளியவர்கள் பெருமூச்சுவிடுகிறதினிமித்தமும்...”

என்று வருகிறது.

அதாவது தேவன்:

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் பெருமூச்சைக் கேட்கிறார்.

□ யாத்திராகமம் 2:24

“தேவன் அவர்கள் பெருமூச்சைக் கேட்டு...”

தேவன் தமது ஜனங்களின் அழுகையை கேட்கிறார்.

“காப்பாற்றுவீர்”

தேவனுடைய பாதுகாப்பு என்பது எப்போதும்:

“எந்தப் பிரச்சினையும் உனக்கு வராது”

என்பதல்ல.

சில நேரங்களில் அவர்:

பிரச்சினையிலிருந்து வெளியே எடுக்கிறார்.

சில நேரங்களில்:

பிரச்சினையின் நடுவில் காத்துக்கொள்கிறார்.

சில நேரங்களில்:

பிரச்சினையின் வழியாக நம்மை வளர்க்கிறார்.

ஆனால் ஒரு உண்மை மாறாது:

அவர் தம்முடையவர்களை கைவிடமாட்டார்.

□ யோவான் 10:28

“நான் அவைகளுக்கு நித்தியஜீவனை அளிக்கிறேன்; அவைகள் ஒருக்காலும் கெட்டுப்போவதில்லை; ஒருவனும் அவைகளை என் கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்ளுவதில்லை.”

தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிடித்துக்கொள்

சங்கீதம் 12-ன் அழகான வரிசை:

மனிதர்கள் பொய் பேசுகிறார்கள்

↓

தேவனிடம் இரட்சிப்பைக் கேட்கிறோம்

↓

தேவனுடைய வார்த்தை சுத்தமானது

↓

தேவனுடைய பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை வைக்கிறோம்

சங்கீதம் 12 — 4 பிரசங்கங்களின் சுருக்கம்

1. உண்மை குறைந்த காலத்தில் தேவனைத் தேடு

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

□ சங்கீதம் 12:1

“கர்த்தாவே, இரட்சியும்...”

உலகம் மாறினாலும் நீ உண்மையில் நிலைத்திரு.

2. இரட்டை இருதயத்தை விட்டு விலகு

□ சங்கீதம் 12:2

“அவர்கள் உதடுகள் முகஸ்துதியும் இருதயம் இருதயமுமாகப் பேசுகிறார்கள்.”

வாய் ஒன்றையும் இருதயம் ஒன்றையும் கொண்ட வாழ்க்கை வேண்டாம்.

3. தேவனுடைய சுத்தமான வார்த்தையைப் பற்றிக்கொள்

□ சங்கீதம் 12:6

“கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்.”

மனிதர்களுடைய கருத்துகளைவிட தேவனுடைய வார்த்தைக்கு முதலிடம் கொடு.

4. தேவனுடைய பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை வை

□ சங்கீதம் 12:7

“கர்த்தாவே, நீர் அவர்களைக் காப்பாற்றுவீர்.”

பொய்யும் அநியாயமும் நிறைந்த காலத்திலும் தேவன் தம்முடையவர்களை கைவிடமாட்டார்.

□ சங்கீதம் 12-ன் ஆவிக்குரிய பயணம்

உலகத்தில் உண்மை குறைகிறது

↓

“கர்த்தாவே, இரட்சியும்”

↓

தேவன் இருதயத்தைச் சுத்தமாக்குகிறார்

↓

தேவனுடைய வார்த்தையைப் பற்றிக்கொள்கிறோம்

↓

தேவனுடைய பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை வைக்கிறோம்

♥ □ நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வசனம்

“கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுத்தமான வார்த்தைகள்; அவைகள் மண்ணிலே ஏழுமுறை உருக்கி, புடமிடப்பட்ட வெள்ளிக்கொப்பானவை.”

— சங்கீதம் 12:6

மனிதர்களுடைய வார்த்தைகள் மாறலாம்; தேவனுடைய வார்த்தை மாறாது.

மனிதர்கள் வாக்கைக் கொடுத்து மறந்துவிடலாம்; தேவன் சொன்னதை

நிறைவேற்றுவார். உலகம் பொய்யால் நிறைந்திருந்தாலும், நீ சத்தியத்தில்

நிலைத்திரு. ஏனென்றால் உன் வாழ்க்கையின் பாதுகாப்பும், வழிகாட்டுதலும், நம்பிக்கையும் — தேவனுடைய சுத்தமான வார்த்தையில்தான் இருக்கிறது

சங்கீதம் 13 — “எத்தனை காலம், கர்த்தாவே?”

1. சங்கீதம் 13-ன் தலைப்பு

எபிரேயத்தில்:

למנצח המזמור לדוד

Lamnatsēah mizmor leDavid

“தாவீதின் சங்கீதம்; பிரதான சங்கீதக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது.”

இது 6 வசனங்கள் மட்டுமே கொண்டது. ஆனால் ஒரு விசுவாசியின் உள்ளத்தில் நடக்கும் மிக ஆழமான மாற்றத்தை காட்டுகிறது:

புலம்பல் → ஜெபம் → நம்பிக்கை → துதி

2. சங்கீதம் 13-ன் வரலாற்றுப் பின்னணி

இந்த சங்கீதம் எந்த குறிப்பிட்ட சம்பவத்தில் எழுதப்பட்டது என்று வேதாகமம் கூறவில்லை.

தாவீதின் வாழ்க்கையில் பல காலங்கள் இதற்குப் பொருந்தக்கூடும்:

- சவுலிடமிருந்து தப்பியோடிய காலம்
- எதிரிகளால் சூழப்பட்ட காலம்
- தனிமை
- நீண்டகால காத்திருப்பு
- தேவனுடைய பதில் தாமதிப்பது போலத் தோன்றிய காலம்

ஆனால் முக்கியமானது:

சூழ்நிலை என்ன என்பதைவிட, அந்தச் சூழ்நிலையில் தாவீது தேவனை எப்படி அணுகுகிறான் என்பதே சங்கீதத்தின் செய்தி.

3. சங்கீதம் 13-ன் அமைப்பு

இந்தச் சிறிய சங்கீதத்தை நான்கு பகுதிகளாகப் பார்க்கலாம்:

வசனம் 1-2

புலம்பல் — “எத்தனை காலம்?”

வசனம் 3-4

ஜெபம் — “என்னை நோக்கிப் பதில் தாரும்”

வசனம் 5

நம்பிக்கை — “உமது கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்”

வசனம் 6

துதி — “அவர் எனக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்”

இதுதான் சங்கீதம் 13-ன் அழகான ஆவிக்குரிய பயணம்.

4. வசனம் 1 — “எத்தனை காலம்?”

“கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும் என்னை முற்றிலும் மறந்தருளுவீர்? எதுவரைக்கும் உமது முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர்?”

இங்கே ஒரே கேள்வி நான்கு முறை வருகிறது:

“எத்தனை காலம்?”

எபிரேயத்தில்:

אֲדָנָה — ‘Ad-’ānāh

அத்-ஆனா

= எவ்வளவு காலம்? / எத்தனை காலம்?

இந்தச் சொல் சங்கீதம் 13-ன் இருதயம்.

5. “என்னை மறந்துவிட்டீரா?”

שָׁחַח — Shākhah

ஷாகாக்

= மறத்தல்.

தாவீது:

“தேவன் உண்மையில் என்னை மறந்துவிட்டாரா?”

என்று கேட்பது போலத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் வேதாகமத்தின் முழு வெளிப்பாட்டை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்:

தேவன் தாவீதை மறக்கவில்லை.

அதனால் இது:

தேவன் மறந்துவிட்டார் என்ற இறையியல் அறிவிப்பு அல்ல.

இது:

தேவன் மறந்துவிட்டார் போல எனக்குத் தோன்றுகிறது

என்ற வேதனையின் வெளிப்பாடு.

6. “உமது முகத்தை மறைப்பீர்”

פָּנֵיךָ — Pāneykha

பானேகா

= உமது முகம் / உமது சந்நிதி.

இதற்கு முன் சங்கீதம் 11:7-ல்:

“செம்மையானவர்கள் அவருடைய முகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்.”

என்று பார்த்தோம்.

இப்போது சங்கீதம் 13:

“உமது முகத்தை எனக்கு மறைக்கிறீர்.”

என்று சொல்கிறது.

அதாவது:

சங்கீதம் 11

தேவனுடைய முகத்தைத் தரிசித்தல்

சங்கீதம் 13

தேவனுடைய முகம் மறைந்தது போல உணர்தல்

7. இது “தேவன் இல்லை” என்ற நம்பிக்கையல்ல

இதைக் கவனமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தாவீது:

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

“தேவன் இல்லை.”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“தேவனே, நீர் எங்கே?”

என்று தேவனையே அழைக்கிறான்.

அதனால்:

புலம்பல் என்பது விசுவாசத்தின் எதிரி அல்ல.

சில நேரங்களில்:

புலம்பல் விசுவாசத்தின் ஒரு வடிவமாக இருக்கிறது.

8. வசனம் 2 — “என் ஆத்துமாவில் ஆலோசனை”

“எதுவரைக்கும் நான் என் ஆத்துமாவில் ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டு, நாள்தோறும் என் இருதயத்தில் துக்கத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்?” இங்கே தாவீதின் பிரச்சினை வெளியில் மட்டும் இல்லை.

அது:

உள்ளத்திற்குள் சென்றுவிட்டது.

9. “ஆலோசனை” — תִּשְׁבֹּחַ

תִּשְׁבֹּחַ — ‘Ešôṭ

ஏட்சோத்

= ஆலோசனைகள் / திட்டங்கள் / எண்ணங்கள்.

தாவீது:

“என்ன செய்வது?”

என்று மீண்டும் மீண்டும் யோசிக்கிறான்.

இது நீண்டகால கவலையின் மனித அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

10. “இருதயம்” — לֵב

לֵב — Lēv

லேவ்

= இருதயம் / உள்ளம் / சிந்தனை / மனம்.

எபிரேய சிந்தனையில் “இருதயம்” என்பது:

உணர்ச்சிகள் மட்டும் அல்ல.

அது:

- சிந்தனை
- விருப்பம்
- முடிவு
- உணர்வு
- உள்ளார்ந்த மனிதன்

எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கும்.

11. “நாள்தோறும்”

יָוֵם — Yômām

யோமாம்

= பகலெல்லாம் / நாள்தோறும்.

பிரச்சினை:

ஒரு நாள் மட்டும் அல்ல.

அது:

மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது.

இதுதான் “எத்தனை காலம்?” என்ற கேள்வியின் பின்னணி.

12. வசனம் 2 — “என் சத்துரு என்னை மேற்கொள்வான்”

தாவீது:

“என் சத்துரு என்மேல் மேன்மை கொள்ளும் காலம் எதுவரைக்கும்?”

என்று கேட்கிறான்.

இங்கே:

אָיָו — 'Ayav

ஆயவ்

= சத்துரு.

தாவீதின் வாழ்க்கையில் எதிரிகள் உண்மையானவர்கள்.

ஆனால் அவர் எதிரிகளைக் காட்டிலும்:

தேவனுடைய மௌனத்தையே அதிகமாக உணர்கிறார்.

13. வசனம் 3 — திருப்புமுனையின் ஆரம்பம்

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, என்னை நோக்கி உத்தரவு அருளும்; என் கண்கள் இருளடையாதபடிக்கு என் கண்களுக்கு வெளிச்சம் தாரும்...”

இங்கே ஒரு முக்கிய மாற்றம்.

முதல் வசனம்:

“கர்த்தாவே...”

இப்போது:

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே...”

தனிப்பட்ட உறவு மீண்டும் வெளிப்படுகிறது.

14. “என்னை நோக்கி”

חַבְּרִיָּה — Habbîṭāh

ஹபீத்தா

= என்னை நோக்கிப் பாடும் / கவனித்தருளும்.

தாவீதின் வேண்டுகோள்:

“தேவனே, என்னைப் பாடும்.”

இது வசனம் 1-ன்:

“உமது முகத்தை மறைக்கிறீர்”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

என்ற புலம்பலுக்கு எதிரான ஜெபம்.

15. “பதில் தாரும்”

தாவீது வெறும்:

“என்னைப் பாரும்.”

என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

அவன்:

“எனக்கு பதில் தாரும்.”

என்று கேட்கிறான்.

இது ஜெபத்தின் நெருக்கத்தை காட்டுகிறது.

தேவனுடைய மௌனம்:

நம்மை ஜெபத்திலிருந்து விலக்கக் கூடாது.

மாறாக:

மேலும் ஜெபிக்கத் தூண்ட வேண்டும்.

16. “என் கண்கள் இருளடையாதபடிக்கு”

אֵינִי — ‘Ayin

அயின்

= கண்.

אוֹר — ‘Or

ஓர்

= வெளிச்சம்.

“கண்கள் இருளடைவது” என்பது:

வாழ்க்கை நம்பிக்கையற்றதாகிவிடுதல்

என்ற உருவகம்.

தாவீது:

“என் நம்பிக்கை அணைந்துபோக விடாதீர்.”

என்று வேண்டுகிறான்.

17. வசனம் 4 — “நான் சாய்ந்துவிட்டேன் என்று என் சத்துரு

சொல்லாதபடி”

“நான் அவனை மேற்கொண்டேன் என்று என் சத்துரு சொல்லாதபடிக்கும், நான் அசைக்கப்பட்டபோது என் பகைஞர்கள் களிகூராதபடிக்கும்...”

இங்கே தாவீதின் கவலை:

என் தனிப்பட்ட தோல்வி மட்டுமல்ல.

அது தேவனுடைய நாமத்தோடும் தொடர்புடையது.

18. “அசைக்கப்படுதல்”

מֹת — Môt

மோட்

= அசைத்தல் / விழுதல் / நிலை குலைதல்.

தாவீது:

“நான் விழுந்துவிட்டேன் என்று எதிரிகள் சொல்லாதபடி.”

என்று வேண்டுகிறான்.

இது சங்கீதம் 11-ன்:

“அஸ்திபாரங்கள் அழிந்தால்...”

என்ற கருத்துடன் தொடர்புடையது.

19. வசனம் 5 — பெரிய திருப்பம்

இப்போது திடீரென்று மொழி மாறுகிறது:

“நானோ உமது கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்...”

இது சங்கீதம் 13-ன் மிகப்பெரிய திருப்புமுனை.

சூழ்நிலை மாறியதாக வசனம் சொல்லவில்லை.

எதிரிகள் ஓடிவிட்டதாகவும் சொல்லவில்லை.

தேவன் பதில் கொடுத்ததாகவும் சொல்லவில்லை.

ஆனால்:

தாவீதின் பார்வை மாறிவிட்டது.

20. “கிருபை” — חֶסֶד

חֶסֶד — Hesed

கெசெத்

= உடன்படிக்கை அன்பு / நிலையான கிருபை / மாறாத அன்பு / விசுவாசமான இரக்கம்.

இதுதான் தாவீதின் நம்பிக்கையின் அடித்தளம்.

அவன்:

“என் உணர்ச்சியை நம்பவில்லை.”

“என் சூழ்நிலையை நம்பவில்லை.”

அவன்:

“உமது Hesed-ஐ நம்புகிறேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

21. இதுதான் விசுவாசத்தின் இரகசியம்

உணர்வு:

“தேவன் என்னை மறந்துவிட்டார்.”

விசுவாசம்:

“அவருடைய Hesed மாறாது.”

சூழ்நிலை:

“எதுவும் மாறவில்லை.”

விசுவாசம்:

“தேவன் மாறவில்லை.”

இதுதான் சங்கீதம் 13.

22. “என் இருதயம் உமது இரட்சிப்பில் களிகூரும்”

“என் இருதயம் உமது இரட்சிப்பில் களிகூரும்.”

இங்கே:

יָשָׁה — Yāsha‘

யாஷா

= காப்பாற்றுதல்.

இதிலிருந்து:

יֵשׁוּ׳ — Yēshū‘āh

யெஷுஆ

= இரட்சிப்பு.

தாவீது:

“என் விடுதலை தேவனிடமிருந்து வருகிறது.”

என்று நம்புகிறான்.

23. வசனம் 6 — புலம்பலிலிருந்து துதிக்கு

“கர்த்தர் எனக்கு நன்மை செய்தபடியால் அவரைப் பாடுவேன்.”

இது மிக அற்புதமான முடிவு.

கவனியுங்கள்:

வசனம் 1

“எத்தனை காலம்?”

வசனம் 6

“அவரைப் பாடுவேன்.”

24. “பாடுவேன்” — אֲשִׁירָה

אֲשִׁירָה — ‘Āshîrāh

ஆஷீரா

= நான் பாடுவேன்.

இது எதிர்கால நோக்குடைய உறுதியைக் காட்டுகிறது.

அதாவது:

“என் சூழ்நிலை இன்னும் மாறவில்லை என்றாலும், நான் கர்த்தரைப் பாடுவேன்.”

25. “அவர் எனக்கு நன்மை செய்தார்”

גָּמַל — Gāmal

காமால்

= நன்மை செய்தல் / பலன் அளித்தல் / உபகாரம் செய்தல்.

தாவீது எதிர்கால இரட்சிப்பை மட்டும் நினைக்கவில்லை.

அவன்:

கடந்த காலத்தில் தேவன் செய்த நன்மைகளை நினைவுகூர்கிறான்.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

இதுவே அவனுடைய தற்போதைய நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துகிறது.

26. சங்கீதம் 13-ன் மிக அழகான எபிரேய சொற்கள் எபிரேயம் உச்சரிப்பு பொருள்

אָד־נָאָה	'Ad-'ānāh	எத்தனை காலம்?
שִׁכְחָהּ	Shākhah	மறத்தல்
פָּנִים	Pānīm	முகம் / சந்நிதி
לֵב	Lēv	இருதயம்
עֲשׂוֹת	'Ēšōt	ஆலோசனைகள் / எண்ணங்கள்
אָיָב	'Ayav	சத்துரு
חַבְּדֵהוּ	Habbîḏāh	என்னை நோக்கிப் பாரும்
אֵין	'Ayin	கண்
אֵר	'Ōr	வெளிச்சம்
מֹת	Mōt	அசைதல் / நிலைகுலைதல்
הֶסֶד	Hesed	மாறாத உடன்படிக்கை அன்பு
יֵשׁוּ׳אָה	Yēshū'āh	இரட்சிப்பு
אֲשִׁירָאֵה	'Āshîrāh	நான் பாடுவேன்
גָּמַל	Gāmal	நன்மை செய்தல்

27. சங்கீதம் 13-ன் நான்கு நிலைகள்

① புலம்பல்

“எத்தனை காலம்?”

↓

② வேண்டுகதல்

“என்னை நோக்கிப் பதில் தாரும்.”

↓

③ நம்பிக்கை

“உமது கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்.”

↓

④ துதி

“அவரைப் பாடுவேன்.”

28. சங்கீதம் 13-ன் ஆவிக்குரிய ஆழம்

இங்கே ஒரு மிக முக்கியமான உண்மை உள்ளது:

சூழ்நிலை மாறுவதற்கு முன்பே தாவீதின் இருதயம் மாறுகிறது.

வசனம் 1:

“எத்தனை காலம்?”

வசனம் 5:

“உமது கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்.”

வசனம் 6:

“அவரைப் பாடுவேன்.”

அதாவது:

பதில் வருவதற்கு முன்பே விசுவாசம் பாடத் தொடங்குகிறது.

29. சங்கீதம் 12 → 13

இரண்டையும் இணைத்துப் பாருங்கள்:

சங்கீதம் 12

மனிதனுடைய வார்த்தைகள் பொய்யானவை.

சங்கீதம் 13

தேவனுடைய கிருபையை நம்புகிறேன்.

மனிதனுடைய வார்த்தை:

மாறக்கூடும்.

தேவனுடைய Hesed:

மாறாது.

30. சங்கீதம் 11 → 12 → 13

இந்த மூன்று சங்கீதங்களும் ஒரு ஆவிக்குரிய பயணத்தை காட்டுகின்றன:

சங்கீதம் 11

அஸ்திபாரங்கள் குலைகின்றன.

சங்கீதம் 12

உண்மை குறைகிறது.

சங்கீதம் 13

தேவன் தாமதிப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் ஒவ்வொன்றிலும் பதில்:

11

கர்த்தருடைய சிங்காசனம் நிலைத்திருக்கிறது.

12

கர்த்தருடைய வார்த்தை சுத்தமானது.

13

கர்த்தருடைய கிருபையை நம்பலாம்.

31. சங்கீதம் 13-ன் 7 ஆவிக்குரிய பாடங்கள்

1. உங்கள் “எத்தனை காலம்?” என்ற கேள்வியை தேவனிடம் சொல்லுங்கள்

வசனம் 1

தேவன் மறந்துவிட்டார் என்று உணர்ந் சங்கீதம் 13

பிரசங்கம் 1 “கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும்?”

முக்கிய வசனம்: சங்கீதம் 13:1

“கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும் என்னை மறந்தருளுவீர்? என்றைக்கும் மறந்தருளுவீரோ? எதுவரைக்கும் உமது முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர்?”

இந்த சங்கீதத்தின் முதல் வார்த்தையே ஒரு வேதனையான கேள்வி:

“எதுவரைக்கும்?”

தாவீதுக்கு தேவன் தன்னை மறந்துவிட்டார் போலத் தெரிகிறது.

ஆனால் கவனியுங்கள்:

தாவீது தனது வேதனையை தேவனிடம் கொண்டு செல்கிறான்.

அவன் தேவனிடமிருந்து ஓடவில்லை.

1. “என்னை மறந்தருளுவீர்?” — மனிதனுடைய உணர்வு

சில நேரங்களில் நமக்கும் இப்படித் தோன்றலாம்:

- “கர்த்தர் ஏன் பதில் கொடுக்கவில்லை?”
- “என் ஜெபம் ஏன் தாமதமாகிறது?”
- “என் வாழ்க்கையில் ஏன் மாற்றம் இல்லை?”
- “தேவன் என்னைப் பார்க்கிறாரா?”

ஆனால் தேவன் மௌனமாக இருப்பது = தேவன் மறந்துவிட்டார் என்று அர்த்தமல்ல.

□ ஏசாயா 49:15

“ஒரு ஸ்திரீ தான் பெற்ற பிள்ளைக்கு இரங்காமல், தன் கர்ப்பத்தின் குமாரனை மறப்பாளோ? அவர்கள் மறந்தாலும், நான் உன்னை மறப்பதில்லை.”

2. “உமது முகத்தை மறைப்பீர்”

எபிரேயம்:

פָּנֶיךָ — பானீம்

பொருள்: முகம் / பிரசன்னம் / சமுகம்.

“தேவனுடைய முகம்” என்பது அவருடைய பிரசன்னத்தையும் உறவையும் குறிக்கும்.

தாவீதுக்கு பிரச்சினை மட்டும் இல்லை.

அவனுடைய மிகப்பெரிய வேதனை:

“தேவனுடைய பிரசன்னத்தை நான் உணரவில்லை.”

□ பிரசங்கத்தின் மையம்

“தேவனுடைய மௌனம், தேவனுடைய இல்லாமை அல்ல.”

சில சமயங்களில்:

தேவன் பேசாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால் அவர் வேலை செய்யாமல் இருப்பதில்லை.

தேவன் தாமதிக்கலாம்.

ஆனால் அவர் மறந்துவிடுவதில்லை.

□ பிரசங்கத்திற்கான வேத ஆதாரங்கள்

உபாகமம் 31:8

“அவர் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை.”

எபிரேயர் 13:5

“நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை.”

□ பிரசங்க வரி

“நான் தேவனை உணரவில்லை என்பதால், தேவன் என்னோடு இல்லை என்று முடிவு செய்யக்கூடாது.”

சங்கீதம் 13 — பிரசங்கம் 2

“என் இருதயத்தில் ஆலோசனை எதுவரைக்கும்?”

முக்கிய வசனம்: சங்கீதம் 13:2

“எதுவரைக்கும் நான் என் ஆத்துமாவில் ஆலோசனைபண்ணி, நாள்தோறும் என் இருதயத்தில் துக்கத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பேன்? எதுவரைக்கும் என் சத்துரு என்மேல் மேன்மைபாராட்டுவான்?”

இங்கே தாவீதின் போராட்டம் வெளியில் மட்டும் இல்லை.

போராட்டம் அவனுடைய இருதயத்திற்குள் நடக்கிறது.

அவன்:

“என்ன செய்வது?”

என்று மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்கிறான்.

1. அதிகமான சிந்தனை

எபிரேயத்தில் “ஆலோசனை” என்பதற்கான கருத்து:

חֲשַׁבָּה — ஏட்சோத்

ஆலோசனைகள் / திட்டங்கள்.

தாவீது:

“நான் என் ஆத்துமாவில் ஆலோசனைபண்ணுகிறேன்.”

அதாவது:

என் பிரச்சினையை நானே தீர்க்க முயற்சிக்கிறேன்.

இதுதான் பல நேரங்களில் நம்முடைய பிரச்சினையும்.

ஜெபிப்பதற்கு முன்:

நாம் அதிகமாக சிந்திக்கிறோம்.

தேவனிடம் ஒப்படைப்பதற்கு முன்:

நாம் எல்லாவற்றையும் நாமே தீர்க்க முயற்சிக்கிறோம்.

2. “நாள்தோறும் என் இருதயத்தில் துக்கம்”

தாவீதின் துக்கம்:

ஒரு நாள் மட்டும் இல்லை.

நாள்தோறும்.

அதாவது பிரச்சினை நீண்டுகொண்டே செல்கிறது.

இங்கே ஒரு முக்கியமான பாடம்:

நீண்டகால சோதனை நம்முடைய விசுவாசத்தை சோதிக்கும்.

□ நீதிமொழிகள் 13:12

“நம்பிக்கை தாமதிக்கப்படுகிறதினால் இருதயம் இளைத்துப்போகிறது.”

ஆனால்:

தாமதம் = மறுப்பு அல்ல.

3. “என் சத்துரு என்மேல் மேன்மைபாராட்டுவான்”

தாவீதுக்கு எதிரிகள் இருந்தார்கள்.

ஆனால் அவன் இன்னொரு பயத்தையும் எதிர்கொண்டான்:

“நான் தோற்றுவிட்டேன் என்று அவர்கள் நினைத்துவிடுவார்களோ?”

இது மனிதர்களுடைய பார்வையைப் பற்றிய போராட்டம்.

ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளையின் வெற்றி:

மனிதர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதில் இல்லை.

தேவன் என்ன சொல்கிறார் என்பதில் உள்ளது.

□ பிரசங்கம்

“உன் இருதயத்தின் ஆலோசகராக நீயே இருக்காதே”

நம்முடைய மனம் சொல்வது:

“எல்லாம் முடிந்துவிட்டது.”

விசுவாசம் சொல்வது:

“தேவன் இன்னும் செயல்படுகிறார்.”

நம்முடைய மனம்:

“வழி இல்லை.”

விசுவாசம்:

“தேவனிடம் வழி இருக்கிறது.”

நம்முடைய மனம்:

“நான் தனியாக இருக்கிறேன்.”

வார்த்தை:

“நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை.”

□ பிரசங்க வரி

“உன் மனதின் குரலைவிட, தேவனுடைய வார்த்தையின் குரல் பெரிதாக இருக்கட்டும்.”

சங்கீதம் 13 — பிரசங்கம் 3

“என் கண்கள் பிரகாசிக்கும்படி”

இப்போது தாவீதின் ஜெபம் மாறுகிறது.

வசனம் 3-4

“என்னை நோக்கிப் பார்த்து, எனக்குச் செவிகொடும், என் தேவனாகிய கர்த்தாவே;

நான் மரண நித்திரை அடையாதபடிக்கு என் கண்களைப் பிரகாசிக்கும்படி செய்யும்.”

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

இங்கே தாவீது:

“என் பிரச்சினையை மட்டும் மாற்றும்”
என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“என்னை நோக்கிப் பாரும்.”
என்று கேட்கிறான்.

1. “என்னை நோக்கிப் பார்த்து”

எபிரேய வேர்:

נָבַח — நாபட்

பொருள்:

பார்த்தல் / நோக்குதல் / கவனித்தல்.

தாவீது:

“கர்த்தாவே, என்னைப் பாரும்!”

என்று அழைக்கிறான்.

எவ்வளவு அழகான ஜெபம்!

நாம் சில நேரங்களில்:

“கர்த்தாவே, என் பிரச்சினையைப் பாரும்.”

என்று சொல்வோம்.

ஆனால் தாவீது:

“என்னைப் பாரும்.”

என்று சொல்கிறான்.

2. “என் கண்களைப் பிரகாசிக்கும்படி செய்யும்”

இது மிகவும் ஆழமான வார்த்தை.

எபிரேயம்:

אִנֵּן — ஓர்

பொருள்: வெளிச்சம் / பிரகாசம்.

தாவீது:

“என் சூழ்நிலையை வெளிச்சமாக்கும்”

என்று மட்டும் கேட்கவில்லை.

“என் கண்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும்.”

அதாவது:

“இந்த சூழ்நிலைக்குள் நான் உம்முடைய வெளிச்சத்தைப் பார்க்கச் செய்.”

□ பிரசங்கம்

“சூழ்நிலை மாறுவதற்கு முன், என் கண்கள் மாறட்டும்”

ஒரே சூழ்நிலை.

ஆனால்:

தேவனைப் பார்க்கும் கண்கள் மாறினால்,

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

அதே சூழ்நிலை வேறு விதமாகத் தெரியும்.

□ 2 இராஜாக்கள் 6:17

“கர்த்தாவே, இவனுடைய கண்களைத் திறந்தருளும்.”

கண்கள் திறந்தபோது:

மலை முழுவதும் அக்கினி இரதங்களால் நிறைந்திருந்தது.

பிரசங்க வரி

“தேவன் முதலில் சூழ்நிலையை மாற்றாமல், நம்முடைய பார்வையை மாற்றக்கூடும்.”

3. “மரண நித்திரை”

தாவீது மிகவும் ஆழமான சோர்வில் இருக்கிறான்.

அவனுக்கு:

“இது என்னை முடித்துவிடுமோ?”

என்ற பயம்.

ஆனால் அவன் பயத்தை மறைக்கவில்லை.

இதுதான் உண்மையான ஜெபம்.

தேவனிடம்:

உன் உண்மையான இருதயத்தைத் திறந்து பேசலாம்.

சங்கீதம் 13 — பிரசங்கம் 4

“நான் கர்த்தருடைய கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்”

இப்போது மிகப்பெரிய மாற்றம்!

முதல் வசனம்:

“எதுவரைக்கும்?”

இறுதி வசனங்கள்:

“நான் கர்த்தருடைய கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்.”

சூழ்நிலை இன்னும் மாறியதாக சங்கீதம் சொல்லவில்லை.

ஆனால்:

தாவீதின் இருதயம் மாறிவிட்டது.

1. “நான் கர்த்தருடைய கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்”

□ சங்கீதம் 13:5

“நானோ உமது கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்; உமது இரட்சிப்பினால் என் இருதயம் களிகூரும்.”

எபிரேயம்:

נָשָׂא — கெசெத் / ஹெசெத்

இதன் முக்கிய கருத்துகள்:

- உடன்படிக்கை அன்பு
- கிருபை

- இரக்கம்
- உண்மையான அன்பு
- மாறாத தயவு

தாவீது:

“என் சூழ்நிலையை நான் நம்பவில்லை.”

“என் உணர்ச்சியை நான் நம்பவில்லை.”

“என் எதிரிகளை நான் நம்பவில்லை.”

“உமது கிருபையை நம்புகிறேன்.”

2. “என் இருதயம் களிகூரும்”

கவனியுங்கள்:

கண்ணீரிலிருந்து களிகூருதலுக்கு!

1ஆம் வசனம்:

□ “எதுவரைக்கும்?”

5ஆம் வசனம்:

♥□ “நான் நம்பியிருக்கிறேன்.”

6ஆம் வசனம்:

□ “கர்த்தரைப் பாடுவேன்.”

இதுதான் சங்கீதம் 13-ன் பயணம்.

துயரம் → ஜெபம் → விசுவாசம் → மகிழ்ச்சி → ஸ்தோத்திரம்

3. வசனம் 6 — “அவர் எனக்கு நன்மைசெய்திருக்கிறார்”

“கர்த்தர் எனக்கு நன்மைசெய்தபடியால், அவரைப் பாடுவேன்.”

இங்கே கவனிக்க வேண்டியது:

தாவீது:

“எல்லா பிரச்சினைகளும் தீர்ந்துவிட்டதால் பாடுவேன்”

என்று சொல்லவில்லை.

அவன்:

“கர்த்தர் எனக்கு நன்மைசெய்தபடியால் பாடுவேன்.”

என்று சொல்கிறான்.

அதாவது:

என் பாடலுக்கான காரணம் சூழ்நிலை அல்ல; தேவனுடைய நன்மை.

□ நான்கு பிரசங்கங்களின் சுருக்கம்

1. “கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும்?”

சங்கீதம் 13:1

→□ தேவனுடைய மௌனத்திலும் அவரைத் தேடு.

2. “என் இருதயத்தில் துக்கம்”

சங்கீதம் 13:2

→□ உன் மனத்தின் பாரத்தை தேவனிடம் ஒப்படை.

Pastor.K.Peter. Elim Church of God +91 98948 00895

3. “என் கண்களைப் பிரகாசிக்கும்படி”

சங்கீதம் 13:3

→ □ சூழ்நிலை மாறுவதற்கு முன் பார்வை மாறட்டும்.

4. “நான் கர்த்தருடைய கிருபையை நம்பியிருக்கிறேன்”

சங்கீதம் 13:5-6

→ □ பதில் வருவதற்கு முன்பே விசுவாசித்து ஸ்தோத்திரி.